

Het Boek van de Hemel

Deel 36

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 36 – 2 april 1938 – 28 december 1938

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaans Manuscript
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

**<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://volontedivine.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>**

36-1 - 12 april 1938- Wie leeft in de Goddelijke Wil, spreekt in al zijn daden het Fiat uit en vormt zo vele Goddelijke Levens. Zo geeft Hij zich over aan de macht van de mens en laat Hij hem doen wat hij wil. Het verschil tussen wie in Hem leeft en wie zich neerlegt bij zijn lot.

Ik ben nog steeds in de armen van het goddelijke Fiat.

O, wat heb ik behoefte om Zijn Leven te voelen dat ademt, klopt en stroomt in mijn arme ziel!

Zonder Hem is het alsof alles verdwijnt: het Licht, de Heiligheid, de Kracht, de Hemel zelf, alsof zelfs de Hemel niet meer van mij is.

Maar als ik zijn Leven voel, stijgt alles in mij op:

- het Licht stijgt op met zijn levendmakende, zuiverende en heiligende schoonheid,
- mijn eigen Jezus herrijst met al zijn Werken,
- de Hemel gaat open, waarin de heilige Wil Hem in mijn ziel opsluit als in een heiligdom, om Hem helemaal van mij te maken.

Als ik dus in zijn Wil leef, is alles van mij.

Dan zal het mij aan niets ontbreken.

“Daarom, o heilige Wil!

Aan het begin van dit 36e deel bid ik U, smee ik U, vraag ik U met aandrang, verlaat mij geen moment, opdat U het bent die spreekt en U het bent die schrijft.

U bent het die bekend zal maken wie U bent en hoezeer U het Leven van allen wil zijn, om uw Goede Dingen aan allen te geven.

Als U bereid bent dit te doen,

- zal U zegevieren,
- zal U zich bekendmaken en
- zal U Uw Koninkrijk over de hele wereld hebben.

O Heilige Wil, overschaduw alle kwaad van de mensen met uw Macht! Spreek Uw almachtige “Genoeg!” uit, opdat de mensen het

pad van de zonde verlaten en opnieuw de weg van uw Goddelijke Wil vinden.

Aan U, Moeder en Koningin van het Goddelijke Fiat, wijd ik dit boek op een bijzondere manier,

- opdat uw Liefde en Moederschap zich in deze bladzijden mogen tonen,
- om uw kinderen op te roepen om met u te leven in deze Wil, waarvan u het Koninkrijk bezit.

Ik begin, geknield aan uw voeten. En ik vraag uw moederlijke zegen.

Mijn geest was ondergedompeld in het goddelijke Fiat.

Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel.

En met onuitsprekelijke goedheid **zei Hij:**

"Gezegende dochter van mijn Wil, hoeveel wonderen kan mijn Wil in de mens teweegbrengen, op voorwaarde dat hij Hem

- de eerste plaats geeft en
- alle vrijheid geeft om te werken!

Mijn Wil neemt de wil, het woord en de daad die de mens wil doen.

Hij neemt hen op in Zichzelf en bezielt hen met zijn scheppende Kracht. Hij spreekt zijn Fiat uit.

En Hij vormt evenveel Levens als er mensen bestaan.

Onze Wil stelt zich in zijn macht, zodat de ziel met Hem doet wat zij wil. Als de ziel ons Leven wil vormen, laten Wij haar dat doen.

Als de ziel de Hemel en de aarde wil vullen met onze Liefde, geven Wij haar de vrijheid om dat te doen, waardoor zij allemaal zeggen dat zij Ons beminnen.

Zelfs in het kleine vogeltje dat zingt en tjilpt, horen Wij het 'ik hou van U' van degene die in onze Wil leeft.

Als de ziel in de vervoering van haar liefde Ons nog meer wil beminnen, treedt zij binnen in onze Scheppende Daad.

En zij schept met plezier nieuwe zonnen, sterren en hemelen om hen voortdurend te laten zeggen: "ik bemin U, ik bemin U."

Dan wordt zij een verteller om onze Glorie te vertellen.

In onze Wil is de ziel aandachtig voor alles om te zien

- wat Wij willen en

- hoe zij Ons nog meer kan liefhebben.

Mijn God, wat een wonderen, wat een verrassingen zijn er in onze Wil! Haar zoete betovering is zo groot dat je

- er niet alleen verrukt van blijft, maar
- ook als het ware bedwelmd en getransformeerd bent door de wonderen van het Fiat, zozeer zelfs dat je niet meer weet hoe je eruit moet komen.

Ik vroeg me toen af: wat is het verschil tussen

- iemand die leeft in de Goddelijke Wil,
- iemand die zich erbij neerlegt in moeilijke omstandigheden in het leven,
- en iemand die helemaal niet de Goddelijke Wil doet?

Mijn lieve Jezus voegde er toen aan toe: "Mijn gezegende dochter, het verschil is zo groot dat er geen vergelijking mogelijk is!

Zij die in mijn Wil leeft, heerst over alles. Wij houden zoveel van deze ziel dat Wij haar zelfs over Onszelf laten heersen.

Wij houden er zo veel van om de kleinheid van de mens over Ons te zien heersen dat Wij een bijzondere vreugde voelen.

Wij zien immers

- dat onze Wil in de mens heerst en
- dat de mens met onze Wil regeert.

O, hoe vaak laten Wij haar over Ons zegevieren! Zeer dikwijls is onze vreugde zo groot dat we onze Wil liever in de mens laten zegevieren dan in onszelf.

Bovendien staat de mens die in onze Wil leeft voortdurend in contact met Hem. *Hij verwerft goddelijke Zintuigen van helderziendheid.*

Het Licht van de Goddelijke Blik is zo doordringend en helder dat de mens zich gaat vasthechten aan God, in wie hij de goddelijke mysteries aanschouwt.

Onze Heiligheid en onze Schoonheid zijn tastbaar.

Deze ziel houdt ervan en maakt ze zich eigen.

Met *haar ogen van Licht* vindt deze ziel haar Schepper overal.

Er is niets waarin deze ziel Hem niet vindt.

De Schepper omhult de mens met zijn Majesteit en zijn Liefde.

Hij laat hem voelen hoezeer Hij haar bemint.

O, wat een onbeschrijfelijke vreugde langs beide kanten:

- de mens die zich geliefd voelt en
- de Schepper, die door de mens in alles wordt bemind.

Deze ziel krijgt een *goddelijk Gehoor*.

Zij hoort onmiddellijk wat Wij willen.

Zij luistert altijd aandachtig naar Ons.

Het is niet nodig om te zeggen en te herhalen wat Wij willen.

Een klein teken is voldoende en alles wordt gedaan.

Deze ziel verwerft *het goddelijke Reukvermogen*:

Zij voelt aan:

- of wat haar omringt goed en heilig is, en
- of het van Ons komt.

Deze ziel verwerft *de goddelijke Smaak*, zodat zij zich voedt:

- met Liefde en
- met alles wat uit de Hemel komt,
tot zij verzadigd is.

Ten slotte verwerft deze ziel in onze Wil *onze Gevoeligheid*, zodat

- alles in haar zuiver en heilig is en
- er geen vrees bestaat dat de kleinste zucht deze ziel zou kunnen aantasten.

De ziel die in mijn Fiat leeft, is zeer mooi, charmant en gracieus.

Daarentegen leeft *degene die alleen maar berustend is*,

niet in een voortdurend contact met Ons.

Je kan zeggen dat zij niets weet van ons Allerhoogste Wezen.

Haar zicht is zeer zwak en ziek, en schaadt de mens.

Zij lijdt aan ernstige bijziendheid.

Ze heeft moeite om de meest noodzakelijke voorwerpen te vinden.

Ze hoort slecht. Als ze ons hoort, oh!

Hoe belangrijk is het dan om haar te laten luisteren!

Haar reukzin, haar smaakzin en haar tastzin:

- zijn gevoelig voor wat menselijk is,
- voeden zich met wat aards is,

- voelen de aanraking van de hartstochten en
- voelen de zoetheid van de geneugten van deze wereld.

En het lijkt erop dat zij, door mijn Wil te doen in bepaalde pijnlijke omstandigheden, zich er niet elke dag mee voedt, maar alleen op de momenten dat mijn Wil hem lijden biedt.

O, hoe nerveus en ziek worden deze mensen, zodanig dat zij medelijden opwekken!

Arme mensen zonder mijn voortdurende Wil!
Wat heb ik medelijden met hen!

Uiteindelijk zijn degenen die zich niet eens neerleggen, blind, doof en zonder reukvermogen. Ze verliezen de smaak voor alles wat goed is. Dan is de mens niet meer dan een arm verlamd schepsel dat zichzelf niet eens kan helpen.

Deze mens vormt zelf een netwerk van ongelukken en zonden, waaruit hij niet weet hoe zich daaruit te bevrijden.

36-2 - 15 april 1938 - Wie leeft in onze Goddelijke Wil, ademt en beweegt zich in het Fiat. Het Hemels Hof voelt in zichzelf de adem, de beweging ervan en de overwinnende en gelukzalige deugd die dit met zich meebrengt. Wanneer de Goddelijke Wil wordt afgewezen, bevindt Hij zich in pijnlijke omstandigheden.

Mijn arme geest rent en vliegt in de Goddelijke Wil als in zijn centrum om te rusten en zijn stoffelijk omhulsel neer te leggen maar ook om in ruil daarvoor de kledij aan te trekken van zijn Licht, zijn Adem, zijn Harteklop en zijn Beweging, die in iedereen en in alles werkt om aan allen leven te geven.

Ik zwom in de zee van Vreugde van het goddelijke Fiat.

Toen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus mij een bezoekje brengen.

Hij zei hij met een onverwoordbare Liefde:

"Kleine dochter van mijn Wil, hoe mooi is het om in mijn Wil te leven.

De ziel ademt dan met onze Adem, haar hart klopt met het Onze.

Zij beweegt met onze Beweging en zij komt in eng contact met iedereen.

Zij doet wat de Engelen, de Heiligen en alle geschapen dingen doen

en zij laat iedereen doen wat zij doet.

De wonderen die in onze Wil zijn, zijn verrassend.

De taferelen zijn zo ontroerend dat iedereen ervan wil genieten en er verrukt over is.

Wie weet wat zij zouden doen om toeschouwer te zijn en te genieten van de heerlijke taferelen van de ziel die in onze Wil leeft.

Je moet weten dat wanneer de ziel in onze Wil begint te leven:

- zij in onze Adem ademt,
- haar hart in het Onze klopt
- zij in onze Beweging handelt.

Maar de ziel verliest haar adem, haar hart en haar beweging niet.

Ze scheidt hen ook niet van de Onze.

Onze Wil is overal aanwezig en circuleert beter in de adem, het hart en de beweging van iedereen.

Wat gebeurt er? De Engelen, de Heiligen, onze Godheid Zelf en de hele Schepping voelen in zichzelf de adem en het hart van de mens met mijn Wil.

En zij voelen de ziel bewegen in hun beweging tot in het centrum van hun wezen. De adem, het hart en de beweging van de mens, die door de hele Schepping gevoeld worden, zijn vervuld van geluk en nieuwe, onuitsprekelijke vreugde.

De ziel die nog steeds op aarde leeft met haar vrije wil, in lijden en overwinning, draagt dit over in elke zalige.

De vrije wil vormt de veroverende daad van de mens.

Mijn Wil legt door de adem van de ziel, door haar hartslag en door haar beweging, in de gelukzaligen zijn nieuwe veroverende Vreugde neer, evenals de volle Vreugde die deze ziel in zich draagt.

Aan deze ziel weigert mijn Wil nooit zijn steeds nieuwe Vreugden. Hij schenkt haar ook de vreugden van één enkele ademtocht die deze ziel in mijn Wil volbrengt.

O, wat een Vreugde voor de zaligen!

Onze Godheid zelf en de hele Schepping zeggen in hun overvloeiende Liefde en in een volheid van Vreugde:

“Wie is zij die ademt, handelt en wiens hart in Ons klopt?

Wie is zij die Ons vanaf de aarde *de overwinnende Daad* van zuivere vreugde en nieuwe liefde brengt,
- die Wij in de hemel niet hebben,
- die ons zo gelukkig maakt en
- die onze liefde voor Hem die ons zo liefheeft, vergroot?

En iedereen herhaalt in koor:

'Ah! Het is een ziel die in de Goddelijke Wil op aarde leeft!'

Wat een wonderen, wat een wonderbaarlijke dingen, wat een betoverende taferelen!

Een adem die in iedereen ademt, zelfs in zijn Schepper.

Een ziel die in iedereen werkt, zelfs in de hemel, in de sterren, in de zon, in de lucht, in de wind en in de zee.

In haar beweging heeft zij alles in handen

En zij geeft God liefde, aanbidding en alles wat iedereen Hem:

- zou moeten geven,
- Hem niet geeft en
- Hem niet heeft gegeven.

Zij geeft iedereen haar God, zijn Liefde en zijn Wil. Deze ziel wordt:

- drager van alles naar God, en
- drager van God naar iedereen.

En hoewel niet alle mensen Ons aanvaarden, blijven Wij evenzeer bemind en verheerlijkt.

De volheid van één enkele Daad, van één enkele Beweging in onze Wil is immers zodanig dat alle mensen in vergelijking daarmee

- slechts kleine druppels water zijn voor een immense Zee,
- slechts kleine vlammen voor het grote Licht van de Zon.

Daarom overtreffen deze beweging, deze adem en deze hartslag van de mens in onze Wil alle dingen,

- omvatten zij de Eeuwigheid en
- vormen zij oneindige zonnen en zeeën die ons alles kunnen geven.

Als andere dingen dit Leven niet aannemen,
blijven ze zo klein dat ze niet lijken te bestaan.

O, mijn Wil! Hoe bewonderenswaardig, krachtig en liefdevol bent U!
In U

- kan de mens ons alles geven, en

- kunnen Wij de mens alles geven.

Deze ziel

- bedekt alles met zijn licht,
- brengt liefde voort en
- geeft ons liefde voor iedereen.

Wij kunnen zeggen dat zij de ware verzoener is.

Want wanneer de mensen Ons beledigen, voelen Wij dat zij Ons kan verbergen:

- in haar liefde om Ons lief te hebben,
- in haar licht om Ons te verdedigen.

Bewaar het Leven in onze Wil dicht bij je hart.

Toen voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, onze liefde voor degene die in onze Goddelijke Wil leeft is zodanig dat wanneer zij ademt, zij ons alles geeft wat wij hebben gemaakt: de Schepping, de engelen, de heiligen en ons allerhoogste Wezen zelf, als eerbetoon, uit liefde en voor onze glorie.

En gegrepen door een dergelijke overmatige liefde, geven wij deze ziel terug wat zij ons heeft gegeven.

Dus wanneer deze ziel *uitademt*, geeft ze ons terug wat wij zijn. Wanneer ze *inademt*, geven wij haar terug wat zij ons heeft gegeven. Wij staan in een voortdurende relatie. Wij wisselen voortdurend geschenken uit. Daardoor behouden wij de kracht van de liefde en de onafscheidelijkheid van het niet van elkaar kunnen loskomen. En Wij vinden daar zo'n voldoening in dat Wij haar alles geven wat ze wil.

Ik was ondergedompeld in de Goddelijke Wil. Een gedachte kwelde me over mijn ongelukkige toestand: al meer dan 50 jaar moest ik elke avond een soort dood ondergaan. En had ik anderen nodig om uit deze toestand te komen.

Mijn God, ik voel een leed waarvan alleen U de prijs kent! Alleen de angst om U te mishagen en Uw Wil niet te doen, doet me doorgaan. Anders, wie weet wat ik zou doen om me er niet aan te onderwerpen. Mijn lieve Jezus rende naar me toe, omhelsde me en **Hij zei:**

"Mijn lieve dochter, houd moed. Maak je niet zo druk. Dat wil ik niet. Het is Jezus die wil dat je in deze pijnlijke toestand verkeert. Wanneer je bezwijkt alsof je het leven verliest, lijd Ik met jou mee. Ware Liefde kan niets weigeren aan degene die Hij liefheeft.

Deze pijnlijke toestand, alsof je het leven verliest, was noodzakelijk en gewild door mijn Goddelijke Wil. Hij wilde in jou de genoegdoening vinden, de vergoeding voor elke 'sterfte' die de mensen Hem laten ondergaan, telkens zij Hem verwerpen door Hem geen Leven in zich te geven.

Jouw onderwerping aan deze 'sterften', gedurende zo lange tijd, heeft mijn Goddelijke Wil vergoed voor alle sterften die Hij heeft ondergaan.

Zij heeft Hem opgeroepen om de menselijke wil te omarmen, zodat beiden zich zouden verzoenen.

Zo heb Ik veel kunnen spreken over mijn Wil om Hem bekend te maken, zodat Hij kon heersen.

Omdat Ik degene vasthield die Mij vergoedde en mijn zovele verloren levens herstelde, voor hen en voor Mij afgewezen, als gestikt in het ontoegankelijke Licht van mijn Wil.

Je moet weten dat voor alles wat de mens doet, mijn Wil zich haast om één van zijn Levens in de mens te geven en te vormen. Wanneer de mens het niet ontvangt, sterft dat Leven voor het schepsel.

Lijkt dit grote lijden, het zien van zoveel van mijn goddelijke Levens sterven voor de mensen, je misschien onbeduidend!

Het was daarom noodzakelijk om een schepsel te vinden dat Mij op de een of andere manier toestond om Mijn Leven opnieuw in hen te vormen.

Mijn Wil bevindt zich in de omstandigheden van een arme moeder die klaar is om haar kind te baren, maar wier kind niet geboren kan worden en in haar schoot stikt.

Arme moeder! Ze voelt haar kind in haar schoot sterven. En door het lijden sterft ze samen met hem.

Mijn Wil is als deze moeder. Zij voelt in Zich al deze goddelijke Levens die op het punt staan geboren te worden en die Zij aan de

schepselen wil geven. Maar terwijl mijn Wil op het punt staat ze ter wereld te brengen, voelt hen stikken en sterven in haar eigen schoot.

En mijn Goddelijke Wil sterft met hen, want zonder mijn Wil kan er geen echt Leven van Heiligheid, Liefde en alles wat met ons goddelijk Leven te maken heeft, bestaan.

Daarom, mijn dochter, kalmeer en denk niet meer aan je toestand. Wij hebben het zo gewild, met grote Wijsheid, met een Liefde die Wij niet langer konden bedwingen en volgens onze goddelijke manier van handelen. Daarom is het noodzakelijk dat je je buigt en aanbidt wat Wij uit Liefde voor de schepselen hebben beschikt.”

36-3 - 20 april 1938- Zoals Jezus aan het kruis blijft Hij nog steeds tot elk hart roepen: "Ik heb dorst". De ware verrijzenis ligt in het herrijzen in de Goddelijke Wil. Aan wie in Hem leeft, wordt niets geweigerd.

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Ik voel de behoefte om mij alles wat Hij gedaan heeft eigen te maken en er mijn kleine liefde, mijn liefdevolle kussen, mijn diepe aanbidding, mijn dankbaarheid voor alles wat Hij voor mij en voor iedereen gedaan en geleden heeft, in te leggen.

Ik kwam op het punt waar mijn geliefde Jezus werd gekruisigd en aan het kruis werd opgeheven in verschrikkelijke krampen en ongekend lijden. Met een tedere en medelevende toon die mijn hart brak, **zei Hij mij:**

"Mijn goede dochter, het lijden dat Mij het meest doorboorde aan het kruis was mijn brandende dorst. Ik voelde Mij levend verbranden. Alle levensvloeistoffen waren uit mijn Wonden weggevloeid. Deze Wonden, als zoveel monden, brandden en voelden een brandende dorst die bevredigd wilde worden. Ik kon Mijzelf niet bedwingen en **Ik riep:** "Ik heb dorst!" Dit "Ik heb dorst" is gebleven en blijft zeggen: "Ik heb dorst".

Ik blijf het zeggen. Met mijn open Wonden en mijn brandende Mond,

zeg Ik altijd: Ik brand, Ik heb dorst! Ah! Geef Mij een klein druppeltje van uw liefde om mijn brandende dorst een beetje te lessen.

In alles wat de mens doet, **herhaal Ik altijd** met open en brandende Mond: Geef Mij te drinken, Ik heb een brandende dorst.

Net zoals mijn verbrijzelde en gekwetste Mensheid slechts één kreet had: “Ik heb dorst”,

roep Ik met brandende mond:

- wanneer de mens loopt: “Geef Mij je stappen die je uit liefde voor Mij hebt gezet, om mijn dorst te lessen.
- Als de mens werkt, vraag ik hem om zijn werken die hij uitsluitend uit liefde voor Mij heeft verricht, om mijn brandende dorst te lessen.
- Als de mens spreekt, vraag Ik hem om zijn woorden.
- Als het denkt, vraag Ik hem om zijn gedachten als kleine druppels liefde om mijn brandende dorst te lessen.

Niet alleen mijn Mond was brandend. Mijn hele heilige Mensheid voelde de extreme behoefte aan een verfrissend bad om het vuur van de brandende Liefde dat Mij verbrandde te doven.

En omdat het voor de mensen was dat Ik brandde te midden van verschrikkelijke pijnen, konden alleen zij met hun liefde

- mijn brandende dorst lessen en
- mijn Mensheid een verfrissend bad geven.

Deze kreet: “Ik heb dorst”, heb Ik in mijn Wil achtergelaten.

Mijn Wil heeft de plicht op zich genomen om deze kreet op elk moment in de oren van de mensen te laten klinken,

- om hen ertoe te brengen medelijden te hebben met mijn brandende Dorst,
- om hun mijn bad van Liefde te geven en
- om hun bad van liefde te ontvangen, ook al zijn het maar kleine druppels om de Dorst te lessen die Mij verteert.

Maar wie luistert naar Mij? Wie voelt medelijden met Mij?

Alleen zij die in mijn Wil leeft.

Alle anderen zijn doof en misschien neemt mijn Dorst wel toe door hun ondankbaarheid, waardoor Ik ongerust ben en geen hoop heb op verlichting.

Het is niet enkel mijn “Ik heb dorst”, maar **alles** wat Ik gedaan en gezegd heb in mijn Wil, **zegt voortdurend** tegen mijn bedroefde

Moeder:

“Moeder, hier zijn je kinderen.”

Ik plaats haar aan hun zijde om hen te helpen en te begeleiden, en om haar door haar kinderen te laten beminnen.

En zij voelt zich op elk moment door haar Zoon aan de zijde van haar kinderen geplaatst.

O, hoezeer houdt zij als Moeder van hen en schenkt zij hun haar moederschap om Mij te laten beminnen zoals zij Mij bemint.

Sterker nog, door hun haar moederschap te schenken, brengt zij ook volmaaktheid onder de mensen, zodat zij elkaar kunnen liefhebben met een moederlijke liefde: een opofferende, onbaatzuchtige en standvastige liefde.

Maar wie ontvangt al deze goede dingen?

Zij die in ons Fiat leven en de moederlijkheid van de Koningin voelen. We kunnen zeggen dat zij haar Moederhart in de mond van haar kinderen legt, zodat zij kunnen drinken en de moederlijkheid van haar Liefde, haar Zachtheid en al het erfgoed waarmee haar Moederhart is verrijkt, kunnen ontvangen.

Mijn dochter, de mens die Ons wil vinden en al onze goede dingen wil ontvangen, en mijn Moeder zelf, moet in onze Wil treden en daarin blijven.

Mijn Wil is niet alleen Leven voor Ons, maar vormt ook onze Woonplaats rondom Ons met zijn Onmetelijkheid waarin altijd in werking blijven: al onze Daden, al onze Woorden en alles wat Wij zijn.

Niets komt buiten onze Wil. Zij die de dingen wil die Wij bezitten, moet haar vreugde vinden in het leven in mijn Wil. Dan wordt alles van haar en wordt haar niets geweigerd.

Als Wij haar willen geven wat van Ons is en zij niet in onze Wil leeft, zal zij het niet waarderen, zal zij het niet liefhebben en zal zij niet het recht voelen om zich alles toe te eigenen.

En wanneer je de dingen niet bezit, groeit de liefde niet en sterft ze. Daarna vervolgde ik mijn rondgang door alles wat Onze Heer op aarde heeft gedaan. Ik stopte bij de Verrijzenis. Wat een triomf, wat een glorie. De hele hemel kwam naar de aarde om getuige te zijn van zo'n grote Glorie. En **mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, in mijn Verrijzenis is het recht voor alle mensen om in Mij tot een nieuw leven te worden herboren, vastgesteld.

Mijn Verrijzenis was de bevestiging, het zegel van mijn hele Leven, van mijn Werken, van mijn Woorden en van mijn Komst op aarde om Mij aan iedereen en aan ieder afzonderlijk te geven, als Leven dat hun toebehoort.

Mijn Verrijzenis was de triomf van alle mensen en de nieuwe verovering die elk van hen ontving, van Hem die voor allen stierf om hun Leven te geven en hen te doen herleven in mijn Verrijzenis. Wil je weten wat de ware Verrijzenis van de mens inhoudt? Dat is niet aan het einde van zijn dagen, maar wanneer hij nog op aarde leeft.

Iedereen die in mijn Wil leeft, wordt herboren in het Licht en *kan zeggen*: Mijn nacht is voorbij. Deze mens herrijst in de Liefde van zijn Schepper, zodat kou en sneeuw voor hem niet meer bestaan.

Hij voelt de glimlach van de hemelse lente.

Hij herrijst in de Heiligheid die zwakheden, ellende en hartstochten verdrijft. Hij herrijst in alles wat hemels is.

Als hij naar de aarde, de hemel of de zon kijkt, ziet hij deze om de Werken van zijn Schepper te vinden en om Hem te kunnen vertellen over zijn Glorie en zijn lange liefdesgeschiedenis.

Degene die in mijn Wil leeft, kan zeggen zoals de Engel tegen de vrome vrouwen zei, toen zij naar het graf kwamen: "Hij is verrezen. Hij is hier niet meer."

De mens die in mijn Wil leeft, kan hetzelfde zeggen: Mijn wil is niet meer bij mij. Hij is verrezen in het Fiat. En als de omstandigheden van het leven, de gelegenheden en het lijden de mens omringen alsof zij de wil van de mens zoeken, kan hij antwoorden:

"Mijn wil is opgestaan. Ik heb hem niet meer in mijn macht. " In ruil daarvoor heb ik de Goddelijke Wil. En met zijn Licht wil ik alle dingen om mij heen investeren: de omstandigheden, het lijden, om er evenzoveel goddelijke veroveringen van te maken.

Zij die in onze Wil leeft, vindt leven in de daden van haar Jezus.

Onze werkzame, overwinnende en triomferende Wil stroomt altijd in dit Leven en schenkt ons zoveel Glorie dat de Hemel haar niet kan bevatten. Leef daarom altijd in onze Wil.

Verlaat Hem nooit als je onze Triomf en onze Glorie wil zijn.

36-4 - 25 april 1938- Het teken dat de Goddelijke Wil in de ziel heerst, is de behoefte voelen om Hem onophoudelijk te beminnen. Het grote kwaad van het niet doen van het goede in de Goddelijke Wil. Het kleine vlammetje gevoed door het grote Licht van God.

Mijn arme geest rent, vliegt in het goddelijke Fiat. Als ik dat niet doe, voel ik me onrustig, zonder kracht, zonder voedsel en zonder lucht om te ademen. Ik heb het gevoel dat ik geen voeten heb om te lopen, geen handen om te handelen en geen hart om lief te hebben.

Ik moet dan naar Zijn Wil rennen om Zijn Daden te vinden en mezelf te vormen met Zijn Daden: Zijn voeten die rennen, Zijn handen die alles omhelzen en handelen; liefde zonder hart die de liefde van de Eeuwige aanneemt om nooit te stoppen met lief te hebben. Ik dacht aan al deze dwaasheden toen mijn altijd vriendelijke Jezus mij opnieuw een kort bezoekje bracht. Verrukt over mijn dwaasheden en vol Liefde, zei Hij mij:

"Mijn gezegende dochter, wees niet verbaasd over je dwaasheden. Dat is precies wat er gebeurt. Zij die in mijn Wil leeft, geeft haar eigen wezen op. Haar wil gaat op in de Mijne. De ziel gebruikt onze werken om de nieuwe ledematen te vormen die nodig zijn om in mijn Wil te leven. Zo verwerft de ziel nieuwe stappen, nieuwe bewegingen en een nieuwe liefde om zich te kunnen identificeren met onze Werken en te doen wat Wij doen.

Het zekerste teken dat mijn Goddelijke Wil in de ziel heerst en domineert, is deze voortdurende Beweging van Liefde in de ziel.

De ziel weet dat zij geen liefde heeft die nooit ophoudt en dat zij niet over vele werken beschikt om Mij te geven en Mij lief te hebben. Wat doet de ziel dan? Zij treedt binnen in de eindeloze grenzen van Mijn Wil. Zij ziet het grote theater van de Schepping, de pracht en de manifestatie van Liefde waarmee de schepselen vervuld zijn. Ze rent van het ene naar het andere van onze Werken om alle liefde te verzamelen die Wij in de hele Schepping verspreid hebben.

Deze ziel plaatst dit alles in haar schoot en komt voor onze Majesteit om Ons al deze verscheidenheden van Liefde te geven die Wij in de Schepping gelegd hebben. Ze laat haar tonen van Liefde weerklinken in alle tonen van Liefde van onze Scheppende Liefde. O, wat een vreugde schenkt zij ons. Wat een feesten beginnen er tussen Hemel en Aarde! Wat een zeeën van liefde omringen onze Troon!

En wanneer deze ziel een feest heeft gemaakt van de hele Schepping, om ons nog meer te liefhebben, en met een verdubbelde liefde, daalt zij af van onze Troon en gaat zij onze verdubbelde Liefde over alle geschapen dingen uitstorten.

En met de Kracht van onze Wil die zij in haar macht heeft, laat zij iedereen zeggen: Liefde, liefde voor onze Schepper. Zo kan zij die in onze Wil leeft, ons voortdurend Feest worden genoemd, de uitlaatklep van onze Liefde.

Vervolgens voegde Hij er met een pijnlijke ondertoon aan toe:

"Mijn dochter, de mens dat niet in onze Wil leeft, zakt heel diep weg. Zelfs als het goed doet, zakt het weg, omdat het Licht van onze Wil en de Kracht van onze Heiligheid ontbreekt.

Het goede dat het doet, blijft bedekt met een rook die het zicht vertroebelt en leidt tot hoogmoed, eigenliefde en ijdelheid.

Men kan zeggen dat de mens vergiftigd blijft, zodat het geen groot goed kan voortbrengen, noch voor zichzelf, noch voor anderen.

Arme goede werken zonder mijn Wil!

Ze zijn als kleine klokken zonder geluid, als munten zonder het beeld van de koning, die de waarde van het geld niet aangeven.

Haar werken kunnen hoogstens worden omgezet in persoonlijke voldoening. En Ik, die zoveel van de schepselen houd, ben vaak genoodzaakt het goede dat zij doen te bederven, opdat zij in zichzelf kunnen kijken en kunnen proberen rechtvaardig en heilig te handelen.

Maar voor degene die in onze Wil leeft, bestaat er geen gevaar dat de rook van eigenliefde binnendringt, zelfs niet in de grootste werken die zij kan volbrengen. Deze ziel is het kleine vlammetje dat gevoed wordt door het grote Licht dat God is. Het Licht weet hoe het de duisternis van de hartstochten en de rook van eigenliefde kan verdrijven.

Omdat deze ziel Licht is, begrijpt ze onmiddellijk dat alles wat ze goed doet, God is die in haar eigen niets werkt. Als dit niets niet ontdaan is van alles wat geen betrekking heeft op God, daalt God niet af naar de bodem van het niets van dit schepsel om de grote werken te volbrengen die Hem waardig zijn.

Zo komt zelfs nederigheid niet in onze Wil binnen. Wat er wel binnenkomt, is de nietigheid van het schepsel, het besef dat het niets is en dat al het goede dat in de mens binnenkomt niets anders is dan goddelijke actie. Het gebeurt dan dat God de drager is van het niets en dat het niets de drager is van God.

Zo veranderen in mijn Wil alle dingen voor het schepsel. De mens is niets anders dan het kleine licht dat zich zoveel mogelijk moet onderwerpen aan het grote Licht van mijn Fiat. Zodat het niets anders doet dan zichzelf voeden met Licht, Liefde, Goedheid en goddelijke Heiligheid.

Wat een eer om door God gevoed te worden! Het is dan ook niet verwonderlijk dat God zich voedt met het schepsel, dat de kleine vlam is.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Naast een onophoudelijke liefde is er nog een ander teken om te weten of de ziel in mijn Wil leeft en of Hij in de ziel heerst.

Dat teken is onveranderlijkheid.

Alleen God is onveranderlijk ten opzichte van goed en kwaad.

Een standvastig en constant karakter dat niet snel van gedrag

verandert, - dat alleen goddelijke Geduld kan bezitten,

de standvastigheid om altijd een daad te verrichten,

- zonder ooit moe te worden,

- zonder ooit ongemak of spijt te voelen,

dat behoort alleen aan God toe.

Zij die in ons Fiat leeft, voelt Zijn onveranderlijkheid en voelt zich zo standvastig dat ze voor geen goud van gedrag zou veranderen. Ze zou liever sterven dan niet door te gaan met wat ze doet.

Bovendien heeft wat ze doet met een standvastige geest en zonder te veranderen, God als beginpunt.

Daarom neemt deze ziel God waar in haar handelen.
Door de handeling te herhalen, voelt zij dat het God is die in haar handeling stroomt en haar bezielt.
Hoe zou zij ooit kunnen ophouden met te herhalen wat met ons Allerhoogste Wezen is begonnen!

Deze ziel zou uit onze Wil moeten treden om van handeling te veranderen. Wanneer onze Wil werkt, verandert Hij nooit.
Zo laat Hij degene die in onze Wil leeft op dezelfde manier handelen.

O, hoe gemakkelijk is het om te zien dat iemand niet in onze Wil leeft!
Vandaag wil hij iets doen, morgen iets anders. De ene dag brengt hij graag een offer, de andere dag wijkt hij daarvan af.
We kunnen hem niet vertrouwen.

Hij is als een rietstengel die buigt naar de wind van zijn passies.
De veranderlijkheid van de menselijke wil is zo groot dat de mens zichzelf belachelijk maakt, en misschien ook wel de demonen.

Daarom roep ik de mens op om in onze Wil te leven, zodat het gesteund en gesterkt kan worden door onze Wil.

Op die manier kan het eer betonen aan ons scheppende Werk
Want alleen de mens is wispelturig. Al onze werken veranderen nooit. De hemel is altijd vast en wordt nooit moe zich uit te strekken.
De zon vervolgt altijd haar baan. Zij verandert nooit haar handeling om haar licht te geven ten behoeve van de hele aarde.
De lucht is altijd bezig zich te laten inademen.
Alle dingen, zoals zij door Ons zijn geschapen, blijven bestaan en verrichten altijd dezelfde handeling.

Alleen de mens, die weigert te leven volgens onze Goddelijke Wil, verlaat de wegen van zijn Schepper en kan zijn werken
- niet tot een goed einde brengen,
- niet waarderen,
noch de verdiensten ervan te ontvangen.

36-5 - 2 mei 1938- De Goddelijke Wil vraagt op elk moment de menselijke wil om hem te zeggen: “Je hebt mij niets geweigerd, en Ik kan jou niets weigeren.” De Schepping: Zoete betovering van de manifestatie van Goddelijke Liefde voor de mens.

Mijn vlucht gaat verder in de Goddelijke Wil. Het is verrassend om te zien dat de Goddelijke Wil op elk moment de menselijke wil van de mens vraagt om er een van zijn lieflijkste wonderen van te maken! Hoe ontroerend is het om te zien hoe een goddelijk Fiat de wil van de mens vraagt! Mijn lieve Jezus, die zag dat ik ontroerd was, kwam weer even bij me langs. **Vol goedheid zei Hij tegen me:**

"Mijn dochter, het is altijd onze Liefde die ons met een onweerstaanbare kracht naar de mens toe drijft en ons in de positie van verzoeker plaatst, alsof we de mens nodig hebben, om tegen de mens te kunnen zeggen:

Dat zijn de subtiliteiten, de listen, de excessen en de dwaasheden van onze uitbundige Liefde, die niet kan nalaten nieuwe manieren te bedenken om met de mens om te gaan, zodat Wij kunnen zeggen: nooit heeft het ons geweigerd zijn wil te geven toen Wij daarom vroegen. Daarom kunnen Wij dit schepsel niets weigeren. Is dat niet een onovertroffen manier van liefhebben waar alleen een God toe in staat is?

Bovendien houdt onze Liefde daar niet op. Wij zijn altijd op zoek naar de mens zodat hij zich met Ons kan identificeren. Wanneer hij bemint in onze Wil, laten Wij het zijn kleine zee van liefde vormen in de oneindigheid van onze immense Zee van Liefde. Dit om te voelen dat zijn liefde in de Onze is, en dat hij liefheeft met de Onze. Wij weten dat deze liefde kleiner zal zijn, omdat de geschapen liefde nooit de scheppende Liefde kan evenaren. Maar onze voldoening is onbeschrijfelijk omdat hij liefheeft in onze Liefde en met onze Liefde.

Een verdeelde liefde, een liefde die van Ons gescheiden is, kan Ons nooit behagen of kwetsen. En dan zou de liefde haar mooiste eigenschap verliezen. Telkens wanneer de mens Ons liefheeft in ons Fiat, groeit zijn kleine zee van liefde in onze goddelijke Zee. Wij voelen ons verheerlijkt en geliefd wanneer wij de liefde van ons schepsel zien groeien.

Daarna maakte ik mijn rondgang door de Schepping om alle daden van de Goddelijke Wil te volgen, en **mijn lieve Jezus voegde eraan toe**:

"Mijn gezegende dochter, de Schepping is de meest betoverende manifestatie van onze Liefde voor de schepselen. Er is het blauw van de hemel met zijn sterren, de stralende zon, de wind, de zee, die nooit veranderen. Ze spreken zo tot de mens over onze Liefde die nooit ophoudt, en op aarde zijn er bloemen, planten, bomen en kleine kruiden die allemaal een stem, een beweging, een leven van liefde voor hun Schepper hebben, tot en met de kleinste grassprietjes, om iedereen het verhaal van Liefde te vertellen van Degene die hen voor de mens heeft geschapen.

De dingen die op aarde zijn geschapen, lijken te sterven, maar dat is niet waar. Ze worden nog mooier herboren. Het is niets anders dan de nieuwe wederopstanding van Gods Liefde voor de schepselen.

En om een zoete verrassing van Liefde te geven, worden ze nog mooier herboren, terwijl ze lijken te sterven. En de Schepper, om bemind te worden, legt voor de ogen van de mens de nieuwe betovering van bloesems en vruchten.

Je kan zeggen dat elke bloem en elke plant de kus brengt, het 'Ik hou van je' van hun Schepper aan degene die naar hen kijkt en het aanneemt.

Onze allerhoogste Liefde wacht dus totdat de mens Ons in alles herkent en Ons zijn 'Ik hou van U' stuurt.

Maar we wachten tevergeefs.

In alle geschapen dingen manifesteert ons Allerhoogste Wezen onze Kracht van Liefde, Wijsheid, Goedheid en Orde.

Wij presenteren hen aan de mens zodat hij Ons liefheeft met een krachtige, wijze en goedhartige liefde: dat wil zeggen, dat het beeld van onze goddelijke Liefde in hem is.

Hij die in onze Wil leeft, kan dit ontvangen omdat we kunnen zeggen dat hij van ons Leven leeft. Maar buiten onze Wil is de liefde zwak, de wijsheid smakeloos, verandert de goedheid in een gebrek en de orde zelf in wanorde.

Arme schepsel zonder onze Wil, hoezeer wekt het medelijden op!

Meer nog, Wij houden van de mens met een onophoudelijke Liefde en Wij willen in hem de liefde vinden die nooit ophoudt. Wanneer de mens Ons niet liefheeft, vormt het grote leegtes van onze Liefde in zijn ziel.

En **onze Liefde**, die haar Liefde niet vindt in deze leegtes, vindt geen plaats om te rusten. Ze blijft zweven. Ze dwaalt rond, rent, vliegt en vindt niemand die haar ontvangt. Ze schreeuwt, ondergaat een marteling en **zij zegt**:

"Ik word niet bemind. Ik heb lief en ik vind niemand die van mij houdt". **Toen voegde hij er met een tederder accent aan toe:**

"Lieve dochter, als je wist hoever mijn Liefde kan gaan voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, zou je zoveel van mij houden dat je hart zou barsten van vreugde; jouw liefde en de mijne zouden je verteerd houden, verslonden door pure Liefde voor mij.

Je moet weten dat mijn Goddelijke Wil alles samenbrengt wat de mens dat in Haar leeft, doet. Niets wat in mijn Fiat wordt gedaan, kan eruit verdwijnen. Alles blijft in onze velden van Licht.

En mijn Wil, om zich te verheugen, brengt de beweging van het schepsel, zijn liefde, zijn ademhaling, zijn stappen, zijn woorden, zijn gedachten en alles wat de mens in onze Wil heeft gedaan samen om alles in ons Leven op te nemen.

Wij voelen de behoefte dat de mensen hun ademhaling, hun bewegingen en hun stappen in de Onze voortzetten.

Daarom noemen Wij degene die in onze Wil leeft: onze Adem, onze Hartslag, onze Beweging en onze Liefde. Wij kunnen en willen de adem van degene die in onze Wil leeft niet van Onszelf losmaken. Wij zouden dan voelen dat ons Leven ons wordt ontnomen.

Ook wanneer dit schepsel handelt, ademt, enz. viert mijn Wil feest. Hij brengt met veel Liefde samen wat de mens doet. Het is alsof Mijn Wil heeft bijgedragen aan het vormen van de ademhaling en de beweging in het schepsel, en alsof de mens bijdraagt aan het geven van ademhaling en beweging aan God.

Dat zijn de excessen en uitvindingen van onze Liefde, die gelukkig is **wanneer Hij kan zeggen**: Wat Ik doe, doet de mens ook.

Wij handelen, Wij zuchten en Wij hebben lief samen.

Dan voelen Wij het geluk, de glorie en de wederkerigheid van ons scheppingswerk dat, net zoals het in een vlam van liefde uit onze vaderlijke Schoot is voortgekomen,

vol liefde naar ons terugkeert in onze goddelijke Schoot.

36-6 - 6 mei 1938-Om in de Goddelijke Wil te leven, is het noodzakelijk om dit te willen en de eerste stappen te zetten. De Goddelijke Wil bezit de generatieve deugd. En waar Hij heerst, genereert Hij zonder ooit te eindigen.

Mijn arme geest wordt overspoeld door een veelheid aan gedachten over de Goddelijke Wil. Ze lijken boodschappers te zijn die ons informatie brengen over deze heilige Wil. Ik was verrast. Toen kwam mijn lieve Jezus terug naar zijn kleine meisje en **Hij zei in alle goedheid tegen mij**:

"Mijn lieve dochter, het is heel eenvoudig om in mijn Wil binnen te treden, want jouw Jezus leert nooit moeilijke dingen. Mijn Liefde zorgt ervoor dat Ik Me aanpas aan het menselijk vermogen, zodat de mens zonder moeite kan doen wat Ik leer en wat Ik wil. Je moet weten dat, wil de mens mijn Fiat binnengaan, het eerste wat onmisbaar is, is het te willen, het vastberaden te verlangen, in Hem te willen leven.

Ten tweede, wanneer deze eerste stap is gezet, omringt mijn Goddelijke Wil de mens met Licht en met een zodanige aantrekkingskracht (voor de Goddelijke Wil) dat de mens het verlangen verliest om zijn eigen wil te doen.

Dat komt omdat het na deze stap zich soeverein heeft gevoeld en de nacht van zijn hartstochten, zwakheden en ellende is veranderd in Dag, in goddelijke Kracht. Daardoor voelt het de extreme behoefte om een tweede stap te zetten, die een derde, een vierde, een vijfde, enz. met zich meebrengt.

Deze stappen zijn stappen van Licht die de mens verfraaien, heiligen, gelukkig maken, leiden en laten deelnemen aan de gelijkenis van zijn Schepper, zodat de mens niet alleen de extreme behoefte voelt om in

mijn Wil te leven, maar ook mijn Wil voelt als zijn eigen Leven waarvan het zich niet kan losmaken.

Zie je dan hoe gemakkelijk het is?

Maar het is noodzakelijk om het te willen.

Wanneer de mens in mijn Fiat wil komen, versiert mijn vaderlijke Goedheid deze wil met Genade, Liefde en Goedheid.

Omdat dit ook is wat Ik wil, voeg Ik eraan toe wat van Mij is.

En indien nodig, geef Ik haar mijn eigen Leven om haar alle hulp en middelen te geven, en mijn Leven in ruil voor het hare om haar te laten leven in mijn Goddelijke Wil. Ik spaar mezelf niets wanneer het erom gaat de mens te laten leven in mijn Wil.

Mijn dochter, onze Liefde is zo groot dat Wij verschillende niveaus van Heiligheid en verschillende middelen van Heiligheid en Schoonheid instellen om de ziel te versieren in onze Goddelijke Wil.

We maken hen verschillend van elkaar, verschillend in schoonheid, in heiligheid, in liefde, allemaal mooi maar verschillend van elkaar.

Sommigen zullen in de zee van Licht blijven om te genieten van de goederen die mijn Wil bezit.

Anderen zullen onder de werking van mijn werkzaam Licht blijven.

Het zullen de mooiste zijn.

We zullen al onze scheppende kunst, onze werkende kunst inzetten. Door de mens in onze Wil te vinden, kunnen Wij alles doen wat wij willen.

De mens zal zich lenen om onze scheppende Kracht te ontvangen.

Wij zullen met vreugde nieuwe schoonheden scheppen, een nog onbekende heiligheid en een liefde die nog nooit aan mensen is gegeven, omdat de mens nog niet het leven, het licht en de kracht van onze Wil in zich had om deze te kunnen ontvangen.

We zullen in de mens onze Echo horen, de scheppende Kracht die altijd Liefde, Glorie en de voortdurende herhaling van onze Daden en ons Leven voortbrengt.

Het Leven van ons Fiat is precies dat: “voortbrengen”.

En waar het Leven van ons Fiat heerst, brengt Hij voortdurend voort, zonder ooit te stoppen.

Hij brengt voort in Ons en bewaart de voortbrengende Deugd van de Heilige Drie-Eenheid. Hij brengt voort uit de mens waar Hij heerst, en Hij brengt voort ons Beeld van Liefde en Heiligheid.

We hebben dus nog veel werk te doen in de Schepping.

We moeten onze daden en werken voortzetten, die als mooiste versiering van ons hemelse vaderland zullen dienen.

Daarna verloor mijn geest zich in de zee van het Fiat
Het maakte mij alles aanwezig. En alles leek van mij te zijn, net zoals alles van God was.

Het was alsof mijn geliefde Jezus, stikte in de vlammen van zijn Liefde. **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn gezegende dochter, zij die in Mijn Wil leeft, is altijd onafscheidelijk geweest van haar Schepper.

Al sinds de eeuwigheid was dit schepsel altijd bij Ons.

Onze Goddelijke Wil bracht ons dit schepsel en legde het in onze armen en in onze Schoot, en Hij deed ons ervan houden, het hof maken en het waarderen.

Sinds dat moment voelen Wij in Ons haar kloppende liefde die Ons opriep om met onze scheppende handen te werken om één van onze mooiste beelden te maken.

O, hoe blij waren Wij om een mens in onze Wil te vinden waarin Wij ons scheppend Werk konden ontplooien.

Je moet weten dat toen Ik, het eeuwige Woord, in mijn overvloedige Liefde, uit de Hemel naar de aarde afdaalde, deze zielen, die in mijn Fiat leven en zullen leven, omdat ze onlosmakelijk met Ons verbonden zijn, met Mij mee naar beneden daalden.

En met de **hemelse Koningin aan hun hoofd** vormden zij mijn volk, mijn trouw leger, mijn levend koninklijk paleis waarin Ik Mij tot ware Koning van deze kinderen van mijn Goddelijke Wil uitriep.

Ik zou nooit uit de Hemel zijn neergedaald zonder vergezeld te worden door mijn volk, zonder een koninkrijk waar Ik kon regeren met mijn wetten van Liefde.

Voor Ons zijn alle tijdperken als één enkel punt waarin alles Ons

toebehoort en waar Wij alles in werking vinden.

Ik ben uit de Hemel neergedaald als Heerser en Koning van mijn kinderen. Ik zag dat Ik werd aanbeden en bemind zoals Wij zelf weten te beminnen.

Mijn Liefde was zo groot dat Ik hen bij Mij liet verblijven.

Ik had het niet kunnen verdragen als Ik mijn kinderen die Mij liefhadden niet had gevonden.

Wij leefden samen in de schoot van mijn soevereine Moeder.

Ze werden opnieuw geboren met Mij en weenden met Mij.

Wat Ik deed, deden zij ook.

Wij wandelden, werkten, baden en leden samen.

Ik kan zeggen dat zij ook met Mij aan het kruis waren om te sterven en op te staan tot een nieuw leven, dat Ik de menselijke generaties ben komen brengen.

Zo is het Koninkrijk van onze Wil al gevestigd. Wij kennen hun aantal. Wij weten wie zij zijn en Wij kennen hun namen. Onze Wil laat Ons al hun vurige hartkloppingen van liefde voelen. O, hoezeer houden Wij van hen en hoezeer verlangen Wij naar die tijd!

36-7 -10 mei 1938- Om bemind te worden, legt God zijn Liefde in het hart van de mens en zet haar om in munten. De waken van Jezus. Het goddelijke Vaderschap en het kindschap van wie in de Goddelijke Wil leeft.

Ik hoor de Goddelijke Wil mij elk moment roepen om Hem lief te hebben. Aangezien je kan zeggen dat mijn liefde slechts enkele druppels vertegenwoordigt, wil Hij mij de Zijne geven, zodat ik niet langer druppels bezit, maar zeeën waarmee ik Hem kan zeggen dat ik Hem zeer veel bemin. Wat een Goedheid vanwege Hem!

Hij wil geven wat van Hem is, om de voldoening te hebben te kunnen zeggen dat de mens Hem liefheeft.

Toen Hij terugkwam om mijn arme ziel te bezoeken, klopte zijn Hart zeer hard. Terwijl mijn altijd liefdevolle Jezus mij in zijn Armen sloot, **zei Hij mij:**

"Gezegende dochter van mijn Liefde, de behoefte om bemind te worden doet Mij branden, bezwijken, ijlen.
Weet je wat Ik doe om mijn doel te bereiken?
Ik leg mijn Liefde in het hart van de mens.
Ik laat haar stromen in zijn geest, zijn woorden, zijn stappen en zijn werken.

Ik verander al deze Liefde die overal stroomt in munten van Goddelijke Liefde.
En om hen als onze valuta te laten circuleren, drukken Wij mijn Beeld op deze munten en de tekst: "**Jezus, Koning van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.**"

Deze munt van Liefde geeft de mens het recht om tegen Mij te zeggen: ik heb U liefgehad.
Deze Liefde, die onze Goedheid in munten heeft omgezet, kan kopen wat zij liefheeft en wat zij wil.
Zo kan zij onze Heiligheid kopen, onze eigen Wil, onze Deugden, en zelfs nog meer Liefde als de mens dat wenst, omdat zij er genoeg van heeft.

Oh! Hoe blij zijn Wij dat hij niet langer arm is, maar zo rijk dat zij onze Deugden en onze eigen Heiligheid kan kopen!
Hoe mooi is het om te zien dat hij onze munt van Liefde bezit, die hem eigenaar maakt van onze eigen Goede Dingen.

Wij geven deze echter alleen aan degene die in onze Wil leeft, omdat zij deze niet zal verspillen, maar zal weten te bewaren en te vermenigvuldigen. En hij zal Ons steeds meer beminnen en Ons verlossen van onze verslindende vlammen.

Toen ik mijn beurt in de handelingen van de Goddelijke Wil terug opgenomen had, voelde ik me ziek. Mijn waken maakte me ongerust, want de minuten leken eeuwen te duren, een eeuwige nacht.
Ik wachtte tot mijn Jezus kwam om me te kalmeren. Eindelijk, na lang wachten, verscheen Hij buiten adem. Vol Goedheid zei Hij mij:

"Arm kind, wat is het moeilijk om te waken, nietwaar?
Hoe vaak bevindt jouw Jezus zich niet in dit wrede en martelende lijden! Hoeveel nachten laten de mensen Mij niet slapen!
Ik kan zeggen dat Ik altijd wakker ben en dat IK lijd onder het ongeduld van mijn Liefde.

Als de mens zondigt, voel Ik hem uit mijn armen glippen.

Ik observeer hem.

Ik kijk naar hem. Ik zie hem omringd door demonen die feestvieren en erin slagen het goede dat hij gedaan heeft belachelijk te maken. Arm goede, bedekt met de modder van de zonde.

Omdat Ik de mens nog steeds bemin, stuur Ik hem een beetje licht. En Ik observeer hem. Ik stuur hem wroeging zodat hij terug opstaat, En Ik sla hem gade.

De minuten duren voor Mij een eeuwigheid.

Ik kan niet kalm worden n als Ik hem niet in mijn armen zie terugkeren. En Ik kijk naar hem, en Ik kijk naar hem.

Ik kijk naar zijn hartslagen, de gedachten in zijn hoofd, om de herinnering aan mijn liefde voor hem op te roepen.

Maar nee, het is tevergeefs.

En Ik ben gedwongen toe te kijken.

Wat een zwaar waken! Als hij naar Mij terugkeert, rust Ik even uit. Zo niet, dan ga Ik door met mijn waken.

Daar is er opnieuw iemand die iets goeds wil doen, maar zijn tijd neemt en nooit een besluit neemt. Ik kijk naar hem.

Ik probeer hem aan te trekken met mijn Liefde, met inspiratie en zelfs met beloften. Maar hij neemt geen besluit. Hij vindt allerlei voorwendsels, moeilijkheden, en houdt Mij wakker.

Hoeveel waken!

Hoeveel nachten dwingen de mensen Mij om te waken, en op zoveel manieren.

Jouw 'waken' zorgt ervoor dat Ik een beetje gezelschap heb in mijn voortdurend waken.

Zo lijden wij samen.

Bemin Mij en Ik zal wat rust vinden in mijn vele nachtwaken.

Hierna voegde Jezus er op een tedere toon aan toe:

“Dochter van mijn lijden, wil je weten wie Mij geen zwaar lijden van waken bezorgt? Hij die in mijn Wil leeft.

***Wanneer een ziel besluit om in mijn Wil te leven,
verklaar Ik dat zij mijn dochter is***

Ik roep de hele hemel en de heiligste Drie-Eenheid op om de nieuwe dochter te vieren die Ik verworven heb.

Iedereen herkent haar omdat Ik **'Mijn dochter'** met onuitwisbare letters in mijn Hart schrijf en in mijn Liefde die altijd brandt.

Iedereen herkent haar omdat Ik 'Mijn dochter' met onuitwisbare letters in mijn Hart en in mijn altijd brandende Liefde schrijf. In mijn Wil is zij altijd bij Mij. Alles wat Ik doe, doet zij ook.

Daarom wordt zij in Mijn voortdurende wedergeboorten samen met Mij herboren en **schrijf Ik: "De dochter van mijn Geboorte"**, zelfs in mijn Tranen."

Kortom, als Ik lijd, als Ik werk, als Ik loop, **schrijf Ik: 'De dochter van mijn lijden, van mijn werken, de dochter van mijn stappen.'** Ik schrijf het overal.

Je moet weten dat er tussen vaderschap en dochterschap onuitwisbare banden bestaan. Niemand kan weigeren de rechten van vaderschap en kindschap te erkennen, noch in de bovennatuurlijke orde, noch in de natuurlijke orde.

Zo heb Ik, de Vader, de plicht om degene die zo plechtig heeft verklaard mijn dochter te zijn, tot erfgename van mijn Goederen, mijn Liefde, mijn Heiligheid te maken. Zozeer zelfs dat Ik het in mijn Hart b geschreven heb.

Als Ik niet van haar hield, zou Ik mijn vaderlijke Liefde verraden. Daarom kan Ik niet anders dan van haar houden. Bovendien heeft dit kind de plicht om van Mij te houden en de Goederen van haar Vader te bezitten, Hem te verdedigen, Hem bekend te maken en haar leven te geven opdat niemand Mij beledigt.

O, hoe mooi is het om te zien hoe mijn kinderen in mijn Wil leven en zover komen waarop **zij Mij zeggen**:

Mijn Vader, je hebt te lang gewaakt. Je bent moe, rust uit. En opdat je rust zoet moge zijn, rust uit in mijn liefde. Ik zal waken. Ik zal jouw plaats bij de zielen innemen.

Wie weet vind je wel iemand als je wakker wordt.

En ik vertrouw op deze kinderen en rust een beetje uit.
Is er iets dat de ziel die in onze Wil leeft niet kan doen? Zij kan alles voor Mij doen, omdat haar Licht al mijn Lijden doorstraalt.
Ik doe alles voor dit kind.

Wij wisselen elkaar af in het waken en rusten.
Hoe mooi is het om in mijn Wil te leven.
De mens bevindt zich daar al in onze eigen omstandigheden.
Wat Wij willen, wil hij ook.
Dit is het heiligste, het grootste, het edelste en het meest sublieme van zuiverheid: ***willen wat God wil***.
Willen wat God wil, geen enkele daad bereikt zo'n sublieme hoogte, zo'n oneindige waarde. ***God is Heilig, Zuiver, Orde en Goedheid***.

Door te willen wat God wil, wil de mens wat heilig, zuiver en goed is.
Met de volheid van de orde voelt hij zich herboren in God en doet hij wat God doet. God doet alles, omvat alles en Hij is de beweging van alles.

Zo draagt deze ziel bij aan wat God doet.
Zou zij ooit iets beters kunnen doen? Daarom is er niets dat het Leven in mijn Wil kan evenaren of overtreffen.

Blijf daarom altijd in mijn Fiat leven.
En Wij zullen gelukkig zijn, jij en Ik.

36-8 - 15 mei 1938 - Het Woord van God is leven en omvat alle eeuwen. Het kijkt naar alle menselijke generaties. Jezus weet niet wat Hij moet doen met degenen die Hem niet beminnen. Jezus laat zich vinden in de noden van de mensen.

Ik voelde mij ondergedompeld in de Goddelijke Wil.
Zijn Licht deed mij vele Waarheden begrijpen, maar ik voelde me niet in staat om hen in zo'n kleine geest te vatten.
En ik voelde een afkeer om hen te uiten en op papier te zetten.

Mijn lieve Jezus, die mijn arme ziel bezocht, vol tederheid en medeleven voor mijn onvermogen, **zei mij**:

"Mijn arme dochter, staat voor de onmetelijkheid van mijn Wil. Zij is verward en zou graag in een zoete rust willen blijven om te genieten van de vreugde en het geluk waarmee ze vervuld is.

Maar nee, mijn dochter, het is ook nodig om te werken.
In de Hemel is er altijd vreugde
Maar op aarde wisselen vreugde en werk elkaar af.
Voor jou is werken: uiten en schrijven.

Als je mijn Wil volgt, zal je de meest ware vreugde en het grootste geluk ervaren. Maar in je werk laat ik je nooit alleen, ik doe meer dan jij, en zonder Mij zou je dit niet hebben kunnen doen.

Je moet weten dat onze Liefde zo groot is dat wanneer onze Goedheid besluit een Woord te spreken, een Waarheid buiten onze allerhoogste Majesteit te openbaren, Wij deze Daad in Onszelf vormen.

Wij sluiten het Goede in hetgeen voortgebracht moet worden door deze Waarheid die Wij naar buiten brengen.
Wanneer alles rijp en volmaakt is, het goede dat Wij aan de mensen willen geven, krachtens deze Waarheid die Wij openbaren, dan bieden Wij haar aan de mens aan als drager van het Goede dat Wij aan de menselijke generaties willen geven.

Daarom omvat ons Woord alle tijdperken.
En aangezien onze Woorden Leven zijn, bezitten zij de scheppende Kracht. Overal waar ons Woord komt, zullen de mensen voelen dat Wij Leven scheppen en zullen zij het goede voelen dat onze Waarheid hun brengt.

Daarom betekent het stoppen van onze Woorden door ze niet te manifesteren: het stoppen van al het Goede en al ons Leven dat onze Woorden kunnen voortbrengen.

En ik weet, mijn dochter, dat je Mij dit leed niet wil aandoen en dit grote Goed voor de menselijke generaties niet wilt verhinderen, nietwaar?

Wie Mij bemint, kan Mij niets weigeren, zelfs niet het offer van haar leven.

Wees daarom aandachtig en maak jezelf niet verantwoordelijk voor het verhinderen van zoveel van onze goddelijke Levens die in de mensen tot leven moeten komen.

Op dat moment leed ik zo erg dat ik mijn laatste adem wilde uitblazen. Jezus kwam onmiddellijk naar me toe om me in zijn armen te ondersteunen.

Hij zei me: “Wat? Wil je naar de Hemel komen?”

Ik antwoordde: “Ja, als de Hemel wil dat U besluit me daarheen te brengen.”

Toen zei Jezus mij:

“Welnu, Mijn dochter, wat zouden Wij dan met de aarde doen?”

Ik antwoordde: “Ik weet het niet en ik ben nergens goed voor. En bovendien interesseert de aarde mij niet!”

Jezus vervolgde: “Mijn dochter, toch moet zij je interesseren, want zij interesseert Jezus en jouw interesse en de Mijne moeten één zijn.

Nu moet je weten dat de Goddelijke Wil zich nog niet volledig heeft geopenbaard. En hoe meer Hij zich openbaart, hoe meer zielen in het net van zijn Licht gevangen worden.

Niet alleen dat, maar hoe meer Hij rijpt en groeit in een mens,
- hoe meer recht hij krijgen om Hem te ontvangen, en
- hoe meer Wij ons gedreven voelen om de menselijke generaties te begunstigen, om hen het Leven van onze Wil te laten bezitten.

Onze Goedheid, onze Liefde is zo groot, dat Wij in één mens naar allen kijken, en uit liefde voor één mens, doen Wij goed aan allen.

Maar wie ontvangt dit Goede dat aan elk wezen wordt gedaan?

Degene die als eerste dit Goede heeft ontvangen,
- die de goedheid had om naar Ons te luisteren en onze Waarheden te beschouwen alsof ze meer waren dan haar eigen leven,
- en die, zonder zich om haar eigen leven te bekommeren, bereid is het op elk moment op te offeren uit liefde voor Ons, om Ons te laten doen wat Wij ermee willen doen.

Dit heeft zoveel kracht op ons Allerhoogste Wezen, het raakt Ons zozeer, dat één enkele ziel voldoende is om ervoor te zorgen dat iedereen dat Goede ontvangt.

De menselijke generaties zijn meer met elkaar verbonden dan de ledematen van het lichaam. Het is dan ook niet verwonderlijk dat één enkel gezond en goed lid, zijn heilige vitale lichaamsvloeistoffen naar de andere leden laat stromen.

Dit heeft zoveel kracht op ons Allerhoogste Wezen, dat het Ons zozeer in vervoering brengt, dat één enkele ziel voldoende is om allen dit Goede te laten ontvangen.

Zo is de Kracht van één enkel wezen dat in onze Wil leeft zo almachtig dat het:

- Hemel en Aarde op zijn kop kan zetten,
- God en de mensen kan overwinnen.

Laat Mij daarom mijn Werk in jou afmaken, en dan zal Ik je onmiddellijk meenemen.

Toen voegde Hij eraan toe: "Mijn dochter, hoe meer je lijdt, hoe meer je de behoefte voelt om bemind te worden.

Degene die het meest heeft geleden, ben Ik.

Daarom veranderen het Lijden, mijn vergoten Bloed en mijn Tranen in liefdevolle en smekende stemmen die bemind willen worden door degenen:

- die zij zozeer liefhebben,
- die Mij zoveel hebben laten lijden en wenen.

En degenen die Mij liefhebben, brengen Mij de zoetste troost voor mijn Lijden en drogen mijn Tranen.

Dan verandert mijn Bloed voor hen in een bad van Liefde.

Weet je wie het is die mijn Lijden en mijn Tranen verandert in vreugde, in voldoening? Zij die leeft in mijn Goddelijke Wil.

Want in de Goddelijke Wil vindt de ziel de liefde die Mij altijd bemint. Deze ziel is de steun van mijn Lijden en mijn voortdurende troost.

Ik voel me als een zegevierende koning die, hoewel gewond, de wil van de mens heeft gewonnen met de wapens van zijn lijden en zijn liefde.

O, hoe gelukkig ben Ik dat Ik Mij geliefd voel en leef met haar voor wie Ik een pijnlijke en bloedige strijd heb gevoerd.

Meer nog, Ik heb alles geschapen om bemind te worden.
Als Ik liefde mis, weet Ik niet wat Ik met de mens moet aanvangen, omdat Ik niet vind wat Ik wil.

Er kunnen hoogstens verschillende vormen van liefde zijn.

Er kan liefde zijn in de vorm van:

- in de vorm van genoegdoening,
- in de vorm van mededogen,
- in de vorm van navolging.

Maar het is altijd Liefde die Ik wil.

Als Ik geen Liefde vind, zijn het geen dingen voor Mij.

En aangezien Liefde het kind is van mijn Wil,

vind Ik, als Ik het kind vind, ook de Moeder.

Bijgevolg vind Ik alles, en alles wat iets voor Mij betekent.

Dan rust Ik en ben Ik gelukkig in de mens, en de mens is gelukkig en rust in Mij. We houden van elkaar met dezelfde Liefde.

Ik zei Hem: "Mijn geliefde Jezus, als U zo verlangt om bemind te worden en dat de mensen doen wat U wil, waarom laat U dan niet uw Genade zo overvloedig in de mensen stromen dat zij de kracht voelen om te handelen en om U te beminnen zoals U dat wil?"

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, integendeel, Ik wil de mens de nodige kracht geven, en zelfs in overvloed, maar op het moment en op het ogenblik dat de mens zelf handelt en doet wat Ik wil, en niet eerder.

Ik kan geen nutteloze dingen geven, want ze zouden Mij meer rekenschap moeten afleggen als zij de kracht voelen en niet doen wat Ik wil.

Hoe vaak voelen mensen zich machteloos voordat ze tot actie overgaan, en worden ze vervuld van nieuwe kracht en nieuw licht wanneer ze tot actie overgaan!

Ik ben het die hen vervul.

Want Ik geef altijd de nodige kracht om goed te doen.

De noodzaak bindt Mij en dwingt Mij, indien nodig, om samen met de mens te doen wat hij doet.

Zo ben Ik het die in echte noodsituaties het wil en ben ik altijd bij de mensen in hun nood.

Als wat zij doen niet nodig is, trek Ik mij terug en laat Ik hen hun gang gaan.

Daarna zei ik tegen mezelf: wat ben ik toch ellendig!

Ik heb het gevoel dat ik niets voor Jezus gedaan heb, in vergelijking met zoveel Genade. Wie weet hoe ik Hem zou moeten beminnen! Integendeel, ik ben koud.

Het is waar dat ik niet weet hoe ik iemand anders dan Jezus moet beminnen. Ik zou volledig in vlammen moeten veranderd zijn, en dat ben ik niet.

Terwijl ik dat dacht, kwam Jezus terug.

Hij berispte me zachtjes door te zeggen:

"Mijn dochter, wat doe je? Wil je je tijd verspillen?
Weet je niet dat je je hart moet richten
- op het doen van mijn Wil en
- op de vraag of je in Hem leeft?"

In Hem is alles liefde: de ademhaling, de hartslag, de beweging, de menselijke wil zelf, wil niets anders dan Mij liefhebben.

Mijn Wil, jaloers op deze mens, vormt de lucht van Liefde voor deze mens, zodat hij enkel Liefde inademt.

Jouw Jezus kijkt nooit naar het gevoel van de mens.

Hij kijkt eerder naar zijn wil en naar wat hij wil. Dat is wat Ik neem. Hoe vaak voelen de mensen het wel en doen ze het niet.

Integendeel, als de mens wil, wordt alles gedaan.

Bovendien gaat er in mijn Wil niets verloren.

Voor wie in mijn Wil leeft, houdt mijn Wil rekening met alles: de ademhalingen, de hartslagen, de kleine 'ik bemin u's.'

Alles wat in mijn Wil wordt gedaan, blijft met onuitwisbare letters van Licht geschreven en vormt het Leven van mijn Wil in deze mens.

En vaak blijven de gaven die Ik aan de mensen geef, de daden die de mens verricht heeft, verborgen als zijn eigendom in de diepten van zijn wil (binnen de Mijne) en lijkt het alsof hij niets heeft gedaan. Maar dat is niet waar.

Afhankelijk van de omstandigheden zal mijn Wil hem laten voelen dat zijn Licht in hem meer is dan een zon, dat de Heiligheid haar ereplaats inneemt en dat de deugden allemaal klaarstaan om heldhaftigheid te tonen, als het nodig zou zijn om ze uit te oefenen.

Mijn Wil weet hoe Hij de harmonie en zijn goddelijke Orde kan handhaven waar Hij heerst. Alles wat mijn Wil doet, krijgt het zegel van de Eeuwige.

Leef dus in mijn Wil en maak je nergens zorgen over. Integendeel, mijn Wil zal beter voor jouw welzijn zorgen dan jijzelf.

36-9 - 17 mei 1938 - De ziel is de stem, het gezang en de handen om te spelen, het lichaam is het instrument.

De Goddelijke Wil wil de kleinste daden om zijn Zon te laten zien. Het zaaien dat de zon op aarde doet, het zaaien dat de Allerheiligste Wil doet, het huwelijk dat God voorbereidt met zijn Waarheden.

Ik zet mijn vlucht voort in de Goddelijke Wil. Ik voel dat Hij mij volledig vervult en dat Hij zijn koninklijke plaats wil innemen in mijn kleinste handelingen, zelfs de meest natuurlijke, en misschien zelfs in mijn niets-zijn.

Als Hij dat niet zou doen, zou Hij niet kunnen zeggen dat de volheid van zijn Wil in de mens heerst.

Mijn lieve Jezus herhaalt zijn kort bezoekje.
In al zijn Goedheid, **zegt Hij mij:**

"Mijn dochter, alles wat uit Ons is voortgekomen, de ziel en het lichaam, is door Ons gevormd, met onze scheppende Handen. Alles moet dus van Ons zijn.
Wij hebben van het lichaam een orgel gemaakt.

En elke handeling die moest worden verricht om de Goddelijke Wil te volbrengen, moest een toets vormen, die vele verschillende noten en muziekstukken moest bevatten.

De ziel moest degene zijn die met de vereniging van het lichaam de stem, het gezang moest vormen, en door deze toetsen aan te raken moest zij de mooiste muziek vormen.

Maar een orgel waarop niemand speelt, is als een dood lichaam. Het kan niemand vermaken of verblijden.

Wie muziek kent, maar geen instrument heeft om te spelen, kan zijn kunst niet beoefenen.

Het is dus noodzakelijk dat er iemand is die spreekt, die handelt, die leeft om mooie muziek te vormen. Maar er is ook het instrument nodig dat de toetsen, de noten en al het andere bevat.

Beide zijn noodzakelijk.

Dat is het geval met de ziel en het lichaam.

Er is tussen beide een harmonie, een orde en een eenheid waardoor de één niets kan doen zonder de ander.

Daarom vaak Ik aandachtig over je stappen, je woorden, de beweging van je pupillen, je kleinste handelingen, zodat mijn Wil daarin zijn Leven, zijn Plaats heeft.

Het maakt niet uit of de handeling natuurlijk of spiritueel is, groot of klein. Maar Wij kijken aandachtig om te zien of alles van Ons is, of onze Wil zijn Zon van Licht, Heiligheid, Schoonheid en Liefde heeft laten opgaan.

Wij gebruiken zelfs de kleinste handelingen om onze wonderbaarste wonderen te verrichten en de mooiste taferelen voor ons vermaak te creëren.

Hebben Wij niet uit het niets de wonderen en de betovering van de hele schepping gevormd? Hebben Wij bij de schepping van de mens niet uit het niets zoveel harmonieën gevormd, dat Wij de mens naar ons beeld en onze gelijkenis hebben geschapen?

Mijn dochter, als de schepping ons alleen het spirituele zou geven, zou ze ons zeer weinig geven.

Integendeel, door ons zelfs haar kleinste natuurlijke handelingen te geven, kan ze Ons altijd geven, staan we voortdurend in verbinding.

De eenheid tussen Ons en de mens wordt nooit onderbroken. Sterker nog, de kleine dingen zijn altijd aanwezig bij de kleinen en bij de groten, bij de onwetenden en bij de geleerden.

Ademen, bewegen, persoonlijke dingen gebruiken, dat zijn dingen die iedereen moet doen en blijven doen.

Wanneer deze dingen uit liefde voor Ons worden gedaan, opdat Wij het Leven van de Goddelijke Wil in hen kunnen vormen, dan is dat onze triomf, onze overwinning, en de reden waarom Wij de mens gemaakt hebben.

Zie je dan hoe gemakkelijk het is om in Onze Wil te leven!

Het is niet nodig om nieuwe dingen te doen, maar eerder om te blijven doen wat we altijd doen, namelijk ons Leven leiden zoals Wij het hebben gegeven, in onze Wil.

Daarna voegde mijn lieve Jezus eraan toe:

"Mijn dochter,

- zoals de zon elke dag licht, warmte, zachtheid, geur, kleur en vruchtbaarheid zaait met diversiteit om zo de hele aarde te verfraaien,

- zoals zij door de aanraking van haar licht en de vorming van haar warmte de planten bevrucht, hen laat rijpen, de verscheidenheid aan kleuren en geuren in de bloemen voortbrengt voor de zoete betovering van de menselijke generaties,

- zo is het ook voor degene die in mijn Wil leeft.

De Goddelijke Wil overtreft de werking van de zon en zaait in degene die in haar leeft: licht, liefde, verscheidenheid aan schoonheid en heiligheid. En Hij geeft elk zaadje de goddelijke Vruchtbaarheid.

Hoe mooi is het om deze mens te zien, verfraaid en bevrucht door ons goddelijke Zaad! De schoonheid van deze mens is zo buitengewoon dat het onze goddelijke Ogen betovert!

Mijn dochter, om het zaad van de zon te ontvangen, moeten de aarde, de bloemen en de planten bereid zijn om het contact met haar

licht en warmte te aanvaarden, anders blijft de zon hoog in haar sfeer hangen zonder invloed te kunnen uitoefenen op de aarde, die dan onvruchtbaar en zonder schoonheid zal blijven.

Om iets goeds te kunnen geven en ontvangen, is het namelijk noodzakelijk dat er eenheid is, een overeenstemming tussen beide partijen, anders is het onmogelijk voor de ene om te geven en voor de andere om te ontvangen.

Op dezelfde manier moet de ziel, om het zaad van mijn Wil te ontvangen, in Hem leven.

Ze moet altijd in eenheid zijn met deze overeenstemming.

Ze moet zich kneedbaar maken om het nieuwe Leven te ontvangen dat mijn Wil haar wil geven.

Anders doet mijn Wil hetzelfde als de zon:

Hij zaait niet en de mens blijft onvruchtbaar, zonder schoonheid, in de duisternis van zijn menselijke wil.

Daarom wil Ik dat de ziel in mijn Wil leeft,

- niet alleen zodat Ik kan zaaien,

- maar ook zodat mijn Zaad niet verloren gaat.

Ik maak Mijzelf tot landbouwer om de grootste verscheidenheid aan schoonheid voort te brengen.

Toen voegde Hij er met nog meer tederheid aan toe:

"Mijn goede dochter, mijn Liefde wil zich steeds meer verbinden met de mens. Hoe meer Hij Waarheden over mijn Wil openbaart, hoe meer Ik banden van eenheid tussen God en de mens creëer.

En door deze Waarheden te openbaren, bereidt mijn Liefde het huwelijk tussen God en de ziel voor. Hoe meer Hij openbaart, hoe pompeuzer en luxueuzer het huwelijk zal worden gevierd.

Wil je iets weten? Mijn Waarheden zullen dienen als bruidsschat om je met God te kunnen laten trouwen. Ze zullen de ziel laten weten wie Degene is die zich vernedert en wiens Liefde Hem ertoe brengt zich (met de ziel) te willen verenigen door de banden van het huwelijk.

Mijn Waarheden raken en raken opnieuw de mens.
Zij vormen hem. Ze vormen in de mens het nieuwe Leven.
Ze herstellen en verfraaien in de mens ons Beeld en onze Gelijkens
zoals toen Wij hem schiepen. Ze drukken op de mens de goddelijke
Kus van onlosmakelijke Eenheid.

Eén enkele van onze Waarheden kan een Zee van Wonderen en
goddelijke Scheppingen vormen in degene die het geluk heeft ernaar
te luisteren.

Eén enkele van onze Waarheden kan een wereld veranderen door
hem te doen overgaan van verdorvenheid naar goedheid en
heiligheid.

Deze Waarheid is immers een Leven dat van Ons komt om te
worden gemanifesteerd voor het welzijn van allen.

Het is een nieuwe Zon die Wij doen opgaan in de geschapen
intelligenties en die zich door haar Licht en warmte zal laten kennen
om degene die het geluk heeft om ernaar te luisteren, te veranderen
in licht en warmte.

Daarom is het verbergen van een Waarheid die Wij met zoveel Liefde
uit onze vaderlijke Schoot willen laten voortkomen, de grootste
misdad en berooft het de menselijke generaties van het grootste
Goed.

Bovendien brengt degene die in onze Wil leeft, door met Ons te
trouwen, alle heiligen in feeststemming.

Iedereen neemt deel aan de goddelijke Bruiloft.

En het feest vindt plaats in de Hemel en op aarde.

Elke daad van de mens dat in onze Wil leeft, is een feest en een
banket dat voor de hemelse gewesten is voorbereid.

En de heiligen wisselen nieuwe geschenken uit met de mens.

Zij smeken God om hem andere Waarheden te openbaren,
om zo de grenzen van de bruidsschat die God aan deze mens heeft
nagelaten steeds verder te verruimen.

36-10 - 19 mei 1938 - De Goddelijke Wil verlamt alle kwaad, en de menselijke wil verlamt het goede. Liefhebben is bezitten. Hoe God gevormd wordt in de mens en de mens in God. Angsten over de Geschriften.

Ik ben nog steeds in de Zee van de Goddelijke Wil, die lijkt te verlangen dat ik ervoor zorg dat mijn arme, gekwelde menselijke wil niet in mij binnendringt. Ik was ongerust en **mijn lieve Jezus**, die mijn kleine ziel bezocht, **zei tegen mij**:

"Mijn gezegende dochter, houd moed! Wees niet bang. De Deugd en de Kracht van mijn Wil zijn zo groot dat niemand erin kan binnendringen en blijven leven. Zodat alle kwaad verlamd blijft, evenals de hartstochten en de slechte werken. De menselijke wil lijdt zo'n nederlaag dat hij lijkt te sterven. Maar hij sterft niet.

De ziel begrijpt met groot genoeg dat, hoewel zij het kwaad verlamd voelt, het leven van het goede groeit met het Licht dat nooit dooft, de Kracht die nooit ontbreekt en de Liefde die altijd liefheeft.

De heldhaftigheid van het offer en een onoverwinnelijk geduld stijgen op in de ziel. Ik kan zeggen dat mijn Wil een einde maakt aan het kwaad van het schepsel, omdat er alleen in mijn Wil een begin en Leven van het Goede kan zijn.

Mijn Fiat heeft de macht om het kwaad te verlammen. Het goede blijft verlamd wanneer de menselijke wil alleen in de mens heerst. Arm goede onder de verlamming van de menselijke wil!

De mens wil lopen, maar kan zich nauwelijks voortbewegen. Het wil handelen, maar zijn armen vallen naar beneden. Het wil denken, maar voelt zich duizelig en dom.

De menselijke wil zonder mijn Wil is het begin van alle kwaad en de totale ondergang van de arme mens.

Met een zachte stem **voegde mijn geliefde Jezus eraan toe**:

"Mijn dochter, wie Mij wil bezitten, moet Mij liefhebben. Liefhebben is bezitten. Wanneer je Mij liefhebt, word Ik gevormd in je ziel.

Ik groei naarmate je mijn Liefde beantwoordt, want alleen Liefde doet Mij groeien. Wanneer je je liefde herhaalt, maak Ik mezelf bekend om meer bemind te worden.

Zo bemin je Mij en laat Ik jou voelen hoezeer Ik van je bemin.
Wanneer je Mij liefhebt, heb Ik je lief en bezit Ik je.
Terwijl we elkaar om beurten liefhebben, word je gevormd in Mij, groei je, voed Ik je met mijn Liefde, vorm Ik je in het Leven van mijn Wil.

Ik overspoel je met mijn zeeën van Liefde om je te laten voelen
- hoezeer Ik je bemin en
- met hoeveel tederheid Ik je laat groeien in mijn Hart,
- hoezeer Ik je jaloers bewaak zodat je Mij meer bemint en je dezelfde tederheid jegens Mij toont door jaloers mijn Liefde te bewaren.

En de mens waakt er elk moment over om Mij zijn leven te geven om Mij te beminnen en Mij gelukkig en tevreden te maken in zijn ziel, net zoals Ik hem gelukkig en tevreden maak in mijn Hart!

De Liefde wil hand in hand gaan. En als iemand liefheeft zonder bemind te worden, is hij ongelukkig en voelt hij de bitterheid van degene die van hem zou moeten houden en dat niet doet.

Heb Mij dus altijd lief. En als je Mij echt wil liefhebben, heb Mij dan lief in mijn Wil, waar je de Liefde zult vinden die nooit ophoudt. Je zult voor Mij kettingen van liefde smeden die zo lang zijn dat ze Mij zo aan je binden dat Ik niet meer weet hoe Ik Me van jouw liefde kan bevrijden.

Daarna dacht ik aan het grote offer dat ik moest brengen om te schrijven, aan mijn weerzin, aan de strijd die ik moest leveren om de pen ter hand te nemen.

Alleen de gedachte dat ik mijn geliefde Jezus zou mishagen, deed mij het offer brengen om te gehoorzamen aan Hem die mij dat opdroeg.

En toch zei ik tegen mezelf: Wie weet waar en in welke handen ze uiteindelijk terecht zullen komen?*

Wie weet hoeveel ruzie, hoeveel tegenstand en twijfels ze zullen tegenkomen? Ik voelde me ongerust.

Deze bezorgdheid kwelde mijn geest en ik voelde me sterven.
Mijn lieve Jezus kwam toen terug om me te kalmeren.

En ***Hij zei me***: "Mijn dochter, maak je geen zorgen.

Deze geschriften zijn niet van jou, maar van Mij.

En wat betreft de handen waarin ze terecht zullen komen, niemand zal ze kunnen aanraken of vernietigen.

Ik zal weten hoe ik ervoor moet zorgen en ze moet verdedigen, want dit is iets dat Mij aangaat.

En allen die ze met goede wil aannemen, zullen er een band van Licht en Liefde in vinden waarmee Ik de mensen bemin.

Ik kan deze Geschriften de uitlaatklep van mijn Liefde noemen, de waanzin, de uitzinnigheid, de overdaad van mijn Liefde waarmee Ik de mensen wil winnen, zodat zij terugkeren in mijn armen.

Ik zal hen laten weten hoezeer Ik hen bemin.

Ik wil zo ver gaan dat Ik hen de grote Gave van het Leven van mijn Wil schenk. Enkel dan kan de mens zich in veiligheid brengen, de vlammen van mijn Liefde voelen en weten hoezeer Ik hem bemin.

Wie deze Geschriften leest met de bedoeling de Waarheid te vinden, zal mijn vlammen voelen, zal in Liefde worden veranderd en Mij meer gaan liefhebben.

Maar de ziel die hen leest met de bedoeling er spitsvondigheden en twijfels in te zoeken, zal door mijn Licht en mijn Liefde verblind en in verwarring gebracht worden.

Mijn dochter, het Goede en mijn Waarheden hebben twee effecten, die tegengesteld zijn aan elkaar.

- In een welwillende ziel zijn ze Licht om het oog van haar verstand te vormen, en Leven om haar het heilig Leven te geven dat mijn Waarheden bevatten.

- Bij degenen die daar niet toe bereid zijn, verblinden deze Geschriften hen en beroven hen van het Ggoede dat mijn Waarheden bevatten.

Vervolgens voegde Jezus eraan toe:

"Mijn dochter, wees moedig en maak je geen zorgen.

Wat jouw Jezus heeft gedaan, was noodzakelijk voor mijn Liefde en vanwege het belang van wat Ik je moest bekend maken met betrekking tot mijn Goddelijke Wil.

Ik kan zeggen dat deze openbaringen nuttig moesten zijn voor mijn Leven en Mij in staat moesten stellen het werk van de Schepping te volbrengen.

Het was noodzakelijk dat Ik in het begin van jouw toestand
- al deze liefdesstrategieën gebruikte,
- al deze momenten van intimiteit met jou die ongelooflijk lijken.
Ik heb je echt laten lijden om te zien of je je aan alles zou onderwerpen. Ik heb je toen overspoeld met mijn Genade, met mijn Liefde.

Ik heb je opnieuw aan lijden onderworpen om er zeker van te zijn dat je Mij niets zou weigeren. En dat was om jouw wil te winnen.
O! Als Ik je niet had laten zien hoeveel Ik van je hield, zou Ik je niet zoveel genade hebben geschonken!

Denk je dat het gemakkelijk was om je deze toestand van lijden te laten aanvaarden, en dat ook nog eens voor zo'n lange tijd!
Het waren mijn Liefde en mijn Waarheden die je ondersteunden en die je nog steeds als gemagnetiseerd houden in Degene die zoveel van je hield.

Maar alles wat Ik aan het begin van je toestand heb gedaan, was noodzakelijk. Het moest dienen als fundament, als decorum, als voorbereiding, als heiligheid en als bereidheid voor de grote Waarheid die Ik je moest openbaren over mijn Goddelijke Wil.

Wat de geschriften betreft, zal mijn belangstelling groter zijn dan de jouwe, want zij zijn van Mij.

En één enkele Waarheid over mijn Fiat kost Mij zoveel dat zij de waarde van de hele Schepping overstijgt.

De Schepping is immers één van mijn werken, terwijl mijn Waarheid een Leven is dat Mij toebehoort.

Het is een Leven dat Ik aan de mensen wil geven.

En jij kunt dat begrijpen vanwege wat je hebt geleden en vanwege de genaden die Ik je heb gegeven om je Mijn Waarheden over Mijn heilige Wil te kunnen openbaren.

Wees dus kalm mijn dochter en laten Wij elkaar liefhebben.
Laten we onze Liefde niet storen die ons beiden zoveel heeft gekost:
- jou, door je leven op te offeren voor Mij, en
- Mij, door Mijzelf voor jou op te offeren.

Na alles wat Jezus had gezegd, voelde ik me volkomen kalm.
Als Hij tot mij sprak, keerde de vrede terug.
Maar later, toen ik terugdacht aan alles wat mij de afgelopen dagen was overkomen, en dat ik hier niet hoeft te vertellen, maakte ik me weer zorgen.

Ik voelde me uitgeput en extreem zwak. Mijn geliefde Jezus, vol mededogen en goedheid, kwam naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn arme dochter, je hebt geen voedsel.
Daarom heb je geen kracht meer.
Je hebt al twee dagen niets gegeten omdat je geen vrede had en Ik je hierdoor het Voedsel van mijn Waarheden niet kon geven.

Want deze Waarheden voeden niet alleen de ziel, maar geven ook kracht aan het lichaam. Bovendien zou je, omdat je ongerust was, Mij niet begrepen hebben en niet bereid zijn geweest om zo'n voortreffelijk Voedsel tot je te nemen.

Je moet weten dat vrede de poort is waardoor de Waarheden binnenkomen. Het is de eerste kus en de uitnodiging die de schepselen aan de Waarheden doen om naar hen te luisteren en hen te laten spreken. Als je dus wilt dat Ik je veel voedsel geef, keer dan terug naar een staat van vrede.

In deze dagen waarin je ongerust was, beefden de hemel, de engelen en alle heiligen voor je, omdat ze een ongezonde sfeer om je heen voelden die hen niet beviel.
Daarom bad iedereen dat je weer vrede zou vinden.

Vrede is de glimlach van de Hemel, de bron waaruit hemelse vreugde voortkomt.

Bovendien is je Jezus nooit verontrust, ondanks alle beledigingen die ze Mij kunnen aandoen.

Ik kan zeggen: Mijn troon is vrede. Zo wil ik je hebben, in vrede. Mijn dochter, zelfs in onze manieren moeten Wij ons aanpassen. Wij moeten op elkaar lijken: **Ik ben vredig, jij moet vredig zijn**.

Anders zal het Koninkrijk van mijn Wil zich niet in jou kunnen stabiliseren, want het is **een Koninkrijk van Vrede**.

Enkele dagen later, op 31 mei, kwam er plots een vertegenwoordiger van de Heilige Stoel die de 34 delen van Luisa meenam.

36-11 - 27 mei 1938 - Herhaalde en voortdurende daden binden God meer aan de mens en vormen de kracht van de ziel. Hoe mooi is het om te leven in de Goddelijke Wil. De regen van liefde die God over de mensen uitstort en de regen van liefde die degene uitstort die in het Fiat leeft.

Ik voel de behoefte om me in de Goddelijke Wil op te sluiten om mijn leven in Hem voort te zetten. O, wat zou ik graag willen dat Hij mij opsluit in Zijn Licht, zodat ik niets anders kan zien of voelen dan wat Zijn Wil betreft.

Mijn geliefde Jezus brengt mij opnieuw een bezoekje. En vol goedheid, **zegt Hij mij**:

"Mijn gezegende dochter, Ik wil je hier in mijn Wil hebben, opgesloten, zodat niets anders in jou leeft.

Je moet weten dat de hele harmonie van de mens voortkomt uit de voortdurende goede daden die hij in mijn Wil verricht. Eén enkele daad vormt geen harmonie of een verscheidenheid aan schoonheid. Maar vele daden die met elkaar verbonden zijn, trekken de aandacht van God, die wacht op de daden van de mens.

En wanneer de mens zijn daden vormt, zal God

- aan de ene mens Schoonheid meedelen,
- aan een andere Heiligheid, en
- aan nog een andere Goedheid, Wijsheid en Liefde.

Kortom, zijn daden worden door God voorzien van zijn sieraden en zijn goddelijke kwaliteiten.

De herhaalde daden in de mens

- vormen de kracht van de ziel,
- verbinden God meer met de mens en
- vormen de Hemel in de diepten van de ziel.

Naarmate de mens zijn daden herhaalt, wordt :

- de één ster,
- een ander een zon,
- nog een ander een wind die zucht en Liefde blaast,
- en terug een ander een zee die voortdurend fluistert:
'Liefde, Glorie, Aanbidding aan mijn Schepper.'

Kortom, Wij kunnen de natuurelementen terugzien in de mens.

Wanneer de handelingen echter niet voortdurend worden herhaald, ontbreekt het hen aan de kracht van de ene en die van de andere. En de handeling mist de goddelijke manier waarop de Godheid, wanneer Hij een handeling verricht, nooit ophoudt met zijn handelen.

Hij ondersteunt deze voortdurend met zijn scheppende Kracht. Bovendien heeft één enkele handeling nooit heiligheid gevormd.

Wanneer daden niet voortdurend zijn, bezitten ze noch de Kracht, noch het leven van de Liefde.

Want Liefde zegt nooit: "Genoeg".

Zij houdt nooit op. Als liefde "Genoeg" zegt, voelt liefde zich sterven.

Bovendien zijn het de voortdurende en herhaalde daden, die voor mooie verrassingen zorgen in de Hemel.

Wanneer een daad plaatsvindt schenkt zij vreugde.

En een andere daad volgt.

Deze ziel stuurt voortdurend daden naar de Hemel.

Ze betovert het hemelse Vaderland.

Zo is er in mijn Wil altijd iets te doen en is er nooit tijd te verliezen.

Met een sterker en tederder liefdevol accent **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, hoe mooi is het om te zien dat een ziel graag handelt in de Goddelijke Wil. De Hemel zelf buigt zich neer en allen staan stil om de Allerhoogste Wil te vereren en te aanbidden

Zij zien immers zijn Majesteit, zijn Hoogheid en zijn Macht, opgesloten in de kleine cirkel van de mens, die doet wat Hij doet in zijn koninklijk hemels paleis en zijn Liefde en zijn Werken viert.

De Allerhoogste Wil voelt zich zo vereerd dat Hij Zichzelf als een koning (in de mens) plaatst om evenveel koningen te hebben als de mens daden verricht in zijn Wil.

Hij voelt zijn goddelijke Heerschappij, zijn heersende Scepter die zich op zijn koninklijke wijze ontvouwt, in de mens die Hem de eer bewijst die Hem toekomt.

Mijn Fiat omvat alles wat bestaat. Zo voelt de Allerhoogste Wil zich verheerlijkt alsof iedereen Hem laat regeren.

We kunnen geen grotere schoonheid vinden, geen grotere liefde ontvangen, geen indrukwekkendere wonderen verrichten dan in degene die graag in onze Wil leeft.

Mijn verlangen is zo groot dat de ziel in mijn Wil leeft.
Mijn ongeduld en mijn zuchten zijn zo vurig,
dat Ik in het oor van haar hart blijf herhalen:

"O! Doe Mij een plezier, laat Mij niet langer zuchten!
Als je in mijn Fiat wilt leven, zal de nacht voor jou eindigen
en zal je het volle licht van de Dag zien.
Elke daad die in mijn Wil wordt verricht, zal een nieuwe Dag zijn,
die nieuwe genaden, nieuwe liefde en onverwachte vreugde met zich meebrengt.

En alle deugden zullen jou vieren. Zij zullen hun ereplaatsen innemen als prinsessen die je Jezus en je ziel zullen vergezellen.
Je zult voor Mij een troon vormen van een zeer schitterend Licht waar Ik als Koning zal regeren in degene die mijn Koninkrijk heeft gevormd.

In alle vrijheid zal Ik je hele wezen beheersen, zelfs je ademhaling. Ik zal je vergezellen met al mijn Werken, mijn Lijden, mijn Stappen, mijn Liefde en mijn Kracht, die je zullen dienen als verdediging, hulp en voedsel.

Er is niets dat Ik je niet zal geven als je in mijn Wil wilt leven.

Je moet weten dat ons Allerhoogste Wezen de mens onder een stortvloed van Liefde houdt.

Alle geschapen dingen laten liefde op haar neerdalen.

De zon laat haar licht van liefde op haar neerdalen.

De wind laat haar frisheid en liefkozingsen van liefde op haar neerdalen.

De lucht laat voortdurend levens van liefde op haar neerdalen.

Mijn Oneindigheid omhult haar,
mijn Kracht ondersteunt haar ondersteunt en draagt haar in de armen,
mijn Scheppingsdaad houden haar in stand.
Alles laat een immense Liefde op haar neerdalen, een krachtige Liefde, een Liefde die elk moment Liefde schept.

Wij zijn altijd bij de mens om hem te omhullen en te overspoelen met Liefde. Zo brengt de mens Ons in een roes van Liefde. Zelf laat hij zich niet overwinnen om Ons te beminnen. Wat een lijden! Wat een lijden!

Maar wil je weten wie de exacte kennis heeft van deze onophoudelijke regen van onze Liefde?
Wij, die deze ononderbroken regen van Liefde laten vallen, en degene die in onze Wil leeft.
Deze ziel voelt onze voortdurende regen van Liefde.
Omdat zij in onze Wil leeft, behoort alles haar toe.

Om op onze Liefde te reageren, neemt de ziel, niet wetend hoe ze haar regen van liefde op Ons kan laten neerdalen:

- alle geschapen dingen,
- onze onmetelijkheid en onze kracht,
- onze scheppende kracht die altijd aan het scheppen is, en alleen omdat Wij liefhebben, stijgt zij op in onze Wil zelf.

Ze laat een regen van liefde van licht, liefkozingen van liefde, een immense en krachtige liefde neerdalen op ons goddelijke Wezen.

Het is alsof ze zich gelijk aan Ons wil maken door Ons in haar armen te dragen om ons te zeggen:

“Zie hoeveel ik van U houd.

U draagt mij in uw Armen, en ik draag U in mijn armen.

Ik houd uw onmetelijkheid en uw kracht in mijn macht, wat mij de deugd geeft om u te kunnen dragen (in mijn armen).”

Mijn dochter, je kunt niet begrijpen

- hoeveel troost Wij ervaren,

- hoe onze vlammen worden verfrist en verlicht, onder deze regen van liefde die de mens over Ons laat neerdalen.

Onze voldoening is zo groot dat Wij ons beloond voelen voor het scheppen van de hele Schepping, en beloond met dezelfde munt van Liefde waarmee Wij de mens zozeer hebben liefgehad.

Onze Liefde heeft de kracht om voldoende munten in de mens voort te brengen om te betalen voor hetgeen Wij::

- voor haar gedaan hebben en

- haar gegeven hebben.

Dus, in de zee van onze vreugde, zeggen Wij tegen hem:

“Zeg ons, wat wil je?

Wil je dat Wij andere strategieën van Liefde bedenken?

Wij zullen dat voor je doen.

Zeg ons, wat wil je? We zullen je in alles tevredenstellen.

Wij zullen je niets weigeren. Je iets weigeren, je niet in alles tevredenstellen, zou hetzelfde zijn als onszelf iets weigeren, en alsof Wij ontevredenheid zouden willen brengen in onze nooit eindigende vreugde.

Daarom vinden Wij alles in degene die in onze Wil leeft.

Deze mens vindt alles in Ons.

36-12 - 5 juni 1938 - Het teken dat de ziel in de Goddelijke Wil, is dat zij in zichzelf het Leven en de werking van de Goddelijke Wil voelt. Dit is het grootste Geschenk dat Hij aan een mens geeft. Centralisatie van God in de mens, en van de mens in God.

Mijn vlucht gaat verder in de Goddelijke Wil.

Ik voel Hem ademen, zijn Hart kloppen, handelen en denken in mij. Het lijkt alsof de Goddelijke Wil zijn Onmetelijkheid, zijn Hoogheid, zijn Diepte en zijn Kracht opzijzet, zich heel klein maakt om in mij binnen te komen en te doen wat Hij doet.

Hij lijkt er plezier in te hebben om van zijn hoogte af te dalen tot mij en te ademen zoals ik adem, zijn Hart te laten kloppen in mij en te handelen in mijn beweging.

Terwijl Hij buiten mij altijd blijft wie Hij is, Onmetelijk en Machtig, die alles doordringt en omringt. Ik wou met mijn geest in de Goddelijke Wil gaan om Hem mijn leven te geven en zijn Leven te ontvangen.

En ik wou ook uit mijzelf treden om in zijn Onmetelijkheid, zijn Macht, zijn Hoogheid en zijn Diepte te gaan, die geen grenzen kennen.

Mijn geest raakte echter verdwaald.

Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel.

En vol goedheid **zei Hij mij**:

"Kleine dochter van mijn Wil, mijn Wil omringt en omhult alle dingen en alle mensen in zijn Lichtende Schoot.

Hij bezit alles en niemand kan aan Hem ontsnappen.

Alle mensen leven in Hem. Zij erkennen evenwel niet Wie het is die hen leven, beweging, stappen, warmte en zelfs adem geeft.

Wij kunnen zeggen dat de mens in onze Wil leeft alsof hij in ons huis leeft. Wij geven hem wat hij nodig heeft.

Wij voeden hem met een meer dan vaderlijke tederheid.

Toch herkent de mens Ons niet. Vaak schrijft hij aan zichzelf toe wat hij doet, alhoewel Wij het zijn die het doen. En soms beledigt hij zelfs Degene die het leven geeft en in leven houdt.

Wij kunnen zeggen dat Wij in ons huis een groot aantal vijanden hebben die ten koste van Ons leven, als dieven van onze Goede Dingen.

Onze Liefde is zo groot dat zij ons dwingt om deze wezens leven te geven en hen te voeden alsof zij onze vrienden zijn.
Hoe pijnlijk is het om te zien dat onze Wil als verblijfplaats dient voor hen die ons niet erkennen en ons beledigen.

Zij bevinden zich in onze Wil

- om redenen van de schepping,
- vanwege onze Onmetelijkheid.

Indien zij niet in onze Wil zouden willen zijn, zouden zij nergens kunnen zijn. Er is immers geen enkel plekje in de Hemel of op aarde, dat niet mijn Wil is.

Om te kunnen zeggen dat de mens in onze Wil leeft,

- moet hij dat willen,
- moet hij dat erkennen.

Door dat te willen, voelt de mens dat alles voor hem de Wil van God is. Door dat te erkennen, voelt hij onze Werking in zichzelf.

En dat is **het Leven in mijn Goddelijke Wil:**

onze Werkende Kracht zowel binnen als buiten zichzelf voelen.

Door onze Wil te voelen werken, werkt de mens met Hem mee.

Als hij voelt dat Wij beminnen, bemint hij met Ons mee.

Als Wij Onszelf beter bekend willen maken, luistert hij aandachtig naar Ons en ontvangt hij met liefde het nieuwe Leven van onze Kennis.

Kortom, hij voelt ons werkend Leven en hij wil doen wat Wij doen. Hij wil Ons in alles volgen.

Dat is het Leven in onze Wil:

- ons Leven voelen dat de mens Leven geeft, en
- onze Handeling voelen die beweegt, ademt en werkt in het wezen van de mens.

Deze zielen zijn onze hemelse woningen, onze glorie in onze woning.

Wij zijn zoals een Vader en zijn kinderen: wat van Ons is, is van hen.
En zij weten dat.

Zij zijn geen blinden, noch dieven, die:

- geen ogen om naar ons Licht te kijken,
- geen oren hebben om onze vaderlijke Zorg te horen,
- ons werkende Handelen niet in zich voelen.

Integendeel, wie in onze Wil leeft, voelt de Deugd van onze werkzame Handeling. En dit is het grootste Geschenk dat Wij de mens kunnen geven.

Wees daarom aandachtig, erken dat je leven van Ons komt, dat Wij je alles geven, de adem, de beweging, om samen met jou leven te scheppen”.

Daarna bleef ik nadenken over de grote wonderen van de Goddelijke Wil. Hoeveel verrassingen, hoeveel ongekende Wonderen, dat enkel het goddelijke Fiat tot stand kan brengen!

Mijn steeds vriendelijke Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn gezegende dochter,
Ik heb de Schepping en alle mensen geschapen om daarin mijn vreugde te vinden en om vanuit ons Allerhoogste Wezen, onze overmatige Liefde en de wonderbare Kracht van onze Werken tot uitdrukking te brengen.

Wij hadden zeer veel vreugde in het scheppen van zoveel verschillende en gevarieerde werken in de orde van de Schepping, die de mens moesten dienen.

Wij hebben nog meer vreugde in het verrichten van

- ongekende wonderen,
 - werken die alle verbeelding te boven gaan
 - schoonheden die verrukken,
- in degene die voor Ons nuttig zal zijn.

De mens was de belangrijkste daad van de Schepping.
Daarom moesten Wij in hem voldoende vreugde vinden om Ons altijd bezig te houden. Hij moest altijd bij Ons zijn

- om Ons lief te hebben en om bemind te worden, en
- om de grote wonderen van Onze Werken te ontvangen.

Het terugtrekken uit onze Wil maakte een einde aan onze Vreugde en aan het voortzetten van onze Werken die Wij met zoveel liefde in de mens wilden volbrengen.

Maar wat door Ons is vastgesteld, moet zijn vervulling vinden. Daarom treden Wij opnieuw in actie door de mensen op te roepen om in onze Wil te leven. Zo kan wat bepaald is en uitgesproken, in werking treden en stipt worden uitgevoerd.

Je moet weten dat wanneer de ziel haar daden verricht in onze Wil, onze Liefde zo groot is dat Wij ons Allerhoogste Wezen met al onze Werken in deze ziel centraliseren.

O, wat een verrukking en wat een vreugde voelen Wij wanneer Wij haar zien in onze Majesteit, heersend en omringd door al onze Werken. De engelen en heiligen buigen zich over deze ziel om zich in haar te concentreren en zo hun Schepper te eren.

Want waar God is, snelt iedereen toe om zijn ereplaats rondom Ons te vinden. Maar terwijl alles in deze ziel geconcentreerd is, gebeurt er nog iets wonderbaars: de ziel is geconcentreerd in iedereen en in elk geschapen ding.

Onze Wil houdt zo veel van deze ziel dat overal waar onze Wil zich bevindt, Hij de ziel vermenigvuldigt en haar overal een plaats geeft, zodat deze ziel in al onze Werken in harmonie is met onze Wil.

Het is voor Ons niet mogelijk om zonder deze mens te zijn die in onze Goddelijke Wil leeft. Wij zouden onze Wil in tweeën moeten delen om te voorkomen dat Hij in iedereen en in al onze Werken aanwezig is.

Maar dat kunnen Wij niet, omdat onze Wil niet kan gedeeld worden. Hij is altijd Eén en één enkele Daad.

Bovendien zou onze Liefde Ons de oorlog verklaren, indien Wij een mens die in onze Wil leeft, aan de kant zouden zetten.

Sterker nog, de reden waarom Wij willen:

- dat hij in onze Wil leeft, dat hij bij Ons is,
 - dat hij onze werken leert kennen en
 - de hartkloppingen en de tonen van onze Liefde laten voelen,
- is dat onze Liefde Ons bemint in deze mens.

Van veraf zijn onze Werken niet bekend en wordt onze Liefde niet gevoeld. Daarom moeten wij samen zijn om: elkaar lief te hebben, elkaar te kennen en samen te handelen. Anders gaat de mens zijn weg en Wij de Onze.

En tot ons groot verdriet, blijven Wij verstoken van onze vreugden en van de mogelijkheid om te doen wat Wij willen. Wees daarom aandachtig. Leef altijd in onze Wil als je wil dat Wij in jou leven en jij in Ons.

36-13 - 12 juni 1938 - De Waarheden zijn dragers van Goddelijke Zaden. De Kennis vormt de nieuwe Goddelijke Levens. Vergoeding van de glorie die je in de Hemel zult ontvangen. Wie zich overgeeft in de armen van Jezus is zijn favoriet.

Ik kom altijd terug in de Goddelijke Wil. Zijn Onmetelijkheid is zodanig dat wanneer Ik in zijn Zee ben om al zijn Daden te omarmen, ik daar eeuwen voor nodig zou hebben en zelfs dan zou dat niet voldoende zijn.

Ik was verdwaald in het Fiat. Mijn lieve Jezus heeft behoefte aan de liefde van de ziel die in zijn Wil wil leven. **Hij zegt mij:**

"Mijn gezegende dochter, wanneer Ik spreek over mijn Goddelijke Wil, is mijn Liefde verzoend. Zij wordt rustig van haar angsten en haar waanzin. Zij vindt een zoete rust in mijn Woord en in de Waarheden die Ik manifesteer.

Zij ziet immers dat haar Liefde plaatsneemt in de mens, om op zijn beurt bemind te worden en dat mijn Wil zijn Leven vormt.

Het is noodzakelijk om de Weldaden en alle goede Dingen die in Hem zijn te manifesteren,
- om de mensen aan te trekken en te verrukken,
- om hen het onweerstaanbaar verlangen te geven om in Hem te leven. Anders zullen zij niet bewegen.

Je moet weten dat
- elke Kennis die Ik manifesteer en
- elke Handeling die in mijn Wil wordt volbracht,

versierd met de Kennis die Ik heb gemanifesteerd,
een goddelijk Zaad is dat de ziel verwerft.
Dit Zaad zal een nieuwe goddelijke Kennis voortbrengen.

O, de mens zal zo goed de taal van zijn Schepper kunnen spreken!
Elke Waarheid zal een nieuwe hemelse taal zijn.
Zij zal zich verstaanbaar kunnen maken voor degene die naar haar
luistert en die dit goddelijke Zaad wil ontvangen.

Dit Zaad zal een nieuw Leven van Heiligheid voortbrengen, een
nieuwe Liefde, nieuwe Goedheid, nieuwe Vreugde en nieuw Geluk.

Deze Zaden van mijn Waarheid zullen evenveel nieuwe goddelijke
Eigenschappen zijn die de ziel kan verwerven.

De Glorie die Wij ontvangen wanneer de ziel in onze Wil werkt,
is zo groot dat Wij deze aan alle zaligen meedelen.

Je moet weten dat de goddelijke Zaden die de ziel verwerft,
krachtens de kennis van mijn Fiat, evenzoveel graden van onze
Kennis en onze Glorie zijn, waaraan de ziel zal deelnemen wanneer
zij haar leven hier op aarde heeft beëindigd en in ons hemels
Vaderland aankomt.

Om overeen te komen met de Kennis die zij op aarde heeft
verworven, zal zij de dubbele Kennis van ons Allerhoogste Wezen
verwerven in onze hemelse verblijfplaats.
Elk goddelijk Zaadje dat zij ontvangen heeft,
zal een graad van Glorie, Vreugde en Geluk zijn.

Zodat het geluk, de vreugde en de glorie van de zaligen in
verhouding zullen staan tot de Kennis die zij van Ons hebben gehad.

Tussen Ons en de zaligen is de toestand deze van de ziel die geen
verschillende talen gestudeerd heeft.
Als zij Ons hoort spreken, zal zij niets begrijpen.

Bovendien zullen deze zielen de verschillende talen niet kunnen
onderwijzen om een hoog salaris te verdienen.

Ze zullen dus genoeg moeten nemen met het onderwijzen van het
weinige dat ze weten, en zeer weinig verdienen.

Als zij Ons op aarde niet kennen, vormen ze in hun ziel geen plaats waar ze al onze vreugde en ons geluk kunnen ontvangen.

Als ze die aan andere zielen willen geven, zullen deze in hen niet binnendringen en zullen deze er niets van begrijpen.

Zo zal de glorie van de zaligen overeenkomen met de daden die ze in onze Goddelijke Wil hebben verricht. Hun glorie en vreugde zullen toenemen in verhouding tot de kennis die ze verworven hebben.

Eén enkele extra Kennis zal deze zaligen tot een zodanige hoogte doen stijgen dat de hele hemelse hofhouding er versted van zal staan.

Want een extra Kennis is een nieuw Goddelijk Leven dat de ziel verwerft en dat oneindige Goede Dingen en Vreugden bezit.

En lijkt het je weinig dat de ziel zoveel van onze nieuwe goddelijke Levens bezit alsof ze haar toebehoren!

Welke vreugde, welk geluk, welke liefde kunnen Wij in ruil geven voor deze nieuwe goddelijke Levens die haar toebehoren!

Daarom verwachten Wij van onze kinderen dat zij in onze Wil leven om Ons op aarde bekend te maken.

Onze Wil zal voor deze zielen namelijk als een leraar zijn die hen de nieuwe wetenschappen van hun Schepper leert en hen mooi, wijs, heilig en nobel maakt in verhouding tot de verworven wetenschappen.

Wij wachten hen op in ons hemels Hof om hen te overspoelen met onze Vreugde, onze Schoonheid en ons nieuwe Geluk, dat Wij tot nu toe niet konden geven.

De Hemel en de zaligen zijn met elkaar verbonden als leden van één familie die elkaar met volmaakte Liefde beminnen. Zo zullen zij niet rechtstreeks, maar onrechtstreeks delen in hun glorie en vreugde vanwege de banden van Liefde die zij onderling hebben.

Ons Allerhoogste Wezen wacht vol ongeduld op de kinderen van onze Wil om zich op aarde bekend te maken en zo de diepten van onze goddelijke Schoot van nooit eindigende Vreugde en Geluk te openbaren.

De ziel die in onze Wil leeft, heeft immers door haar daden het

Oneindige en de onuitputtelijke Vreugde verworven.

Toen voegde Hij er met een onbeschrijfelijke tederheid aan toe:

"Mijn lieve dochter, Ik bemin de mensen zozeer!

Maar Ik voel Me meer aangetrokken, verrukt en gewonnen door de ziel die zich overgeeft in mijn Armen alsof ze niemand anders op de wereld heeft dan haar Jezus. Ze vertrouwt alleen op Mij.

Als anderen haar andere steun aanbieden, weigert ze die, omdat ze alleen die van haar Jezus wil, die

- haar in zijn Armen houdt,
- haar verdedigt en
- voor al haar behoeften zorgt.

Dat zijn de zielen die Ik zozeer bemin.

Zij zijn mijn favorieten, diegenen die Ik met mijn Goddelijke Kracht omring. Ik vorm een muur van Liefde om hen heen, zodat het ongeluk hen niet kan raken. Mijn Liefde zal weten hoe hen te verdedigen. Mijn Kracht zal degenen die hen kwaad willen doen verslaan.

De zielen die zich aan Mij hebben overgegeven, leven alleen van Mij. En Ik leef alleen van hen, alsof Wij leven van één Adem en één Liefde.

Als er menselijke steun komt, kijken zij of Ik in die steun aanwezig ben. Als Ik er niet ben, vluchten zij om hun toevlucht te zoeken in mijn Armen. Ik kan enkel deze zielen vertrouwen.

Aan hen kan Ik mijn geheimen toevertrouwen en zelfs op hen steunen. Ik ben er zeker van dat zij mijn Wil niet zullen verlaten, omdat zij altijd bij Mij zijn.

Degenen die niet volledig aan Mij zijn overgegeven:

- ontsnappen daarentegen uit mijn Armen,
- weigeren menselijke steun niet, genieten ervan en zijn wispelturig.

Soms kijken ze naar Mij, soms naar de mensen.

Ze worden gedwongen de ontgoocheling door de mensen te voelen, die diepe wonden in hun ziel openen. Ze voelen de aarde in hun hart. Het Leven van mijn Wil is ver van hen verwijderd.

O, als zij zich maar in mijn Armen zouden willen overgeven, dan zou de aarde voor hen verdwijnen en zouden zij zich voor niemand anders interesseren, omdat Ik alleen voldoende ben.

Ik bemin de ziel die zich overgeeft in mijn armen zozeer, dat Ik haar mijn grootste uitingen van Liefde, mijn subtiliteiten van Liefde toon. Mijn liefkozingen zijn voor haar en Ik bedenk steeds nieuwe liefdesstrategieën om haar bezig te houden en volledig te laten opgaan in mijn Liefde.

Daarom, vertrouw alleen op Mij in mijn Armen. En in alles zal je je Jezus vinden die je verdedigt, je bemint en je steunt.

36-14 - 16 juni 1938 - De Goddelijke Wil wil altijd aan de mens geven en wil van hem ontvangen. Wederzijds geven en ontvangen. Rechten die verloren gaan en rijken die verworven worden. In de daad die in zijn Wil volbracht wordt, vindt God alles.

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Ik heb het gevoel dat Hij me geen moment met rust laat. Hij wil me altijd geven wat van Hem is en Hij wil altijd van mij ontvangen.

En als ik Hem niets te geven heb omdat ik in werkelijkheid niets ben, wil Hij altijd dat mijn wil zich aan Hem geeft. Dat is wat Hem vreugde schenkt: de wil van de mens als geschenk ontvangen.

En indien nodig wil Hij dezelfde dingen die Hij zelf heeft gegeven om altijd iets te kunnen ontvangen. Hij is blij hen te ontvangen om hen opnieuw te geven, verdubbeld met nieuwe Liefde, nieuw Licht en nieuwe Heiligheid.

Goddelijke Wil, hoezeer bemint U mij!
O, hoe graag zou ik uw Liefde willen teruggeven I

Ik voelde me ondergedompeld in het Fiat.
Mijn altijd beminnelijke Jezus bezocht mijn kleine ziel.
En vol Goedheid **zei Hij mij**:

"Kleine dochter van mijn Wil, je weet niet hoe ver mijn Liefde Mij kan brengen voor degene die in mijn Wil leeft!
Hoeveel uitvindingen laat Hij mij doen!
Hoeveel plannen laat Hij mij bedenken!

Ik bedenk steeds nieuwe verrassingen om altijd met deze ziel bezig te zijn. En om haar altijd te verrassen en bezig te houden met Mij, laat Ik haar geen vrije tijd. Op een gegeven moment vertel Ik haar een Waarheid. Op een ander moment geef Ik haar een Gave.

Op nog een ander moment laat Ik haar zien:

- onze Schoonheid die haar verrukt,
- onze Liefde die zucht, die brandt, uitzinnig is, en die bemind wil worden.

Kortom, Ik laat haar geen vrije tijd. En wat Ik het meeste wil, wat Ik altijd wil, is: dat ook zij Mij geen vrije tijd laat.

Luister dan naar wat Ik doe. Om altijd te geven en te ontvangen, roep Ik de ziel op om in mijn Wil te leven. Ik geef haar de Heiligheid van mijn Wil, zijn Licht, zijn Leven, zijn Liefde en zijn oneindige Vreugde, voor zover de ziel dat kan bevatten.

Wanneer de ziel enige tijd zo heeft geleefd en Ik haar trouw bevind, ga Ik naar haar toe en **Ik zeg haar**: "Geef Mij wat Ik je gegeven heb."

Deze ziel wil Mij laten zien hoezeer ze Mij bemint.

Zonder een moment te aarzelen geeft ze Mij onmiddellijk alles wat ze heeft, zelfs haar adem, haar hartslag, haar bewegingen, alles. Ze geeft Mij alles. Ze houdt niets voor zichzelf.

Integendeel, ze is blij om alles aan Jezus te geven.

Ik neem alles aan. Ik kijk voortdurend naar wat ze Mij gegeven heeft om Mij te verheugen en gelukkig te zijn met haar gaven. Ik bewaar hen in mijn Hart om ervan te genieten als eigendom van mijn dochter.

Maar denk je dat dat genoeg is voor Mij?

Wat deze ziel betreft, ben ik tevreden. Maar wat Mij betreft, nooit!

Mijn Liefde laat Mij nooit met rust. Zij zwelt aan, stroomt over, drijft Mij tot de grootste excessen. En weet je wat Ik doe?

Ik vertrouw mijn Wezen toe aan mijn geliefde ziel en verdubbel alles wat zij Mij gegeven heeft.

Ik geef haar Liefde, Licht en dubbele Heiligheid.

Ik geef haar mijn Adem, mijn Beweging, mijn Leven zelf, zodat Ik

- adem in haar adem,
- voortga in haar beweging,
- liefheb in haar liefde.

Er is niets dat Ik niet in haar doe. Ik wil niets zonder haar doen.

Ik zou het gevoel hebben dat Ik haar niet in al mijn Dingen liefheb.

En voor mijn Liefde zou dat ondraaglijk zijn.

Ik moet alles geven aan degene die Mij alles heeft gegeven.

En lijkt het je weinig dat uw Jezus

- je zijn Leven geeft om met Hem te leven, en
- je vraagt dat je Hem het jouwe geeft zodat Hij in jou kan leven!

Het lijkt alsof Hij een excuus wil vinden:

- om altijd te geven en te ontvangen,
- om je de lange geschiedenis van mijn Wil en mijn eeuwig Liefdesverhaal te kunnen vertellen?

En dit is niet enkel om de mens nieuwe dingen te leren, om hem te laten zien hoe goed, heilig en machtig Ik ben.

Het is om hem te kunnen geven van mijn Liefde, mijn Wil, mijn Heiligheid, mijn Goedheid en mijn Schoonheid.

Is dat niet een overmatige Liefde die ongelooflijk lijkt!

Enkel reeds het feit dat Ik de mens bij Mij wil houden, is al een teken van mijn grootste Liefde. Als Ik hem bij Mij wil houden, is dat omdat Ik hem wil geven van wat van Mij is.

En aangezien deze mens niets bezit dat Mij waardig is, geef Ik hem van wat van Mij is, zodat hij, door het zich eigen te maken, tegen Mij kan zeggen: "U hebt Mij gegeven en Ik geef U."

Is dat niet een liefde die zelfs de hardste harten kan breken en raken? Alleen jouw Jezus kan en weet op deze manier lief te hebben. Niemand kan zeggen dat hij deze Liefde kan bereiken.

Ik kan dit echter mogelijk maken voor degene die in mijn Wil leeft.

Want elke daad die in Hem wordt verricht, is een Zon die opkomt met alle volheid van Glorie en Heiligheid.

En hoe mooi is het voor Mij om mijn geliefde mens gehuld in deze zonnen te zien. Sterker nog, door in mijn Wil te leven, heeft deze ziel niets menselijks meer in zich.

Zij verliest haar rechten op haar wil en op alles wat menselijk is. Al haar rechten op haar wil behoren aan Ons.

En deze ziel verwerft heerschappij over alles wat goddelijk is.

O, wat is dat mooi! Hoe tevreden en gelukkig zijn Wij om deze mens te zien die met recht heerst over alles wat Ons aangaat.

Hij heerst over onze Liefde

en hij neemt zoveel hij wil om Ons te beminnen.

Hij heerst over onze Liefde om zelf bemind te worden.

Hij heerst over onze Wijsheid en laat Ons waarheden van ons allerhoogste Wezen zeggen die nog nooit eerder zijn onthuld.

Hij heerst over onze Goedheid en laat een meer dan weldadige regen op alle mensen neerdalen.

Zijn heerschappij is zo zacht en zo krachtig over onze vaderlijke

Boezem **dat hij Ons doet zeggen:**

"Wie kan onze dochter weerstaan! Als jij het wil, willen Wij het ook.

Daarom, als je alles wilt, wijk dan nooit van onze Wil.

Alles zal van jou zijn, en jij zal helemaal van Ons zijn".

Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil:

- over zijn grote wonderen en

- hoe soms, wanneer men zijn Zee oversteeft, alles sereen is, diep vredig, zijn goddelijke Zon verblindend van Licht, maar alles is Stilte.

Zijn Woord is Leven is. En daarom hebben we het gevoel dat het nieuwe Leven dat we graag zouden willen ontvangen, ontbreekt.

Ik dacht dit. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, de Zon van mijn Wil spreekt altijd.

Zijn Licht houdt nooit op met spreken. Hij spreekt:

- met zijn warmte,

- met zijn vruchtbaarheid en

- met de afdruk van zijn verschillende schoonheden in de ziel die in Hem leeft.

Bovendien ben Ik het die zijn Woord draag.

Door Mij te verlagen tot het menselijk begrip, maak Ik de hoogte van het Woord van Licht van mijn Fiat gemakkelijk begrijpelijk, met meer aangepaste woorden.

Waar mijn Wil heerst, kan Hij niet zwijgen.

Hij blijft spreken door het Licht of door mijn Woord.

Maar wanneer je niet oplet, kauw je niet goed, eet je niet.

Daardoor verteer je niet wat Ik je zeg.

Door niet te kauwen, vergeet je en zeg je dat Ik je niets heb gezegd.

Je moet weten dat alle tijden en alle mensen uit het verleden en het heden vervat zijn in elk Woord of elke Daad die in mijn Wil wordt volbracht.

Het verleden en de toekomst bestaan niet voor Ons, noch voor degene die in onze Wil leeft. Onze Waarheden omvatten alle tijden, alle eeuwen, en dragen alle mensen in de Daad van degene die in ons Fiat leeft. Zo vinden Wij in deze Daad:

- Onszelf en
- de Liefde en de Glorie die elke mens Ons zou moeten geven.

Wanneer de mens op het punt staat te handelen en de handelende Daad van het goddelijke Fiat te ontvangen, buigen de hemelen zich eerbiedig neer. Zij zijn verbaasd om een Goddelijke Wil te zien handelen in de menselijke daad.

Zij voelen allemaal dat zij deel uitmaken van deze Daad.

We vinden alles in de Daad die door de mens in onze Wil wordt volbracht. We vinden:

- onze Macht die ons eert zoals Wij het verdienen,
- onze Onmetelijkheid die alles omvat en alles tot onze beschikking stelt,
- onze Wijsheid die ons Allerhoogste Wezen met de mooiste accenten prijst,
- de Engelen die Ons verheerlijken,
- de Heiligen die verrukt herhalen: Heilig, heilig, driemaal heilig is de Heer, onze God, die met zoveel goedheid werkt en zijn Liefde manifesteert in de daad van de mens.

We kunnen zeggen dat het Ons aan niets ontbreekt.
Onze glorie is volmaakt.

En onze Liefde vindt haar zoete rust en de volmaakte uitwisseling.
Daarom verlangen Wij zozeer naar degene die in onze Wil zal leven.

Het lijkt Ons alsof Wij niets hebben gedaan in de schepping,
omdat Wij de grootste daad die Wij kunnen verrichten nog niet
hebben volbracht.

Dat is namelijk het zien van ons Leven dat zich herhaalt in de
menselijke daad waarin Wij onszelf en alle dingen terugvinden.

Er is geen gunst die Wij onze geliefde mensen niet zullen schenken.
En er is geen Liefde en Glorie die de mens ons niet zal geven.
Deze mens zal in Ons alles vinden wat hij wil en Wij zullen alles
vinden in hem.

Mijn dochter, in staat zijn om alles te geven en slechts een klein deel
van onze Weldaden te schenken, is voor ons een lijden.
Onze Liefde beperkt en geblokkeerd houden, enkel omdat de mens
het Leven van onze Wil mist, en niet alles van haar kunnen
ontvangen, is de grootste pijn van ons scheppende Werk.

Daarom eisen onze Liefde, onze Macht, onze Wijsheid en al ons
scheppende Werk dat de mens in onze Wil leeft.

Zo zullen de eeuwen niet eindigen vooraleer ons Fiat eerst zijn
Koninkrijk gevormd heeft.
En door te regeren, zal Hij alle Weldaden en het Rijk van zijn Goede
Dingen aan de menselijke generaties schenken.

Bid daarom en maak van je leven een voortdurende daad van mijn
Wil om te bereiken dat Hij komt regeren.

**36-15 - 20 juni 1938 – Wie in de Goddelijke Wil leeft, staat in een
voortdurende verbinding met God. Wedergeboorte en
opwellende Liefde. De Goddelijke Wil maakt iedereen gelukkig
en schenkt vreugde aan allen.**

**Jezus zelf zal de waakzame bewaker zijn van deze Geschriften,
die volledig zijn eigen Belangen zijn.**

Ik sta onder de invloed van de Goddelijke Wil.

Zijn Kracht tilt mij op tot in zijn Centrum.

Zijn Liefde, alsof Hij mij met een balsem bedekt, brengt mij zijn hemelse Lucht.

Zijn Licht zuivert mij, verfraait mij, transformeert mij en sluit mij in de sfeer van de Goddelijke Wil, zodat je alles vergeet.

De vreugde en de betoverende taferelen van het Allerhoogste Wezen zijn zo groot en talrijk dat je er verrukt van blijft.

O Goddelijke Wil, hoe zou ik willen dat iedereen U kende en de zuivere vreugde en de onuitsprekelijke voldoening kon ervaren die alleen in U te vinden zijn!

Mijn geest vertoefde in een onuitsprekelijk geluk.

Toen bracht mijn geliefde Jezus mij opnieuw een kort bezoekje.

Vol goedheid zei Hij mij:

"Kleine dochter van mijn Wil, heb je gezien hoe mooi het is om in mijn Wil te leven! Wij staan voortdurend in verbinding met de mens. Wij bereiden nieuwe vreugden voor elk van zijn daden om hem steeds gelukkiger te maken.

De daden die in het Fiat worden verricht, zullen altijd in actie blijven. Ons Leven wordt voortdurend herboren.

Onze Liefde stijgt op en vormt golven die alle mensen omhullen en hen allemaal oproepen tot deze Daad, zodat elk van hen deze kan herhalen.

En Wij horen de echo die Ons zegt dat allen Ons liefhebben en verheerlijken. De engelen en de heiligen wachten allemaal met groot ongeduld op de daad van de mens, volbracht in de Goddelijke Wil.

Weet je waarom?

Omdat ze dan een dubbele glorie ontvangen:

- die van de Hemel, en
- de glorie, de vreugde en het nieuwe geluk van een daad die in mijn Fiat is volbracht.

Hoe dankbaar zijn ze Mij! Hoezeer beminnen zij de mensen die voor hen eindeloos nieuwe vreugden en voldoeningen vermenigvuldigen!

Wie zou degene die in mijn Goddelijke Wil leeft niet beminnen!

Hij schenkt ons

- vreugde en geluk en

- de grote glorie om Ons te laten doen wat Wij willen in hem, die iedereen vreugde en geluk schenkt!

Er is geen enkele zegen die niet van deze mens afkomstig is. Zo is degene die in onze Wil leeft, niet onderhevig aan angsten of een gebrek aan vertrouwen.

Wantrouwen vindt geen ingang in hem, omdat alles aan deze mens toebehoort. Hij voelt zich eigenaar van alles.

Sterker nog, hij neemt wat hij wil.

Zijn leven is enkel Liefde en onze Wil. Zozeer zelfs

- dat hij onze eigen overmatige Liefde kent en
- dat hij graag zijn Leven zou geven voor elke mens om Ons de Glorie te geven onze Wil bekend te maken.

Daarna maakte ik me zorgen over

- deze gezegende Geschriften en
- het aandringen van mijn Geliefde Jezus dat ik moest blijven schrijven. Na zoveel offers, waartoe zullen ze dienen?

Mijn Jezus onderbrak mijn gedachten en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, maak je geen zorgen. Ik zal de waakzame bewaker zijn van deze Geschriften die Mij zoveel hebben gekost. Ze kosten Mij mijn Wil, die in de Geschriften binnenkomt om er het Leven van te zijn. Je kan hen **het Testament van de Liefde** noemen, dat mijn Wil aan de mensen nalaat.

Mijn Wil schenkt zichzelf.

Hij roept de mensen op om in zijn erfenis te leven, maar op zo'n smekende, aantrekkelijke en liefdevolle manier dat enkel harten van steen:

- niet geraakt zullen worden door mededogen en
- niet de behoefte zullen voelen om zo'n groot Goed te ontvangen.

Deze Geschriften zijn vervuld van Goddelijke Levens,
die niet vernietigd kunnen worden.

En als iemand dat zou willen proberen, zou hij hetzelfde lot ondergaan als *iemand die de hemel zou willen vernietigen*: beledigd zou de hemel van alle kanten op hem neervallen: om hem onder zijn blauwe gewelf te vernietigen.

Zo zou de hemel op zijn plaats blijven en zou al het kwaad neerkomen op degene die hem zou willen vernietigen.

Of nog, *het lot van degene die de zon zou willen vernietigen*:
de zon zou hem bespotten en verbranden.

Of nog, *degene die het water van de zee zou willen vernietigen*:
de zee zou hem verdrinken.

Niets kan aantasten wat Ik je laat schrijven over mijn Wil, want Ik kan het **een nieuwe levende en sprekende Schepping** noemen.
Het zal de laatste uitlaatklep zijn van mijn Liefde voor de menselijke generaties.

Meer nog, je moet weten dat elk Woord dat Ik je laat schrijven over mijn Fiat, mijn Liefde verdubbelt:

- voor jou en
- voor degenen die ze zullen lezen,
zodat zij bedekt blijven met een balsem van mijn Liefde.

Door te schrijven geef je Mij dus de kans om je nog meer te beminnen.

Ik zie de grote Zegeningen die deze Geschriften zullen brengen.

Ik voel elk van mijn Woorden, het kloppend Leven van de mensen

- die het goede van mijn Woord zullen kennen en
- die het Leven van mijn Wil in zich zullen vormen.

Daarom zal alles volledig mijn eigen belangen zijn.
Wat jou betreft, geef Mij alles.

Je moet weten dat deze Geschriften voortkomen uit het centrum van de grote Zon van mijn Wil,

waarvan de stralen vervuld zijn van de Waarheden

- die uit dit Centrum voortkomen, en
- die alle tijden, alle eeuwen en alle generaties omvatten.

Deze grote stralen van Licht vullen de Hemel en de aarde.

Met dit Licht raken zij alle harten.

Zij smeken en verzoeken hen om het kloppend Leven van mijn Fiat te ontvangen, dat onze Vaderlijke Goedheid welwillend vanuit zijn centrum heeft gedictieerd

- op een insinuerende, aantrekkelijke en zachtmoedige wijze.
- en met een Liefde die zo groot is
dat zij ongelooflijk lijkt en zelfs de engelen versted doet staan.

Elk Woord kan een Wonder van Liefde genoemd worden, het ene groter dan het andere. Daarom is het willen schade toebrengen aan deze Geschriften, hetzelfde als Mij willen schaden, het Centrum van mijn Liefde, de delicate aanrakingen van de Liefde waarmee Ik de zielen bemin.

En Ik zal weten Mijzelf te verdedigen en degene die ook maar één van de Woorden die over Mijn Goddelijke Wil zijn geschreven, afkeurt, in verwarring te brengen.

Blijf dus naar Mij luisteren, mijn dochter. Probeer mijn Liefde niet te blokkeren en mijn Handen niet te binden door in Mijn Boezem terug te dringen wat nog geschreven moet worden.

Deze Geschriften zijn voor Mij van te grote Waarde.
Ze kosten Mij evenveel als Mijzelf.
Daarom zal Ik er zo zorgvuldig mee omgaan,
dat Ik niet zal toestaan dat ook maar één Woord verloren gaat.

36-16 - 26 juni 1938 – De menselijke wil, verenigd met de Goddelijke Wil, weet eveneens hoe wonderen te verrichten. Zonder de Goddelijke Wil is de menselijke wil een arme kreupele. Wie in de Goddelijke Wil leeft, verwerft de overwinnende Daad.

Ik ben altijd in de armen van de Goddelijke Wil. Zijn Licht verdrijft de nacht van mijn wil.
Zijn Schoonheid verrukt mij, zijn Liefde ketent mij zodanig dat ik niet meer weet hoe ik uit zijn Schoot van Licht kan komen. Ik weet niet waarom ik bang was voor mijn wil.

Mijn lieve Jezus, die mijn kleine ziel bezoekt, **zegt mij**:

"Mijn gezegende dochter, de menselijke wil, verenigd met Mijn Wil, weet ook hoe hij wonderen kan verrichten.

Zonder mijn Wil daarentegen is de menselijke wil slechts een arme, hulpeloze kreupele.

Zonder mijn Wil is hij als een leerling zonder leraar. Arm klein ding!
Zonder de leraar zal hij altijd onwetend blijven:

- zonder enige kennis, zonder kunst,
- zelfs niet in staat om een stuk brood te verdienen om te overleven.

Zonder mijn Wil zal de mens zijn als een persoon:

- met benen, maar zonder voeten,
- met armen, maar zonder handen,
- met ogen, maar zonder pupillen,
- met een hoofd, maar zonder verstand.

Arme mens! In welke afgrond van ellende bevindt hij zich!

Je zou kunnen zeggen: het zou beter voor hem geweest zijn, als hij niet geboren was.

Hetgeen hem de meeste angst zou moeten bezorgen is:

- niet verenigd te leven met mijn Wil.

Alle ellende regent neer op deze mens.

Maar met *mijn Wil verenigd met de zijne*, zal de menselijke wil de Leraar tot zijn beschikking hebben die hem de hoogste en moeilijkste Wetenschappen zal leren, de mooiste Kunsten, zodat hij een Wonder van wetenschap zal zijn op aarde en in de Hemel.

Verenigd met de Mijne, zal de menselijke wil

- *menselijke benen en goddelijke Voeten* hebben die hem op de weg van het goede zullen laten rennen zonder ooit moe te worden.

Verenigd met onze Wil, zal de menselijke wil

- *menselijke armen hebben en goddelijke bewegingen* die de kracht hebben om de grootste werken te volbrengen en die haar zullen doen lijken op haar Schepper. Met onze goddelijke beweging zal hij de Eeuwige omhelzen en ons altijd dicht tegen zijn hart gedrukt houden.

Verenigd met onze Wil zal de menselijke wil

- *een menselijke mond hebben, maar het Woord en de Stem* zullen goddelijk zijn. O, hoe goed zullen wij spreken over ons Allerhoogste Wezen!

Kortom, de menselijke wil zal *onze Pupillen* hebben waarmee hij, wanneer hij naar alle geschapen dingen kijkt, daarin ons Leven, onze Liefde zal herkennen en zal beseffen hoeveel hij Ons moet beminnen.

Verenigd met onze Wil zal de menselijke wil *de goddelijke Rede* hebben. Hij zal een soort aangeboren Wetenschap voelen die de mens zal vormen tot een ordelijk wezen, geheel in overeenstemming met de orde van zijn Schepper. Alles zal in het goede worden omgezet. Sterker nog, er is geen goed dat hij niet zal bezitten als hij in onze Wil leeft.

Onze Wil zal de ware nederlaag zijn van alle kwaad, van alle ongeluk. Hij zal alle Goeds weer tot leven brengen, want hij zal de Bron ervan bezitten.

Bovendien zal voor degene die in onze Wil leeft, elke beweging, elke ademhaling, elke hartslag, alles wat hij doet, voor hem een overwinning worden, een goddelijke Overwinning.

Ik kan zeggen van de mens die in onze Wil leeft,

- dat hij ademt met mijn Adem,
- dat hij beweegt met mijn Beweging,
- dat zijn hart klopt met mijn eeuwige Hartslag.

Zo verwerft hij de overwinnende Daad in al zijn handelingen.

En dit wordt hem terecht en met uitbundige liefde toegekend.

Want door te leven in onze Wil zonder ooit zijn eigen wil tot uiting te brengen, moet hij rechtmatig in de hemelse gewesten verblijven om daar te genieten van onze Wil, die de mens gelukkig maakt.

Maar om van onze Wil op aarde te leven, onthoudt het arme kind zich van de vreugden van de Hemel.

Deze daad is de meest heroïsche daad die er bestaat en het teken van een zeer intense liefde. De hele Hemel, onze Godheid en de soevereine Koningin van de Hemel zijn erdoor geraakt.

En zij beminnen de heldhaftigheid van deze mens.

O, hoezeer houden zij van hem! En onze Liefde, die door niemand ooit wordt overtroffen, schenkt deze mens bij elke ademtocht, bij elke

kleine beweging, telkens wanneer hij denkt, kijkt of spreekt, *de overwinnende en Goddelijke Daad*.

De overwinningen zijn ontelbaar. Wij voelen dat het niet de mens is die ademt en beweegt, maar Wijzelf. En Wij geven hem de waarde die onze Adem en onze Beweging bevatten, die alle mogelijke en denkbare waarden bevatten.

Zo is dit wezen de veroveraar van ons Leven en onze Daden. Dit gelukkige wezen wordt met zijn *veroverende daad* de uitlaatklep van onze voortdurende Liefde, ons Geluk en onze Rust.

En zijn veroveringen zijn de voortdurende tekenen van ons besluit om het Koninkrijk van onze Wil op aarde te laten komen. Zijn veroveringen verkorten de tijd, want ons werkzaam Leven is niet langer vreemd op de aarde. Het bestaat er al. Het heeft zijn Koninkrijk gevormd in deze gelukkige mens.

Wees daarom aandachtig. Stop nooit. Ik zal met alles rekening houden, zelfs met je ademhaling, om je nog meer te beminnen en je vele overwinningen te laten behalen, de ene nog mooier dan de andere.”

Vervolgens voegde Hij eraan toe: "Mijn dochter, wanneer de mens Mij zijn wil schenkt om in Mijn Wil te leven, schenk Ik hem de Mijne. Maar weet je wat mijn Wil doet voordat Hij zich geeft?

Hij verspreidt zich over de daad van de mens

- om deze te verfraaien,
 - om er de dag van te vormen,
 - om de daad te heiligen,
 - om er zijn goddelijke Vreugde in te leggen,
- vooraleer Hij zich in deze daad opsluit.

En mijn Fiat werkt in deze daad. Alle geschapen dingen ontvangen een nieuw Leven en een nieuwe Schepping. Ze voelen zich vernieuwd in Schoonheid, in Liefde en in de Vreugde van hun Schepper. En terwijl mijn Fiat zijn goddelijke Daad vervult, blijft de daad die van deze mens.

Iedereen wacht af om te zien wat dit wezen met deze daad zal doen, want het is een Daad die alles omvat.
Iedereen voelt zich gevangen in deze Daad.

En wat doet dit gelukkig wezen?

Zij koestert hem, geeft hem kusjes en omhelst hem.

En wetende dat zo'n grote Daad niet enkel voor haar kan blijven, zegt ze in een uitbarsting van liefde en vreugde:

“Aanbiddelijke Wil, U hebt mij een Goddelijke Wil gegeven. Het is een Goddelijke Wil die ik U geef om U in ruil daarvoor de Dankbaarheid, de Glorie, de Vreugde en de Liefde te geven die U mij hebt gegeven. Zo stroomt deze Daad naar iedereen, heiligt hen, verfraait hen, maakt iedereen gelukkig en eert iedereen.”

Niemand kan deze daad evenaren, dat wil zeggen, mijn Wil geven om Hem te ontvangen en op zijn beurt opnieuw te geven.

36-17 - 30 juni 1938 – Ware liefde wil zichzelf terugvinden in de geliefde persoon. Onze-Heer heeft zoveel wegen gecreëerd om Zich te laten vinden. Wie is het veld van God?

Kennis opent alle deuren tussen God en de mens. Iedereen leeft in de goddelijke Wil. De Goddelijke Wil is de herhaling in de mens van wat de Mensheid van Jezus gedaan heeft

Mijn arme geest voelt zich onder de heerschappij van het Fiat dat hem naar Hem toe trekt om Hem te laten volgen wat Hij gedaan heeft uit liefde voor de mens.

Ik volgde de daden van de Verlossing. Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel. En in al zijn goedheid zei Hij mij:

"Dochter van mijn Wil, mijn Liefde heeft het nodig om zich open te stellen voor de persoon die Mij liefheeft en deze mijn meest intieme geheimen toe te vertrouwen.

Ware Liefde heeft de kracht om elk geheim te doorbreken.

Liefde wil immers in de geliefde vinden wat Zij zelf bezit, haar vreugde, haar verdriet en al haar andere voorrechten.

De Liefde wil zichzelf terugvinden in de geliefde persoon.

Weet, mijn dochter, dat toen Ik op aarde kwam, mijn Liefde Mij geen rust liet. Vanaf mijn Conceptie begon Ik wegen te banen die moesten dienen om de mensen tot Mij te laten komen.

Door deze wegen te banen, breidde Ik hen uit.
Ik maakte hen echter niet los van Mij.
Ik bleef het centrum van waaruit al deze wegen vertrokken.

Zo vormde Ik in mijn Daden, mijn Woorden, mijn Gedachten en mijn Stappen allemaal Wegen van Licht, Heiligheid, Liefde, Deugdzaamheid en Heldendom. Met elke daad die de mens verricht, vindt hij dus de weg om tot Mij te komen.

Aan het begin van deze wegen, die ontelbaar zijn, plaats Ik mijn Wil als Koning. Ik sta zelf aan het begin van elk pad en wacht om de mensen in mijn armen te ontvangen.
Vaak wacht ik echter tevergeefs.

En met mijn Liefde die Mij geen rust noch vrede gunt, ga Ik op weg om hen ten minste halverwege tegemoet te komen.

Als Ik hen vind, neem Ik de daad van de mens zodanig over dat Ik zelf de daad en de weg van deze mens word.
En met een uitbundige Liefde bedek Ik deze mensen.
Ik verberg hen in mijn Liefde, Ik bedek hen met mijn Daden.
Zo vind Ik Mijzelf in hen terug.

Ik breng hen in veiligheid in de armen van mijn Wil.
Zo heeft:

- elke gedachte van de mens, de weg van mijn Gedachten,
- elk woord, de weg van mijn Woorden,
- elk werk, de weg van mijn Werken, van mijn Stappen.

Als de mens lijdt, heeft hij de Weg en het Leven van mijn Lijden.
Als hij Mij wil liefhebben, heeft hij de weg van mijn Liefde.

Ik heb de mensen met zo veel wegen omringd dat het voor hen onmogelijk is om aan Mij te ontsnappen. En als één van hen aan Mij ontsnapt, raak Ik in paniek, ren Ik en vlieg Ik om hem terug te vinden. En als Ik hem gevonden heb, stop Ik. En Ik sluit haar op in mijn wegen zodat ze er niet meer uit kan komen.

Mijn Komst op aarde was niets anders dan een uitlaatklep voor mijn Liefde, die zovele eeuwenlang onderdrukt geweest was en waardoor Ik tot deze excessen gekomen ben.

Ik heb de nieuwe Schepping gevormd. Ik heb haar zelfs overtroffen in de veelheid van de Werken en in de intensiteit van mijn Liefde.

Maar mijn Liefde wordt nog steeds onderdrukt.

Als uitlaatklep wil Ik mijn Wil als Leven geven:

- om hen het grootste Goed te schenken dat Ik kan geven, en
- om de grote glorie te ontvangen dat de kinderen van Mijn Wil in ons Koninkrijk zijn.

Wanneer een mens in onze Wil binnengaat, is onze voldoening zeer groot! Hij geeft Ons immers de gelegenheid om in hem alles te herhalen wat Wij in de Schepping en de Verlossing gedaan hebben.

Onze Liefde wil zichzelf in actie zien in de mens alsof Wij op dat moment:

- het uitgestrekte firmament maken,
- de zon die schittert van licht,
- de winden die waaien in degene die in onze Wil leeft, overspoeld met genade en liefde,
- de zeeën, die Liefde, glorie en aanbidding fluisteren aan haar Schepper,
- en de Afdaling van het Woord.

Mijn Wil is de herhaler in de mens van wat mijn Mensheid gedaan heeft. Zo zijn Wij altijd bezig met te werken in de mens.

Wij stoppen nooit.

Want niets mag ontbreken aan degene die in onze Wil leeft.

Onze Daden zullen onze Troon zijn, onze Begeleiding en het Leven zelf van deze mens.

Onze Liefde voor de mens lijkt ongelooflijk. Wij houden hem voortdurend in de gaten om te zien of alles in hem aanwezig is. En omdat Wij zo veel van hem houden, herhalen Wij zo dikwijls *onze werkzame daad*. En Wij voegen nieuwe Schoonheid en Heiligheid toe aan de meesterwerken die Wij in hem hebben volbracht!

Wij geven hem altijd graag en houden hem bezig onder de regen van onze werkzame Daden om Ons de gelegenheid te geven hem te beminnen en Ons nog meer te laten beminnen.

Leef dus altijd in onze Wil. Dan zul je de voortdurende wind van onze Liefde en onze Werkzame Daad voelen, die niet alleen onze Werken in daden zal herhalen, maar ook nieuwe dingen zal toevoegen die de Hemel en de aarde zullen verbazen.

Vervolgens **voegde Hij er op medelevende toon aan toe:**

"Mijn dochter, alle mensen leven in mijn Wil. En als ze niet in Hem zouden willen leven, zouden ze geen ruimte vinden om te leven.

Maar wie voelt ons Goddelijk Leven?

Wie voelt zich omhuld door onze Heiligheid?

Wie ervaart de voldoening om geraakt te worden door onze Scheppende Handen, om zich verfraaid te voelen door onze Schoonheid?

Wie voelt zich ondergedompeld in onze Liefde?

Degene die wil leven in onze Wil.

Niet zij die zich daar bevinden krachtens de Schepping.

Onze Oneindigheid omhult immers alle wezens en alle dingen.

Zij bevinden zich in onze Wil zonder Ons te kennen,

- als dieven van onze goederen,
- als ontrouwe en ondankbare kinderen,
- als ontaarde kinderen van hun Vader.

Zij kennen Ons niet en houden niet van Ons.

Daarom vinden Wij in hen geen plaats om onze Heiligheid en onze Liefde te vestigen. Hun zielen zijn niet in staat om onze altijd nieuwe Schoonheid te ontvangen.

Ze geven ons niets, zelfs niet de rechten van de Schepper.

En hoewel ze in onze goddelijke Zee leven, zijn ze toch ver van Ons verwijderd.

Omdat ze ons niet kennen, hebben ze barrières opgeworpen, deuren gesloten en de communicatie tussen hen en Ons verbroken.

Kennis is de eerste schakel tussen de mensen en Ons.

Het is de wil om in onze Wil te leven die de barrières wegneemt en

alle deuren opent om hen in onze armen te sluiten en om zich met Ons te verheugen.

Het is hun liefde die Ons ertoe brengt onze Liefde en onze Genade in overvloed te verspreiden, zodanig dat Wij hen bedekken met onze goddelijke Eigenschappen.

Als er geen Kennis is, kunnen we niets geven.

Integendeel, degene die in onze Wil leeft, kent Ons.

Door onze Wil binnen te gaan,

- geeft de mens zijn Vader een kus,

- omhelst hij Hem en

- plaatst hij zijn kleine liefde om Ons heen.

Wij geven hem onze Zeeën van Liefde.

En deze mens omhelst de hele Hemel.

We kunnen zeggen dat de feesten beginnen tussen deze mens en Ons, tussen de Hemel en de aarde.

We noemen deze mens zelf zalig en **Wij zeggen hem:**

Je bent de gelukkigste en meest fortuinlijke mens omdat je in onze Wil leeft. Je leeft en je kent Ons, je leeft en je bemint Ons.

En Wij houden je verborgen in onze Liefde, bedekt door onze Armen, en onder de regen van onze Genade".

36-18 - 6 juli 1938 - In de Goddelijke Wil is alles triomf, vreugde en overwinning - Het ambt van Moeder van de Goddelijke Wil. Voorbeeld van de zee voor degene die in Hem leeft.

Ik ben in de armen van de Goddelijke Wil.

Ik kan zeggen dat ik mijn hele dag in zijn Zee doorbreng.

Alles wat Hij gedaan heeft, zowel in de Schepping als in de Verlossing, wordt mij getoond.

En **alles zegt mij:** "Wij zijn allemaal van jou.

Kijk met hoeveel Liefde uw Schepper ons aan jou geeft.

En jij, leg je kleine liefde in ons:

- zodat de scheppende Liefde bemint in de geschapen liefde,

- zodat de geschapen liefde bemint in de scheppende Liefde, en
- zodat zij beiden zegevieren".

Terwijl ik de Handelingen van de Goddelijke Wil volgde, wilde ik de Hemel met geweld veroveren en me opsluiten in de hemelse Gewesten om er nooit meer uit te komen.

O, wat weegt deze ballingschap zwaar op mij!
Als het Goddelijke Fiat niet zijn kleine beekjes van hemelse Vreugde en Geluk had laten stromen, weet ik niet hoe ik het had kunnen verdragen! Ik was vervuld van bitterheid.

Mijn geliefde Jezus waakt altijd over mij.
Hij wil dat ik me met iets anders bezighoud dan leven in zijn Wil.
Uit medelijden **maakte Hij mij dit zacht verwijt:**

"Dappere dochter, waarom deze bitterheid!
In mijn Wil past bitterheid niet goed, want mijn Wil is de bron van alle zoetheid, alle triomfen en alle overwinningen.
Als de mensen vol bitterheid zijn, is dat omdat ze niet in mijn Wil leven en omdat hun wil hen tiranniseert. Ze lijden dan onder bitterheid en blijven verslagen. Dus moed, mijn dochter!

Je moet weten dat wanneer de mens in mijn Wil leeft, hij de behoefte voelt naar zijn hemelse Vaderland.
Hij voelt al dat hij daar eigenaar van is en door zich uit liefde voor Mij in al zijn daden de hemelse Glorie te ontzeggen, voel Ik Mij door deze mens aan Mijzelf gegeven.

Hij geeft Mij de gehele Hemel met de Zee van Vreugde en Geluk die zich in de hemelse Gewesten bevinden.
Wil je deze vreugde dan niet aan je Jezus geven?
En als Ik het Koninkrijk van mijn Wil niet in jou vorm, hoe kan Ik het dan aan anderen doorgeven? Laat Mij dus mijn werk doen.

Vervolgens **voegde Hij eraan toe:**

_"Mijn dochter, mijn Liefde voor degene die in mijn Wil leeft, is zo groot dat Ik zoals een moeder met een gehandicapte zoon ben, die de macht heeft om haar zoon de zeldzaamste schoonheid te geven.

Deze moeder strekt zich over hem uit en verwarmt hem met haar

warmte. Door hem te kussen en te omhelzen wil ze hem het gebruik van zijn ledematen teruggeven en hem mooi maken.
Ze zal gelukkig zijn als ze in hem de vrucht van haar moederliefde ziet. Maar de moeder heeft die macht niet.
Ze zal daarom altijd ongelukkig zijn vanwege haar zoon.

Maar wat de moeder niet heeft, heb Ik wel.
Mijn Liefde is zo groot, dat wanneer de mens in mijn Wil komt, Ik mij over hem uitstrekt en Ik hem verwarm met mijn Liefde om hem tot een nieuw Leven te roepen,

Ik kus hem voortdurend, Ik druk hem tegen mijn Hart om alles weg te nemen wat hem zou kunnen verduisteren en zijn frisheid en goddelijke schoonheid zou kunnen wegnemen.

Dan blaas Ik in hem. Ik zend hem mijn verjongende Adem om in hem nieuw Leven te genereren en hem te herstellen in zijn zeldzame Schoonheid.

Maar daar blijft het niet bij: Ik vorm de Troon van al mijn Werken. Ik vestig daar mijn Wil als een Koning op zijn troon, regerend en overheersend in deze mens.

Ik kan zeggen:

“Wat had Ik kunnen doen dat Ik niet gedaan heb!
Had Ik je meer kunnen beminnen, en heb Ik dat niet gedaan?”

Je moet weten dat mijn Liefde tot het uiterste gaat.
Wanneer de mens zijn daden verricht in mijn Wil, roep Ik in deze daad:

- alle mogelijke en denkbare Daden die Wij hebben verricht,
- mijn eigen Daden,
- die van het Woord dat voortkwam uit de Heilige Geest,
- de hele Schepping,
- mijn Incarnatie in de tijd,
- alles wat Ik in deze Daad insluit.

Dan kan Ik zeggen: “dit is onze Daad, een volledige Daad.
Er mag niets aan ontbreken.”

En de mens moet Ons kunnen zeggen: “In uw Daad is alles van mij.

En ik kan U alles geven, zelfs Uzelf.”

Daarom weerklinken onze Glorie en onze Liefde in elk van onze Werken. En de mens verzamelt alles en verspreidt zich tot in onze goddelijke Boezem.

O, hoe zoet is het om in alle dingen te horen weerklinken:

“**Glorie, Liefde aan onze Schepper!** “

Maar wie heeft Ons de gelegenheid gegeven om zoveel van onze Glorie te ontvangen? De mens die in onze Wil leeft.

Toen voegde Hij er opnieuw aan toe: "Mijn dochter, wanneer de mens mijn Wil aanroept in zijn daden en in zijn gebeden, herhaalt mijn Wil deze daad met hem en bidt met deze mens.

In zijn Oneindigheid is mijn Wil overal aanwezig.

Zo voelen de Schepping, de zon, de wind, de hemel, de engelen en de heiligen in zich de Kracht van het scheppend Gebed.

En zij bidden allen. Enkel de ondankbare mens wil dit niet ontvangen en voelt de effecten ervan niet.

Mijn Wil bezit echter de deugd van het Gebed.

Oh, hoe mooi is het om deze ziel te zien bidden op de goddelijke manier van de Goddelijke Wil,

- om aan iedereen de scheppende Deugd van mijn Wil mee te delen -
en om hen allemaal te laten bidden!

Dit gebed dringt zich op aan onze goddelijke eigenschappen.

En het laat een regen van Barmhartigheid, Genade, Vergeving en Liefde neerdalen. Het volstaat te zeggen dat het ons Gebed is, om te zeggen: “het kan alles geven.”

Je moet weten dat de mens zich reeds in de Oneindigheid van onze Wil bevindt:

- of hij nu onze Wil doet of niet,
- of hij nu in onze Wil leeft of niet.

Meer nog, onze Wil is:

- het Leven van het leven van de mens,
- de Daad van zijn daden.

Hij helpt hem voortdurend met zijn scheppende en behoudende Daad. Wie in onze Wil leeft, voelt zich bemind.

Wat er met deze mens gebeurt, is vergelijkbaar met vissen die in de zee zijn en weten dat ze daar zijn.

De mens voelt deze Goddelijke Zee:

- die als zijn bed dient,
- die hem in de armen van zijn hemelse wateren draagt,
- die hem voedt, hem in zijn zee laat bewegen, hem onderhoudt en verfraait.

En *als de mens wil slapen*, vormt onze Wil zijn bed in de diepte van zijn Zee, zodat niemand hem wakker maakt.

Hij slaapt zelfs met de mens mee.

De Liefde van mijn Wil is zo groot voor degene die zich in zijn Zee bevindt en die dit weet, dat mijn Wil in deze mens alle kunsten verricht die Hij wil bewerken.

En *als de mens wil denken*, denkt mijn Wil in de mens.

Als de mens wil kijken, kijkt mijn Wil in zijn ogen.

Als de mens wil spreken, spreekt mijn Wil.

Hij communiceert voortdurend met hem en Hij vertelt hem alle wonderen van onze eeuwige Liefde.

Als hij wil werken, werkt mijn Wil.

Als hij wil lopen, loopt mijn Wil.

Als hij wil beminnen, bemint mijn Wil.

Mijn Fiat heeft altijd iets te doen met deze mens.

Niet alleen erkent deze mens Hem, maar hij laat Hem ook nooit alleen. De mens verdwijnt steeds dieper in de Zee van mijn Wil omdat hij weet dat als hij eruit komt, hij zijn Leven verliest.

Het zou hetzelfde zijn als een vis die sterft als hij uit de zee komt.

Deze mensen die in onze Wil leven, zijn onze hemelse woningen.

Met hun liefde vormen ze met vreugde, golven in onze Zee om ons te vermaken en gelukkig te maken.

De mensen die zich in de oneindigheid van onze Zee bevinden *en dat niet weten*, voelen daarentegen niets van dit alles.

Ze voelen onze vaderlijke Aandacht niet die hen tegen onze Borst drukt. Ze leven in onze Zee alsof ze niet leven.

Ze zijn erg ongelukkig, alsof ze niet onze kinderen zijn.
Ze zijn als vreemdelingen.

Omdat Wij niet gekend zijn, zijn Wij door hun ondankbaarheid gedwongen om zelfs geen enkel woord tegen hen te zeggen en het Goede dat Wij hen kunnen geven, in ons Hart te verbergen.

Het is een kwelling voor Ons om onze kinderen arm te zien, enkel omdat zij Ons niet kennen.

Als Wij hen iets zouden geven, zou dat zijn zoals in het Evangelie staat: "*Geef geen parels aan de zwijnen*". Omdat zij Ons niet kennen, zouden ze hen met modder bedekken en vertrappelen.

Zo maakt Kennis bekend:

- waar zij zijn,
- met Wie zij leven,
- wat zij kunnen ontvangen en
- wat zij moeten doen.

Daarom is degene die dit niet weet werkelijk blind.
Ondanks alle goede dingen om hem heen, ziet hij niets.
Hij is de rondzwervende dief in de Schepping".

36-19 - 11 juli 1938 - Zoals bij ware liefde wil de een wat de ander wil. Elke daad van de Goddelijke Wil is een weg die zich opent tussen de Hemel en de aarde. Het Fiat van God in de mens

Ik ben nog steeds in de armen van de Goddelijke Wil.
Terwijl ik schrijf, voel ik het gewicht van het groot offer dat ik moet brengen om te schrijven. Ik offer het aan mijn geliefde Jezus op, opdat de Goddelijke Wil door iedereen gekend, begeerd en bemind moge worden.

O, wat zou ik graag mijn leven geven om Hem bekend te maken!
Ik leed zo erg dat ik met moeite verder kon schrijven.
Om mij kracht te geven, **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Mijn gezegende dochter, moed! Ik ben bij jou.
Ik ben zo blij dat je dit schrijft.
Voor elk woord dat je schrijft, geef Ik je als geschenk:
een kus, een omhelzing en één van mijn Goddelijke Levens

Weet je waarom? Omdat Ik in deze Geschriften ons eeuwig Leven van Liefde zie, de kopie van onze werkzame Goddelijke Wil.

Onze Liefde, die zesduizend jaar lang onderdrukt is geweest, barst los en vindt verlichting voor onze Vlammen, door bekend te maken hoezeer Hij de mens bemint. Hij bemint hem zozeer dat Hij hem zijn eigen Wil als Leven wil geven, zodanig dat wij van weerskanten kunnen zeggen: "Wat van mij is, is van jou."

Ware Liefde is pas tevreden als zij kan zeggen:
"Wij beminnen elkaar evenveel. Wat ik wil, wil de andere ook."

Als er enige ongelijkheid in liefde zou zijn, zou dat ons beiden ongelukkig maken. Als de ene iets zou willen en de ander iets anders, zou de eenheid, de liefde, beëindigen.

Mijn Liefde is ware Liefde.
En Ik weet dat de mens een beperkte liefde en wil heeft.

Wij kunnen zeggen dat wij elkaar beminnen met één liefde,
dat wij één Wil hebben.

Als de één niet de wil van de ander wordt, bestaat ware liefde niet en kan ze niet ontstaan. Daarom zou je blij moeten zijn om te helpen
- aan de uitstorting van mijn Liefde, die eeuwenlang onderdrukt geweest is, en
- aan de verzachting van mijn Vlammen die Mij uitzinnig maken.

Laten we dus met dezelfde Liefde liefhebben en samen zeggen:
"Wat jij wil, wil ik ook."

Ik zei Hem: Jezus, laat mijn wil smelten in de Uwe en geef mij uw Wil om te leven."

Na deze wederzijdse belofte om uit één enkele Wil te leven,
voegde mijn geliefde Jezus er met nog meer tederheid aan toe:

"Dappere dochter, je moet weten dat de kracht van elke daad die in mijn Wil wordt verricht zo groot is dat hij een weg naar de Hemel opent voor jezelf en voor degenen die volgen.
Elke daad is dus een weg die naar de Hemel leidt.

Al deze wegen die uit de Hemel neerdalen, verweven zich over de hele aarde en worden betrouwbare wegen en gidsen voor allen die willen binnengaan. En zij leiden de mens naar de Schoot van zijn Schepper.

Zie je dan wat een daad in mijn Wil kan doen:
het is een extra weg die zich opent tussen de Hemel en de aarde.

Hoe mooi is het om in mijn Wil te leven! En deze daad is niet alleen een weg. Want wanneer de ziel op het punt staat deze te volbrengen, *daalt de goddelijke Adem neer.*

Door op deze daad te blazen, vult Hij de hele schepping met zijn almachtige Adem. En allen voelen de Troost, de Liefde en de Kracht van de scheppende Adem, die de macht heeft om alle wezens en alle dingen te omvatten, om hen te parfumeren met zijn goddelijke en hemelse Lucht.

Mijn werkzame Wil verricht wonderen zowel in de mens als in Onszelf, zodanig dat wij kunnen zeggen:
“ Ik ben een Goddelijke Daad, Ik kan alles doen.”

Wij kunnen geen grotere eer aan de mensen bewijzen, en Wij kunnen geen grotere Glorie ontvangen, die Ons nog meer verheerlijkt, Ons gelukkiger, glorieuzer en triomfantelijker maakt, dan *Onze Wil in hun daad te laten werken.*

Wij voelen Ons opgesloten in hun daad. En Wij voelen Ons vrij om in de menselijke kring te werken, zoals Wij als God kunnen werken. Dit is voor Ons een uiting van onze uitbundige Liefde.

Wij houden van onze Daad,
waarin Wij onze macht en onze onbereikbare Schoonheid, onze Heiligheid, onze Liefde en onze Goedheid zich zien ontvouwen,
- die alle mensen bedekken, omhelzen en omarmen, en
- die alle wezens en alle dingen willen transformeren in onze goddelijke domeinen.

Hoe is het mogelijk om zo'n grootse Daad niet te waarderen!
En hoe is het mogelijk om degene die Ons heeft gediend als

draagster om zoveel wonderen te verrichten, niet te waarderen!
Wat zouden we deze ziel niet geven!

En wie zou haar iets kunnen weigeren?

Het volstaat te zeggen dat degene die in onze Wil leeft, iedereen voor is. Zij is de eerste in heiligheid, schoonheid en liefde.

Wij horen onze Echo, onze Adem, in haar adem.

Deze mens vraagt niet. Zij kan uit onze goddelijke Schatten nemen wat zij wil. Laat daarom het Leven in onze Goddelijke Wil altijd in je hart blijven.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, onze Wil stroomt doorheen alle geschapen dingen zoals bloed door de aderen. De eerste handeling, de beweging en de warmte komen altijd voort uit onze Wil.

Maar als onze Wil een mens vindt die Hem erkent en in Hem leeft, zelfs als onze Wil in alle dingen blijft stromen, stopt Hij toch en vormt Hij zijn woning in deze mens om zijn wonderen te verrichten.

Onze Wil, met zijn Macht en zijn Onmetelijkheid, verlaat nooit iemand. Intussen opent Hij zijn communicatie met deze mens omdat deze mens:

- oren zal hebben om Hem te horen,
- een verstand om Hem te begrijpen en
- een hart om Hem te ontvangen en te beminnen.

In deze mens zal onze Wil zijn Genade, zijn uitbundige Liefde neerleggen. De menselijke wil die leeft vanuit onze Wil zal dienen als ruimte waar onze Wil zijn werkende Daad zal verrichten.

Onze Wil zal daar zijn Centrum vormen, zijn goddelijke Kamer en de Uitlaatklep van zijn voortdurende Liefde.

En wanneer deze mens zijn daden verricht in mijn Wil, zal hij herboren worden in God en God in hem.

Deze wedergeboorten zullen nieuwe horizonten doen ontstaan, mooiere hemelen, stralendere zonnen en een nieuwe goddelijke Kennis.

Voor elke handeling die de mens in mijn Wil verricht, voelen Wij ons meer geneigd om Ons bekend te maken, vertrouwen Wij ons met meer zekerheid aan deze mens toe.

En omdat onze Wil in hem is, zal Hij jaloers zorg dragen voor wat Wij haar zeggen en geven. Zo zal de mens bij elke wedergeboorte herboren worden tot een nieuwe Liefde, een nieuwe Heiligheid en een nieuwe Schoonheid.

*In de roes van onze Liefde, **zeggen Wij daarom tot deze mens:***

“Onze Wil maakt je steeds mooier en heiliger.

En hoe meer je in Hem blijft, hoe meer je groeit en hoe meer je herboren wordt in ons Goddelijk Wezen.

Voor elke extra daad die je verricht, dringt onze Wil zich op om Ons te laten geven wat van Ons komt, je nieuwe geheimen te vertellen, je nieuwe ontdekkingen van onze Liefde te laten doen.

Als Wij deze mens niet altijd zouden geven, zouden Wij voelen dat er iets ontbreekt in ons Goddelijk Leven. En dit kan niet gebeuren.

De mens kan zelfs niet bestaan als hij niet ontvangt.

Hij zou het gebrek aan Voedsel, Liefde en Tederheid van zijn hemelse Vader voelen. Wees dus aandachtig. Erken dat je gedragen wordt in de armen van het Goddelijke Vaderschap.

36-20 - 18 juli 1938 - Hoe mooi is het om de mens in de Goddelijke Wil te zien. De geschapen dingen wachten op hem om hun Schepper te beminnen. De overmatige Liefde van God voor wie in de Goddelijke Wil leeft.

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Zijn Macht en zijn Onmetelijkheid lijken behoefte te hebben aan het gezelschap van zijn geliefde mens om hem overal mee naartoe te nemen waar de Goddelijke Wil zich bevindt.

En wanneer de mens zijn Werken vindt,

houdt de Goddelijke Wil de mens tegen om hem te vertellen over:

- de geschiedenis die elk van zijn werken bezit, en
- de diversiteit van Liefde waarmee zij bezielde zijn.

Onze Wil schept zoveel plezier in het bekendmaken van de Bron, de bijzonderheid van zijn Werken, dat Hij

- niet alleen zijn Werken schenkt aan wie wil luisteren, maar
- hen ook samen met de mens verheerlijkt.

Mijn geest was verrast en verrukt.

Mijn altijd vriendelijke Jezus verraste mij. **En Hij zei:**

"Mijn gezegende dochter, er is geen mooiere verrukking en niets dat ons Allerhoogste Wezen meer verblijdt dan te zien hoe een mens onze Wil binnengaat.

Bij het binnengaan neemt hij Ons in zijn armen en kleedt hij zich innerlijk en uiterlijk met ons goddelijk Wezen.

In ruil daarvoor nemen Wij hem in onze armen om ons te verheugen. Hoe mooi is het om hem zo klein te zien, maar zo mooi, klein en wijs klein en sterk, sterk genoeg om zijn Schepper te kunnen dragen!

Er is niets waarin hij niet op Ons lijkt.

Alleen door onze Wil binnen te treden, verwerft de mens onze goddelijke Eigenschappen en bekleedt hij zich daarmee.

Met het recht dat Wij hem geven:

- heerst deze mens over alles,
- geeft hij zich aan iedereen,
- bemint hij iedereen,
- wil hij door iedereen bemind worden en
- wil hij dat iedereen Ons bemint.

Een mens zien die wil dat iedereen Ons bemint, is de zuiverste, mooiste en grootste van onze vreugden.

Wij horen onze Echo die wil dat iedereen Ons bemint en dat Wij iedereen beminnen. En als velen Ons niet liefhebben, voelen we ons beledigd en beroofd van onze rechten als Schepper en Vader, die zijn kinderen zozeer bemint.

Wij voelen Ons vertegenwoordigd door deze mens in onze Wil.

Wij vinden in hem onze eigen overmatige Liefde terug.
Hoe kunnen Wij hem dan niet liefhebben!

Wij geven onze eerste kus en de hartstocht van onze omhelzingen
aan dit wezen.

De liefdesstrategieën die Wij bij hem gebruiken zijn buitengewoon.
En hoe meer Wij hem beminnen, hoe meer Wij hem willen beminnen.
Jezus zweeg.

Toen voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, alle geschapen dingen wachten op jou.

Maar weet je waarom?

Omdat zij met jou, dankzij mijn Fiat waardoor alles bezielde is,
de Eenheid en de Onscheidbaarheid met jou voelen.

De suprematie over alle dingen is aan de mens gegeven.

Daarom wachten zij op jou in hun midden, zodat jij Ons samen met
hen, kunt verheerlijken en liefhebben, afhankelijk van de taak die elk
van hen heeft om Ons te geven.

Elk geschapen ding bezit de volheid van zijn eigen goed.

De zon bezit de volheid van het licht. Elke lichtstraal die zij uitzendt,
elk effect en elk goed dat zij uit haar lichtbron vrijgeeft, is een
voortdurend lied van glorie en liefde die zij Ons schenkt.

Maar zij wil dit niet alleen aan ons schenken. Zij wil het ook schenken
aan degene voor wie zij geschapen is.

Wij worden echt bemind en verheerlijkt wanneer de mens, bezielde
door onze Wil, in deze lichtdaad rent en Ons bemint en verheerlijkt
met de Liefde en de Glorie van het Licht.

We vinden de mens, verborgen in dit licht,
die Ons bemint met de volheid van het licht en de warmte.

We vinden in de mens:

- de Liefde die ons kwetst,
- de Liefde die ons verzacht,
- de Liefde die altijd 'Liefde' zegt.

Daarom hebben Wij de mens een zon gegeven, waarin hij Ons kan
beminnen.

Als Wij de mens niet vinden in de geschapen dingen,

zijn Wij niet gelukkig. Deze geschapen dingen worden dan als instrumenten zonder resonantie en zonder leven.

Wij houden hooguit van Onszelf en verheerlijken Onszelf.

Maar het is niet de mens die van Ons houdt en Ons verheerlijkt.

Dan hebben Wij in ons voornemen gefaald.

De wind wacht op je, zodat je stem in zijn gekreun vloeit, zodat hij jouw kreunende liefde voor hun Schepper voelt.

O, hoe vereerd voelt de wind zich

- wanneer jouw onstuimige liefde in de onstuimigheid van de wind komt, bijna heersend over Degene die de wind heeft geschapen.

- wanneer hij zijn windstoten en zijn 'zuchten' doordrongen ziet van jouw "ik bemin U!"

En wanneer Wij jouw adem van liefde voor Ons voelen, blazen Wij Liefde over jou om meer bemind te worden.

De lucht die iedereen inademt, wacht op jou om door jouw stem te worden beziel. En in elke ademtocht die zij ontvangen, ontvangen zij het 'Ik bemin je' van hun Schepper.

En in elke uitademhaling, loopt je 'ik bemin U', om Ons in uw schoot jouw 'ik bemin U' te brengen.

Alle leven en alle ademhalingen zijn veranderd in evenzoveel stemmen van liefde. Allen wachten op jou om het nieuwe Leven van Liefde te ontvangen dat de ziel die in mijn Wil leeft, in zich draagt.

Zelfs de heiligen, de engelen en de Koningin van de Hemel zelf wachten op jou

- om de frisheid en de vreugde van de Liefde die in de mens werkt, te kunnen ontvangen,

- en om overspoeld te worden door de Liefde van deze gelukkige mens, die hoewel hij op aarde leeft, met dezelfde Wil leeft, die hun Leven is.

Zij voelen de nieuwe Liefde waarmee mijn Wil hen vervuld heeft.

En ieder voelt de Vreugde van de overwinnende Liefde die deze ziel draagt.

Mijn dochter, welke orde, welke harmonie brengt de ziel die in mijn Wil leeft, tussen de Hemel en de aarde!

Al haar daden, al haar bewegingen en al haar gedachten veranderen in stemmen, in klanken, in harmonieën.

Zij zeggen in alles dat zij Ons beminnen. En terwijl Wij bemind worden, wordt iedereen, samen met Ons, opnieuw bemind.

De hele hemel is verrukt bij het zien van de wonderen, de zoete betovering van degene die in ons goddelijke Fiat leeft.

Je moet weten dat mijn Liefde niet tevreden is, als Ik geen nieuwe verrassingen van Liefde voorbereid en geef aan degene die in mijn Wil leeft, en als Ik haar geen nieuwe dingen laat weten.

Luister, mijn dochter, hoezeer Ik je bemind heb:

Mijn hemelse Vader heeft Mij verwekt, en Ik heb Hem bemind. In deze Liefde heb Ik ook jou liefgehad, omdat jij altijd in mijn Wil tegenwoordig was.

Ik verwek voortdurend. En in de vurigheid van onze Liefde als Vader en Zoon is de Heilige Geest voortgekomen.

In deze vurigheid heb Ik ook jou voortdurend bemind.

Ik heb de hele schepping bedacht.

En in alles wat Ik heb geschapen, heb Ik eerst jou bemind.

Daarna heb Ik haar geschapen en in jouw dienst gesteld.

Ik heb je ook bemind in de Liefde tussen Mij en mijn hemelse Moeder. O, hoezeer heb Ik je bemind toen Ik Mij in haar maagdelijke schoot incarneerde.

Ik hield van jou in elke ademtocht, in elke beweging, in elke traan. Mijn Wil maakte je aanwezig omdat Ik je beminde en omdat je mijn adem, mijn tranen en mijn beweging van Mij ontving.

Mijn Liefde voor degene die in mijn Wil zou leven, was zo groot dat zelfs toen Ik mijn heiligen genade schonk en hen beminde, degene die in mijn Wil zou leven, in deze Liefde opgenomen werd.

Ik kan zeggen dat Ik je steeds bemind heb.

Ik heb je bemind in alles en in alle dingen.

Ik heb je bemind in alle tijden en op alle plaatsen.

Ik heb je overal en van alle kanten bemind.

Oh! Indien ze allemaal wisten wat het betekent om in mijn Wil te leven, en de Zeeën van Liefde en Genade waarmee ze overspoeld zouden worden!

Oh! Indien ze allemaal wisten:

- dat het een God is die hen bemint, met een altijd nieuwe Liefde; en
- dat Wij in ons goddelijk Wezen onze goddelijke en overheersende passie hebben dat de mens in onze Wil leeft, dan zou dat ook hun overheersende passie worden.

Wat het ook moge kosten, zij zouden hun leven geven om te leven in dit Fiat dat hen zo bemint.

36-21 - 24 juli 1938 – Het verschil tussen de Goddelijke Wil en de Liefde. Wie in de Goddelijke Wil leeft, ontvangt de Liefde van alle geschapen dingen en vormt de steunpilaar van de daden van Onze-Heer. Oproep aan iedereen

Ik voel me vervuld door de Fiat.

Het lijkt alsof Hij me in alle geschapen dingen roept om me zijn Liefde te geven, zodat ik Hem nog meer kan beminnen.

Ik vroeg me af:

wat is het verschil tussen de Liefde en de Goddelijke Wil?

Mijn geliefde Jezus kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Dochter van mijn Wil:

- mijn Wil is Leven,
- mijn Liefde is voedsel.

Als voedsel zou bestaan zonder een leven dat het eet, zou het nutteloos zijn. God kan geen nutteloze dingen te maken.

Het Leven is de reden voor het voedsel.

Ze zijn allebei noodzakelijk.

Het leven kan niet groeien en zijn grote werken niet ontwikkelen zonder zich te voeden. Voedsel zou dus zonder werken en zonder de gave van zichzelf, in prachtige dingen blijven, als er geen leven was om het te ontvangen.

Bovendien is:

- mijn Wil Licht, en
- de Liefde is Warmte.

Beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Licht kan niet zonder Warmte bestaan, noch Warmte zonder Licht. Het lijkt alsof ze een tweeling zijn, geboren uit dezelfde bron. Maar het Licht kwam eerst en de Warmte volgde. Zo is de Warmte het kind van het Licht.

Op dezelfde manier heeft mijn Wil zijn eerste Daad. Liefde is zijn favoriete dochter, zijn onafscheidelijke eerstgeborene. Als mijn Wil niet wil, niet handelt en niet wil werken, blijft de Liefde verborgen in haar Vader (Moeder) zonder iets te doen.

Hetzelfde geldt voor de mens.

Als hij zich laat leiden door mijn Wil, zal hij een ware, constante en onveranderlijke Liefde voor het goede hebben.

Als de mens zich daarentegen niet laat leiden door mijn Wil, zal zijn liefde een schijnbeeld van liefde zijn, zonder leven en wispelturig.

Arme liefde waarin het Leven van mijn Wil ontbreekt!

Het (zogenaamde) goede en de werken die hij zal doen, zullen worden blootgesteld aan de koude, de vorst van de nacht en de hitte van de zon, die de kracht hebben om zelfs de mooiste werken te verbranden en uit te drogen!

Zie je, mijn dochter, het verschil tussen mijn Wil en Liefde!

Het kind kan niet geboren worden zonder de moeder.

Laat het bezit van het Leven van mijn Wil je dierbaar zijn, als je niet onvruchtbaar wil zijn in het goede, zonder een generatie die in staat is om de Hemel en de Aarde te bevolken.

Daarna voegde Hij eraan toe:

"Mijn gezegende dochter, het Leven in mijn Goddelijke Wil:

- brengt orde in alle dingen en
- maakt het Goede bekend dat alle geschapen dingen bezitten en
- maakt ook de Liefde bekend waarmee ze zijn doordrongen.

Het zorgt ervoor dat deze geschapen dingen zich over de mens uitstorten om hem lief te hebben, elk met een aparte liefde die elk

geschapen ding bezit.

Daarom vinden Wij in degene die in ons goddelijke Fiat leeft:

- de Liefde waarmee Wij de hemel hebben geschapen en uitgebreid,
- evenals de veelheid van onze onderscheiden Liefde, waarmee Wij hem met sterren hebben bezaaid.

Elke ster is een aparte Liefde.

Wij zien deze Liefde verzegeld in de mens die Ons bemint met een diversiteit aan Liefde die gelijk is aan het aantal sterren.

Wij voelen onze immense en oneindige Liefde gekroond met de kroon van de liefde van de mens!

O, hoe gelukkig zijn Wij dat Wij in de mens zijn liefde vinden die de Onze kroont!

Om hierop te antwoorden, verdubbelen Wij Onze Liefde in de mens,

- zodat hij Ons nog meer gaat liefhebben en
- zodat zijn liefde voor Ons de hemel met al zijn sterren overstijgt.

Wij vinden in de mens de Liefde waarmee Wij de zon hebben geschapen. De zon is Eén. Maar de veelheid aan effecten en goede dingen die zij voortbrengt, is ontelbaar.

Elk effect is een afzonderlijke Liefde.

Het kan een kus zijn,

- een streling van Licht die de Schepper aan de mens geeft,
 - een omhelzing van Liefde,
- evenzoveel levensdaden die Wij voortbrengen uit deze effecten, die voedsel voor het leven van de mensen genoemd kunnen worden.

En in degene die in onze Wil leeft, vinden Wij onze Liefde en de veelheid aan Effecten waarmee Wij de zon hebben geschapen.

O, hoezeer voelen Wij terugkrijgen:

- onze Liefde, onze Kussen, onze omhelzingen en
- de veelheid van effecten van onze Liefde die het Licht bezit!

En Wij voelen ons ontoegankelijke Licht gekroond met de lichtkroon van de liefde van deze mens.

Wat vinden Wij niet in degene die in Hem leeft, dankzij onze Wil!

Hij laat ons de Liefde vinden waarmee Wij de wind, de lucht, de zee,

het kleine veldbloempje, alle wezens en alle dingen geschapen hebben. En de mens geeft ons die Liefde terug.
Hij verdubbelt haar zelfs.

En Wij verdubbelen de Liefde waarmee Wij alle dingen hebben geschapen. Onze Liefde is in feeststemming.
Zij voelt zich opnieuw bemind.

Zij bereidt nieuwe verrassingen van Liefde voor en vormt de Schepping die in de mens werkzaam is.
Deze Liefde verbindt alles, de Hemel en de aarde. Zij stroomt overal. En zij vormt als een soort cement om opnieuw te verenigen wat het gebrek aan liefde tussen God en de mensen had gescheiden.

Mijn Liefde is zo groot voor degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, dat Ik hem dezelfde dingen laat doen als Ik.
Ik geef hem het recht om mijn Daden te verrichten alsof het de zijne zijn. Ik wacht ongeduldig tot deze mens mijn Voeten gebruikt om te lopen, mijn Handen om te werken, mijn Stem om te spreken, zodanig dat als hij soms nalaat Mij te gebruiken, mijn Liefde hem dat zachtjes verwijt.

Met onuitsprekelijke tederheid **zeg Ik hem**:

“- Vandaag heb je Mij niet laten lopen. Mijn Stappen wachtten om in jou te lopen en jij hebt ze onbeweeglijk gemaakt.

- Vandaag zijn mijn Werken opgeschort omdat je Mij geen ruimte hebt gegeven om met jouw handen te werken.

- Ik heb altijd gezwegen omdat je Mij niet met jouw stem hebt laten spreken.

- Zie je? Ik heb zelfs tranen op mijn gezicht omdat je ze niet hebt weggeveegd om jezelf te wassen, om je te verfrissen in mijn Liefde en om een bad te maken voor wie Mij beledigt. Ik voel nog steeds mijn gezicht overspoeld door tranen.

- Vandaag is mijn lijden zonder de kussen, de tederheid van degene die Mij liefheeft, en ze lijken Mij nog bitterder.

Daarom wil Ik dat je alles neemt. Laat niets van Mij achter.
Laat Mijn Wezen met al mijn Daden rusten op jou en op al jouw daden. Zo zal Ik je mijn steunpunt nemen, mijn toevluchtsoord.

Ik zal in jou, in de bank van mijn Wil, die in jou heerst, alles plaatsen wat Ik gedaan en geleden heb toen Ik op aarde was.
Ik zal het vermenigvuldigen en honderdvoudig maken.
Ik zal het voortdurend tot nieuw Leven doen herleven, zodat je kunt nemen wat je wilt en Mij aan iedereen kunt geven, opdat iedereen Mij kent en liefheeft.

Bovendien moet je weten dat wanneer een mens zijn daden verricht in mijn Wil, hij alle geschapen dingen, de heiligen en de engelen, oproept om zich bij zijn daad aan te sluiten.

O, wat een wonder:

- om te voelen dat zij Mij liefhebben, Mij erkennen, Mij aanbidden,
- om te zien dat zij allen hetzelfde doen!

Mijn Wil roept iedereen, dringt zich aan iedereen op.
En allen blijven gelukkig, vereerd om opgenomen te zijn in die daad die in de Goddelijke Wil is verricht, om met nieuwe liefde en met de liefde van allen Hem te beminnen, die hen zozeer bemint”.

36-22 - 30 juli 1938 – Er zijn ontelbare woningen in de Hemel. Elke gelukzalige zal God voor zichzelf hebben, buiten en binnen in zichzelf, alsof God alleen voor hem was. Jezus houdt van ons in alle geschapen dingen. Spontaneïteit van Jezus in het lijden.

Mijn arme geest wordt vaak overspoeld door de vurige Liefde van de Goddelijke Wil. Zijn wonderen zijn altijd verrassend, het ene nog mooier dan het andere. Mijn lieve Jezus verraste me met een kort bezoekje. Met een Liefde die mijn ziel verrukte, **zei Hij me**:

"Kleine dochter van mijn Wil, de wonderen, de verwonderlijke dingen en de betoverende taferelen die Ik ontvouw in degene die in mijn Wil leeft, zijn talrijk en zo verrukkelijk dat niemand hen kan navolgen.

Je moet weten **dat er ontelbare woningen in de Hemel zijn.**

Maar de woningen die zijn voorbereid voor de zielen die op aarde in mijn Wil hebben geleefd, zullen de mooiste zijn en zich onderscheiden van alle andere.

Ze zullen beschikken over harmonieën en verrukkelijke goddelijke taferelen, steeds nieuwe vreugden die zullen opwellen uit de diepten van mijn Wil waarin Ik heb geleefd.

Zij zullen steeds nieuwe vreugden en gelukzaligheden bezitten. Zij zullen het vermogen hebben om er zoveel te vormen als zij willen, omdat mijn Fiat de kracht heeft om steeds nieuwe vreugden te scheppen. Hun woningen zullen de nieuwe betovering zijn van dit hemelse verblijf.

Ik wil je nog een andere, nog mooiere verrassing vertellen.

In de hemel zal elke gelukzalige Mij in zichzelf hebben als zijn Schepper, zijn Koning, zijn Vader en zijn Verheerlijker.

Ieder zal Mij buiten zichzelf hebben, dicht bij zich, zodat hij zich in mijn armen gedragen zal voelen.

Wij zullen elkaar liefhebben, wij zullen samen gelukkig zijn.

Ik zal niet één God voor iedereen zijn, maar één God voor elk.

Iedereen zal Mij zowel binnen als buiten zichzelf hebben.

Ik zal hem zowel binnen als buiten Mij bezitten.

Iedereen zal Mij zowel binnen als buiten zichzelf bezitten, alsof Ik alleen voor hem bestemd ben.

Er zou geen volheid van Geluk zijn met één God voor iedereen.

Sommigen zouden dicht bij Hem zijn, anderen verder weg, sommigen zouden rechts zijn, anderen links.

Bijgevolg zouden sommigen genieten van mijn liefkozingen, anderen niet. Sommigen zouden zich meer geliefd en gelukkiger voelen door mijn Aanwezigheid bij hen, anderen niet.

Maar omdat elke gelukzalige Mij voor zichzelf heeft, zowel binnen als buiten zichzelf:

- zullen we elkaar nooit uit het oog verliezen,
- zullen we samen liefhebben en niet ver van elkaar verwijderd zijn.

Hoe meer Wij elkaar op aarde hebben liefgehad en hoe beter we elkaar hebben gekend, hoe meer Wij elkaar in de Hemel zullen liefhebben. Bovendien zal, wat Ik zal geven aan degene die op aarde in Mijn Wil heeft geleefd, zo groot zijn, dat alle gelukzaligen een verdubbelde Gelukzaligheid zullen kennen.

Het is waar dat Ik Mijn Troon heb van waaruit zeeën van Vreugde voortvloeien die voldoende zijn om het hele Hemelse Vaderland te vergroten. Maar mijn Liefde is niet tevreden als Ik Mij niet verdubbel en als Ik niet neerdaal om dichtbij en in de intimiteit van mijn geliefde mens te zijn, zodat wij gelukkig zijn en elkaar liefhebben.

Hoe zou het trouwens mogelijk zijn om ver weg te zijn van degene die in mijn Wil leeft! Als er tussen de mens en Ons een onafscheidelijkheid van Wil en Liefde ontstaat, hoe is het dan mogelijk om zelfs maar iets te scheiden

- als de Liefde waarmee Wij elkaar liefhebben één is, en
- als de Wil waarmee Wij handelen één is!

Temeer omdat elkeen die in onze Wil leeft, onafscheidelijk is van iedereen, zelfs van de geschapen dingen zelf.

Wanneer deze mens zijn daad volbrengt in onze Wil, roept hij iedereen op en omarmt hij iedereen. Hij sluit iedereen in zijn daad. Deze mens dwingt iedereen om te doen wat hij doet.

Zo ontvang Ik in een daad die in mijn Wil wordt volbracht alles en mijn Schepping zelf, om Mij lief te hebben en Mij te verheerlijken.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, Ik ben als een koning die vele koninginnen heeft. En tussen elke koningin en de koning bestaat een liefde waardoor de een niet zonder de ander kan.

Deze koning bouwt dan luxueuze paleizen, hij zorgt voor muziek en de mooiste taferelen om zijn koningin gelukkig te maken en zelf gelukkig met haar te zijn.

Ik kan Mij voor elk van hen op meerdere plaatsen tegelijk bevinden, zodat elke koningin gelukkig is dat ze Mij bezit. Deze koning kan dit echter niet en hij moet genoegen nemen met nu eens bij de ene en dan weer bij de andere te zijn. Dat maakt hun liefde al ongelukkig. Ze worden overweldigd door een gebroken liefde waarvan ze niet voortdurend kunnen genieten.

Als Ik niet de mogelijkheid had om Mij aan elk van hen te geven alsof Ik alleen voor haar bestond, zou Mijn liefde Mij ongelukkig maken

door deze mens zelfs maar voor één ogenblik te verlaten.
Maar Ik ben een Koning die altijd mijn koninginnen het hof maakt.
En zij maken Mij altijd het hof. Als dat niet zo was, zou er geen volheid van geluk zijn in de hemelse woning.

Daarna vervolgde ik mijn rondgang in het goddelijke Fiat.
Ik bleef stilstaan bij de Daden van Jezus op aarde.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, de stilte voor degene die in mijn Wil leeft en Mij bemint, weegt zwaar op Mij.

Mijn Liefde wil immers altijd zeggen en laten zien hoever Zij gaat en op welke manier Zij de mens bemint.

Je moet weten dat toen Ik op aarde was, er niet één ding was dat Ik deed zonder mijn geliefde mensen te zoeken om hen:

- te omhelzen,
- tegen mijn Hart te drukken en
- met vaderlijke Tederheid aan te kijken.

Toen Ik bij de zon was, vond Ik mijn geliefde mensen in haar licht. Ik had de zon immers voor hen geschapen. En zo waren de mensen terecht als koningen in haar licht.

Je kan niet zeggen dat je eigenaar bent van een goed als je het niet bezit en als je je niet in dat goed bevindt.

Daarom vond Ik mijn mensen in de zon, kuste Ik hen en drukte Ik hen tegen mijn Hart.

En omdat Ik hen ook in Mij had, kuste Ik hen buiten en binnen in Mij door hen zeer stevig tegen Mij aan te drukken, voldoende om ze te identificeren met mijn Leven zelf.

Als Ik hen in de wind vond, rende Ik om hen te kussen.

Als Ik water dronk, vond Ik hen daar ook.

O, met hoeveel liefde keek Ik naar hen en kuste Ik hen!

Zelfs in de lucht die Ik inademde, vond Ik hen allemaal!

Ik voelde hun adem. In elke ademtocht waren er kussen van Liefde waarmee Ik mijn stempel drukte.

Zo vond Ik:

- *in elk geschapen ding*,

- *in de sterrenhemel, in de zee, in de planten, in de bloemen,*
 - *in alle dingen,*
- mijn geliefde mensen terug, om:
- mijn Liefde voor hen te verdubbelen,
 - voor hen feest te vieren,
 - hen opnieuw te omhelzen en
 - **hen te zeggen:**

“Jullie ellende is voorbij. Want Ik ben uit de Hemel naar de aarde gekomen om jullie gelukkig te maken. Ik ben het die jullie ellende op Mij genomen heb. Wees gerust. Bovendien zal een God die van jullie houdt, jullie geluk, jullie verdediging en jullie krachtige hulp zijn!”

Bovendien is *het mooiste kenmerk van mijn Liefde de spontaneïteit.*

Zo zeer zelfs dat Ik het Lijden dat zij Mij in de Passie hebben bezorgd, eerst in Mijzelf heb gevormd. Ik heb het liefgehad en bedekt met kussen. Vervolgens heb Ik het doorgegeven aan de mensen, zodat zij Mij deze pijnen in mijn Mensheid konden laten lijden.

Er is geen leed dat de mensen Mij hebben aangedaan, dat Ik niet eerst zelf heb gewild. Pas daarna is het doorgegeven aan de mensen om Mij dit te laten lijden.

Zo was mijn Lijden doordrenkt van mijn Liefde, bedekt met mijn vurige Kussen. Het bezat de scheppende Kracht om liefde voor Mij in de zielen te doen ontwaken.

Ware Liefde is te herkennen aan haar spontaniteit. Een gedwongen liefde kan geen ware liefde worden genoemd. Ze verliest haar frisheid, schoonheid en zuiverheid.

O, hoe ongelukkig en wispelturig worden de mensen bij offers! En als het lijkt alsof ze liefhebben, hoe gedwongen is die liefde dan:

hetzij door noodzaak, hetzij door mensen van wie ze zich niet kunnen bevrijden.

De mensen zijn ongelukkig en verbitterd. Gedwongen liefde maakt de arme mensen tot slaven.

Mijn liefde daarentegen was vrij, door Mij gewild.

Ik had niemand nodig. Ik beminde, Ik offerde Mijzelf op tot het punt dat Ik Mijn leven gaf omdat Ik dat wilde en omdat Ik beminde. Dus als Ik spontane liefde zie in de mens, dan ben Ik verrukt.

En Ik zeg: “Mijn Liefde en de jouwe gaan hand in hand. Daarom kunnen Wij elkaar met dezelfde liefde beminnen.”

Daarna voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, hij die in mijn Wil leeft, wordt opgenomen in mijn goddelijke kamer, krijgt al onze bezittingen. En onze Kracht en ons Licht staan hem ter beschikking.

Hij die mijn Wil doet, baant zichzelf de weg om Hem te bereiken en mijn Wil binnen te gaan.

Maar er zijn gevaren op de weg.

Hij zal er geen drinkbaar water vinden, noch goed voedsel om zich te voeden, noch een bed om uit te rusten. Je kan zeggen dat hij een arme reiziger zal zijn, die nooit zijn thuis bereikt.

Welk verschil is er tussen::

- degene die in mijn Wil leeft, en
- degene die mijn Wil doet!

Om te kunnen leven in mijn Wil, is het noodzakelijk om de weg te banen. Dat wil zeggen: berustend leven, mijn Wil doen in alle omstandigheden van het leven,

Dan zal je zijn goddelijke kamer zal vinden, het centrum van jouw rust. En de ballingschap zal veranderd zijn in vaderland.

36-23 - 6 augustus 1938 - Uitwisseling van leven tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil. Overwinning van Jezus. Er is geen grotere belediging dan zich onttrekken aan de Goddelijke Wil. De sprekende Schepping. De Goddelijke Hartslag en Adem. Het is voor God noodzakelijk om met de mens te spreken.

Ik voel de behoefte om mij voortdurend aan de Goddelijke Wil over te geven. Ik ben als een klein kind dat de borst van zijn moeder zoekt

om daar zijn toevlucht te zoeken, zich veilig te voelen en zich in haar armen over te geven.

Ik dacht hierover na. Toen bezocht mijn geliefde Jezus mijn kleine ziel. En **Hij zei mij** vol Goedheid:

"Kleine dochter van mijn Wil, jij zoekt toevlucht bij Mij en Ik zoek toevlucht bij jou om mijn geliefde ziel te beminnen en in haar te rusten, zodat haar liefde Mij verdedigt tegen alle beledigingen van de mensen.

Je moet weten dat telkens wanneer een mens mijn Wil binnengaat om zijn daden te volbrengen:

- Ik hem mijn Goddelijk Leven geef
- en hij Mij zijn menselijk leven geeft.

Zo wordt deze mens begeleid door evenveel Goddelijke Levens als hij handelingen in mijn Wil verricht heeft.

Ik word geëerd, verheerlijkt en Ik blijf omringd door evenveel menselijke levens. Want een handeling in mijn Wil moet volledig zijn. Ik geef Mijzelf volledig. Ik houd niets van mijn Allerhoogste Wezen achter. En deze mens geeft Mij zijn hele menselijk wezen.

Welk Goed kan een mens niet ontvangen door zoveel Goddelijke Levens te bezitten? Wanneer de mens zijn daden herhaalt, worden mijn Goddelijke Levens toegevoegd en geef Ik de deugd van bilocatie aan zijn eigen menselijk leven.

Zo kan Ik zeggen dat de mens Mij evenveel levens gegeven heeft als Ik hem van mijn Goddelijke Levens heb gegeven. Ik kan zeggen dat Ik volledige voldoening vind wanneer Ik zie dat de mens Mij elk moment zijn leven geeft, zodat Ik hem mijn Leven kan geven.

Mijn grootste triomf is te zien dat de mens Mij zijn menselijke wil geeft. Meegesleept door de Liefde, zing Ik mijn Overwinning, een overwinning die Mij het leven heeft gekost en een wachttijd van bijna zesduizend jaar, waarin Ik met zoveel angst en vurige en bittere zuchten heb gewacht op de terugkeer van de menselijke wil in de Mijne.

Nu Ik die heb verkregen, voel Ik de behoefte om uit te rusten en de overwinning te bezingen.

Er bestaat geen grotere vreugde die de mens Mij kan schenken dan in mijn Wil te leven. En hij kan Mij geen groter leed berokkenen dan zich terug te trekken uit mijn Wil. Want dan voel Ik Mij beledigd in alle geschapen dingen.

Aangezien mijn Wil overal in alles aanwezig is, voel Ik de belediging tot Mij komen in de zon, in de wind, in de lucht en zelfs in mijn Boezem.

Ik heb aan de mens het groot geschenk van de menselijke wil schonken, dat moest dienen voor de uitwisseling van liefde en leven tussen de mens en Mij.

Het doet Mij echter zeer veel verdriet als Ik zie dat deze wil verandert in een dodelijk wapen om Mij te beledigen!

De mens die in mijn Wil komt leven, is het geneesmiddel, de pijnstillende balsem die dit wrede lijden doet verdwijnen.

Waarom zou Ik Mij niet volledig aan hem geven en hem niet geven wat hij wil!

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn liefde voor de mens die in mijn Fiat leeft is zo groot, dat wanneer hij behoefte heeft om te ademen, te eten, te bewegen, Ik dan de behoefte voel om één leven met hem te vormen.

Aangezien deze mens in mijn Wil leeft, maakt mijn Wil deze mens tot mijn Adem, mijn Hartklop, mijn Beweging, mijn Voedsel.

Zie je dan hoezeer zijn permanente vereniging met Mij en in Mij voor Mij noodzakelijk is?

Anders zou Ik het gevoel hebben dat Mij de Adem, de Beweging, het Hart en het Voedsel van mijn Liefde die de hele Schepping Mij brengt, ontbreken.

Oh! Hoe slecht zou Ik Mij voelen!

In feite leeft hij die in mijn Wil is, in ons allerhoogste Wezen.

Hij is de sprekende, bewegende Schepping met hartkloppingen, die, namens alle geschapen dingen, Ons voedt met de liefde die iedereen Ons zou moeten geven.

Wij kunnen zeggen dat onze Liefde alle geschapen dingen voedt. En daarom voelen Wij de behoefte om de uitwisseling van Liefde te

ontvangen, zodat Wij niet zonder voedsel blijven zitten.

En alleen hij die in onze Wil leeft, die alles omarmt en Ons in alles liefheeft, kan Ons met zijn liefde deze uitwisseling van voedsel geven.

Hoe mooi is het om te zien hoe de mens in de hele Schepping
- onze verspreide Liefde verzamelt, en zelfs onze Liefde die niet ontvangen is vanwege de menselijke ondankbaarheid, en
- deze naar Ons brengt om Ons het voedsel van Liefde te geven namens iedereen en alle dingen.

Deze mens fascineert de hele Hemel. En Wij heten hem welkom als de drager van al onze Werken, de uitwisseling van onze Liefde, waarin Wij onze wonderen herhalen."

Met een nog een meer tedere genegenheid **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, onze Liefde voor degene die in ons Goddelijke Fiat leeft is zo groot dat het voor een moeder gemakkelijker is om zich te scheiden van haar dochter dan voor Ons om ons te scheiden van degene die in ons Goddelijke Fiat leeft.

Wij kunnen ons niet van hem scheiden omdat onze Wil ons verenigt, deze mens in Onszelf verandert en hem laat willen wat Wij willen en doen wat Wij doen.

Wanneer deze mens onze Wil binnengaat,
- neemt onze Wil hem overal mee naartoe,
- geeft Hij hem een plaats in alle geschapen dingen, om hem overal bij zich te hebben,
- altijd in harmonie met onze Wil, en
- hem te vertellen op hoeveel manieren onze Wil hem bemind heeft.

Het is voor ons onmogelijk om zonder deze mens te zijn.
Daarvoor zouden Wij ons moeten scheiden van onze Wil.
Maar dat kunnen Wij niet.

Daarom geef Ik deze mens een plaats in de sterrenhemel.
Hoe mooi is het om hem bij Mij te hebben in dit azuurblauwe gewelf, in deze eindeloze uitgestrektheid van de hemel waarvan je niet kan zien waar hij eindigt!

En Ik vertel hem de geschiedenis van onze eeuwige Liefde die geen begin heeft, geen einde kan hebben en geen verandering kan ondergaan.

En omdat onze Liefde nooit ophoudt, raken Wij de mens van alle kanten aan, van boven, van onder, van rechts en van links, om hem te overspoelen met onze Liefde.

De hemel verbergt en bedekt de hele binnenkant van de wereld onder zijn met sterren bezaaide gewelf, zodat de mensen worden beschermd en bedekt.

Evenzo houdt onze Onveranderlijke Liefde, beter dan een hemel, elke mens bedekt en verborgen in de Hemel van onze Liefde.

We voelen de behoefte om de mens te vertellen hoeveel en op welke manieren Wij van hem houden, zodat hij van Ons houdt.

Want de mens beminnen en hem niet laten weten hoezeer Wij hem beminnen, is onmogelijk.

De mens vormt de rustplaats van onze Liefde.

En wanneer de mens Ons bemint, ook al is hij klein, voelen we dat Ons een Hemel van Liefde wordt geschonken.

En met zijn herhaalde daden van liefde is het alsof Wij worden gebombardeerd door sterren die op ons neerdalen:

‘Liefde’, ‘Liefde’, ‘Liefde’.

Zie je dan de noodzaak voor ons Hart om de mens een plaats te geven in elk geschapen ding?

Om hem het liefdesverhaal te vertellen, eigen aan elk geschapen ding, geef Ik hem een plaats in de zon.

O, hoeveel vertel Ik hem over ons Allerhoogste Wezen!

Met ons ontoegankelijke Licht

- doordringt Het alle dingen met onze vurige Liefde,
- doordringt Het elke vezel van het hart, elke gedachte, elk woord en verbergt zich daarin.

Ik parfumeer de mens, Ik zuiver en verfraai hem.

En Ik vorm in de mens, met mijn Licht dat meer is dan een zon, mijn Leven van Liefde in de mens.

Dan voelt deze mens mijn Licht en met dit Licht wil de mens de

meest intieme verborgen plaatsen van ons Allerhoogste Wezen binnengaan om Ons lief te hebben en bemind te worden.

Hoe mooi is het om een mens te vinden die Ons bemint.

Onze Liefde vindt in hem haar toevlucht, haar rust, haar uitlaatklep, haar uitwisseling. Dan geven Wij hem overal een plaats. Want in elk geschapen ding moeten Wij hem één van onze geheimen van Liefde vertellen. Hoeveel dingen hebben Wij hem nog te vertellen.

Als de mens niet in onze Wil leeft, zal hij Ons niet begrijpen en Ons tot zwijgen brengen.

Je moet weten dat wanneer een mens zijn daden verricht in mijn Wil, er zonnen opkomen. Omdat een daad in mijn Wil zo groot is, kan hij iedereen goed doen.

Deze zonnen rennen, wanneer ze opkomen, tussen de mensen door. Ze brengen sommigen een kus van Licht, anderen Kracht. Ze verdrijven de duisternis bij anderen, ze wijzen anderen de weg, ze roepen hen terug naar het goede met een krachtige stem van Licht.

Een daad die in mijn Wil wordt verricht, brengt steeds een groot Goed voort.

Hij is zoals de zon die aan de horizon opkomt en met haar licht:
- rent om de ogen van iedereen te verlichten,
- rent en de planten laat groeien, de bloemen kleurt, de lucht zuivert en zich aan iedereen geeft.

Je kan zeggen dat zij de aarde vernieuwt en verkwikt, en de vreugde en het feest van de aarde vormt. Als de zon niet zou opkomen, zou de aarde rouwen en in tranen uitbarsten.

Eén enkele daad in mijn Wil is meer dan een zon. Zijn Licht snelt voort en doet iedereen goed. Hij vernieuwt en verkwikt iedereen in zijn Licht, behalve degenen die Hem niet willen ontvangen.

En zelfs als zij Hem niet willen ontvangen, worden zij gedwongen het goede van zijn Licht te ontvangen, net zoals degene die het licht van de zon niet wil ontvangen, door de heerschappij van zijn licht gedwongen wordt zijn warmte te voelen.

Zo groot is de heerschappij van één enkele daad in mijn Fiat.
Hij kan niet anders dan wonderen van genade en onschatbare goede dingen verrichten.

Zo doet hij die in onze Wil leeft alles, omarmt hij allen en
Hij geeft Ons alles.

Als Wij liefde willen, geeft hij ons liefde.
Als Wij glorie willen, geeft hij ons glorie.
Als Wij willen spreken, hebben wij iemand die naar Ons luistert.

En als Wij grote werken willen doen, hebben Wij iemand in wie Wij
hen kunnen volbrengen en die Ons daarvoor de beloning zal geven.
Daarom wil Ik je altijd in onze Wil hebben. Ga er nooit uit.

36-24 - 12 augustus 1938 - Wanneer een mens de Goddelijke Wil binnengaat, buigt de Hemel zich neer en stijgt de aarde omhoog om elkaar de vredeskus te geven. Liefde van God in het openbaren van de Waarheden. Alle geschapen dingen zijn ledematen van Jezus. Diversiteit van liefde. De schepping gaat verder in de mensen die in de Goddelijke Wil leven.

De Goddelijke Wil is altijd om mij heen omdat Hij mijn daden met zijn Licht wil doordringen om zijn Leven daarin te verspreiden.
Hij lijkt zo aandachtig dat Hij mij met zijn Liefde en zijn Licht achtervolgt, omdat Hij zijn Leven in alles wat ik doe wil hebben.

O, wat ben ik gelukkig dat ik me achtervolgd voel door de Liefde en het Licht van het allerhoogste Fiat!
Mijn lieve Jezus verraste me en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, zie je tot hoever mijn overmatige Liefde kan gaan?
Zij wil dat de mens in mijn Wil leeft en zij achtervolgt hem met Liefde en Licht.

Het Licht overschaduwde alle kwaad. En door enkel mijn Wil te zien, geeft hij zich aan Hem over en hij Hem laat doen wat Wij willen.
De Liefde maakt de mens vreugdevol en gelukkig.
En zij maakt Ons tot overwinnaars van de mens.

Je moet weten dat wanneer de mens onze Wil binnengaat om zijn daad te volbrengen, de Hemel zich buigt en de aarde zich verheft. En beide ontmoeten elkaar. Wat een gelukkige ontmoeting!

De Hemel voelt zich door de scheppende Kracht van het Goddelijke Fiat naar de aarde getransporteerd worden.

Zij omhelst de aarde, dat wil zeggen de menselijke generaties.

Wat de prijs ook moge zijn, de Hemel wil hun geven wat Hij bezit.

Hij wil immers de Goddelijke Wil, die de Hemel naar de aarde gebracht heeft, tevredenstellen.

De Goddelijke Wil wil immers in allen heersen.

Op aarde voelen de menselijke generaties zich tot de Hemel verheven. Zij ervaren:

- een onbekende Kracht die hen naar het Goede trekt, en
- een hemelse Lucht die zich aan hen opdringt en hen een nieuw Leven laat vinden.

Eén enkele daad in mijn Wil lijkt ongelooflijk.

Deze daden zullen de nieuwe Dag vormen.

Door deze daden zullen de menselijke generaties zich vernieuwd en geregenereerd voelen in het Goede.

Deze daden zullen de bereidheid vormen om de generaties voor te bereiden om het Leven van zijn Wil Leven te ontvangen en te laten heersen.

De daden van de mensen, volbracht in mijn Wil, zullen vormen:

- de bruidsschat, de krachtige voorbereidingen,
- de meest doeltreffende middelen om een zo grote Schat te verkrijgen”.

Daarna voegde Hij eraan toe:

'Mijn dochter, onze Liefde lijkt ongelooflijk!

Wanneer Wij een Waarheid die betrekking heeft op onze Wil, willen openbaren, dan beminnen Wij deze Waarheid eerst in Onszelf.

Wij maken haar eenvoudig en Wij passen haar aan het menselijk verstand aan. Zo kan de mens haar gemakkelijk begrijpen en tot zijn Leven kan maken. Wij vullen haar met onze Liefde.

Vervolgens maken Wij haar bekend als iemand

- die naar liefde verlangt en
- die zich aan hen wil geven als leven,
- die de behoefte voelt om zich in hen te vormen.

Wij zuiveren het menselijk verstand.

Wij investeren het met ons Licht.

Wij vernieuwen het zodat het onze Waarheid kent.

Het menselijk verstand omarmt de Waarheid, sluit haar in zich op en geeft haar alle vrijheid om haar leven te vormen, zodat het verstand getransformeerd blijft in dezelfde Waarheid.

Zo brengt elk van onze Waarheden ons Goddelijke Leven in de mens, als een minnaar die bemint en bemind wil worden.

Onze Liefde is zo groot dat Wij ons aanpassen aan de menselijke omstandigheden om de kennis van de Waarheid gemakkelijk te maken.

Daarom is het, als Wij elkaar kennen, gemakkelijk om de menselijke wil te winnen en deze wil tot de Onze te maken.

En het zal in zijn belang zijn om zijn God te bezitten.

Zonder kennis zijn de wegen gesloten, is de communicatie verbroken en blijven Wij als een God ver verwijderd van de mensen.

In werkelijkheid zijn wij echter in hen en buiten hen.

Maar zij zijn ver van Ons verwijderd.

Niemand kan iets bezitten als hij het niet kent.

Daarom willen Wij laten weten dat degene die in de Goddelijke Wil leeft en daarin handelt, het Goddelijke Leven verwerft.

Wanneer de mens mijn Fiat en zijn scheppende Kracht bezit, breidt de Goddelijke Wil zijn Leven uit en denkt, spreekt, werkt, wandelt en bemint alles wat de mens doet, of hij nu denkt, spreekt, werkt, wandelt of bemint.

Zo vormt Hij de werkende en sprekende Schepping.

De Goddelijke Wil gebruikt de mens om zijn Schepping voort te zetten en haar nog mooier te maken. De Schepping is dus niet voltooid, maar gaat verder in de zielen die in onze Wil leven.

In de Schepping kunnen Wij de Orde, de Schoonheid en de Kracht van onze Werken zien.

Zo zullen Wij in deze mens de Liefde, de Orde, de Schoonheid zien en onze scheppende Kracht die ons Goddelijke Leven herhaalt, telkens de mens Ons zijn daden leent om Ons te laten werken.

Het mens is een leven, en geen werk zoals de Schepping. Daarom voelen Wij een onweerstaanbare Liefde die Ons ertoe aanzet om ons Leven in hem te vormen.

O, hoe verheugd en tevreden zijn Wij!
Onze Liefde vindt haar rust, en onze Wil vindt zijn vervulling, namelijk het vormen van ons Leven in de mens!

Voor degenen die niet in onze Wil leven, zijn hun werken en hun stappen levenloos, vergelijkbaar met schilderijen:

- die geen leven kunnen ontvangen of geven,
- die noch enig goed kunnen voortbrengen, omdat ze daartoe niet in staat zijn.

Zonder mijn Wil kan er geen Leven of Goed zijn.

Daarna volgde ik mijn daden in de Goddelijke Wil. Nadat ik de heilige Communie ontvangen had, **zei mijn lieve Jezus mij**:

Hoe mooi is het wanneer Ik sacramenteel in de harten neerdaal, en Ik daar mijn Wil vind.

Ik vind alles in Mijn Wil. Ik vind mijn Koningin-Moeder.

Ik voel dat de Glorie Mij teruggegeven wordt, alsof Ik opnieuw mens geworden ben. Ik vind al mijn werken die Mij omringen, die Mij eren en die Mij liefhebben.

Mijn Wil stroomt als bloed en klopt in alle geschapen dingen. Zo zijn de geschapen dingen met Mij verenigd als ledematen die uit Mij voortkomen en in Mij blijven.

Van alles wat Ik op aarde gedaan heb en van alle geschapen wezens dienen Mij:

- sommige als armen, andere als voeten,
- weer andere als hart, als mond.,

En zij beminnen Mij en verheerlijken Mij oneindig.

Als de mens in mijn Wil leeft, is alles van haar, zoals alles van Mij is. Hij kan Mij, uit liefde voor Mij, *mijn levende Mensheid* geven om daarin een toevluchtsoord te vinden en overal verdedigd te worden.

Hij kan Mij *de Liefde geven* die Ik had toen Ik de zon schiep. Hoeveel bijzonderheden van Liefde bevat dit Licht niet!

Dit Licht is doordrenkt van ontelbare variëteiten en effecten van zoetheid, kleuren en geuren. In elk effect is er een aparte Liefde. Je kunt aan de verscheidenheid van zoetigheden zien dat de ene niet op de andere lijkt.

Mijn onovertroffen Liefde is niet tevreden:

- om de mens slechts één zoetheid van mijn Liefde te laten voelen,
- om hem aan te trekken met slechts één kleur, slechts één geur.

Zij wil hem overspoelen met een verscheidenheid aan effecten en hem voeden met mijn Liefde.

Zo was mijn Liefde het eerste voedsel.

De andere dingen kwamen op de tweede plaats.

De zon doet zoveel goeds voor de aarde

Met haar licht strekt zij zich uit onder de voeten van de men.,

Zij vult zijn ogen, omhult hem en zij volgt hem overal waar hij gaat.

Het is *mijn Liefde* die in het licht van de zon loopt en die, omdat zij de mens liefheeft, zich door zijn voetstappen laat vertrappelen.

Mijn Liefde vult zijn ogen met licht, omhult hem en volgt hem overal.

In dit licht bevinden zich mijn ontelbare uitingen van Liefde:

- er is mijn Liefde die smacht, die verwondt, die verrukt,
- er is mijn Liefde die brandt, die alle dingen verzacht, die alles terug tot leven brengt,
- er is mijn Liefde die de mens van alle kanten aanraakt en hem in haar armen draagt.

Kijk naar het Licht, mijn dochter. Je zult zelf niet in staat zijn om zo'n grote verscheidenheid van mijn Liefde op te sommen.

En als je in mijn Wil wilt leven, zal de zon van jou zijn.

Hij zal je ledemaat zijn. Je zult Mij evenveel verscheidenheid aan Liefde kunnen geven als Ik je zelf heb gegeven.

Alle geschapen dingen zijn mijn ledematen.

De hemel en elke ster vertegenwoordigen een aparte Liefde voor de mensen.

De wind, die mijn ledemaat is, doet niets anders dan mijn verschillende soorten Liefde verspreiden wanneer hij waait. Daarom blaast hij soms de frisheid van mijn Liefde voor de mensen, en soms streelt hij hen met mijn Liefde. Op andere momenten blaast hij mijn onstuimige Liefde over hen heen, en op weer andere momenten brengt hij hen de frisheid van mijn Liefde door zijn adem.

Zelfs de zee: de waterdruppels drukken zich tegen elkaar aan om nooit op te houden met het fluisteren van de verscheidenheid aan Liefde waarmee Ik de mensen bemin.

In de lucht die zij inademen, zend Ik hun bij elke ademtocht mijn uitgesproken '*Ik bemin je*'.

Zo breng Ik, *wanneer Ik sacramenteel neerdaal*, de geschapen dingen met Mij mee als mijn ledematen. Ik plaats de verrukkelijke taferelen van zo'n grote verscheidenheid en veelvoud van mijn Liefde in de mens als een leger om hem te beminnen en Mij te laten beminnen.

Hoe moeilijk en pijnlijk is het om te beminnen en niet bemind te worden. Leef daarom altijd in mijn Wil!
Ik zal je tonen op hoeveel manieren Ik van je bemind heb.
En jij zal Mij beminnen zoals Ik wil dat je Mij bemint.

36- 25 - 15 augustus 1938 - Het Feest van de Opname van Maria in de Hemel is het mooiste, het meest sublieme Feest: het Feest van de Goddelijke Wil die werkzaam is in de Hemelse Koningin.

Mijn geest zwom in de zee van de Goddelijke Wil. Ik bleef stilstaan bij de opname in de Hemel van mijn Moeder-Koningin. Hoeveel wonderen, hoeveel boeiende verrassingen van Liefde! Het was alsof mijn lieve Jezus het nodig had om over zijn hemelse Moeder te spreken. Zeer gelukkig zei Hij mij:

"Mijn gezegende dochter, vandaag is er het Feest van de Opname in de Hemel van Maria. Dit is het mooiste, het meest sublieme en het grootste Feest waarop Wij het meest verheerlijkt, bemind en geëerd worden.

De Hemel en de aarde zijn vervuld van een ongewone vreugde die nog nooit eerder ervaren is.

De engelen en de heiligen voelen zichzelf vervuld van een zee van nieuwe vreugde en nieuw geluk. Ze zingen de lof van de soevereine Koningin met nieuwe liederen die alles overstemmen en iedereen vreugde schenken.

Vandaag is er het grootste Feest onder de Feesten.

Het is het unieke en nieuwe dat nog nooit is herhaald.

Vandaag, op de Dag van de Opname van Maria in de Hemel, werd voor het eerst de Goddelijke Wil gevierd die in de soevereine Dame werkzaam is.

De wonderen zijn betoverend. In elk van haar kleinste handelingen, zelfs in haar ademhaling en haar bewegingen, kunnen Wij zovele van onze Goddelijke Levens zien:

- die als koningen in haar handelingen stromen,
- die haar beter overspoelen dan stralende zonnen,
- die haar bekleden met sieraden en haar zo mooi maken, dat zij de hemelse Regionen betovert.

Lijkt het je weinig dat elk van haar ademhalingen, haar bewegingen, haar werken en haar inspanningen vervuld waren van zovele van onze Goddelijke Levens!

Het grote Wonder van het werkzame Leven van mijn Wil in de mens is precies dit: telkens als mijn Wil binnengaat in de bewegingen en in de handelingen van de mens, wordt een Goddelijk Leven gevormd.

Aangezien mijn Fiat de kracht van bilocatie en herhaling bezit, herhaalt deze daad zich altijd, zonder ooit te stoppen.

Dit zorgt ervoor:

- dat de grote Dame deze Goddelijke Levens in zich voelt vermenigvuldigen

- dat haar Zeeën van Liefde, Schoonheid, Kracht en oneindige Wijsheid zich enorm uitbreiden.

Je moet weten dat de veelheid van de Daden die zij bezit, evenzovele Goddelijke Levens zijn.

Bij haar intrede in de Hemel, bevolkten deze Levens de gehele Hemel. Deze kon hen zelfs niet allemaal bevatten. En zij vulden dan ook de hele Schepping.

Er is dus geen plaats waar:

- haar zeeën van Liefde en Macht niet stromen, en
- ook al onze Levens waarvan zij de eigenares en de Koningin is, niet aanwezig zijn.

We kunnen zeggen dat zij Ons beheerst, en dat Wij haar beheersen. Door zich uit te storten in onze Onmetelijkheid, onze Macht en onze Liefde, heeft zij al onze Eigenschappen bevolkt met haar Daden en al onze Goddelijke Levens die zij veroverd had.

Zo, van overal:

- van binnen en van buiten Ons,
- vanuit de geschapen dingen en
- in de meest afgelegen verborgen plaatsen, voelen Wij Ons geliefd en verheerlijkt
- door dit hemelse Wezen en
- door al onze Goddelijke Levens die ons Fiat in haar gevormd heeft.

O, Kracht van onze Wil! Alleen U kan zoveel wonderen verrichten dat U zoveel van onze Goddelijke Levens kunt scheppen in degene die zich door U laat domineren, om Ons te laten beminnen en verheerlijken zoals Wij verdienen en willen!

Daarom kan zij haar God aan iedereen geven, want zij bezit Hem. Sterker nog, zij heeft de deugd om vanuit ons Leven dat zij bezit, een ander van onze Goddelijke Levens voort te brengen om het te geven aan degene die Ons wil, zonder ook maar één van onze goddelijke Levens te verliezen.

Deze Maagdelijke Koningin is een voortdurend Wonder. Wat zij op aarde gedaan heeft, zet zij verder in de Hemel. Want wanneer onze Wil in de mens evengoed werkt als in Ons,

houdt deze Daad nooit op. En wanneer onze Wil in de mens blijft, kan Hij zich aan iedereen geven.

Stopt de zon met het geven van haar licht omdat zij al zo veel aan de mensheid gegeven heeft? Helemaal niet. Ook al heeft zij al zoveel gegeven, ze is nog steeds rijk aan haar licht, zonder ook maar een druppel te verliezen.

Zo is de Glorie van deze Koningin onovertroffen omdat zij onze werkzame Wil in bezit heeft, die de deugd heeft om in de mens eeuwige en oneindige Daden te vormen. Zij bemint Ons altijd en houdt nooit op van Ons te beminnen met onze Levens die Zij bezit. Zij bemint Ons met onze Liefde. Zij bemint Ons overal.

Haar Liefde vult de Hemel en de aarde en stroomt over in onze Goddelijke Schoot. Wij beminnen haar zozeer dat Wij niet weten hoe Wij zonder haar Liefde zouden kunnen zijn.

En terwijl zij Ons bemint, bemint zij alle mensen en zorgt zij ervoor dat Wij door iedereen bemind worden. Wie kan haar weerstaan en haar niet geven wat zij wil! Bovendien is het onze eigen Wil die vraagt wat zij wil en die Ons door haar eeuwige banden overal verbindt. Wij kunnen haar niets weigeren.

Zo is het Feest van de Opname van Maria in de Hemel, het mooiste Feest omdat dit het Feest is van mijn Wil die in deze grote Dame werkzaam is. Dit heeft haar zo rijk en zo mooi gemaakt dat de Hemelen haar niet kunnen bevatten. Zelfs de engelen zijn sprakeloos en weten niet hoe zij moeten spreken over wat mijn Wil in de mens tot stand brengt".

Daarna was mijn geest verbaasd toen ik dacht aan de grote wonderen die het Goddelijke Fiat heeft verricht en nog steeds verricht in de Hemelse Koningin.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, haar Schoonheid is onbereikbaar. Ze betovert, fascineert en verovert. Haar Liefde is zo groot:
- dat Zij zich aan iedereen geeft,

- dat Zij iedereen bemint en
- dat Zij een zee van Liefde achterlaat.

Je kan haar noemen de Koningin van de Liefde, de Veroveraar van de Liefde. Zij heeft zozeer bemind, dat zij door deze Liefde haar God heeft gewonnen.

Je moet weten dat de mens, door zijn wil te doen, de banden met zijn Schepper en met alle geschapen dingen heeft verbroken.

Deze hemelse Koningin heeft,
met de Kracht van ons Fiat dat Zij bezat:

- haar Schepper met de mensen herenigd,
- alle wezens samengebracht, hen verenigd en geordend.

En met haar Liefde heeft zij de menselijke generaties nieuw Leven gegeven. Haar Liefde was zo groot dat zij:
de zwakheden, het kwaad, de zonden en de mensen zelf,
in haar Zeeën van Liefde bedekte en verborg.

O! Als deze Heilige Maagd niet zoveel Liefde bezat,
zou het voor Ons moeilijk zijn om naar de aarde te kijken!
Niet alleen haar Liefde doet Ons ernaar kijken.

Maar zij zorgt ervoor dat Wij willen dat onze Wil op aarde heerst,
omdat zij dat zo wil. Zij wil haar kinderen geven wat zij bezit.
En door haar Liefde zal zij Ons en haar kinderen voor zich winnen.

36- 26 - 21 augustus 1938 - Het verschil tussen de Levens die Jezus vormt in de Sacramentele Hosties en deze welke gevormd worden door hen die in zijn Wil leven.

Ik ben altijd in beweging in de Goddelijke Wil
Ik vroeg me bezorgd af hoe het mogelijk is dat er zovele Goddelijke Levens in ons gevormd worden, voor alle daden die wij verrichten in de Goddelijke Wil?

Mijn lieve Jezus is altijd bereid om mij meer inzicht te geven.

Hij zei mij: "Mijn dochter, vanaf het moment dat de menselijke wil zich leent om in onze Wil te leven, is voor ons alles gemakkelijk.

Wij scheppen er behagen in om in hun bewegingen, in hun ademhaling en in hun stappen onze Levens te vormen, die bewegen, ademen, lopen en spreken.

De menselijke wil leent zich aan Ons.
Hij is als een sluier waarin Wij ons Leven kunnen vormen.
Het is de laatste uitlaatklep van onze Liefde.

Wij houden zoveel van de mens dat als de menselijke wil Ons zijn kleine sluier leent, Wij al zijn kleine daden vullen met de veelheid van ons Goddelijk Leven.
Bovendien levert mijn Eucharistisch Leven het bewijs en de bevestiging van wat Ik je zeg.

Zijn deze gedaanten van het brood geen kleine sluiers
- waarin Ik geconsacreerd ben,
- waarin Ik levend en echt ben in mijn Ziel, mijn Lichaam, mijn Bloed en mijn Godheid?

Als er duizenden Hosties zijn, vorm Ik duizenden Levens:
- één in elke Hostie.
Als er maar één Hostie is, vorm Ik één Leven.

Bovendien, wat geeft deze Hostie Mij? Niets! Zelfs geen 'ik bemin U', geen ademtocht, geen hartslag, geen gezelschap. Ik blijf alleen.
Vaak beklemmt de eenzaamheid Mij.
Zij vult Mij met bitterheid en Ik barst in snikken uit.

Hoe zwaar is het om niemand te hebben om mee te praten.
Ik bevind Mij in de nachtmerrie van een diepe stilte.
Wat geeft de Hostie Mij? Een plaats om Mij te verbergen, een kleine gevangenis waar Ik ongelukkig kan zijn.

Het is mijn Wil dat Ik sacramenteel in elke Hostie verblijf.
Mijn Wil brengt nooit ongeluk:
noch voor Ons, noch voor de mensen die in Hem leven.
Hij laat onze hemelse Vreugden, die onlosmakelijk met Ons verbonden zijn, in mijn sacramenteel Leven stromen.

Deze Vreugden komen altijd van Ons. De Hostie geeft Mij nooit iets.
Zij verdedigt Mij niet en zij bemint Mij ook niet.

Aangezien Ik dit in de Hostie doe, dat wil zeggen:
dat Ik een groot aantal van mijn Levens vorm, die Mij niets geven,
doe Ik nog veel meer in degenen die in mijn Wil leven.

Het verschil tussen mijn sacramentele Levens en alle Levens die Ik
vorm in degenen die in mijn Wil leven, is onberekenbaar.
Het is groter dan de afstand tussen de hemel en de aarde.

Bovenal zijn Wij in deze mensen nooit alleen.
Gezelschap hebben is de grote vreugde die het goddelijke Leven en
het menselijke leven gelukkig maakt.

Je moet weten dat wanneer Ik mijn Leven vorm in de gedachten van
een mens die in mijn Wil leeft, Ik het gezelschap voel van de
menselijke intelligentie:

- die Mij liefheeft, die Mij begrijpt en
- die haar geheugen, haar intellect en haar wil in mijn Macht legt

Aangezien in deze drie krachten ons Beeld geschapen is, voel Ik Mij
vergezeld van mijn eeuwig Geheugen dat nooit iets vergeet.
Ik voel het gezelschap van mijn Wijsheid die Mij begrijpt,
en het gezelschap van de menselijke wil die versmolten is met de
Mijne, die Mij liefheeft met mijn eeuwige Liefde.

Waarom zouden Wij in elk van zijn gedachten ons Leven niet
vermenigvuldigen wanneer Wij merken dat deze mens Ons begrijpt
en Ons meer bemint?

Wij kunnen zeggen dat Wij dat dit goed is voor Ons, want:

- hoe meer Wij Levens vormen,
- hoe meer Wij Ons verstaanbaar maken.

Wij geven hem een verdubbelde Liefde en hij bemint Ons veel meer.

Als Wij ons Leven vormen *in het Woord*, vinden Wij zijn gezelschap.
En aangezien ons Fiat ook dat van deze mens is, vinden Wij alle
wonderen die ons Fiat verrichtte toen het werd uitgesproken.

Als Wij ons Leven vormen *in zijn adem*, vinden Wij zijn adem die met
Ons samen ademt. Wij vinden het gezelschap van onze almachtige
Adem wanneer Wij, bij de schepping van de mens, het Leven in hem
hebben ingeblazen.

Als Wij ons Leven vormen *in zijn beweging*, vinden Wij haar handen die Ons omhelzen, Ons stevig vasthouden en Ons niet meer willen loslaten.

Als Wij ons Leven vinden *in haar voetstappen*, volgen zij Ons overal.

Wat een wonderbaar gezelschap is diegene die in onze Wil leeft!

Er is geen gevaar dat hij ons ooit alleen laat.

We zijn beiden onafscheidelijk.

Zo is het Leven in onze Wil het Wonder van alle Wonderen, waarin Wij al onze Goddelijke Levens tonen.

Wij laten weten Wie Wij zijn, wat Wij kunnen doen.

Wij brengen de mens in orde met Ons, zoals Wij hem geschapen hebben.

Je moet namelijk weten dat onze Levens

- Zeeën van Licht en Liefde met zich meebrengen,

- Zeeën van Wijsheid, Schoonheid en Goedheid

die de mens overspoelen om hem:

- het Licht te geven dat altijd groeit:

- de Liefde die nooit ophoudt,

- de Wijsheid die altijd begrijpt en

- de Schoonheid die altijd mooier wordt.

Als Wij er zoveel belang aan hechten dat de mens in onze Wil leeft, dan is dat omdat Wij willen geven, omdat Wij willen dat hij Ons begrijpt, omdat Wij alle menselijke handelingen willen vullen met onze Goddelijke Levens.

Wij willen niet opgesloten blijven, onderdrukt in onze Goddelijke Cirkel. Kunnen geven en niet geven, hoe pijnlijk is dat voor Ons!

Zolang de mens niet in onze Wil leeft, zal hij

- altijd onwetend blijven over ons Allerhoogste Wezen,

- niet in staat zijn om zelfs maar het ABC van onze Liefde te leren,

- niet beseffen hoezeer Wij hem beminnen en

- niet weten wat Wij hem kunnen geven.

Deze mensen zullen altijd kinderen blijven die niet op Ons gelijken, die Ons misschien zelfs niet kennen. Zij zijn ontaard van hun Vader.

36- 27 - 28 augustus 1938 - Een daad in de Goddelijke Wil bevat alles. Hij kan voor iedereen liefhebben. Iedereen rent in deze daad. Elke daad die in mijn Wil gedaan wordt, is een Dag die verworven wordt.

Ik blijf de zee van de Goddelijke Wil oversteken waar alles mij lijkt toe te behoren: Licht, Heiligheid, Liefde. Ik voel me van alle kanten benaderd, iedereen wil zich aan mij geven.

Mijn lieve Jezus bezoek mijn kleine ziel. En **Hij zegt mij:**

“Mijn dochter, wees niet verbaasd.

Wanneer de mens mijn Wil binnengaat, voelen alle geschapen dingen een onweerstaanbare Kracht die hen ertoe aanzet om naar degene te rennen die in mijn Wil handelt.

Om te handelen, wil mijn Wil de begeleiding van al zijn Werken.

Ten eerste omdat mijn Wil onlosmakelijk verbonden is met alles wat Hij gedaan heeft.

Ten tweede omdat, wanneer Hij werkzaam is, iedereen moet deelnemen aan wat Hij doet, **zodat Hij kan zeggen:**

“Mijn Daad is die van allen.”

Deze Daad stijgt op naar de Hemel en Hij maakt alle hemelse gewesten gelukkig.

Vervolgens daalt Hij neer naar de laagste delen van de aarde om de stap, het werk, het woord en het hart van allen te worden.

Als mijn Wil niet alles in mijn Daad zou centraliseren, zou Hij de volledige communicatieve Kracht missen, opdat allen mijn Daad van Leven kunnen ontvangen.

Hij kan immers met één enkele Daad allen Leven geven, iedereen ondersteunen en gelukkig maken en allen goed doen.

Wanneer Ik dus een Daad verricht, haasten alle dingen die uit Mij voortkomen zich, om zich in mijn Daad in te sluiten.

Dan kunnen zij immers ontvangen: een nieuw leven, een nieuwe schoonheid en een nieuw geluk.

En zij voelen zich geëerd en verheerlijkt in mijn Daad.

Wanneer de mens in mijn Wil binnengaat en op het punt staat te handelen, te beminnen, wil niemand aan de kant blijven staan. Iedereen komt aangerend:

- de Heilige Drie-eenheid is aanwezig,
- de Maagd Koningin is aanwezig.

Er is nog meer, Wij willen het primaat in deze daad. Dus alles en iedereen komt aangelopen, behalve de ondankbare mens, die, omdat hij zo'n groot Goed niet kent, het niet wil ontvangen.

Daarom kunnen er zulke Wonderen zijn in één enkele Daad die in mijn Wil wordt volbracht, dat het voor de mens moeilijk is om deze allemaal te kunnen vertellen.

Je moet weten dat deze mens alles doet wat de andere mensen samen zouden moeten doen.

Bij de mens die in mijn Wil is, *stroomt mijn Wil in elk van zijn gedachten*. En deze mens, stroomt met Hem mee en geeft Mij de eer, de liefde, de glorie en de aanbidding van elke gedachte.

De andere mensen weten hiervan niets. Maar Ik, die alle dingen weet, ontvang de glorie van alle geschapen intelligenties.

Aangezien mijn Wil de stem is van elk woord,
ontvang Ik opnieuw de Glorie en de Liefde van elk woord,
wanneer de mens in mijn Wil spreekt.

Aangezien mijn Fiat de stap is van elke voet,
geeft de mens Mij de Liefde, de Glorie van elke stap,
wanneer hij wandelt in mijn Fiat.

En zo verder voor alle andere dingen.

Maar de mensen weten niet dat Ik door degene die in mijn Wil leeft, de Liefde en de Glorie ontvang die zij Mij zouden moeten geven. Dit zijn geheimen die zich afspelen tussen Mij en degene die in mijn Wil leeft.

Er is nog meer. Deze mens geeft Mij uiteindelijk de Glorie en de Liefde die *de verloren zielen* Mij zouden moeten geven.

De communicatieve deugd van mijn Fiat:
bereikt alles, geeft alles aan iedereen en krijgt alles.
Hij die alles doet en alles geeft,
heeft recht op alles en kan alles ontvangen.

Maar om alles te ontvangen, moet de ziel in onze Wil leven.
Zij moet met Ons leven en willen wat Wij willen.
Mijn Wil heeft dit gedaan in mijn Mensheid.

Mijn Wil voelde zich bemind, verheerlijkt en tevredengesteld in naam van iedereen *door één enkele daad, volbracht door mijn Mensheid*,
Mijn Wil heeft dit gedaan *in de Koningin van de Hemel*.

Indien mijn Wil in haar daden niet had gevonden:
- de Liefde die voor iedereen liefheeft,
- de glorie en voldoening voor iedereen,
dan zou Ik, het eeuwige Woord, de weg niet hebben gevonden om van de Hemel naar de aarde af te dalen.

Zo kan één enkele daad in mijn Wil:
- Mij alles geven, Mij liefhebben voor iedereen, en
- Mij de grootste uitingen van Liefde laten volbrengen en de grootste Werken voor de mensen.

Wanneer de mens in mijn Wil is, vindt mijn Wil hem
- in de voetsporen van allen die Mij liefhebben,
- in hun gedachten en in hun woorden.

Mijn tevredenheid is zo groot dat **Ik** in mijn overmatige Liefde,
tegen hem zeg:

"Je doet wat Ik heb gedaan. Daarom noem Ik jou 'mijn echo', 'mijn liefde', 'de kleine herhaler van mijn Leven'.

Terwijl Hij dit zei, was zijn overmatige Liefde zo groot dat Hij zwijgzaam bleef. **Toen vervolgde Hij**:

"Mijn gezegende dochter, elke daad van de mens in mijn Wil is voor haar een Dag, een Dag vol geluk en alle goeds.

En als zij er tien, twintig doet, zijn dat evenzoveel dagen die zij verwerft. In die dagen neemt de mens bezit van de Hemel.

En omdat hij nog op aarde is, maakt hij zich de zon, de wind en de zee eigen. En zijn natuur ontvangt als versiering de mooiste bloei, maar een bloei die nooit verwelkt.

O, hoe mooi zal hij zijn wanneer hij in ons hemelse Vaderland komt! Hij zal dan evenveel Dagen bezitten als er Daden in mijn Wil zijn volbracht.

Elkeen zal:

- zijn eigen zon hebben,
- zijn eigen blauwe hemel bezaaid met sterren,
- zijn eigen zee die van Liefde fluistert,
- zijn eigen wind die fluit, brult, kreunt en een onstuimige Liefde blaast, een Liefde die heerst.

Zelfs de mooiste bloesems, allemaal verschillend van elkaar, zullen niet ontbreken in deze Dagen,

- voor elke daad die in mijn Wil is volbracht.

Niets zal ontbreken aan schoonheid en goedheid voor degene die in mijn eeuwige Fiat heeft geleefd.

Daarna bleef ik de Daden van de Goddelijke Wil doorlopen.

Mijn arme geest verloor zich in de betovering van de Schepping. Wat een prachtige verrassingen! Hoeveel geheimen van Liefde bevat zij!

En er is ten slotte het meest wonderbare werk:

de schepping van de mens.

Mijn lieve Jezus vervolgde:

"Mijn dochter, Ik kan de schepping van de dingen en de schepping van de mens mijn twee armen noemen, omdat zij van alle Eeuwigheid in de Godheid waren.

Door ze uit de Godheid naar buiten te brengen, heb Ik ze niet van Mijzelf losgemaakt. Ze zijn mijn Ledematen gebleven, waarin Ik het Leven, de Beweging, de Kracht en de voortdurend scheppende en behoudende Daad heb laten stromen.

De arm van de schepping van de dingen,
dient de arm van de schepping van de mens.

Maar in deze arm moest Ikzelf de mens dienen.

Ik dien hem nog steeds:

- met het licht, met de wind,
- met de lucht om te ademen,
- met het water om zijn dorst te lessen,
- met het voedsel om hem te voeden, zelfs
- met de aarde om hem te verblijden met de mooiste bloesems en een overvloed aan vruchten.

In deze arm heb Ik Mijzelf in dienst gesteld van de mens.

Mijn Liefde weigerde hem niets.

Ik rende naar hem toe door de geschapen dingen heen en Ik bracht ze hem in mijn armen, omdat alle dingen hem vreugde en geluk gaven.

In deze arm vind Ik alle dingen zoals ze uit de Godheid zijn voortgekomen. Geen druppel licht of water is verloren gegaan, niets is veranderd.

Alles wat voortgekomen is,

- neemt zijn ereplaats in,
- geeft Mij de glorie van mijn eeuwige Liefde.

En alle dingen openbaren Mij als Degene die hen geschapen heeft.

Zij openbaren: mijn Macht, mijn ontoegankelijke Licht en mijn onbereikbare Schoonheid.

Elk geschapen ding is een verhaal van mijn eeuwige Liefde. Het vertelt hoezeer Ik degene bemin voor wie alle dingen geschapen zijn.

Vervolgens ging Ik van de schepping van de dingen over naar de schepping van de mens. Wat een Liefde in zijn Schepping!

Ons Goddelijke Wezen stroomde over van Liefde.

Bij het vormen van de mens stroomde onze Liefde door elke vezel van zijn hart, door elk deeltje van zijn botten.

We hebben onze Liefde:

- verspreid in zijn zenuwen,
- door zijn bloed laten stromen.
- geplaatst in zijn stappen, zijn bewegingen, zijn stem, zijn hartslag en al zijn gedachten.

Toen onze Liefde de mens vormde,
heb Ik hem zozeer met onze Liefde vervuld,
dat hij Ons in alles, zelfs in zijn adem, liefde moest geven,
zoals Wij hem in alles liefhadden.

Toen ging onze Liefde zover dat Wij in de mens bliezen om hem
onze Adem van Liefde te geven.
En als voltooiing en bekroning: Wij hebben ons Beeld in zijn ziel
geschapen, door hem de Gave van de drie Krachten van *geheugen,*
verstand en wil te schenken.

Wij verblijven in hem, hij is onze drager.
Zo is de mens met Ons verenigd als een ledemaat.
Wij zijn in hem zoals in onze Woning.

Maar hoeveel leed vinden Wij in hem!
Onze Liefde heeft geen Vitaliteit.
Ons Beeld is er, maar het wordt niet herkend.
Onze Woning is gevuld met vijanden die Ons beledigen.

We kunnen zeggen: Hij heeft ons lot en het zijne veranderd.
Hij heeft ons Plan met hem tenietgedaan.
Hij brengt alleen maar leed aan onze arm,
die hem blijft beminnen en hem Leven geeft.

Mijn dochter, onze Liefde wil tot het uiterste gaan.
Hij wil onze arm redden, die de mens is.
Tegen elke prijs wil onze Liefde hem in orde brengen.

Wij zullen door onze Liefde gedwongen worden om opnieuw in hem
te blazen om zijn vijanden en onze vijanden te verdrijven.
Wij zullen hem opnieuw met onze Liefde bedekken.
En Wij zullen het Leven van onze Wil in hem brengen.

Het is onze Majesteit, onze Heiligheid, onze Macht en onze Wijsheid
onwaardig dat er deze wanorde heerst in ons scheppingswerk,
die ons zo te schande maakt.

Ach nee! Wij zullen over de mens zegevieren!
En het zekere teken daarvan is dat Wij de wonderen van onze Wil en
de manier van in Hem te leven bekend maken.

Als Wij dat niet zouden doen, zou Onze Macht geschonden worden, alsof Wij niet in staat waren om ons werk, onze eigen arm, te redden. Dat kan niet, want dat zou betekenen dat Wij niet kunnen doen wat Wij willen. Ach nee, nee!
Onze Liefde en onze Wil zullen zegevieren en alles overwinnen!

36- 28 - 5 september 1938 - De menselijke wil is een kruis voor de Goddelijke Wil en de Goddelijke Wil is een kruis voor de menselijke wil. In de Goddelijke Wil veranderen de dingen en bestaan er geen verschillen. Jezus vult aan wat kan ontbreken bij hem die in zijn Wil leeft.

Ik voel het leven van het Goddelijke Fiat in mijn ziel, dat mijn beweging, mijn adem en mijn hart wil zijn.
Het Goddelijke Fiat wil een eenheid waarin de menselijke wil zich in niets verzet tegen wat het Goddelijke Fiat wil.
Anders treurt het Goddelijke Fiat, lijdt het en voelt het zich gekruisigd door de menselijke wil.

Mijn Geliefde Jezus heeft mij opnieuw een bezoekje gebracht
En **Hij zei mij**:

"Mijn gezegende dochter, hoezeer lijdt mijn Wil in de mens!
Weet dat telkens wanneer de mens zijn wil doet, hij de Mijne aan het kruis nagelt.
Het kruis van mijn Wil is de menselijke wil,
- niet alleen met drie nagels zoals dat waarop Ik gekruisigd werd,
- maar met evenveel nagels als het aantal keren dat de menselijke wil zich tegen de Mijne verzet,
evenveel keren als de Goddelijke Wil niet erkend wordt.

Wanneer mijn Wil het goede wil doen, wordt Hem dat geweigerd met nagels van ondankbaarheid.
Wat een marteling is deze kruisiging van mijn Wil in de mens.

Hoe vaak voelt mijn Wil de nagels in zijn adem, zijn hart en zijn beweging. De mens weet niet dat mijn Wil het Leven is van zijn adem, zijn hart en zijn beweging.

Dan worden de menselijke adem, het hart en de beweging, nagels die mijn Wil verhinderen om in hen al het Goede te ontwikkelen dat Hij wil doen.

O, hoe voelt mijn Wil zich gekruisigd aan het kruis van de menselijke wil! Mijn Wil, met zijn goddelijke Beweging, wil de Dag doen aanbreken in de menselijke beweging.
Maar de mens plaatst de goddelijke Beweging aan het kruis.

En met de beweging van de mens doet het de nacht aanbreken en plaatst hij het Licht aan het kruis.
Hoezeer lijdt mijn Licht wanneer het onderdrukt, gekruisigd en machteloos gemaakt wordt door de menselijke wil!

Mijn Wil wil dat de mens zijn Adem inademt om hem het Leven van zijn Heiligheid en zijn Kracht te geven.

De mens die deze niet ontvangt, slaat
- de nagel van de zonde in mijn Wil,
- de nagel van zijn hartstochten en zijn zwakheden.
Mijn arme Wil!

In welke staat van voortdurend lijden en kruisiging bevindt Hij zich in de menselijke wil! De menselijke wil doet niets anders dan onze Liefde aan het kruis nagelen. Alle Goeds dat Wij hem willen geven, is met zijn nagels doorboord.

Alleen de mens die in mijn Wil leeft, nagelt mijn Wil niet aan het kruis. Ik kan dan zeggen dat Ik het ben die het kruis van deze mens vorm. Maar dit Kruis is heel anders.

Mijn Wil weet hoe hij voldoende nagels van Licht, Heiligheid en Liefde moet plaatsen om de mens sterk te maken met onze Goddelijke Kracht. Deze nagels veroorzaken hem geen lijden, maar maken hem gelukkig.

Ze geven hem een betoverende schoonheid en brengen grote overwinningen met zich mee. De mens die dit heeft ervaren, voelt zo'n gelukzaligheid dat hij ons smeekt en verzoekt om hem altijd aan het kruis te houden met onze Goddelijke Nagels.

Vanaf dat moment kan hij niet meer ontsnappen.

Als de twee “willen”, de menselijke en de Goddelijke, niet verenigd zijn, zal de menselijke wil ons Kruis vormen en onze Wil zijn kruis.

Bovendien zijn onze Liefde en onze Jaloersheid zo groot dat Wij zelfs geen enkele van zijn ademhalingen zonder onze nagel van Licht en Liefde laten, om hem altijd bij Ons te hebben en **te kunnen zeggen:** “Wat Wij doen, doet hij ook. En hij wil wat Wij willen.”

Je moet weten dat wanneer de mens in onze Wil binnenkomt, alles wordt getransformeerd:

- duisternis verandert in Licht,
- zwakheid in Kracht,
- armoede in Rijkdom,
- hartstochten in Deugden.

Er vindt zo'n verandering plaats,
dat de mens zichzelf niet meer herkent.

Zijn toestand is niet langer die van een slaaf, maar van een nobele koning(in).

Ons Goddelijk Wezen houdt zoveel van hem dat Hij in de daden van deze mens meeloopt om te doen wat hij doet.

En omdat onze Beweging voortdurend is, gaan Wij en:
beminnen Wij hem, omhelzen Wij hem.

Onze Beweging maakt hem mooier en heiligt hem nog meer.

Bij elke beweging geven Wij hetgeen van Ons is.

En in onze overmatige Liefde

- spreken Wij tot hem over ons allerhoogste Wezen,
- laten Wij hem weten wie Wij zijn en hoezeer Wij hem beminnen.

Er is zo'n Eenheid tussen deze mens en Ons,
onze Wil is Eén met de wil van deze mens,
dat Wij hem in onze Goddelijke Beweging voelen.

En door zich eigen te maken hetgeen van Ons is,

- bemint hij Ons met onze Liefde,
- geeft hij Ons Ons ontoegankelijke Licht

om onze Heiligheid te verheerlijken en **tegen Ons te zeggen:**

“Heilig, heilig, U bent driemaal heilig.”

U sluit alles in U op, U bent alles.

Hoe mooi is het om de menselijke kleinheid in onze Wil te zien!

Het heeft onze Goddelijk Wezen in zijn macht om

- Het Ons terug te geven, Ons lief te hebben en
- Ons te verheerlijken zoals Wij dat willen en terecht verdienen.

In onze Wil

- worden de partijen gelijk, verdwijnen de verschillen,
- verenigt onze Eenheid alles en alle dingen, en
- maakt Hij van alle handelingen één enkele Handeling om de Handeling van allen te worden.

Toen ik dit hoorde, begreep ik de Heiligheid, de Schoonheid, de Grootheid van het Leven in de Goddelijke Wil.

Ik zei tegen mezelf: het lijkt me moeilijk om in Hem te leven.

Hoe kan de mens dat ooit bereiken?

De menselijke zwakheid,

- de vaak zeer moeilijke omstandigheden van het leven,
- de onverwachte ontmoetingen,
- de vele moeilijkheden waarbij we niet eens weten
wat we moeten doen,

dit alles leidt de arme mens af van een zo heilig leven,
dat van ons zo veel aandacht vraagt.

Mijn lieve Jezus nam het woord. Met een onuitsprekelijke tederheid die mijn hart brak, **voegde Hij eraan toe:**

"Kleine dochter van mijn Wil, Ik blijf zuchten.

En Ik verlang zozeer dat de mens komt leven in mijn Wil, dat

wanneer onze overeenkomst gesloten is

en zij het vaste besluit heeft genomen om te leven in mijn Fiat,

Ik de eerste ben die Mijzelf opoffer om dit te bereiken.

Ik stel Mezelf ter beschikking, Ik geef hem alle genade, het licht, de liefde, de kennis van Mijn Wil, zodat hij zelf de behoefte voelt om in Hem te leven.

Wanneer Ik iets wil en zij onmiddellijk aanvaardt om te doen wat Ik wil, dan zorg Ik voor alles.

En als zij dat niet doet, vanwege een zwakheid of omstandigheden,
- niet vanwege een gebrek aan wil of nalatigheid,
dan kom Ik haar helpen en doe Ik wat zij had moeten doen.
Ik geef haar wat Ik heb gedaan alsof zij het zelf had gedaan.

Mijn dochter, leven in mijn Wil betekent:

- een 'Leven' ontvangen, geen *deugd*'.

En het leven heeft voortdurende beweging en voortdurende handelingen nodig.

Als deze dingen zouden ontbreken, zou het geen leven meer zijn, maar hoogstens een werk dat geen voortdurende handelingen behoeft. Maar het zou geen '*leven*' zijn.

Wanneer de mens dus mijn Wil niet doet, vanwege een onvrijwillige ongesteldheid of een zwakheid, onderbreek Ik het leven niet, maar zet Ik het voort. En misschien ligt mijn Wil juist in de omstandigheden die zijn zwakheden mogelijk maken.

Daarom stroomt de wil van de mens al door de Mijne.

Bovendien kijk Ik vooral naar:

- de overeenkomst die we onderling hebben gemaakt,
- de vaste beslissing die is genomen en waartegen geen andere tegengestelde beslissing is genomen.

En met dat in gedachten zet Ik mijn inzet verder,
om aan te vullen wat ontbreekt.

Bovendien verdubbel Ik de genade. Ik omring hem:

- met een nieuwe Liefde,
- met nieuwe liefdesstrategieën om hem aandachtiger te maken.

En Ik laat in zijn hart een extreme behoefte ontstaan om in mijn Wil te leven. Deze behoefte is nuttig voor de mens, want door zijn zwakheden te voelen, werpt hij zich in de armen van mijn Wil. En hij smeekt Hem hem stevig vast te houden, zodat hij altijd met Hem kan leven.

36- 29 - 11 september 1938 - Een volbrachte daad van Goddelijke Wil is alles. Jezus laat zijn Leven groeien in wie in Hem leeft. Vreselijke toestand van God in wie leeft vanuit de menselijke wil. Telkens iemand in onze Wil binnengaat, zo vaak vernieuwen Wij onze werken.

Ik hoor de zee van de Goddelijke Wil die altijd in mij en buiten mij fluistert. Zeer vaak vormt zij zeer hoge golven die mij overspoelen, zodat ik Hem meer voel dan mijn eigen leven.

O Goddelijke Wil, hoezeer bemint U mij,
- dat U mij altijd wil geven en
- dat U onophoudelijk uw Leven in mijn arme ziel wil vormen!
En uw Liefde is zo groot dat Zij mij overspoelt met Licht, Liefde en Zuchten om te verkrijgen wat U wilt!

Mijn altijd vriendelijke Jezus verraste me en **Hij zei me:**

"Mijn gezegende dochter, in de vervulling van onze Wil ligt:
- alle Glorie die de mens Ons kan geven,
- de Liefde waarmee Wij de mens liefhebben, en
- de Liefde waarmee de mens Ons moet liefhebben.

Zo kunnen Wij zeggen dat Wij in één enkele Daad, volbracht in onze Wil, alles hebben gedaan, alles hebben gegeven, zelfs Onszelf. Ook hebben Wij alles ontvangen. Want wanneer de mens in onze Wil leeft, geven Wij alles. En de mens neemt alles en hij kan Ons alles geven.

Als de mens echter niet in onze Wil leeft, als onze Wil niet wordt vervuld, kunnen Wij niet alles geven. De mens zal niet in staat zijn onze Liefde te ontvangen. Hij zal ook niet in staat zijn Ons zoveel te beminnen als Wij bemind willen worden.

Wij houden er echter niet van om wat van Ons is in kleine porties te geven, alsof Wij arm zijn. Wij houden er niet van om half te geven. In staat zijn om te geven en niet geven is voor Ons altijd een lijden. Onze Liefde blijft onderdrukt en maakt Ons uitzinnig.

Daarom willen Wij dat de ziel in onze Goddelijke Wil leeft.

Want Wij willen altijd alles geven, zonder ooit te stoppen met geven.
Ons Goddelijk Wezen wordt nooit moe.
Hoe meer Wij geven, hoe meer Wij willen geven.
Voor Ons is geven een Rust, een Geluk, het is de uitlaatklep van
onze Liefde en de mededeling van ons Leven.

Mijn Liefde is zo groot dat Ik in de ziel ben om Mijzelf te laten
groeien. Om te groeien, waak Ik voortdurend over de mens,
zodat wat hij doet, dient om mijn Leven in de mens te laten groeien.
Ik beschik over zijn daden, zijn liefde, zodat:

- sommige mijn ledematen vormen,
- andere mijn Hart,
- weer andere mijn Voedsel,
- en nog andere de kledij om Mij te bedekken en te verwarmen.

Ik ben altijd bezig zijn beweging en zijn adem met de Mijne te
verenigen om zijn beweging en zijn adem in de Mijne te vinden,
- alsof ze mijn Beweging en mijn Adem waren.

Ik laat niets verloren gaan van wat hij doet, denkt, zegt en lijdt.
Want alles moet voor Mij nuttig zijn en mijn Leven doen groeien.
Daarom ben Ik altijd geneigd om te handelen.
Ik gun Mijzelf geen rust. O, wat ben Ik blij! Hoe gelukkig ben Ik dat Ik
altijd kan werken om in deze mens te groeien.

Ik heb de mens niet geschapen om geïsoleerd te blijven.
Hij was mijn Werk. Daarom moest Ik mijn activiteit ontplooien om een
Werk te vormen dat Mij waardig was.

Maar als hij niet in mijn Wil leeft, vind Ik het materiaal niet om mijn
Leven te vormen en te laten groeien.
Dan leven we ver van elkaar, als geïsoleerd.
De eenzaamheid maakt Mij verdrietig. De stilte weegt zwaar op Mij.
Omdat ik mijn Werk niet kan voltooien, raak ik in een waanzin van
Liefde en voel Ik me een ongelukkige God worden omdat Ik door de
mensen niet geliefd ben.

Wees dus aandachtig, mijn dochter! Leef altijd in mijn Wil.
Laat mij in jouw daden werken, zodat Ik niet in jou ben als een God
die niets kan en niets weet.

Ik heb immers dit grote Werk te volbrengen:

mijn Leven vormen en laten groeien, zodat het zo mooi wordt dat het de hele hemelse Hofhouding in verrukking brengt.

Maar wanneer de mens niet in onze Wil leeft, is onze toestand verschrikkelijk:

ons Leven is als verstikt, gebroken, verdeeld door de menselijke wil. De daden van deze mens kunnen ons niet dienen om ons Leven te vormen en te laten groeien.

Ze dienen eerder om het te breken: zodanig dat Wij:

- hier één van onze voeten zien,
- elders een hand,
- een oog op een andere plaats.

Wat een medelijden om Ons zo versnipperd te zien!

Onze Wil is immers eenheid! Waar Hij heerst, vormt Hij uit al zijn daden Eén Enige Daad om één enkel Leven te vormen.

De menselijke wil daarentegen kan alleen maar onderling gescheiden daden verrichten die niet de kracht hebben om zich te verenigen. Erger nog, ze verscheuren alleen maar ons goddelijk Leven in hen. Niets is zo afschuwelijk.

Het is een tafereel dat zelfs stenen tot tranen zou brengen, bij het zien hoe de ziel die zijn eigen wil doet, op hartverscheurende wijze ons Leven in hem vernietigt.

Zijn onwaardige daden, die in niets lijken op die van zijn Schepper, verlagen de oorsprong van zijn schepping en vormen het mes dat ons Goddelijke Leven verscheurt.

Wat een lijden voor Ons! Hoezeer blijft Ons scheppende Werk vervormd, onteerd, en wordt ons Plan voor de Schepping vernietigd! Ach, als Wij in staat waren om te lijden, zou de menselijke wil de immense Zee van onze Vreugde en Gelukzaligheid met bitterheid vullen! “

Terwijl ik alles volgde wat de Goddelijke Wil in de Schepping en in de Verlossing gedaan heeft, werden alle Daden op datzelfde moment voor mijn ogen herhaald.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, alles wat door ons Allerhoogste Wezen gedaan is, is actief alsof Wij het uit Liefde voor de mensen doen.
Al onze Werken zijn immers voor hen gedaan.

De mens die onze Goddelijke Wil binnengaat, vindt hen allemaal.
En zij willen zich allemaal aan Hem geven.
Deze mens die zich zo geliefd voelt, maakt hen zich eigen, bemint hen. Hij bemint Ons omdat Wij hem al deze gaven hebben gegeven.
Bij elke gave die Wij hem geven, wil deze mens ons zijn leven geven
- als blijk van dankbaarheid en erkenning, en
- om Mij te bedanken voor alle gaven die Wij hem hebben gegeven.

De mens voelt dat hij het geschenk ontvangen heeft van:
de zon, de sterrenhemel, de zee, de wind, de hele schepping.

Hij voelt het geschenk van:
- mijn geboorte, mijn tranen, mijn werken, mijn stappen, mijn lijden,
- de liefde waarmee Ik hem heb liefgehad en nog steeds liefheb.

Oh! Hoe gelukkig is hij!
En door al mijn Werken en mijn Leven zelf tot de zijne te maken,
bemint de mens Ons in de zon met dezelfde Liefde waarmee Ik haar heb geschapen.
En dit geldt ook voor alle andere dingen van de Schepping.

Hij houdt van Mij in mijn geboorte, in mijn tranen, in mijn stappen, in mijn lijden, in alle dingen.

O, hoe gelukkig maakt deze mens Ons en hoe verheerlijkt hij Ons!
Onze tevredenheid is zo groot omdat hij Ons de gelegenheid geeft om *onze Werken te vernieuwen* alsof Wij hen opnieuw verrichten.

Ook stroomt onze Liefde over en overspoelt alle dingen met *een nieuwe Liefde*.
Onze Macht vermenigvuldigt zich om alle dingen te ondersteunen,
evenals onze Wijsheid die alle dingen ordent.

Ons scheppend Werk stroomt door de hele Schepping en Verlossing
om tegen de mens te zeggen:

"Alles is van jou. Telkens wanneer je onze Wil binnengaat, erken je al deze gaven om Hen je toe te eigenen.

Je geeft Ons de gelegenheid en de glorie alsof Wij opnieuw herhalen wat Wij uit Liefde voor de mensen hebben gedaan.”

Onze Wil is de herhaler van al onze Werken. Hij herhaalt en vernieuwt hen telkens wanneer de mens hen wil ontvangen.

Als onze Werken gegeven worden, blijven zij toch op hun plaats. Zij worden gegeven en zij blijven. En door zich te geven, verliezen zij niets. Zij worden er eerder nog meer door verheerlijkt.

Wees dus aandachtig om altijd in onze Wil te leven.

36- 30 - 18 september 1938 - Jezus voelt in het lijden van Luisa zijn eigen Lijden. Jezus verandert nooit in zijn Werken en in zijn Liefde voor ons. Het voorbeeld van de bloem, voor wie niet leeft in de Goddelijke Wil.

Ik bevind mij in de Zee van de Goddelijke Wil, te midden van immense bitterheid en vernederingen, als een arme veroordeelde. (Op 31 augustus 1938 veroordeelde een decreet van de Heilige Inquisitie de drie boeken van Luisa door ze op de Index van verboden boeken te plaatsen)

Als Jezus er niet was geweest om me kracht en steun te geven, weet ik niet hoe ik had kunnen blijven leven.

Mijn lieve Jezus deelde in mijn pijn en leed met mij mee. En in de uitbarsting van zijn Verdriet en zijn Liefde **zei Hij mij**:

"Mijn lieve dochter, als je wist hoeveel Ik lijd!
Als Ik je dat zou laten weten, zou je sterven van verdriet.
Ik ben gedwongen om alles te verbergen, alle angst en wreedheid van de pijn die Ik voel, om je niet nog meer te laten lijden.

Weet dat zij niet jou hebben veroordeeld, maar Mij samen met jou. Ik voel Mij opnieuw veroordeeld, want wanneer het Goede wordt veroordeeld, is dat om Mijzelf te veroordelen.

Wat jou betreft, verenig jouw veroordeling en de Mijne in mijn Wil

met wat Ik heb ondergaan toen Ik werd gekruisigd.

En Ik zal je de verdienste geven van mijn Veroordeling en van al het goede dat zij voortbrengt. Zij heeft Mij doen sterven.
Zij heeft Mij in mijn Wederopstanding tot leven geroepen.
Hierin zullen allen het leven en de opstanding van al het goede vinden.

Met hun veroordeling denken zij datgene wat Ik gezegd heb over mijn Goddelijke Wil te doden.

Integendeel, Ik zal deze geselingen en deze triestige gebeurtenissen toestaan, opdat mijn Waarheden nog mooier en majestueuzer onder het volk zullen herrijzen.

Dus van mijn kant en van jouw kant zullen Wij niets veranderen. Laten Wij doorgaan met wat Wij hebben gedaan, ook al keert iedereen zich tegen ons. Dat is de goddelijke manier van handelen: nooit veranderen in je werken. Dat is wat vele slechte mensen doen.

Ik bewaar mijn Werken altijd
met mijn Macht en mijn Scheppingskracht,
uit Liefde voor degenen die Mij beledigen.
Ik bemin hen altijd en oneindig!

Omdat Wij nooit afwijken van onze Werken, worden zij tot voltooiing gebracht. Zij blijven altijd mooi en brengen het goede aan iedereen. Als Wij zouden veranderen, zou alles ten onder gaan en zou er nooit iets goeds tot stand komen.

Daarom wil Ik dat je in deze zaak altijd standvastig blijft en nooit afwijkt van mijn Wil door te doen wat je tot nu toe gedaan hebt: aandachtig naar Mij luisteren en de vertelster van mijn Wil zijn.

Mijn dochter, wat vandaag niet nuttig is, zal morgen nuttig zijn.
Wat nu duister lijkt voor blinde geesten, zal morgen veranderen in zonlicht voor anderen die ogen hebben.
En wat voor Goeds zal dat brengen!

Laten Wij dus verder doen met wat Wij gedaan hebben.
Laten Wij van onze kant doen wat nodig is, zodat er niets ontbreekt op het gebied van Hulp, Licht, Goedheid en verrassende Waarheden, zodat mijn Wil bekend wordt en heerst.

Ik zal alle middelen van Liefde, Genade en straffen gebruiken.
Ik zal alle kanten van de mensen raken, zodat mijn Wil heerst.
En wanneer het lijkt alsof het ware Goede moet sterven,
zal het terug opstaan, mooier en majestueuzer dan voorheen.

Maar terwijl Hij dit zei, liet Hij mij een zee van vuur zien waarin de
hele wereld zou worden gehuld. Ik was geschokt.
Mijn lieve Jezus trok mij naar Zich toe en **Hij zei:**

"Mijn gezegende dochter, houd moed, wees niet bang!
Kom in Mijn Goddelijke Wil, zodat Zijn Licht het triestige schouwspel
waar de wereld naartoe rent uit je geest zal verwijderen.

Door jou over mijn Wil te spreken, zullen Wij het lijden verzachten dat
Wij helaas allebei kennen.
Luister hoe mooi het is om in mijn Wil te leven.

Wat Ik doe, doet de ziel ook. Wanneer zij hoort dat **Ik tegen haar zeg:** "Ik bemin je", **herhaalt ze onmiddellijk:** "ik bemin U".

En wanneer Ik hoor dat Ik bemind word, verander Ik haar zozeer in
Mij **dat Wij met één stem zeggen:**
"Laten we iedereen liefhebben,
- laten we iedereen goed doen,
- laten we iedereen het Leven geven.

Als Ik zegen, zegenen Wij samen.
Wij aanbidden en verheerlijken samen.
Wij snellen samen naar iedereen om te helpen.
En als de mensen Mij beledigen, lijden Wij samen.

O, hoe gelukkig ben Ik dat een mens Mij nooit alleen laat!
Hoe mooi is het gezelschap van iemand
- die wil wat Ik wil en doet wat Ik doe!

Eenheid brengt geluk voort,
heldendom brengt het goede voort en
verdraagzaamheid brengt volharding voort.

Bovendien omdat zij een menselijk wezen is dat behoort tot de
menselijke familie, die Mij alleen maar spijkers, doornen en lijden
bezorgt.

Ik heb in deze ziel een plaats gevonden
- om Mij te verbergen en
- om het gezelschap te hebben dat Ik verlang.

Ik weet dat deze ziel ongelukkig zou zijn als Ik de mensen zou straffen zoals zij dat verdienen. Om haar niet te mishagen, weerhoud Ik Mij ervan de zielen te straffen zoals ze verdienen.

Laat Mij dus nooit alleen! Eenzaamheid is een van de zwaarste en meest intieme pijnen van mijn Hart.

Niemand hebben om iets tegen te zeggen, of het nu in pijn of in vreugde is, brengt Mij in een razernij van pijn en Liefde die jou van pijn zou doen sterven als je die zou kunnen kennen.

Dat is precies wat het betekent om niet in mijn Wil te leven:
Mij alleen laten!
De menselijke wil verwijderd de mens van zijn Schepper.
En met die verwijdering verdwijnt de vrede.

En zij maakt plaats voor onrust die de ziel kwelt:
- haar kracht neemt af, haar schoonheid vervaagt,
- het goede sterft en het kwade stijgt op
En dan houden de hartstochten haar gezelschap.
Arm schepsel zonder mijn Wil.

In welke afgrond van ellende en duisternis stort zij zich!
Zij is als een bloem die geen water krijgt:
- zij voelt zich sterven, haar kleur vervaagt,
- zij buigt zich over haar stengel en wacht op de dood.
En als de zon haar bestraalt en ziet dat zij geen water krijgt,
verbrandt zij haar en verdort de bloem.

Dat is het lot van de ziel zonder mijn Wil.
Ze is als een bloem zonder water.

Mijn Waarheden zelf, die stralender zijn dan de zon,
- vinden de ziel niet bewaterd door het Leven van mijn Wil en
- verbranden deze ziel nog meer en
- verblinden haar.

De ziel maakt zichzelf dan ongeschikt om deze Waarheden te

begrijpen en het Goede en het Leven dat zij bezitten te ontvangen. En deze mensen gaan zelfs zo ver dat zij het Goede en mijn Waarheden bestrijden, Zijzelf die Leven brengen aan de mensen.

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben, zodat noch jij noch Ik de grote pijn van de eenzaamheid hoeven te lijden.

36- 31 - 27 september 1938 - De zee, symbool van de Goddelijke Wil. Samen met het Lijden van Jezus stroomden zeeën van vreugde. De Kracht van onschuldig lijden. De geopenbaarde Waarheden zijn een nieuwe Schepping.

Ik ben altijd in de Zee van de Goddelijke Wil.
Ik laat mijn lijden en mijn onuitsprekelijke bitterheid in Hem wegvloeien, zodat ze doordrongen blijven van zijn goddelijke Kracht en voor mij en voor iedereen in Licht veranderen.

Mijn lieve Jezus bezoekt mijn kleine ziel.
En vol goedheid, **zegt Hij mij:**

"Mijn gezegende dochter,
de zee biedt plaats aan alles wat zich in haar onderdompelt.
Zij biedt plaats aan de vissen en zij houdt hen onder water in haar wateren door hen alles te geven wat nodig is om in leven te blijven.
Vissen zijn de gelukkigste en rijkste schepselen.
En het ontbreekt hen aan niets omdat zij altijd in de zee leven.

O, als de vissen uit de zee zouden komen, zou hun leven ophouden!
De zee ontvangt alle schepselen en verbergt alles in haar wateren.
Als de zeeman de zee wil oversteken en naar verschillende streken wil gaan, ontvangt het water van de zee het schip en verandert het in een weg om het te begeleiden tot het zijn bestemming bereikt.
Alles kan een plaats vinden in de zee.

Zo is mijn Wil. Iedereen kan er zijn plaats vinden.
En met een onuitsprekelijke Liefde wordt mijn Wil

- Leven voor iedereen,
- Weg om hen te leiden,
- Licht om de duisternis van het leven te verdrijven en
- Kracht om hen te ondersteunen.

Hij laat hen nooit alleen.

Wat de mensen doen, wil mijn Wil met hen doen.

O, hoe lijdt mijn Wil als hij de mensen buiten zijn zee ziet!
Hij ziet hen dan lelijk, vuil en zo smerig dat ze walgelijk zijn.

De meest fortuinlijke mensen zijn dan ook zij die in mijn Wil leven.
Zij worden gedragen in de schoot van zijn Golven.
En zolang zij in Hem leven, zal mijn Wil zorgen voor alles wat nodig is voor hun welzijn.

Daarna ***volgde ik mijn lieve Jezus in zijn Lijden.***

Ik verenigde mijn pijn met de Zijne om de Kracht van zijn Lijden te ontvangen om mij te ondersteunen. Ik voelde me verpletterd.

Met een onbeschrijfelijke tederheid
voegde mijn lieve Jezus eraan toe:

"Mijn gezegende dochter, Ik heb ongekende pijnen ondergaan.
Maar naast deze Pijnen stroomden zeeën van eindeloze vreugde en geluk. Ik zag al het Goede dat ze zouden voortbrengen.

Ik zag in hen de zielen die gered moesten worden.

Mijn Lijden was doordrenkt van Liefde.

Zo bracht haar warmte tot bloei:

- de mooiste heiligheid, de moeilijkste bekeringen en
- de meest verrassende genade.

In mijn Pijnen voelde Ik een levendig wreed lijden, dat Mij naar een meedogenloze en brute dood leidde. Tegelijkertijd voelde Ik zeeën van vreugde, die Mij ondersteunden en Mij leven gaven.

Als Ik niet gesteund was door de Vreugde die mijn Lijden bevatte, zou Ik bij de eerste pijn die Ik moest doorstaan gestorven zijn.

De marteling die Ik heb doorstaan was namelijk zo groot, dat Ik mijn leven niet had kunnen verderzetten.

Jouw lijden is niet alleen vergelijkbaar met het Mijne.

Maar Ik kan ook zeggen dat jouw lijden mijn Lijden is.

Als je eens wist hoeveel Ik lijd!

Ik voel de wreedheid en de marteling die Mij tot in het diepst van mijn Hart met bitterheid vervullen.

Maar Ik zie in dit lijden ook de zeeën van vreugde, die mijn mooie en majestueuze Wil onder de mensen doen oprijzen.

Je weet niet wat onschuldig lijden voor Mij kan betekenen. De kracht ervan is zo groot dat zelfs de hemelen er versteld van staan. Iedereen wil de voldoening, het goede van onschuldig lijden.

Door zijn kracht kan het zeeën van Genade, Licht en Liefde vormen voor het welzijn van allen. Zonder dit onschuldige lijden dat mijn Gerechtigheid ondersteunt, zou Ik de hele wereld in de ondergang storten. Dus houdt moed!

Maak je geen zorgen, mijn dochter. Vertrouw op Mij en Ik zal voor alles zorgen, inclusief het verdedigen van de rechten van mijn Wil om Hem te laten heersen. Ik kan zeggen dat alles wat Ik gezegd heb over mijn Wil een nieuwe Schepping is, mooier, met een grotere verscheidenheid en majestueuzer dan de Schepping zelf die iedereen kan zien.

Oh! Hoezeer is deze laatste minderwaardig!

Het is voor de mens onmogelijk om:

- haar te vernietigen,
- het licht van de zon te verduisteren,
- de onstuimigheid van de wind of de lucht die iedereen inademt te belemmeren, of
- alle dingen te vernielen.

De mensen kunnen evenmin verstikken, vernietigen wat Ik met zoveel Liefde gezegd heb over mijn Wil. Wat Ik gezegd heb, is de aankondiging van een nieuwe Schepping. En elke Waarheid draagt de afdruk, de zegel van ons Goddelijk Leven.

Daarom zijn er in de Waarheden die Ik je geopenbaard heb:

- Zonnen die spreken,
- Winden die spreken en de mens meevoeren in mijn Wil, totdat mijn Wil in staat is de mens te overwinnen door de Heerschappij van zijn Macht.

In deze Waarheden zijn: mijn verschillende Schoonheden die de mensen zullen verrukken.

In deze Waarheden zijn zeeën van Liefde waarmee de mensen voortdurend zullen worden overspoeld, en die met hun zachte gefluister de harten ertoe zullen brengen Mij te beminnen.

In deze Waarheden plaats Ik:

- alle mogelijke en denkbare goede Dingen,
- de Liefde die overwint, die verrukt, die verzacht, die door elkaar schudt.

Er ontbreekt niets om de mens te overwinnen en om mijn Wil neer te laten dalen met de stoet en de majesteit van een leger van mijn Waarheden om te heersen onder de mensen.

En de mens zal mijn nieuwe Schepping nooit kunnen aanraken. Ik zal wel weten hoe Ik haar moet beschermen en verdedigen.

Bovendien, mijn dochter, kost deze nieuwe Schepping Mij niet zes dagen werk, maar minstens vijftig jaar, en zelfs meer.

Hoe zou Ik ooit kunnen toestaan dat Zij onderdrukt wordt, dat Zij haar Leven niet krijgt en dat Zij niet in het Licht komt!

Dat zou betekenen dat Ik niet genoeg Macht heb. En dat kan niet. Ik zal weten hoe Ik haar kan beschermen. En zij kunnen geen enkel Woord van Mij aanraken of vernietigen.

Deze Schepping kost Mij te veel, en wanneer dingen zoveel kosten, gebruikt je alle middelen, al je talenten.

Je geeft je eigen leven om te krijgen wat je wil.

Laat Mij dus het Werk van deze nieuwe Schepping volbrengen. Hecht geen belang aan wat zij zeggen en doen.

Het is het gebruikelijke menselijke geklets dat verandert als de wind. Ze zien alles zwart, en als de wind draait en de blinddoek van hun ogen wegneemt, zien ze alles wit.

Ik zal hen allemaal omverwerpen en mijn Waarheden naar buiten brengen, zodat ze als een doorgewinterd leger de mens veroveren. Geduld is nodig van mijn kant en van jouw kant. En onwankelbaar gaan Wij vooruit.

36- 32 - 2 oktober 1938 - Het is een Goddelijk Decreet dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde moet komen. De Hemelse Koningin weent en bidt. De Goddelijke Wil is als het sap voor planten.

Ik ben nog steeds in de Goddelijke Wil, maar te midden van onuitsprekelijke bitterheid die de Zee van de Goddelijke Wil lijkt te willen vertroebelen.

Maar deze Zee van het Fiat vormt zijn golven.

Zijn Zee bedekt Mij en verbergt Mij.

Zij verzacht mijn bitterheid, geeft Mij nieuwe kracht en laat Mij de weg in zijn Wil voortzetten.

De kracht van de Zee van het Fiat is zo groot,

- dat zij mijn bitterheid tot niets reduceert,

om er haar Leven vol Zachtheid, Schoonheid en Majesteit uit te laten voortkomen.

En ik aanbid de Goddelijke Wil.

Ik dank Hem en bid Hem om mij nooit alleen en verlaten te laten.

Mijn lieve Jezus herhaalt zijn kort bezoekje en **Hij zegt mij:**

"Mijn goede dochter, houd moed.

Als je je zorgen maakt, verlies je de kracht om altijd in mijn Wil te leven. Let niet op wat ze zeggen en doen.

Onze overwinning is:

dat ze ons niet kunnen verhinderen te doen wat Wij willen.

Daarom kan Ik je over mijn Goddelijke Wil spreken en kun jij naar Mij luisteren. Geen enkele macht kan zich tegen Ons verzetten.

Wat Ik je vertel over mijn Wil is niets anders dan:

de toepassing van ons Decreet dat sinds alle Eeuwigheid in de Schoot van onze Heilige Drie-Eenheid is genomen:

- dat mijn Wil zijn Koninkrijk op aarde moet hebben en

- dat onze Decreten onfeilbaar zijn.

Niemand kan zich tegen de toepassing ervan verzetten.

Net zoals de Schepping en de Verlossing werden afgekondigd, is het Koninkrijk van onze Wil op aarde ons Decreet.

Om ons Decreet toe te passen, moest Ik daarom manifesteren:
- de Voordelen van het Koninkrijk van onze Wil,
- zijn kwaliteiten, zijn schoonheid en
- zijn wonderen.

Dat is de reden waarom Ik zoveel met je moest praten om dit Decreet te kunnen toepassen.

Mijn dochter, om dit te bereiken, wilde Ik de mens door Liefde voor Mij winnen. Maar de menselijke slechtheid verhindert Mij daarin. Ik zal dan Gerechtigheid gebruiken en Ik zal dit van de aarde wegvagen. Ik zal haar bevrijden van de kwaadaardige wezens die, als giftige planten, de onschuldige planten vergiftigen.

Wanneer Ik alles gezuiverd heb, zullen mijn Waarheden de weg vinden om de overlevenden het Leven, de balsem en de vrede te geven die mijn Waarheden bevatten, zodat allen mijn waarheden zullen ontvangen. Zij zullen de overlevenden de vredeskus geven.

Tot grote verwarring van degenen die hen niet geloofden, die hen zelfs veroordeelden, zullen mijn Waarheden zegevieren.

En Ik zal mijn Koninkrijk op aarde hebben, zodat mijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel.

Daarom herhaal Ik je: laten Wij niets veranderen. Laten Wij verder gaan met wat Wij doen en Wij zullen de overwinning behalen. En zij zullen hun weg gaan, waar ze zich met verwarring en schaamte zullen bedekken.

Deze mensen zullen het lot ondergaan van de blinde die niet in het licht van de zon geloofde, omdat hij het niet kon zien. Ze zullen in hun blindheid blijven. En zij die het Licht zien en geloven, zullen gelukkig zijn. Zij zullen zich verheugen in de weldaden van het Licht, tot hun grootste vreugde.

Jezus zweeg en mijn arme geest was bedroefd vanwege de vele vreselijke kwalen die de aarde teisteren en zullen teisteren.

Op dat moment verscheen de soevereine Koningin.
Haar ogen waren rood van het onophoudelijke wenen.
Mijn hart kneep samen toen ik mijn hemelse Moeder zo zag.

Wenend, op moederlijke toon en met een onbeschrijfelijke tederheid,
zei Zij mij: "Mijn liefste dochter, bid met mij.
Mijn Hart lijdt bij het zien van de plagen die de hele mensheid zullen
treffen, de wispelturigheid van de leiders.
Want vandaag zeggen ze het ene en morgen het tegenovergestelde.
Ze storten het volk in een zee van lijden en zelfs bloed.
Mijn arme kinderen!

Bid, mijn dochter. Laat mij niet alleen in mijn Lijden!
Moge alles gebeuren voor de triomf van het Koninkrijk van de
Goddelijke Wil."

Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in zijn Daden. En ik gaf mij
volledig over in zijn Armen. Mijn lieve Jezus ging verder en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wanneer de mens onze Wil binnengaat om Deze tot de
zijne te maken, maakt de ziel onze Wil tot de hare en maken Wij die
van de mens tot de Onze.
En in alles wat de ziel doet, of zij nu liefheeft, aanbidt, werkt, lijdt of
bidt, vormt onze Wil het goddelijke Zaad in haar daden.
O, hoe groeit de ziel in schoonheid, frisheid en heiligheid!

Onze Wil is als het sap voor de planten.
Als er sap is, kunnen de planten in schoonheid groeien, zijn ze groen
met mooie bladeren en produceren ze mooie, vlezige en heerlijke
vruchten.
Maar als het sap opgeraakt, verliest de arme plant haar groenheid,
vallen haar bladeren af en heeft ze niet langer de kracht om mooie
vruchten voort te brengen.
Ze verdroogt uiteindelijk omdat het sap als het ware de ziel van de
plant is, zoals de vitale vloeistoffen die de plant ondersteunen en
doen bloeien.

Zo is de ziel zonder mijn Wil:

- Ze verliest haar oorsprong, haar leven, haar geest van het goede.
- Ze verliest haar kleur en wordt lelijk.
- Ze verzwakt en verliest uiteindelijk het zaad van het goede.

Als je eens wist hoeveel medelijden Ik kan voelen voor de ziel die zonder Mijn Wil leeft.

Ik zou het de pijnlijke scène van de Schepping kunnen noemen.

Ik, die alle dingen met zoveel Schoonheid en Harmonie geschapen heb, ben door de ondankbaarheid van de mens gedwongen om mijn mooiste schepselen arm, zwak en bedekt met wonden te zien, die medelijden opwekken.

En toch staat mijn Wil ter beschikking van iedereen,
Hij weigert niemand.

Enkel de mens die Hem afwijst en die, ondankbaar, Hem niet wil kennen, onthoudt zich vrijwillig van mijn Wil, tot ons groot Leed.

36- 33 - 10 oktober 1938 - Gods eerste werkterrein: de Schepping de Schepping is niet voltooid. Zij gaat verder in de zielen die in de Goddelijke Wil leven.

Ik ben nog steeds in de Zee van de Allerhoogste Fiat, waarvan de Liefde zo groot is dat zij Haar niet kan bevatten.

Hij wil de mens de nieuwe verrassingen van zijn Liefde laten zien, hoezeer Hij de mens bemind heeft en hoezeer Hij hem nog steeds bemint.

En als Hij een mens vindt die Hem liefheeft, zal Hij een nieuwe Liefde doen opkomen om de mens te laten weten:

- dat zijn Liefde nooit zal ophouden en
- dat Hij hem altijd zal blijven beminnen
met een nieuwe en steeds groeiende Liefde.

Mijn lieve Jezus herhaalde zijn kort bezoekje.

En vol goedheid **zei Hij mij:**

"Kleine dochter van mijn Goddelijke Wil, je moet weten dat ons eerste werkterrein de Schepping was.

Wij droegen haar sinds alle eeuwigheid in ons Hart.

Wij beminden de mens in alles wat Wij het leven geschonken hadden, omdat alle dingen voor hem geschapen waren.

Wij hadden besloten om al deze dingen enkel voor hem te scheppen,

omdat Wij hem zozeer beminden.

Wij vormden voor hem:

- het daglicht,
- het blauwe gewelf dat nooit zijn kleur mag verliezen,
- een aardse bloei die hem als bodem moet dienen.

Vervolgens het grootste:

We hebben onze Liefde in elk geschapen ding gelegd.

Zo kon hij zich voelen:

- als in onze Schoot en
 - gedragen in onze Armen,
- om gelukkig te zijn en het voortdurend Leven te ontvangen.

En weet je waarom al deze voorbereidingen

Ons ertoe hebben gebracht om uit ons Innerlijk te treden,
als in een actieterrein, in een Werk?

Het was uit Liefde voor degene die onze Wil moet laten heersen.
Voor zo'n groot Werk wilden Wij onze beloning, ons goddelijk Plan.

Wij wilden dat de mens en alle geschapen dingen onze Wil zouden
bewaren als leven, regel en voedsel.

Dit werkterrein van Ons blijft altijd bestaan.

Onze Liefde doorkruist het met een ongelooflijke snelheid.

Want Wij zijn niet onderhevig aan verandering.

Wij zijn onveranderlijk. Wat Wij eenmaal doen, doen Wij altijd.

Maar zelfs met zo'n uitgestrekt werkterrein, na zoveel werk,
na zoveel Liefde die

- in elk geschapen ding en
- in elke vezel van de mens klopt,

is ons Plan nog niet verwezenlijkt. Dit wil zeggen:

dat onze Wil heerst en domineert in het hart van de mens.

Zouden Wij ooit

- zo'n uitgebreid werkterrein kunnen vormen,
 - een Werk dat altijd voortduurt,
- zonder ons Doel te bereiken? Dat zou nooit kunnen!

Enkel het feit dat de Schepping voortduurt,
is het duidelijk teken dat het Koninkrijk van mijn Wil
zijn Leven en zijn volledige Triomf onder de mensen zal hebben.

Wij doen geen nutteloze dingen.
Wij beginnen met een zeer hoge Wijsheid te bepalen wat
het Goede, het Nut en de Glorie is, die Wij moeten ontvangen.

Dan komen Wij in actie.
Ik wil je nu nog een verrassing onthullen. Wanneer de mens
binnengaat in onze Wil om Hem te laten heersen,
gaan Wij opnieuw aan het werk in het werkterrein.
We hernieuwen ons Werk.
We concentreren onze nieuwe Liefde in elk geschapen ding
uitsluitend op deze mens.

In onze overvloed aan Liefde **zeggen Wij hem**:
Zie je hoeveel Wij van je houden? Alleen voor jou ontvouwen Wij ons
werkterrein, herhalen Wij al onze werken.

Luister, en je zal in alles onze nieuwe tonen van Liefde horen,
die je zeggen hoeveel Wij van je houden, hoezeer je bedekt en
verborgen bent in onze Liefde.

Oh, welke voldoening en vreugde geeft je Ons om Ons toe te laten in
ons Werk (in ons werkterrein) te herhalen voor degene die in onze
Wil leeft en die niets anders wil weten dan onze Wil!

Dan erkennen Wij, en de hele Schepping, onze Wil in de mens.
En dan erkennen Wij deze mens als ons kind.
De hele Schepping is gecentraliseerd in deze mens.
En de mens blijft gecentraliseerd in Ons.

Deze mens wordt onlosmakelijk verbonden met alle geschapen
dingen omdat onze Wil het recht geeft op alles.
Ook ons werkterrein vindt zijn beloning:
- de wederkerigheid van ons Werk.

Een mens die in onze Wil leeft,
- werkt al met Ons samen,
- wil doen wat Wij doen,
- wil Ons liefhebben met dezelfde Liefde.

Dat komt omdat de Wil die Ons bezielt Eén is.
Er kunnen dus geen verschillen of ongelijkheden bestaan.

Oh! Wij voelen Ons niet langer geïsoleerd in het veld van de Schepping. Wij hebben ons gezelschap.

Dat is onze Triomf, onze Overwinning, en het grootste Goed dat Wij de mensen kunnen geven.
Wij ontvouwen ons werkterrein veel meer in de ziel van de mens dan in de Schepping die de mens omringt.

En Wij scheppen in haar:

- de stralendste zonnen,
- de mooiste sterren,
- de winden die voortdurend Liefde blazen,
- zeeën van Genade en Schoonheid, en
- een goddelijke en balsemende Lucht.

En deze mens ontvangt alles en laat Ons vrij in ons werkterrein. Hij is onze ware Schepping, die zich op geen enkele wijze heeft verzet tegen wat Wij wilden doen en waarin al onze Werken hun plaats gevonden hebben.

Zo is ons Werkterrein nooit af in degene die in ons Fiat leeft. Wees dus aandachtig en ontvang wat Wij met je willen doen".

Daarna **voegde Hij er** met een onbeschrijfelijke liefde **aan toe**:

"Mijn dochter,

- de zorg die ons Hart het meest na aan het Hart ligt,
 - onze meest toegewijde aandacht,
- is voor de ziel die in onze Wil leeft.

Wij slaan haar nauwlettend gade. Het lijkt erop dat Wij niets anders kunnen doen dan onze werkzame en scheppende Kracht op deze ziel uit te oefenen.

Onze Liefde brengt Ons ertoe haar te observeren

- om te zien wat zij wil doen.

Als zij wil liefhebben, scheidt onze scheppende deugd onze Liefde in het diepst van haar ziel.

Als zij ons wil kennen, creëren wij onze Kennis.

Als zij heilig wil zijn, creëert onze scheppende Deugd de Heiligheid.

Kortom, wanneer deze mens iets wil doen, leent onze Scheppende Kracht zich ertoe om het goede te creëren dat hij wil doen, zodat de mens in zichzelf de Natuur en het Leven van dat Goede voelt.

Wij kunnen en willen niets weigeren aan degene die in onze Wil leeft. Dat zou hetzelfde zijn als het weigeren aan onze Wil zelf, dat wil zeggen het weigeren aan Onszelf.

Het zou te moeilijk zijn om onze scheppende Kracht niet voor Onszelf te gebruiken.

Zie je dan hoe hoog en subliem degene die in onze Wil leeft, is!

Wees dus aandachtig! Denk er alleen aan om in onze Wil te leven. Op die manier zal je onze Scheppende en Werkzame Kracht voelen.

36- 34 - 19 oktober 1938 - Wie zich aan God overgeeft, vindt in Hem zijn Vaderschap, een toevluchtsoord, een schuilplaats. Het Fiat is de steunpilaar en het leven van de hele Schepping. God neemt de touwtjes in handen voor wie in Hem wil leven.

Ik ben in de armen van de Goddelijke Wil, maar met de nachtmerrie van vreselijke lijden die de Hemel ontroert en Hem ertoe brengen mij te helpen en mij de kracht te geven om zo'n pijnlijke toestand te doorstaan.

"Mijn lieve Jezus, help mij, laat mij niet in de steek. Ik voel dat ik zal bezwijken. Wat lijd ik!"

Ik zei dit toen mijn lieve Jezus, beter dan een tedere moeder, zijn armen naar mij uitstreekte om mij tegen zich aan te drukken. Zijn tranen vermengden zich met de mijne.

En vol goedheid **zei Hij mij:**

"Mijn arme dochter, jouw pijn is de Mijne en Ik lijd met jou mee. Dus houdt moed, geef je aan Mij over en je zal de kracht vinden om haar te dragen.

Wie zich aan Mij overgeeft, wordt als een kind dat door zijn moeder wordt opgevoed, die:

- het in doeken wikkelt om het te verwarmen,
- het met haar melk voedt,
- het in haar armen draagt,
- het kust en streelt.

Als het weent, vermengt zij haar tranen met die van haar kind.
De moeder is het leven van haar kind.

O, als het kleine kind zijn moeder niet had, hoe moeilijk zou het dan zijn om op te groeien zonder iemand die het met haar melk voedt, zonder luiers, zonder iemand die het warm houdt. Het zou ziek en zwak worden en alleen door een wonder overleven!
Dat is de ziel die verlaten in mijn armen leeft.

Ze heeft haar Jezus, die voor haar meer is dan een moeder.
Ik voed haar met de melk van mijn Genade.
Ik wikkel haar in het Licht van mijn Wil, wat haar kracht geeft en haar bevestigt in het goede.
Ik houd haar dicht tegen me aan, zodat ze alleen mijn Liefde en de vurige slagen van mijn Hart voelt.
Ik wieg haar in mijn armen.
Als zij weent, ween ik met haar mee.
En zo voelt zij mijn Leven meer dan het hare.

Ze groeit op met Mij en Ik doe met haar wat Ik wil.
Maar degene die niet in Mij leeft, leeft voor zichzelf en is geïsoleerd:
zonder melk, zonder iemand die over haar bestaan waakt.

De ziel die in Mij leeft, vindt een toevluchtsoord in haar lijden, een plek om zich te verbergen zodat niemand haar kan raken.
En als iemand haar zou willen raken, dan weet Ik hoe haar te verdedigen. Want wie haar raakt, raakt Mijzelf.

Ik verberg haar in Mij en Ik breng verwarring bij hen die haar willen slaan. Ik bemin degene die zich aan Mij overgeeft, zozeer, dat Ik haar tot het grootste wonder maak, dat de hele Hemel kan verbazen.
En zo breng Ik degenen die dachten haar te kunnen slaan in verwarring en vernedering.

Laten Wij aan alle pijnen die Wij kennen dit lijden niet toevoegen, dat het pijnlijkste zou zijn niet in Mij te leven, en Ik niet in jou, mijn dochter!

Laat ze maar praten en doen wat ze willen,
zolang ze onze Eenheid maar niet aantasten.
Niemand kan onze geheimen doorgronden, de diepten van mijn
Liefde, noch Mij belemmeren in wat Ik met mijn schepsel wil doen.
Laten Wij leven in één enkele Wil
En alles zal goed gaan tussen jou en Mij.

Toen voegde Hij er met nog meer tedere Liefde aan toe:

"Mijn gezegende dochter, mijn Fiat is de steunpilaar van de hele
schepping. Alles hangt van Hem af.
Er is niets dat niet door zijn Kracht bezield wordt.
Zonder mijn Fiat zouden alle dingen, en de mensen zelf, niets anders
zijn dan levenloze schilderijen of beelden, niet in staat om iets voort
te brengen, te laten groeien of te reproduceren.

Arme schepping, zonder mijn Wil! En toch wordt Hij niet erkend.
Wat een leed! Het leven van alle dingen zijn en zich verstikt voelen in
de dingen die Wij hebben geschapen omdat Wij niet gekende zijn!
Wat een bitterheid!

Als het niet uit Liefde was, en als Wij in staat waren om te
veranderen, zouden Wij onze Wil terugtrekken uit alle mensen en alle
dingen. En alles zou tot niets worden gereduceerd.

Maar Wij zijn onveranderlijk en Wij weten met zekerheid dat onze Wil
gekend, gewild en bemind zal worden, en dat iedereen Hem meer zal
koesteren dan zijn eigen leven. Wij wachten met het onoverwinnelijke
geduld dat onze Godheid kan hebben, totdat onze Wil erkend wordt.

En dat is terecht en met onze hoogste Wijsheid, want Wij doen nooit
iets nutteloos. Als Wij iets doen, dan is dat omdat Wij er ons plezier in
vinden, dat wil zeggen om de Glorie en de Eer te ontvangen voor al
onze Werken, zelfs voor de kleinste bloem in het veld.

Als dat niet zo was, zouden Wij als een God zijn, die zijn Werken niet
kan waarderen en hen niet naar hun juiste waarde kan schatten.

Het is dus rechtvaardig dat onze Wil bekend wordt als het Leven van
alle dingen, zodat Wij het doel bereiken waarvoor Wij de hele
Schepping hebben geschapen.

Je moet weten dat wanneer een mens onze Wil wenst te doen en in Hem binnenkomt, deze mens in onze Wil t hersteld wordt.
De mens wordt hersteld in Heiligheid, in Zuiverheid, in Liefde.
En hij herrijst in de Schoonheid en het Doel waarin Wij hem hebben geschapen. Hij verliest het slechte van de menselijke wil en begint het Leven van het goede.

Wanneer mijn Wil ziet dat de ziel met Hem wil leven, doet mijn Wil hetzelfde als iemand die een klok heeft die is stilgevallen:
hij trekt aan de ketting en de klok begint weer te tikken om de uren en minuten aan te geven en als gids te dienen tijdens de dag van de mens.

Op dezelfde wijze geeft mijn Wil, wanneer Hij ziet dat de mens door de menselijke wil op het pad van het Goede is gestopt, hem de goddelijke Ketting wanneer Hij in de mens binnengaat.

Zodat het hele wezen, menselijk en spiritueel, het nieuwe Leven en de Kracht van de goddelijke ketting voelt die hem overspoelt en die door zijn geest, zijn hart en alle vezels stroomt, met een onweerstaanbare Kracht die heilig en goed is.

Deze ketting markeert de eeuwige minuten en uren van het goddelijke Leven in de ziel.

O, hoe is de ziel doorstroomd door alles wat goddelijk is!

Wij herstellen de ziel in alle dingen.

Wij laten haar overal door de onmetelijkheid van onze Zee stromen.

Wij laten haar doen en nemen wat zij wil.

En hoewel zij onze Onmetelijkheid niet volledig kan omvatten, zelfs al leeft zij in onze Zee, voedt de ziel zich ermee.

Zij kleedt zich in de Koninklijke Gewaden van onze Wil.

In onze Zee vindt zij haar rust, de reine omhelzing van haar Jezus, zijn wederkerige Liefde. Zij deelt zijn Vreugden en zijn Smarten en blijft groeien in het Goede.

Mijn Wil wordt voor haar haar Leven, haar overheersende Passie.

Onze ketting laat haar zo goed lopen dat ze voor zichzelf een klein koninklijk paleis in onze Zee vormt, dat bewoond zal worden door de Heilige Drie-Eenheid die van deze gelukkige mens houdt en hem altijd met nieuwe Genaden en Gaven overlaadt.

Laat het leven in ons Fiat je dan ook dierbaar zijn.
Zo zullen Wij in jou de vreugde en de glorie van de hele schepping vinden, het doel waarvoor Wij haar geschapen hebben.

36- 35 - 26 oktober 1938 - De droevige gevolgen van stoornissen. Het klein ziek kind in de Goddelijke Wil. Wie leeft in de Goddelijke Wil, vormt een steunpilaar voor zijn Schepper en stelt zijn Belangen veilig.

Mijn arme bestaan voelt de extreme behoefte om te leven in de Goddelijke Wil. De bitterheid en het lijden die mij omringen zijn zo talrijk dat ze mij lijken weg te willen trekken van het goddelijke Fiat.

Ik voel dan meer dan ooit de behoefte om in Hem te leven.

Maar ondanks al mijn inspanningen om me over te geven in zijn armen, kan ik niet anders dan me verbitterd, verdoofd en verward voelen door al deze agressie en dit lijden om me heen, zodanig dat ik niet meer verder kan.

"Mijn Jezus, mijn hemelse Moeder, helpt mij!
Zien jullie niet dat ik op het punt sta te bezwijken?
Als u mij niet in uw armen neemt, als u mij niet blijft overspoelen met de golven van uw Goddelijke Wil, dan beef ik bij de gedachte aan wat mij te wachten staat.

O, verlaat me niet, laat me niet alleen in deze triestige toestand."
Dat dacht ik toen mijn altijd vriendelijke Jezus naar me toe kwam rennen om me in zijn armen te sluiten.
In al zijn goedheid **zei Hij mij**

"Mijn lieve dochter, houd moed! Wees niet bang!
Ik kan en wil je niet in de steek laten.

De kettingen van Mijn Wil binden Mij aan jou.
Zij maken ons onafscheidelijk.
Waarom zou je bang zijn om uit Mijn Wil te treden?
Net zoals je Mijn Wil bent binnengegaan door een vastberaden en beslissende daad om in Hem te willen leven, zou er een andere vastberaden en beslissende daad nodig zijn om eruit te treden.

Je hebt dat niet gedaan en mijn dochter zal dat ook nooit doen,
nietwaar!

Ik wil dat je je niet laat verstoren, want daardoor verlies je je kleur en
je frisheid. Het vermindert je kracht en doet je de levendigheid van
het Licht van het Fiat verliezen.

Mijn Liefde blijft onderdrukt en je aandacht verzwakt.
En hoewel je in mijn Wil bent, is het alsof je in een huis bent waarin je
niet wil doen wat je zou moeten doen, namelijk het inrichten,
opruimen en het alle passende pracht geven.

Omdat je verward bent in mijn Wil, geef je er niet om mijn
scheppende en werkzame Daad te ontvangen.
Daarom kan ik je niets geven en niets ontvangen, want je bent als in
een toestand van luiheid. Maar houd moed!
Omdat je omwille van Mij lijdt,
houden Wij je in onze Wil als een klein ziek kind.

Ik ben de eerste die met jou samen lijdt, want het is mijn Lijden en Ik
lijd meer dan jij. Ik ben een verpleger voor jou. Ik help je.
Ik maak een bed van mijn armen.
Ik plaats mijn Lijden om je heen om je te sterken.

Onze Moeder Koningin snelt toe om haar ziek dochtertje aan haar
borst te houden.
Zij die naar Mijn Wil gehandeld heeft, is de draagster van glorie en
vreugde voor de hele Hemel geweest. Daarom snellen allen naar
onze kleine zieke toe: de engelen en de heiligen om haar te helpen
en in haar behoeften te voorzien.

In onze Wil kunnen vreemde zaken die niets met Ons te maken
hebben, niet binnengaan. Het lijden zelf moet ons Lijden zijn.
Anders vindt het geen weg om in onze Wil binnen te dringen.

Dus, moed! Ik wil dat je vrede hebt.
Hoe vaak ben Ikzelf niet ziek geworden onder de druk van wreed
lijden. En *de engelen* kwamen aangerend om Mij te steunen.
Toen *mijn hemelse Vader* Mij in vreselijke Pijnen zag, kwam Hij Zelf
onmiddellijk om Mij in zijn armen te nemen en het gekreun van mijn
Mensheid te bedaren.

Hoe vaak is mijn Moeder in mijn Wil niet ziek geworden bij het zien

van het Lijden van haar Zoon. Het was zo erg dat zij zelf het gevoel had te sterven. Ik rende naar haar toe om haar te ondersteunen, drukte haar tegen mijn Hart zodat zij niet zou bezwijken.

Ik wil dus moed en vrede. Maak je niet zo druk.

Ik zal voor alles zorgen. **Toen voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, je weet nog niet hoeveel Goeds de mens ontvangt door in mijn Wil te leven, hoeveel grote Glorie hij zijn Schepper geeft. Elke daad die de mens in Hem verricht, is een steunpilaar waarop God zijn Kracht van Liefde en Heiligheid kan baseren.

Hoe meer handelingen deze mens herhaalt, hoe meer Wij hem vertrouwen en hoe meer Wij in hem kunnen leggen wat van Ons is. Want onze Wil is er om de mens het vermogen en de kracht te geven om te ontvangen wat Wij willen geven.

Als Wij echter onze Wil en zijn herhaalde handelingen niet in Hem vinden, vinden Wij geen steunpunt voor Onszelf.

Deze mens bezit niet de Kracht, noch het Vermogen, noch de Ruimte om onze Gaven te ontvangen, noch de genade die Wij nodig hebben om hem te kunnen vertrouwen.

Arme mens zonder onze Wil!

Hij is een ware citadel zonder poorten, zonder wachters om haar te verdedigen, blootgesteld aan alle gevaren.

En als Wij zouden willen geven, zouden Wij onze Gaven en ons Leven zelf blootstellen aan onnodige gevaren.

Dat zou betekenen dat Wij beledigingen en ondankbaarheid zouden moeten verdragen, wat Ons zou dwingen om de Gaven en Genade om te zetten in straffen.

Je moet namelijk weten dat wanneer de mens onze Wil wenst, Wij onze Belangen op het spel zetten.

Wij handelen nooit ten koste van Onszelf.

Wij verzekeren eerst onze Belangen en onze Glorie.

Daarna ondernemen Wij actie. Anders zou het zijn:

- alsof Wij niet geïnteresseerd zijn in onze Heiligheid, onze Gaven of wat Wij doen,
- alsof Wij zelf niet weten wat onze Macht is en wat Wij kunnen doen.

Wie is ooit een onderneming begonnen zonder eerst zijn belangen veilig te stellen? Niemand.

Het kan gebeuren dat hij door een tegenslag in zijn onderneming verliezen lijdt. Maar omdat hij er eerst aan gedacht heeft om zijn belangen veilig te stellen, zal dit hem helpen om niet in een lagere positie terecht te komen. En hij kan zijn status behouden.

Als hij daarentegen zijn belangen niet veilig had gesteld, zou hij tot de hongerdood kunnen veroordeeld worden.

Wij willen de mens in onze Wil omdat Wij Onze Belangen veilig willen stellen. Wij geven Liefde, Heiligheid, Goedheid en al het andere. Onze Wil zorgt ervoor dat alles aan Ons wordt teruggegeven in goddelijke Daden.

Wij geven goddelijke Liefde en de mens geeft Ons goddelijke Liefde.

Onze Wil verandert de mens in onze Heiligheid en Goedheid, en zorgt ervoor dat hij Ons heilige en goede Daden geeft. Zijn daden lijken op de Onze omdat onze Wil hen zo maakt.

Wanneer Wij van de mens ontvangen wat van Ons is, en door ons Fiat goddelijk gemaakt is zijn onze Belangen in veiligheid. Onze Liefde viert feest, onze Glorie triomfeert en Wij bereiden nieuwe verrassingen van Liefde, Geschenken en Genade voor.

Wanneer Wij onze Belangen terugvinden, doet niets anders er nog toe. Wij geven zo overvloedig dat de Hemelen er versteld van staan.

36- 36 - 30 oktober 1938 - Wanneer de mens in onze Wil bemint, verdubbelen Wij onze Liefde voor hem. Wij geven hem zelfs het recht om met Ons mee te oordelen. God wil dat elke mens in zijn Wil leeft.

Mijn kleine ronde in de Goddelijke Wil gaat verder. Het lijkt mij moeizaam en het is stap voor stap. Maar mijn lieve Jezus lijkt er tevreden mee te zijn, zolang ik niet afwijk van zijn Fiat.

Ik kan zeggen dat ik echt ziek ben door de vele pijnlijke gebeurtenissen in mijn arm bestaan.
Dus is hij tevreden met het weinige dat ik doe.

Hij blijft mij echter stimuleren en aanmoedigen door me over nieuwe verrassingen van zijn Wil te vertellen, zodat ik mijn vlucht kan Daarom zei Hij, toen Hij mijn kleine ziel bezocht:

"Zalige dochter van mijn Wil,
hoezeer verlang Ik ernaar dat de ziel in onze Goddelijke Wil leeft.

Ik ben zo gelukkig wanneer de ziel haar daden in mijn Wil herhaalt, dat Ik nieuwe Gaven, nieuwe Genaden, nieuwe Liefde en nieuwe Kennis voor haar voorbereid,
Zo leert zij mijn Wil steeds beter kennen en kan zij de hemelse Woning waarin zij de grote eer heeft gehad te mogen verblijven, waarderen en koesteren.

Ook wanneer zij bemint, verdubbel Ik mijn nieuwe Liefde.
Als zij mijn Liefde beantwoordt, kom Ik altijd terug met nieuwe Liefde en nieuwe verrassingen.

De mens voelt zich dan zo overweldigd voelt dat hij verward herhaalt:
"Is het mogelijk dat een God mij zozeer bemint? "

En terwijl hij dat zegt, meegesleept door mijn Liefde, komt hij terug om Mij te beminnen. En opnieuw verras Ik hem met mijn Liefde.

Er ontstaat een liefdeswedstrijd: de menselijke kleinheid harmonieert met de Liefde van zijn Schepper.
Deze mens bemint Mij niet enkel voor zichzelf. Hij voelt mijn Liefde zo sterk dat hij Mij bemint in de naam van iedereen en alles.

Wij voelen dat de mens Ons liefheeft in elke stap, elke beweging, elke gedachte, elk woord en elke hartslag van alle mensen.
Hij houdt van Ons in de zon, in de wind, in de lucht, in de zee.
Er is niets waarin hij niet van Ons houdt.

En hoe gelukkig en verheerlijkt voelen Wij ons dat deze mens ons in alles en in alle dingen bemint! Zo beminnen Wij niet enkel deze mens met een nieuwe Liefde, maar ook alle mensen.

Er gebeuren zulke wonderen in één enkele daad van Liefde in mijn Wil, dat de hele Hemel zich haast om toeschouwer te zijn en te genieten van de nieuwe verrassingen van onze Liefde.

Onze Godheid Zelf wacht met onuitsprekelijke vreugde tot de mens in onze Wil komt om Ons beminnen, zodat Wij onze Liefde kunnen tonen en Ons door iedereen geliefd kunnen voelen.
Zo gaat onze Liefde het actieveld in om haar weg te vinden.

En ze gaat niet alleen het actieveld in. Wanneer de mens zijn daad herhaalt in onze Fiat, brengen Wij ook onze Macht, onze Goedheid en onze Wijsheid naar buiten, waaraan iedereen kan deelnemen.

Wij zullen de vreugde hebben om menselijke generaties te zien die bekleed zijn met onze nieuwe Macht, onze nieuwe Goedheid en onze nieuwe Wijsheid.

Wat zullen Wij niet doen voor deze mens die in onze Wil leeft!
Wij geven hem zelfs het recht om met Ons mee te oordelen.
En als Wij zien dat hij lijdt omdat de zondaar strenge straffen moet ondergaan, verzachten Wij onze rechtvaardige strengheid om hem niet te laten lijden.

En deze mens laat Ons de kus van vergeving geven.
Om hem tevreden te stellen, **zeggen Wij dan**:

“Arm kind, je hebt gelijk.
Je bent van Ons en je maakt ook deel uit van de anderen.
Je voelt in jezelf je banden met de menselijke familie.
Daarom zou je willen dat Wij iedereen vergeven.
Wij zullen doen wat Wij kunnen om je tevreden te stellen, op voorwaarde dat de mens onze vergeving niet minacht of afwijst.

Deze mens in onze Wil is het nieuwe Pasen dat zijn volk in veiligheid wil brengen. O, wat zijn Wij blij dat Wij deze mens altijd bij Ons hebben in Onze Wil!

Want door deze mens voelen Wij ons meer geneigd om Barmhartigheid te betonen, Genade te schenken, de meest hardnekkige zondaars te vergeven en het lijden van de zielen in het Vagevuur te verkorten.

Arm kind! Zij denkt aan iedereen, een lijden dat vergelijkbaar is met ons Lijden. Zij ziet de menselijke familie als zwemmend in onze Wil zonder Hem te erkennen.

Zij leven te midden van vijanden in de meest erbarmelijke ellende.

Toen voegde Jezus eraan toe:

"Mijn dochter, je moet weten dat wanneer de mens onze Wil erkent, ervan houdt en zijn Leven in Hem wil leven,
- deze mens zich uitstort in zijn God en
- God zich uitstort in deze mens.

Met deze wederzijdse uitstorting maakt God de mens tot de Zijne, laat hem deelnemen aan al zijn Daden, rust in deze mens, voedt hem en laat hem steeds meer groeien in zijn Daden.

De mens maakt God tot de zijne.
Het voelt overal zijn aanwezigheid en hij vindt rust in Hem die hij bemint en die zijn leven en het leven van alle dingen vormt.

Bovendien, aangezien de mens zijn daad volbrengt in ons Fiat, voelen Wij de band tussen alle geschapen wezens.

In deze daad wil hij Ons alle mensen en alle dingen geven en laten vinden. Met deze mens lijkt het alsof alle schepselen Ons bezoeken, zodat ze Ons allemaal erkennen, van Ons houden en hun plicht jegens hun Schepper vervullen.
En deze mens treedt in de plaats van allen, houdt van allen en van alles. Niets mag Ons ontbreken in één enkele daad die in onze Wil wordt volbracht.
Anders kunnen Wij niet zeggen dat het onze Daad is.

En **zo kunnen Wij zeggen**: "de mens bemint Ons en verheerlijkt Ons zoals Wij dat willen en verdienen."

Als je Ons dus alles wil geven en Ons voor allen wil liefhebben, leef dan altijd in Onze Wil. En Wij zullen alles in jou vinden.
En onze Rechten zullen hersteld worden.

36- 37 - 6 november 1938 – Eén enkele daad in de Goddelijke Wil omvat alles. Alles wat de mens moet doen, is in God. De menselijke daden vinden de Goddelijke Daden. De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, verenigen de tijden en vormen één enkele daad.

Mijn arme geest voelt zich door een opperste Kracht meegevoerd in de Zee van de Goddelijke Wil. Ook al doorloop ik Hem in alle richtingen, ik kan Hem nooit helemaal omvatten.

Zij is zo immens groot dat zij mijn kleinheid niet toestaat haar te bekijken of haar geheel te omarmen. En zelfs als het lijkt dat ik in deze zee gelopen heb, is haar onmetelijkheid zo groot dat ik het gevoel heb van slechts een paar stappen te hebben gezet. Ik was verbaasd!

Toen kwam mijn lieve Jezus me bezoeken en **Hij zei me:**
"Mijn goede dochter, mijn onmetelijkheid is ontoegankelijk. De mens kan haar niet in haar geheel omvatten. En wat Wij ook van het Onze geven, het zijn slechts enkele kleine druppels in vergelijking met onze Onmetelijkheid.

Weet dat één enkele Daad van onze Wil zo groot is dat Hij alle mogelijke en denkbare dingen overtreft en dat Hij alle wezens en alle dingen in Zichzelf omarmt en omvat.

Wanneer de mens Ons zijn daad aanbiedt en deze door onze Wil laat investeren, ontvangen Wij een zo grote Glorie, dat zijn Daad de hele Schepping overstijgt. De Schepping heeft immers geen verstand.

Terwijl de daad waarin de mens Ons laat handelen de volheid van het menselijk verstand bezit, dat, doordrongen van het goddelijk Verstand, de hemel, de zon en alle dingen overstijgt.

Onze Glorie is zo groot!
De wederkerigheid van de Liefde die Wij ontvangen lijkt ongelooflijk, en het Goede dat de mens ontvangt is onberekenbaar.

Wanneer de mens Ons zijn daad schenkt en Wij deze tot de Onze maken, willen alle geschapen dingen zich aan de mens geven:
- de zon met haar licht,

- de hemel met haar onmetelijkheid,
- de wind met haar kracht en haar heerschappij.
Alle dingen vinden een plaats in deze daad en willen zich geven omdat hun God komt om verheerlijkt te worden met de volheid van het menselijk verstand, dat hun ontzegd is.

Jezus zweeg en ik vroeg me af:

hoe is het mogelijk dat onze daad zoveel goeds teweegbrengt, alleen maar door in de Goddelijke Wil binnen te treden?

Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, dit gebeurt op een eenvoudige en bijna natuurlijke manier, omdat ons Goddelijke Wezen zeer eenvoudig is. Hetzelfde geldt voor al onze Daden.

Je moet weten dat *alles wat de mens aan Goeds zou moeten doen, gedaan is, gevormd is en gevoed is door onze Goddelijke Wil.*
Je kan zeggen dat de daden van deze mens: bestonden, bestaan en zullen bestaan in mijn Wil. Ze zijn daar geordend en gerangschikt. En elk van hen heeft zijn plaats in onze Wil. Bovendien worden zij eerst in Ons gevormd. Vervolgens brengen Wij hen, elk op zijn tijd, op de wereld.

Bij het binnentreden in onze Wil vindt de ziel alles wat haar reeds toebehoort. En Wij willen dat zij dit aanneemt. Bijgevolg vinden de menselijke daden onze Goddelijke Daden, die door Ons voor deze ziel zijn vastgesteld.

De menselijke handelingen hechten zich eraan vast, veranderen zichzelf, omarmen elkaar, en sluiten zich aan op in onze Goddelijke Daden, die reeds de hunne zijn. Zo wordt de menselijke handeling een Goddelijke Handeling.

En omdat onze Goddelijke Daad groot en immens is, terwijl de menselijke daad klein is, voelt hij zich opgelost in de Goddelijke Daad, alsof hij zijn leven verliest. Maar dat is niet zo.

Het kleine leven bestaat.

Het menselijk verstand is verloren gegaan, het heeft zich gesloten. Het is door het Onze ingenomen, tot zijn hoogste eer en tot onze

hoogste Glorie, omdat Wij van het Onze gegeven hebben aan de mens.

Al spelend met het kleine atoompje van de menselijke wil, verrichten Wij wonderen van Liefde, Heiligheid en Glorie voor Onszelf, die de Hemel en de Aarde verbazen.

En zo voelen Wij Ons vergoed voor de schepping van de mens samen met de hele Schepping.

Je moet weten dat alles wat de mens in onze Wil doet, in onuitwisbare letters van Licht in ons Fiat geschreven blijft. Het zijn deze Daden die, met hun oneindige Waarde, de macht zullen hebben om het Koninkrijk van onze Wil aan de mens te geven.

Om deze reden wachten Wij tot deze Daden volbracht zijn. Zij zullen Ons een zodanige wederkerigheid van Liefde en Glorie schenken, en de levenden zoveel Genade schenken, als om het deel tussen de Schepper en de mens gelijk te maken.

Dan zal onze Wil in staat zal zijn om te heersen in de menselijke familie. Een daad in onze Wil is zo groot, zodanig dat Wij alles kunnen doen en geven".

Vervolgens voegde Jezus eraan toe:

"Mijn dochter, wanneer de ziel onze Wil binnengaat, vindt zij
- alle Waarheden die Ik haar heb bekend gemaakt en
- die zij heeft gekend met betrekking tot mijn Goddelijke Wil.

Toen deze Waarheden aan de ziel werden geopenbaard, ontving zij het Zaad van elk van hen en zij voelt dat zij hen bezit.

En wanneer de ziel onze Wil binnengaat en deze Waarheden in zichzelf voelt, vindt zij hen terug in mijn Fiat als koninginnen die
- haar bij de hand nemen,
- haar naar God doen opstijgen en
- Hem meer bekendmaken door haar een nieuw Licht en nieuwe Genaden te schenken.

Zo vormen mijn Waarheden 'de ladder' om naar God te gaan. En God, die de mens in zijn Armen ziet klimmen, voelt zoveel Liefde

dat Hij afdaald in de diepte van de mens,
- om te genieten van zijn Waarheden, en
- om hem te bevestigen en hem te onderrichten over de manier waarop hij zijn leven moet leiden volgens de Waarheden die hij heeft leren kennen.

Je kan zeggen dat de ziel en God een goddelijke Gemeenschap vormen die samenwerkt en bemint met één Liefde.

Je moet weten dat de Daden die in mijn Wil volbracht worden, de tijden verenigen en van hen één enkele Daad vormen. De afstand tussen hen bestaat niet. Ze zijn zo identiek dat ze, hoewel ze ontelbaar zijn, toch enkel één Daad vormen.

Wanneer de ziel handelt in mijn Wil, bemint zij, aanbidt zij, en verenigt zij alle tijden.
Zo vindt zij deze daden verenigd met de daden die *de onschuldige Adam* verrichtte toen hij beminde en handelde in de Goddelijke Velden van ons Fiat.
Zij worden één met de Daden en de Liefde van *de Hemelse Koningin* en zelfs met de Daden en de Liefde van *ons Allerhoogste Wezen*.

Deze Daden hebben de kracht om zich met alle te identificeren en overal hun ereplaats in te nemen.
Waar mijn Wil is, *kunnen Zij zeggen*: “Het is onze plaats”.

Deze Daden, volbracht in onze Wil, zijn begiftigd met een goddelijke Waarde. Ieder bezit een nieuw Geluk, een nieuwe Vreugde. Zozeer zelfs dat de mens in zijn daden ontelbare Vreugden, eindeloze Tevredenheden en Gelukzaligheden vormt, genoeg om een paradijs van verrukkingen en zaligheden te vormen, bovenop wat zijn Schepper hem zal geven.

En dit op een natuurlijke wijze.
Wanneer mijn Wil werkt, of dat nu in Ons is of in de mens, dan brengt Hij de volheid van zijn Vreugden en Verrukkingen teweeg. En Hij investeert in wat Hij doet.

Mijn Wil, die van nature zijn Zeeën van steeds nieuwe en oneindige Vreugden bezit, kan niet werken als Hij geen nieuwe Vreugden en Verrukkingen voortbrengt.

Zo krijgt alles wat de ziel in mijn Wil volbrengt, krachtens zijn Wil, het karakter van hemelse Vreugde.

Dan kan ze zeggen:

“ik heb zelf een paradijs voor mezelf gecreëerd omdat het Goddelijke Fiat met mij samengewerkt heeft.”

36- 38 - 13 november 1938 – De Waarheden over de Goddelijke Wil zullen het regime, de wetten en het machtige leger vormen. Kennis van de Waarheden zal het Leven, het Licht en het Goede brengen dat deze Kennis bezit. Hoe kunnen wij weten of wij in de Goddelijke Wil leven?

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder.

Anders zou ik trouwens het gevoel hebben dat ik zelf mijn ziel dood. God behoede mij daarvoor!

Hoe kan ik trouwens leven zonder Leven!

Ik dacht toen aan de Waarheden die Jezus mij had verteld over zijn Goddelijke Wil, alsof ik twijfels wilde zaaien en het niet goed begreep.

Ik zei tegen mezelf:

is het mogelijk om zo ver te komen in de Goddelijke Wil?

Mijn geliefde Jezus verraste me met zijn Goedheid en Hij zei:

"Mijn gezegende dochter, wees niet verbaasd.

Mijn Wil heeft de Macht om de mens te brengen waar Hij wil, op voorwaarde dat ze het samen doen.

Je moet weten dat zijn Koninkrijk zal worden gevormd en gevestigd op de Waarheden die mijn Wil heeft geopenbaard.

Hoe meer Waarheden Hij openbaart, hoe mooier, majestueuzer en overvloediger zijn Koninkrijk zal zijn.

Mijn Waarheden zullen het regime, de wetten, het voedsel, het machtige leger, de verdediging en het Leven zelf vormen van degene die in Hem zal leven.

Elk van mijn Waarheden zal zijn eigen specifieke taak vervullen:

- de ene zal een leraar zijn,
- een andere een liefhebbende vader,
- weer een andere een zeer tedere Moeder die, om haar kind niet

aan gevaar bloot te stellen, het in haar schoot draagt, het in haar armen wiegt, het voedt met haar Liefde en het met Licht kleedt. Kortom, elke Waarheid zal een bijzonder Goed brengen.

Zie je hoe rijk het Koninkrijk van mijn Wil zal zijn nadat Ik zoveel Waarheden gesproken heb?

Het stoort Mij dat je niet alles op papier schrijft. Want dan zullen de mensen iets Goeds missen, aangezien de zij zullen ontvangen naar gelang wat zij weten.

Kennis zal het Leven, het Licht en het Goede brengen dat deze Kennis bezit. Het is bijna onmogelijk om iets goeds te bezitten zonder het te kennen.

Het zou zijn alsof wij:

- geen ogen hadden om te zien, geen verstand om te begrijpen,
- geen handen om te handelen, geen voeten om te lopen,
- geen hart om lief te hebben.

Het eerste wat Kennis doet, is *ogen geven*, zodat de mens niet langer een arme blinde blijft. En door zich aan de mens te laten zien, maakt Kennis zich begrijpelijk, zodat de mens het Goede en het Leven verlangt dat de kennis hem wil geven.

Bovendien wordt de Kennis van mijn Waarheid zelf *acteur en toeschouwer* om zijn Leven in de mens over te brengen.

Je moet weten dat de Daden die in mijn Wil worden volbracht:

- onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn,
- maar toch zeer verschillend van elkaar zijn:
verschillend in Heiligheid, Schoonheid, Liefde en Wijsheid.

Zij zullen *het teken dragen van de heilige Drie-Eenheid*,

- waarin de goddelijke Personen verschillend zijn,
- hoewel Zij onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Hun Wil is één, net als hun Heiligheid, hun Goedheid, enzovoort. Deze daden zullen dus onlosmakelijk met elkaar verbonden en toch verschillend zijn. Ze zullen het teken van de Allerhoogste Drie-Eenheid in zich dragen, één en drie, drie en één.

Meer nog, *zij zullen de Allerhoogste Drie-Eenheid bezitten*, die hun Leven zal zijn. Deze Daden zullen onze zeer grote Glorie zijn en die van de hele Hemel.

Deze zal in deze Daden ons Goddelijk Leven zal zien,
- zoveel keer vermenigvuldigd
als het aantal daden dat de mens in onze Goddelijke Wil verricht.

Ik vroeg mij toen af:

“hoe kunnen we weten of we in de Goddelijke Wil leven?”

“Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, dat is gemakkelijk.
Je moet weten dat wanneer mijn goddelijke Fiat in de ziel heerst,
Hij zijn werkzame en voortdurende Daad heeft.
En Hij doet nooit “niets”.

Hij is Leven, en dit Leven moet ademen, bewegen, het hart laten kloppen en zich laten voelen. Het moet de eerste Daad zijn die werkt. De mens voelt zich onder zijn Heerschappij en volgt zijn Daden, bijna voortdurend in de Goddelijke Wil.

Continuïteit is dus een zeker teken dat je leeft in mijn Wil.
Met deze continuïteit voelt de mens de behoefte aan zijn Adem,
Beweging, zijn Goddelijke Bekwaamheid.

Als de mens zijn voortdurende handelingen onderbreekt,
voelt hij dat hij Leven, beweging en alles mist.

En deze mens zet dan onmiddellijk zijn voortdurende handelingen verder, omdat hij weet dat het hem veel zal kosten als hij zijn handelingen niet verderzet.
Het zal hem het Goddelijke Leven kosten en degene die het al bezat, laat dit niet gemakkelijk ontsnappen.

Weet je wat deze werking van de mens in de Goddelijke Wil is?

Het is de manifestatie van het Leven van mijn Wil in de mens.
Enkel mijn Wil heeft immers de kracht om zijn voortdurende handelingen niet te stoppen.

Als Hij zou kunnen stoppen, wat onmogelijk is, zouden alle wezens en alle dingen als verlamd en levenloos worden.

De mens bezit uit zichzelf niet deze kracht van voortdurende werking. Maar verenigd met mijn Wil heeft hij de Deugd, de Kracht, de Wil en de Liefde om dit te doen.

In mijn Wil kan Hij de dingen veranderen, op voorwaarde dat de mens zich door Hem laat leiden en bezitten!
Hij kan deze veranderingen tot stand brengen,
- zodat de mens zichzelf niet meer herkent,
en hem slechts een vage herinnering aan zijn vroeger leven overblijft.

En er is nog een ander teken:

Wanneer mijn Wil ziet dat de ziel bereid is om Hem te laten heersen, legt Hij eerst een balsem op haar wil en haar lijden, met een sfeer van vrede. En dan vormt Hij daar zijn Troon.

Bijgevolg bezit zij die in mijn Wil leeft
- een Kracht die nooit verzwakt,
- een Liefde die, hoewel zij niemand liefheeft, iedereen in God liefheeft met een ware Liefde.

Aan hoeveel offers is zij blootgesteld, voor allen en voor elk afzonderlijk! Arme dochter, zij is de ware martelares en het slachtoffer van allen!

O wanneer Ik haar zie lijden, hoe vaak kijk Ik haar met tederheid en medeleven aan!

En om haar aan te moedigen, **zeg Ik haar:**

“Mijn kind, je hebt hetzelfde lot ondergaan als Ik.

Arm kind, houd moed! Uw Jezus bemint je nog meer!

En omdat zij zich nog meer door Mij geliefd voelt, glimlacht ze in haar lijden en geeft ze zich over in mijn armen.

Mijn dochter, om te ondervinden en te bezitten wat mijn Wil kan doen, moet je in Hem vertoeven.

Anders zullen de mensen er geen woord van begrijpen.

36- 39 - 20 november 1938 -De Goddelijke Wil is de toeschouwer van de ziel. De ziel die in het Fiat van God leeft, is een klein goddelijk Veld. Hoe meer de mens een daad verricht in de Goddelijke Wil, hoe meer hij in God binnengaat.

De mens brengt de Goedheid en de Heiligheid van Gods Leven voort, wanneer hij zijn goede en heilige daden verricht in bezit van de Wil en het Leven van God.

Het lijkt mij dat de Goddelijke Wil zowel binnen als buiten mij aanwezig is om mij te verrassen wanneer ik op het punt sta::

- mijn kleine daden te verrichten,
 - mijn klein 'ik bemin U' te zeggen,
- om mijn daden:
- met zijn Licht te doordringen en
 - hen tot de Zijne te maken.

Zijn aandacht is zo bewonderenswaardig en onnavolgbaar dat ze elk begrip te boven gaat. Als de mens niet aandachtig is om Hem zijn kleine daden te geven, oh, wat lijdt Hij dan!

Hoe graag zou ik ook zo aandachtig zijn als Hij is, om niets te laten ontsnappen, zodat Wij elkaar kunnen verrassen! Dat dacht ik. Toen bezocht mijn lieve Jezus mijn kleine ziel.

En vol liefde **zei Hij mij**:

"Mijn gezegende dochter,

mijn Wil is de toeschouwer van de ziel die in Hem wil leven.

Hij wacht

- tot zij bemint om *met haar te kunnen beminnen.*
- tot zij handelt, om *Handelende en Toeschouwer* te worden.

Mijn Wil wacht voortdurend op alle handelingen van de mens om ze te investeren, om Handelende te worden en hen tot de Zijne te maken.

Je moet weten: wanneer de ziel mijn Wil binnengaat, vindt zij:

- de Heiligheid van God die haar ziel investeert,
- de Goddelijke Schoonheid die haar verfraait,
- zijn Liefde die haar in God verandert,

- zijn Zuiverheid die haar zo zuiver maakt
dat zij zichzelf niet meer herkent,
- zijn Licht dat haar de goddelijke Gelijkenis geeft.

O, hoezeer heeft mijn Wil de macht om het lot van de mens te veranderen. Daarom wordt mijn Wil **de toeschouwer** die zijn werk wil volbrengen. Want zij heeft sinds alle eeuwigheid voorbereid wat er voor deze mens moet gebeuren.

Hij wil niet worden onderdrukt in zijn onophoudelijke Beweging. Hij sluit deze mens op in zijn eeuwige beweging om te ontvangen en te geven, zodat Hij niet hoeft te lijden door het wachten. Want als degene die in zijn Wil leeft niet met Hem leeft, verdraagt Hij dat niet.

Als Hij deze ziel niet voelt in zijn goddelijke Beweging, lijkt zijn Heiligheid verdeeld en zijn Liefde belemmerd en verstikt.

Daarom hebben Wij dit kleine goddelijke Veld waar Wij ons Werk kunnen ontplooiën: diegene die leeft in ons Fiat. Onze Wil geeft ons de aanpasbare materialen om de mooiste werken te verwezenlijken.

Wij willen werken in het kleine Veld van de ziel. Wij willen daar de materie van onze Heiligheid vinden, want Wij steken onze heilige Handen nooit in de menselijke modder.

Om onze mooiste werken te volbrengen, willen Wij

- aangetrokken worden door onze Zuiverheid,
- verrukt worden door onze Schoonheid en onze Liefde die Ons dwingt om te handelen.

Alleen onze Wil kan Ons deze kneedbare goddelijke materialen verschaffen die Wij modelleren en waarmee Wij Werken creëren, die de Hemel en de aarde verblinden.

In de mens waarin onze Wil niet aanwezig is, zijn wij gedwongen niets te doen omdat wij niet de juiste materialen vinden. En zelfs als er enkele goede daden zijn, zijn deze slechts schijnbaar

goed omdat ze bedorven zijn door eigenwaarde, roem en onjuiste bedoelingen.

Daarom weigeren Wij in deze mens te werken, omdat Wij daarmee onze mooiste Werken in gevaar zouden brengen.

Wij zorgen eerst voor onze eigen veiligheid.

En pas daarna gaan Wij aan de slag.

Je moet weten dat:

- hoe meer de mens daden verricht in onze Wil,
- hoe meer hij in God binnengaat,
- hoe meer Wij het kleine veld in onze goddelijke Schoot vergroten,
- hoe meer Wij mooie werken kunnen verrichten en
- hoe meer Wij kunnen geven van wat van Ons is.

De mens bevindt zich zo altijd in **de groeiende Daad** van ons Goddelijke Leven.

Onze Liefde houdt zo veel van de mens dat Hij hem in onze armen draagt en **Ons voortdurend doet zeggen**:

“Wij maken je naar ons Beeld en onze Gelijkenis”.

En onze Liefde doet Ons de mens verheffen met onze goddelijke Adem, onze Heiligheid, onze Macht en onze Goedheid.

Wij kijken naar de mens en zien onze Weerspiegeling, onze Wijsheid en onze betoverende Schoonheid.

Hoe is het mogelijk om zonder deze mens te zijn als Wij verbonden zijn door onze Goddelijke Voorrechten?

Als hij onze dingen bezit, is dat om Ons te beminnen.

En om zijn schulden te betalen voor alles wat Wij hem gegeven hebben, geeft hij Ons voortdurend wat Wij hem gegeven hebben.

Meer nog, door in onze Wil te leven, heeft de mens van Ons de deugd ontvangen **om ‘Leven’ te kunnen voortbrengen**, en geen werken.

Want door onze Heiligheid, onze Liefde en al het andere te geven, geven Wij **de voortbrengende Deugd** die voortdurend:

- het Leven van Heiligheid voortbrengt,
- het Leven van Liefde,
- het Leven van Licht, van Goedheid, van Macht, van Wijsheid.

En deze mens biedt Ons dat aan. Hij omringt Ons ermee.
En hij houdt nooit op om Ons een uitwisseling te geven,
van Levens die Wij hem gegeven hebben.

O, wat een voldoening, wat een feest, wat een glorie
om zoveel Levens naar Ons te zien terugkeren:

- die Ons beminnen,
- die onze Heiligheid verheerlijken!

Zij weerspiegelen ons Licht, onze Wijsheid en onze Goedheid.

De andere mensen kunnen Ons:

- hoogstens werken van Heiligheid en Liefde geven,
- maar geen Levens geven.

Alleen degene die in onze Wil leeft, krijgt de macht om zoveel Levens
te vormen met haar Daden, omdat zij van Ons de **genererende
Deugd** ontvangen heeft om zoveel Levens te genereren als zij wil,
om Ons te kunnen zeggen:

“U hebt mij het leven gegeven, ik geef U het leven.”

Zie je dan het grote verschil?

Het leven spreekt, het is niet onderhevig aan vergankelijkheid, het
kan voortbrengen.

Werken echter spreken niet, brengen niet voort en zijn onderhevig
aan versnippering.

Wat de mens die in onze Wil leeft Ons kan geven,
en hoe hij Ons kan liefhebben, kan niemand bereiken.

Hoe groot de werken ook zijn die mensen die niet in de Goddelijke
Wil leven zouden kunnen volbrengen, ze zouden altijd slechts:

- kleine druppels water zijn vergeleken met de zee,
- kleine lichtjes zijn vergeleken met de zon.

Eén enkele ‘*ik bemin U*’ van deze mens laat alle liefde van alle
andere mensen samen achter zich.

Dat ‘*ik bemin U*’, hoe klein ook, loopt, rent, omhelst en stijgt boven
alles uit. Het komt in onze Armen:

- om Ons te kussen en Ons duizend en duizend keer te strelen,
- om Ons zoveel mooie dingen over onze Liefde te vertellen.

Hij zoekt zijn toevlucht in onze Schoot

En Wij horen hem Ons altijd zeggen: “*ik bemin U, ik bemin U, ik bemin U, Leven van mijn leven. U hebt mij voortgebracht en ik zal U altijd beminnen.*”

Wat hij ook doet, hij vormt het Leven.

Als de mens die het leven van onze Wil bezit, goede en heilige daden verricht, dan brengt hij het Leven van onze Goedheid en van onze Heiligheid voort.

En als hij in onze Armen komt, vertellen zijn daden Ons over de geschiedenis van onze Goedheid en onze Heiligheid.

O, hoeveel mooie dingen vertellen zij Ons!

Met hoeveel gratie vertellen zij Ons:

- over onze Goedheid,
- over de hoogte en de grootsheid van de Heiligheid die Wij bezitten!

Zij blijven maar zeggen hoe goed en heilig Wij zijn!

Zich in onze goddelijke Schoot werpend, dringen zij door tot de meest verborgen intieme plaatsen om nog meer te horen hoe goed en heilig Wij zijn.

Zij blijven daar om te blijven prijzen hoe goed en heilig Wij zijn.

O, hoe mooi is het om onze goddelijke geschiedenis te horen vertellen door een menselijke wil die verenigd is met de Onze, die haar suggereert wat haar Schepper is!

Kortom, als hij ons wil verheerlijken, brengt hij het Leven van onze glorie voort en vertelt hij Ons over onze Glorie.

Als Hij onze Macht, onze Wijsheid en onze Schoonheid bewondert:

- voelt hij in zichzelf het Leven van onze goddelijke Eigenschappen
- en vertelt hij ons hoe machtig, wijs en mooi Wij zijn.

Hij zegt ons:” Leven van mijn leven, ik heb U gekend en ik voel de behoefte om over U te spreken en U uw goddelijke verhaal te vertellen.

Deze levens zijn onze grootste glorie, onze lange generatie, onlosmakelijk verbonden met Ons. Zij zijn altijd in beweging en hebben altijd iets te zeggen over ons Allerhoogste Wezen.

Maar het ene leven wacht niet op het andere: als het ene komt, volgt het andere, en nog een ander. Ze houden nooit op.

Onze tevredenheid is volledig, het doel van de Schepping is bereikt: het gezelschap hebben van de mens die Ons kent.

En terwijl hij bij Ons is voor onze vreugde, laten Wij hem groeien in onze Gelijkenis.

Wie zou het gezelschap van degene die hem toebehoort niet liefhebben? Meer nog, Wij houden van het gezelschap van de mens omdat Wij het Leven van zijn leven zijn.

Daarom was onze Pijn enorm toen Adam, onze eerste zoon, uit onze Wil stapte om zijn eigen wil te doen.

De arme man verloor de Voortbrengende Deugd om met zijn daden Goddelijke Levens voort te brengen. Hij kon hooguit nog werken verrichten, maar geen levens meer voortbrengen.

Verenigd met onze Wil had hij de goddelijke Deugd in zijn macht. Hij kon met zijn daden zoveel levens vormen als hij wilde.

Wat hem overkwam is vergelijkbaar

- met een onvruchtbare moeder aan wie de kracht om te baren niet gegeven is, of
 - met iemand die een werk wil verrichten dat een gouden draad heeft. Deze persoon doet de gouden draad weg. Hij gaat zelfs zo ver dat hij op die afgedankte gouden draad gaat staan.
- Dit is mijn Wil als Leven die is vervangen door de draad van zijn wil, die we een ijzeren draad kunnen noemen.

Arme Adam! Hij kon geen gouden werken meer verrichten, gehuld in de stralende Zon van mijn Wil. Hij moest genoeg nemen met het verrichten van ijzeren werken, en zelfs vuile werken vol hartstochten.

Het lot van Adam onderging zo'n verandering dat hij bijna onherkenbaar was. Hij daalde af in een afgrond van ellende. Kracht en Licht waren niet langer in zijn macht.

Vóór de zonde groeiden ons Beeld en onze Gelijkenis in al zijn daden in hem,

- omdat dat een taak was die Wij op ons hadden genomen bij zijn schepping, en
- omdat Wij onze Taak wilden verderzetten, ons scheppende Woord door zijn eigen daden in kracht wilden houden, hem altijd bij Ons wilden houden en voortdurend met hem in contact wilden blijven.

Daarom was ons Lijden immens groot!

Als het in onze Alwetendheid niet duidelijk geweest was dat onze Wil in de komende eeuwen als leven zou heersen, hetgeen een balsem op ons intens Lijden was, dan zouden Wij omwille van onze pijn, de hele schepping tot niets herleid hebben.

Want als onze Wil niet heerst, heeft de Schepping voor ons geen nut meer. Ze diende alleen nog maar de mens.

Terwijl Wij alle dingen hadden geschapen om Ons en hen te dienen.

Bid dus dat mijn Wil terugkeert als Leven.

En jij, wees zijn slachtofferziel.

36- 40 - 26 november 1938 –De Goddelijke Wil plaatst de goddelijke beweging in degene die in Hem leeft. Deze mens kan alles aan zijn Schepper geven. De zielen die op aarde in de Goddelijke Wil leven en de Zaligen in de Hemel

Ik ben onder de eeuwige golven van de Goddelijke Wil.

Hij wil zich altijd aan de mensen geven.

Maar Hij wil dat de mens dat ook wil.

De Goddelijke Wil wenst geen indringer te zijn die zich in de mens bevindt zonder dat deze dat weet.

Hij wil dat je Hem zoekt. Hij wil de mens zijn kus van Liefde geven.

Dan komt Hij, als een veroveraar beladen met geschenken, de mens binnen en overlaadt hem met zijn Gaven. Ik dacht daarover na.

Mijn lieve Jezus voelde de behoefte om zijn geheimen aan de mens toe te vertrouwen. **Hij zei mij:**

"Mijn gezegende dochter, mijn Wil wil geven.

Maar Hij wil de bereidheid van de mens vinden om zijn Gaven neer te leggen. De bereidheid is als de aarde in de handen van de boer: hoeveel zaad hij ook heeft, zonder aarde om het te zaaien, zal hij nooit kunnen planten.

Als de aarde verstand had en niet bereid was om zijn zaad te ontvangen, zou de arme boer het gevoel hebben dat het zaad waarmee hij de aarde wilde verrijken, hem in het gezicht werd teruggeworpen.

Zo is mijn Wil. Hij wil geven, maar als Hij geen ontvankelijke ziel vindt, zal Hij geen plaats vinden om zijn Gaven neer te leggen. Tot zijn grote wanhoop zal Hij het gevoel hebben dat ze Hem in het gezicht worden teruggeworpen. En als Hij met de ziel zou willen spreken, zou Hij geen oor vinden om naar Hem te luisteren.

Het bereid zijn:

- bereidt de ziel voor,
- opent de goddelijke Poorten,
- geeft het gehoor en
- brengt de ziel in verbinding.

Op deze wijze voelt zij vooraf wat mijn Wil haar wil schenken.

En zij houdt ervan en verlangt naar wat zij zal ontvangen.

Als zij niet bereid is, geven Wij niets, omdat Wij onze gaven niet aan nutteloosheid willen blootstellen.

De bereidheid is als de aarde voor de boer, die zich onderwerpt aan wat de boer wil doen. Ze laat zich bewerken, wieden en bewaart in haar voren het zaad dat hij in haar wil zaaien.

Hetzelfde geldt voor ons Allerhoogste Wezen.

Als Wij de bereidheid vinden, doen Wij ons werk en bereiden Wij de mens voor door hem te zuiveren. Met onze scheppende Handen bereiden Wij de plaats voor waar Wij onze Gaven kunnen plaatsen en onze mooiste Werken kunnen vormen.

Maar als de ziel niet bereid is, kunnen wij ondanks al onze Macht niets doen, omdat haar binnenste verstopt is met stenen, doornen en lage hartstochten. En omdat de ziel niet bereid is, staat ze ons niet toe deze weg te nemen. Hoeveel heiligheid gaat zo in rook op door een gebrek aan bereidheid!

Bovendien past de ziel zich, als ze niet bereid is, niet aan het Leven in onze Goddelijke Wil aan. Ze heeft zelfs het gevoel dat onze Wil niet voor haar is. De Heiligheid van onze Wil overweldigt de mens.

- zijn Zuiverheid maakt hem beschaamd,
- zijn Licht verblindt hem.

Maar als de ziel bereid is, werpt ze zich in de armen van onze Wil en laat ze Ons met haar doen wat Wij willen.

Ze is als een klein kind dat onze Werken met zoveel liefde ontvangt dat Wij er verrukt over zijn.

Wat doet onze Wil?

Hij verspreidt zijn Goddelijke Beweging.

Met deze Goddelijke Beweging vindt de ziel al onze werken in actie. Zij omarmt hen en investeert hen met haar kleine liefde.

Zij vindt mijn Conceptie en mijn Geboorte in actie.

Ik laat haar niet enkel haar gang gaan, Ik vind er zoveel plezier in dat Ik me beloond voel voor mijn Geboorte op aarde, omdat Ik een ziel vind die met Mij herboren wordt.

Maar deze ziel gaat nog verder. De Goddelijke Beweging die zij bezit, doet haar overal naartoe lopen en alles wat mijn Mensheid gedaan heeft vinden, als een machtig leger:

- mijn Tranen, mijn Woorden en mijn Gebeden,
- mijn Stappen en mijn Lijden.

Deze ziel neemt alles op, omarmt alles en aanbidt alles.

Er is niets van wat Ik heb gedaan waarin zij niet haar liefde investeert. En wat doet zij dan? Zij maakt dat alles haar toebehoort. Met een kinderlijke charme en manier sluit zij alles in haar boezem.

Zij verheft zich tot onze Godheid, zij schikt alles om Ons heen en in een uitbarsting van liefde zegt zij Ons:

“Aanbiddelijke Majesteit, zie hoeveel mooie dingen ik U breng!

Alles is van mij. Ik breng U alles:

- opdat dit alles U bemint, U aanbidt, U verheerlijkt en
- in ruil voor alle Liefde die U voor mij en voor ons allen hebt.

Deze goddelijke Beweging die mijn Wil in de mens plaatst, die in Hem leeft, is het nieuwe Leven dat hij ontvangt.

Met deze Beweging heeft hij recht op alles.

Wat van Ons is, is ook van de mens. Daarom kan hij Ons alles geven. Oh, welke verrassingen bezorgt hij Ons!

Hij heeft Ons altijd iets te geven.

Met deze Goddelijke Beweging heeft hij de eigenschap om overal heen te rennen.

Het ene moment brengt hij ons de schepping om Ons te beminnen, net zoals Wij haar hebben bemind in alle geschapen dingen. Op een ander moment brengt hij Ons alle mensen die Ons beminnen om Ons namens iedereen en met iedereen te beminnen.

Een andere keer brengt hij Ons alles wat Ik gedaan heb toen ik op aarde was om Ons te kunnen zeggen: ik bemin u zoals u uzelf bemint. Deze mens houdt nooit op. Het lijkt alsof hij niet kan leven zonder ons nieuwe verrassingen van Liefde te brengen.

Hij wil Ons kunnen zeggen: "Ik bemin U, ik bemin U altijd." Daarom noemen Wij deze mens onze Vreugde, ons eeuwige Geluk. Want er is geen grotere vreugde voor Ons dan de voortdurende liefde van de mens.

Je moet namelijk weten dat één enkele daad die in onze Wil wordt volbracht, meer is dan een opkomende zon. Deze overspoelt met haar licht de hele aarde, de zee, de bronnen, en zelfs het kleinste grassprietje wordt niet vergeten. Alles is met licht bedekt.

Op dezelfde manier loopt een Daad die in onze Wil volbracht wordt, zoekt hij, bedekt hij alle dingen en vormt hij zijn stralende zilveren mantel buiten en binnen de mensen. Zo getooid brengt Hij hen voor onze aanbiddelijke Majesteit, en doet Ons in onze Wil smeken met stemmen van Licht en Liefde die voor allen spreken.

Door een zachte betovering over onze goddelijke pupillen te leggen, laat Hij ons alle mensen gekleed in ons goddelijk Licht zien. Wij verheerlijken dan de Kracht van ons Fiat, dat met de Macht van zijn Licht weet hoe de menselijke ellende te verbergen en om te zetten in Licht. Wij weigeren niets van zijn daden, omdat hij de Macht heeft om Ons alle dingen te geven en alles te compenseren".

Toen ik dit hoorde, dacht ik bij mezelf: als een mens die nog op aarde leeft en in de Goddelijke Wil leeft, zoveel kan doen met één enkele daad, wat kunnen de zaligen in de hemel dan niet doen, die in het eeuwige Leven leven?

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, er is een groot verschil tussen de zaligen en de ziel die nog op aarde is. De zaligen hebben niets toe te voegen.

Hun leven, hun daden en hun wil zijn in Ons vastgelegd.

En zij kunnen zeggen: 'Onze dag is volbracht.'

Het is hun niet gegund om meer te doen. Wij kunnen hen hoogstens nieuwe Vreugde en nieuwe Liefde schenken.

Maar voor de persoon die nog op aarde leeft, is zijn dag nog niet voorbij. En als hij dat wil, en hij leeft in onze Wil, kan hij

- wonderen van Genade en Licht verrichten voor de hele wereld, en
- wonderen van Liefde voor zijn Schepper.

Daarom gaat al onze aandacht uit naar de ziel die nog op aarde leeft, want ons Werk gaat nog steeds door. Het is nog niet voltooid.

En als de ziel zich daartoe leent,

- verrichten Wij Werken zoals nooit tevoren,
- Werken die zo mooi zijn dat ze de Hemel en de aarde versted doen staan.

Daarom is ons Lijden groot wanneer Wij een reizende ziel vinden die zich niet laat leiden door Ons om de prachtige Werken te volbrengen die Wij willen volbrengen.

Hoeveel werken zijn er begonnen en niet voltooid!

Andere zijn plotseling onderbroken omdat Wij onze Werken met een onbereikbare Schoonheid alleen kunnen volbrengen in onze Wil en voor degene die in Hem leeft.

Dat komt omdat onze Wil ons de aanpasbare materialen geeft om te doen wat Wij willen. Buiten onze Wil vinden We onvoldoende Licht, noch de Liefde die zich verheft, noch het goddelijke Materiaal.

We zijn gedwongen onze armen te kruisen zonder verder te kunnen gaan, en hoeveel mensen leven er niet in onze Wil!

Bovendien circuleert er voor de mens die nog op aarde leeft, de munt van de verdienste.

En ons goddelijk Beeld, dat een oneindige Waarde bezit, is in al zijn daden, die bezield zijn door onze Wil, ingeprent.

Zo heeft hij, wanneer hij dat wil, de munt om Ons te betalen wat hij wil. Daarom zijn ons Werk en onze Belangstelling gericht op de zielen die nog op aarde leven, want dit is een tijd van veroveringen. In de Hemel zijn er geen veroveringen meer, maar alleen vreugde en geluk.

36- 41 - 30 november 1938 – De ziel die haar rondten doet in de goddelijke Wil en zijn Werken erkent, ontvangt de bruidsschat van de Goddelijke Werken die God haar gegeven heeft. Zij maakt zich tot vredesboodschapper tussen de Hemel en de aarde. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is de draagster van het Allerhoogste Wezen.

Ik maakte mijn rondgang in de Daden die de Goddelijke Wil uit Liefde voor ons verricht heeft.

Het lijkt mij dat Hij wenst dat Hij in alles wat Hij gedaan heeft, erkend zou worden:

- hoezeer Hij ons bemind heeft en
- hoezeer Hij ons nog steeds bemint, met een Liefde die nooit ophoudt.

En ik zei tegen mezelf: Wat doe ik voor goeds door steeds terug te keren naar de Daden van de Goddelijke Wil? Tot mijn verrassing **zei mijn altijd vriendelijke Jezus, vol goedheid, tegen mij:**

"Mijn gezegende dochter, je moet weten dat alles wat Wij gedaan hebben, - zowel in de Schepping als in de Verlossing, niets anders was dan het vormen van de bruidsschat van onze Goede Dingen en onze Werken voor de mensen.

Degene die onze Wil binnengaat, komt

- haar bruidsschat in bezit nemen,
- Hem erkennen en Hem beminnen.

Wanneer deze ziel onze Wil doorloopt om de Onmetelijkheid van de Bruidsschat te leren kennen die haar Schepper voor haar heeft samengesteld, vormt deze mens op die manier zijn Dag in de tijd.

Hij vormt dan evenveel dagen,
als hij ronden en stappen maakt in onze Wil:
- om Hem te leren kennen en
- om Hem te beminnen.

Om die reden heb Ik haar deze grote Bruidsschat gegeven,
- die zij in de tijd kan ontvangen en leren kennen.

Zo vormt zij haar dagen, die de dagen zullen zijn, die de Dag van de eeuwigheid zullen bekronen, die nooit eindigt.

Hoe meer ronden zij dus in mijn Wil maakt, hoe meer Dagen zij vormt, die haar rijker en glorieuzer zullen maken in de Hemel.

Als de mens er echter niet voor zorgt om dit groot Geschenk:
te erkennen, te bezitten en te beminnen,
zal hij een arme, ongelukkige mens zijn die in ellende leeft,
gedwongen om te verhongeren, terwijl hij zoveel bezittingen heeft.

Het zou zijn als een vader die zijn grote rijkdom aan zijn zoon schenkt, die er niet naar streeft deze te kennen of te bezitten om te genieten van het geschenk dat zijn vader hem nagelaten heeft.

Ondanks deze grote bruidsschat die deze zoon zou kunnen bezitten, wordt hij niet als rijk beschouwd omdat hij zich niet om zijn bezittingen bekommert.

Hij is arm en je kan zeggen dat hij de adel van zijn vader heeft verloren, alsof hij geen wettige zoon is.

Wat een leed zou het zijn voor deze arme, rijke vader om zijn zoon arm te zien, gekleed in lompen en bedelend om brood. Deze zoon zou, als hij er de macht toe had, zijn vader van verdriet laten sterven.

Dat is de toestand waarin ons Allerhoogste Wezen zich bevindt.

Alles wat Wij geschapen hebben, is een bruidsschat die Wij aan de mens nagelaten hebben:

- om hem gelukkig en rijk te maken,
- om hem te laten weten Wie Wij zijn, hoezeer Wij hem bemind hebben en alles wat Wij voor hem gedaan hebben.

Wie dus niet rondgaat in onze Werken,
- herkent hen niet, bezit hen niet en

- vormt geen verdienste voor zijn Dagen in de tijd.

Is dat niet een grote pijn voor Ons?

Kom dus altijd naar onze Werken.

Hoe vaker je komt:

- hoe meer je hen zult herkennen,
- hoe meer je van hen zult houden en
- hoe meer recht je zal hebben om hen in bezit te nemen.

Bovendien is elke Daad die in mijn Wil verricht wordt: een boodschapper van Vrede, die van de aarde vertrekt en naar de Hemel komt om Vrede te brengen tussen de Hemel en de aarde.

Elk Woord dat over mijn Wil gesproken wordt, brengt de band van Vrede.

Het eerste Goed dat degene ontvangt die in Hem leeft, is de band van Vrede tussen haar en Ons.

Ze voelt zich als omhuld door onze goddelijke Vrede.

Met deze band van Vrede voelt zij in zichzelf de Deugd, om als vredestichter tussen de Hemel en de Aarde te handelen.

Alles is vrede in haar.

Haar woorden, haar blikken, haar bewegingen zijn vredig.

O, hoe vaak brengt zij met één enkel woord vrede tussen Ons en de mensen! Eén enkele van haar zachte en vredige blikken raakt Ons en doet Ons de geselingen in genade veranderen!

Bijgevolg zijn al haar daden slechts banden van vrede, vredige boodschappers die de vredeskus van de mensen aan God brengen, en van God aan de mensen.

Hoe meer de mens in onze Wil leeft,

- hoe meer hij doordringt in onze goddelijke Familie,
- hoe meer hij onze manieren overneemt,
- hoe meer hij onze geheimen leert kennen en
- hoe meer op Ons gaat gelijken,
- hoe meer Wij van hem houden,
- hoe meer hij van Ons houdt en ons in staat stelt om het steeds nieuwe genade, nieuwe verrassingen van Liefde te schenken.

We houden hem in ons huis als lid van onze familie.

Hij eet aan onze tafel en hij slaapt op onze Schoot.

Leven zonder deze mens is voor Ons onmogelijk.

Onze Wil verbindt Ons op zo'n manier dat de mens voor Ons lief en aantrekkelijk is, zodat Wij niet zonder hem kunnen en hij niet zonder Ons.

Vervolgens voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, ons verlangen dat de mens in onze Wil leeft is groot!. Wij bevinden ons in de toestand van een arme moeder die de behoefte voelt om te baren en dat niet kan.

Ze heeft geen plaats om haar kind neer te leggen, niemand om het op te vangen of aan toe te vertrouwen.

Arme moeder, wat lijdt ze!

Ons Allerhoogste Wezen bevindt zich in een dergelijke toestand. Wij voelen de behoefte om Onszelf voort te brengen, maar waar moeten Wij heen?

Als onze Wil niet het Leven van de mens is, is er geen plaats voor Ons. Wij hebben niemand aan wie Wij Ons kunnen toevertrouwen, niemand om Ons te voeden. Wij vinden de begeleiding niet, die nodig is voor onze aanbiddelijke Majesteit.

En aangezien onze Allerheiligste Drie-Eenheid altijd bezig is met voortbrengen, worden deze geboorten in Ons onderdrukt, terwijl Wij onze Goddelijke Drie-Eenheid in de mensen willen voortbrengen.

Maar aangezien zij niet in onze Wil leven, is er niemand om onze Goddelijke Voortbrenging te ontvangen. Wat een Lijden om Ons opgesloten te zien in Onszelf, zonder het grote Goed te kunnen ontplooiën dat onze Eeuwige Voortbrenging de mensen kan geven!

Onze Wil omvat alles en wie in Hem leeft, wordt door zijn daden de boodschapper van allen.

Als hij liefheeft, brengt hij Ons de liefde van allen.

Als hij aanbidt, brengt hij Ons de aanbidding van allen.

Als hij lijdt, voldoet hij voor allen.

Eén enkele daad in onze Wil moet alle wezens en alle dingen

overtreffen, omsluiten en omvatten.

En deze ziel komt zover dat zij drager wordt van ons Allerhoogste Wezen, omdat Wij nooit buiten onze Wil treden.

Iedereen die in Hem leeft, kan Ons in al zijn handelingen omvatten om Ons te brengen waar hij wil,

- naar de mensen om Ons bekend te maken,

- naar de hele Schepping om te zeggen:

“Zie hoezeer ik U bemin, aangezien ik U naar Uzelf breng.”

Wij bevinden Ons in dezelfde omstandigheden als de zon, die nooit buiten de cirkel van haar stralen treedt.

En haar stralen dalen neer op de aarde om alles te bedekken, zelfs de kleinste plant.

Haar sfeer, vanaf de hoogte waar zij zich bevindt, treedt nooit buiten haar licht. Zij gaat met hen mee en doet wat haar stralen doen.

Zo zijn wij. Wij zijn de Draggers van onze Wil.

En onze Wil is de Drager van Onszelf.

Wij zijn het Ene Leven.

Iedereen die in Hem leeft, wordt drager van ons goddelijke Wezen.

Wij maken Onszelf tot Draggers van de kleine menselijke wil.

Wij houden zoveel van deze mens, dat hij onze overwinning vormt en de zeer grote Vreugde om onze Wil in hem vervuld te zien.

36- 42 - 5 december 1938 – Het groot verlangen van God dat de mens in zijn Wil leeft. Kennis van de Goddelijke Wil. Degene die in onze Wil leeft en Wij: Wij begrijpen elkaar zonder te spreken en wij spreken zonder woorden.

De Zee van de Goddelijke Wil fluistert altijd en vormt haar hoogste golven om de mensen te benaderen.

Soms met Licht, soms met Liefde, soms met een betoverende Schoonheid en op een ander moment weer met Kreunen.

Hij wil zijn klein plekje in de mensen en Hij wil in hen leven.

De Liefde van de Goddelijke Wil is onuitsprekelijk.

Zij leidt tot excessen.

Hij zou al zijn liefdesstrategieën gebruiken op voorwaarde dat Hij de vrijheid heeft om in de mens te leven en daar te leven in zijn Fiat!

Ik was verrast en **mijn lieve Jezus zei mij:**

"Dochter van mijn Wil, je weet niet hoe ver onze Liefde reikt en wat Wij zullen doen om de mens in onze Wil te laten leven.

Het is het hoogtepunt van de Schepping.

Als Wij dat niet doen, kunnen Wij zeggen:

- dat ons Werk niet volbracht is en
- dat Wij niet hebben gedaan wat Wij kunnen doen.

Wij kunnen zeggen dat Wij nog niets hebben gedaan in vergelijking met wat Wij nog moeten doen.

Je moet weten dat van alle Eeuwigheid door onze Godheid was bepaald dat Wij van Onszelf evenveel Levens zullen maken:

- als er dingen zijn die Wij hebben geschapen en
- als er Daden zijn die de mens in onze Wil zal verrichten.

Aangezien ons Wezen boven alles staat, is het terecht dat Hij in zijn Levens het aantal:

- van alle geschapen dingen en
- van alle daden van de menselijke familie overtreft.

Maar als de mens niet in onze Wil leeft, kunnen Wij ons Leven niet in zijn daden vormen. Daarvoor ontbreekt ons de goddelijke materie.

Wij hadden geen plaats om ons Leven te vestigen.

En bovendien, wat heeft het voor zin om deze Levens te vormen als niemand ze wil ontvangen, kennen en liefhebben?

Zie je dus dat dit de mooiste, krachtigste en wijste daad is?

Het gaat er immers om onze Levens te tonen die Wij al in onze Schoot hebben voortgebracht. Wij kunnen ze niet naar buiten laten komen omdat onze Wil niet heerst.

En denk je dat er weinig ontbreekt aan het grote Werk van de Schepping? Het is:

- de meest belangrijke daad,
- het hoogtepunt van de hele Schepping.

En alle daden zullen gehuld worden in:

- een zo zeldzame Schoonheid en
- een zo grote Glorie,

In vergelijking daarmee zijn:

- de Schoonheid die Wij hen geschonken hebben en
- de Glorie die zij Ons in het verleden gegeven hebben, slechts kleine druppels.

Mijn dochter, o, hoe verlangen Wij daarnaar!
Hoe huivert onze Liefde, hoezeer zucht zij en is uitzinnig,
in afwachting dat de mens in onze Wil leeft!

En omdat Wij weten dat de mens veel dingen mist om in zijn daden om ons Leven te vormen, zijn Wij bereid ons Werk verder te zetten om alles aan te vullen.

In elk van zijn Daden zullen Wij onze Liefde, onze Heiligheid, onze Goedheid en onze Schoonheid leggen, zodat niets ontbreekt van wat nodig is om ons Leven te vormen.

Zo zullen Wij Onszelf voortbrengen en reproduceren.

O, welke uitwisseling van Liefde, Heiligheid en Goedheid zullen Wij hebben!

Wij zullen gelukkig zijn in de zoete betovering van onze Schoonheid.
Hoe zouden Wij niet kunnen verlangen dat hij in onze Wil leeft?

Wij zullen niet alleen de mens hebben, maar ook ons Leven zelf, voortgebracht in zijn daden.

En terwijl Wij de vreugde zullen hebben om één van onze Levens te hebben, zal er nog één volgen en nog één, afhankelijk van de daden die de mens zal verrichten.

Op het moment dat hij zijn daad begint, zullen Wij eraan deelnemen.
En Wij zullen zelf de acteurs en toeschouwers van ons eigen Leven worden.

Mijn dochter, wat een vreugde, wat een geluk

- om Onszelf te kunnen vormen,
- om een mens te hebben die Ons kent en Ons bemint, en
- om in hem Ons koninklijk paleis te kunnen bezitten!

En wat een groot Goed zal de mens bezitten:

- zijn kleine heiligheid zal in de Onze blijven,
 - zijn kleine liefde zal in de Onze blijven,
 - zijn goedheid en schoonheid zullen in de Onze blijven,
- zodat als hij een heilige daad verricht,
- hij onze Heiligheid in zijn macht zal hebben.

Als Hij liefheeft, zal hij liefhebben met onze Liefde, enzovoort.
Zijn daden zullen voortkomen uit onze Daden, want wat in onze Wil wordt gedaan, gaat niet uit Ons uit en gaat evenmin uit onze Daden.

Zo zal deze mens altijd van Ons houden.

En Wij zullen Ons altijd geliefd voelen.

Hij zal altijd groeien in heiligheid, schoonheid en goedheid.

Hij zal altijd nieuwe kennis van zijn Schepper verwerven,
omdat hij Hem in zijn daden zal voelen kloppen.

Mijn Wil zal zich bekend maken.

Hij zal de mens steeds nieuwe dingen vertellen over ons Goddelijk Wezen, zodat hij ons Leven, dat hij bezit, steeds meer zal waarderen.

Kennis doet nieuwe liefde ontstaan,

- brengt andere aspecten van onze Schoonheid over en
- zal de mens steeds nieuwe dingen blijven vertellen,
- zal hem voeden met wat Wij zijn.

Deze gelukkige mens zal

- zich gevangen voelen in het net van onze Liefde,
- zich overspoeld voelen door ons Licht en door de betovering van onze Schoonheid.

Wij zullen zo verrukt zijn van zijn liefde,

dat Wij onze toevlucht zullen zoeken in deze mens:

- om hem te beminnen en
- om onze Liefde een uitlaatklep te geven.

Wij zullen hem zo verfraaien dat Wij zelf betoverd geraken door zo'n zeldzame schoonheid.

We kunnen alle andere dingen dan ook kleine druppels noemen in vergelijking met de mens die in onze Wil leeft.

Wees dus aandachtig! Je zat Mij de grootste voldoening schenken en Mij gelukkig maken als je in mijn Wil leeft".

Daarna bleef ik nadenken over het grote Goed van het Leven in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus vervolgde:

"Mijn dochter, dit Goed is zo groot dat Ik ons kloppende Leven in deze mens voel leven.

Wij hebben geen woorden meer nodig om elkaar te begrijpen. Onze Adem in de adem van de mens is het Woord dat de mens doordringt en hem verandert in ons Woord.

De mens voelt dat ons Woord spreekt in zijn geest, in zijn werken en in zijn stappen.

En de kracht van ons scheppende Woord doordringt hem zodanig dat ons Woord voelbaar is in de diepste vezels van zijn hart.

En de mens zelf verandert in Woord.

Mijn Woord wordt in haar 'natuur'. Niet doen wat Ik zeg en wat Ik wil, zou zijn alsof mijn Woord tegen zichzelf ingaat, wat niet kan.

Zo ben Ik voor degene die in mijn Wil leeft, Woord

- in haar adem, in haar bewegingen,
- in haar verstand, in haar blik,
- in alles.

Hij voelt zich verenigd en doordrenkt met mijn Woord, zonder de klank van mijn Stem gehoord te hebben.

Hij verwondert zich en hij zegt: "Hoezeer voel ik mijn natuur veranderd in zijn Woord. Maar ik weet niet wanneer Hij tot mij sprak.

Dan antwoord Ik hem: "Weet je niet dat Ik op elk moment spreek? Ook al hoor je Mij niet, Ik spreek.

Weet dat wanneer je de kleine kamer van je ziel binnengaat, je het Geschenk van mijn Woord zult vinden en aannemen."

Mijn Woorden verdwijnen niet.

Zij blijven in de menselijke natuur en transformeren deze mens.

Er is zo'n eenheid en transformatie tussen degene die in onze Wil leeft en Ons,

- dat Wij elkaar begrijpen zonder te spreken, en
- dat Wij spreken zonder woorden.

En dat is het grootste Geschenk dat Wij aan de mens kunnen geven: spreken met de adem, met de beweging.

Deze mens is zo met Ons geïdentificeerd dat Wij met hem handelen zoals met Onszelf.

Ons Goddelijk Wezen is volledig Woord en Stem.

Maar wanneer Wij dat willen, laten Ons door niemand horen.

Wees dus aandachtig en laat je in alles leiden door mijn Wil.

36- 43 - 8 december 1938 – De Mensheid van Onze Heer diende als een sluier voor zijn Godheid en voor de wonderen van de Goddelijke Wil. Alle geschapen dingen en de mens zelf zijn sluiers die de Godheid verbergen. De Onbevleete Ontvangenis, de wedergeboorte van allen.

De vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Het lijkt erop dat de Goddelijke Wil in alle natuurlijke en spirituele dingen gevonden wil worden en dat Hij met een onbeschrijfelijke Liefde wil zeggen:

“ Ik ben hier. Laten Wij het samen doen. Doe het niet alleen. Zonder Mij zou je niet weten hoe je het moet doen zoals Ik het doe. Ik zou blijven lijden onder het feit dat Ik aan de kant gezet. Wordt. Jij zou blijven lijden onder het feit dat je daden niet de waarde hebben van een Daad van de Goddelijke Wil.”

Ik dacht hieraan toen mijn lieve Jezus zijn bezoekje kwam brengen. In al zijn goedheid zei Hij mij:

"Mijn gezegende dochter, mijn allerheiligste Mensheid was de bewaarder van mijn Goddelijke Wil. Er was geen enkele daad, groot noch klein, waarin mijn Mensheid, als een sluier, niet in alles mijn goddelijke Fiat verborg, zelfs in mijn Adem en in mijn Beweging.

Bovendien zou Ik niet hebben geweten hoe Ik moest ademen of handelen als Ik Hem niet in Mij gehad had.

Mijn Mensheid diende Mij als een sluier om mijn Godheid en het grote wonder van het Werk van mijn Wil in al mijn daden te verbergen. Als dat niet zo was geweest, zou niemand in staat zijn geweest om Mij te benaderen.

Mijn Majesteit en het stralend Licht van mijn Godheid zouden alles overschaduwde hebben. Ze zouden allemaal zijn omvergeworpen en ver van Mij weggevlucht zijn.

Wie zou het ooit hebben aangedurfd om Mij ook maar het minste leed te berokkenen?

Maar Ik beminde de mens en Ik kwam niet naar de aarde om Mijn Godheid te tonen, maar mijn Liefde.

Ik wilde Mij dus verbergen onder de sluier van mijn Mensheid om broederlijk met de mens om te gaan, om te doen wat Ik deed, zodanig dat Ik hem toestond Mij ongekend leed en zelfs de dood te berokkenen.

De mens, die zich in al zijn daden en al zijn lijden met mijn Mensheid verenigt, in de wens mijn Wil te vinden om die tot de zijne te maken, doorbreekt de sluier van mijn Mensheid.

Hij vindt in mijn Daden de Vrucht, het Leven en de Wonderen die Ik in Mijzelf volbracht heb.

Hij ontvangt als zijn leven wat Ik in mijzelf heb gedaan.

En mijn Mensheid zal hem als steun en gids dienen,

Hij zal als een leermeester zijn voor de manier van leven in mijn Wil, zodat Ik zelf op aarde zal zijn, die onder een sluier zal blijven handelen om te verbergen wat mijn Wil wil doen.

Integendeel, zij die Mij zoeken zonder mijn Wil,

zullen alleen mijn sluier vinden en niet het Leven van mijn Wil.

Zij zullen niet de wonderen kunnen verrichten die mijn Wil onder de dekmantel van mijn Mensheid verricht heeft.

Het is altijd mijn Wil die weet hoe hij in de mens de grootste wonderen, de stralendste zonnen, de nog onbekende wonderen kan verbergen, zoals in elk van mijn 'Mensheden' op aarde.

Maar helaas, Ik zoek hen en Ik vind hen niet omdat er niemand is die vastberaden naar mijn Wil zoekt".

Mijn lieve Jezus zweeg en ik dacht na over wat Hij me zojuist had gezegd. Ik begreep dat alles wat Jezus gedaan, gezegd en geleden, had, de Goddelijke Wil in zich droeg.

Toen Hij weer het woord nam, voegde Hij eraan toe:
"Mijn goede dochter, niet enkel mijn Mensheid verborg mijn Godheid en mijn Wil op een bijzondere manier.
Ook alle geschapen dingen verbergen hen.

De mens zelf is een sluier, die
- onze Godheid en onze aanbeddelijke Wil verbergt.

De hemel is een sluier, die:
- onze immense Godheid,
- onze Standvastigheid en
- onze Onveranderlijkheid verbergt.

De veelheid aan sterren verbergt de vele effecten, die:
- onze Onmetelijkheid,
- onze Standvastigheid en
- onze Onveranderlijkheid bezitten.

O, als de mens onder het blauwe gewelf
onze Godheid onthuld zou kunnen zien, zonder de sluiers van dat blauw dat Ons bedekt en Ons verbergt!
De kleinheid van de mens zou verpletterd worden door onze Majesteit. Hij zou bevend wandelen onder de voortdurende Blik van een Zuivere, Heilige, Sterke en Machtige God.

Maar omdat Wij de mens beminnen, blijven Wij onder een sluier en geven Wij de mens wat hij nodig heeft, maar in het geheim.

De zon is een sluier die ons onbereikbare Licht, onze stralende Majesteit, verbergt.
We moeten een wonder verrichten om ons ongeschapen Licht te beperken, zodat Wij de mens niet met angst vervullen.

Gesluierd door dit Licht dat Wij geschapen hebben,
- naderen Wij de mens,
- omhelzen Wij hem en verwarmen Wij hem

Wij spreiden deze sluier van Licht uit onder zijn voeten, rechts en links van hem, en boven zijn hoofd.

We vullen zelfs zijn ogen met Licht.

O, als zijn gevoelige pupil Ons maar zou herkennen!
Maar nee, het is allemaal tevergeefs!
Hij neemt de sluier van Licht die Ons verbergt en Wij blijven de
onbekende God te midden van de schepselen. Wat een lijden!

De wind is een sluier die ons rijk verbergt.

De lucht is een sluier die het voortdurende Leven verbergt dat Wij de
mensen geven.

De zee is een sluier die

- onze Zuiverheid,
 - onze Troost en
 - onze goddelijke Rust verbergt.
- Haar geruis verbergt onze voortdurende Liefde.

Wanneer Wij zien dat de mens niet naar Ons luistert, vormen Wij
zeer hoge golven om onrust te veroorzaken, opdat het Ons erkent en
omdat Wij bemind willen worden.

In alle dingen die hij ontvangt, is ons Leven aanwezig, verhuld,
dat zich aan de mens aanbiedt.

Onze Godheid, die zoveel van de mens houdt,
gaat zelfs zo ver dat Hij de aarde als sluier gebruikt, om de aarde
stevig en stabiel onder zijn voeten te maken, zodat hij niet wankelt.

*Zelfs in de zingende vogel, in de bloeiende planten, in de
verscheidenheid aan smaken van het fruit,
verhult onze Godheid zich
om de mens onze vreugde te schenken en om hem te laten genieten
van de onschuldige geneugten van ons Goddelijk Wezen.*

Wat te zeggen van de wonderen van Liefde,
waarin Wij Ons verhullen en verbergen in de mens?

Wij verbergen Ons:

- in zijn adem, in zijn hartslag, in zijn bewegingen,
- in zijn geheugen, zijn intellect en zijn wil.

Wij verbergen Ons in zijn pupil, in zijn woord, in zijn liefde.

O, wat een lijden om niet herkend en bemind te worden!

Wij kunnen zeggen: Wij leven in de mens en Wij dragen hem, Wij laten ons door hem dragen, en er is niets dat hij zonder Ons kan doen. En toch leven Wij samen zonder elkaar te kennen!

Wat een lijden!

Als hij Ons kende, zou het leven van de mens het grootste wonder van onze Liefde en onze Almacht zijn!

Onder de sluiers van onze Godheid zouden Wij de mens alleen maar onze Heiligheid, onze Liefde schenken. Wij zouden hem met onze Schoonheid bedekken en hem te laten proeven van onze geneugten.

Maar omdat hij Ons niet herkent, beschouwt hij Ons als een God die ver van hem verwijderd is.

Als Wij niet herkend worden, kunnen Wij niet geven.

Het zou zijn alsof Wij onze bezittingen aan een blinde zouden geven. Dan is de mens gedwongen te leven onder de nachtmerrie van zijn ellende en zijn hartstochten.

Arme mens die Ons niet kent,

- noch in de sluiers die Ons in hem verbergen,
- noch in de sluiers van alle geschapen dingen.

Hij verwijdert zich alleen maar:

- van ons Leven en
- van het doel waarvoor hij geschapen is.

Vaak, omdat zij zijn ondankbaarheid niet kan verdragen, veranderen de dingen die onze sluiers bevatten, voor hem in straffen.

Erken dus in jezelf

dat je niets anders bent dan een sluier die je Schepper verbergt.

Dan kan jij ontvangen en

dan kunnen Wij je ons Goddelijk Leven in al je daden kunnen geven.

Erken ons goddelijk Leven in de sluiers van alle geschapen dingen,
opdat zij je helpen zo'n groot Goed te ontvangen.

Daarna maakte ik mijn ronde **in de Handelingen van de Goddelijke**

Wil. Wat een verrassingen in deze heilige Wil!

Bovendien wacht Hij op de mens

- om hem op de hoogte te brengen van zijn Werken,
- om hem te laten weten hoeveel Hij van hem houdt en
- om hem te schenken wat Hij doet.

Hij voelt de drang om altijd te geven zonder ooit te stoppen. En Hij is tevreden met het kleine '*ik bemin U*' van de mens in ruil daarvoor.

Toen kwam ik bij **de Ontvangenis van mijn Koningin-Moeder.**

Welke Wonderen!

Mijn lieve Jezus vervolgde en **Hij zei mij:**

"Mijn gezegende dochter,

het is vandaag **het Feest van de Onbevleete Ontvangenis.** Het is het mooiste en grootste feest voor Ons, voor de Hemel en de aarde.

Door dit hemels Wezen uit het niets te roepen,
hebben Wij wonderen en wonderbaarlijke dingen verricht,
zodat de Hemel en de Aarde vervuld waren.

Wij hebben iedereen geroepen, niemand werd buitengesloten,
zodat iedereen samen met haar kon herboren worden.
Zo vond de wedergeboorte van alle mensen en alle dingen plaats.

Ons goddelijke Wezen stroomde zo over dat Wij haar,
- in de daad van haar Conceptie,
zeeën van Liefde, Heiligheid en Licht ter beschikking stelden,
waarmee Wij:

- alle mensen konden liefhebben,
- hen allemaal heilig konden maken en
- hen allemaal het Licht konden geven.

Het hemels Kindje voelde in haar klein hartje,
een ontelbare menigte herboren worden.

En wat deed onze vaderlijke Goedheid?

Eerst schonken Wij haar Onszelf,

- om het genoeg te hebben haar te begeleiden en
- om de vreugde te hebben dat zij Ons begeleidt.

Vervolgens schonken Wij haar aan elke mens.

O, hoezeer hield zij van Ons en hoezeer hield zij van alle mensen met een intensiteit en een volheid dat er geen plaats is waar haar liefde niet aanwezig is!

De hele schepping, de zon, de wind, de zee, zijn vervuld van de Liefde van dit heilig meisje. De schepping voelde zich immers eveneens met haar herboren tot een nieuwe glorie.

Meer nog,
de schepping had de grote glorie haar Koningin te bezitten.

Wanneer zij bidt voor het welzijn van haar volk,
zegt Zij tegen Ons, met een liefde die niet te weerstaan is:

“Aanbiddelijke Majesteit, denk aan wat U mij gegeven hebt.
Ik ben van U, en ik ben van hen.
Daarom moet U mij dit rechtmatig toekennen.

36- 44 - 18 december 1938 – God geeft niet als de mens niet wil ontvangen en als hij geen kennis heeft van hetgeen Hij wil geven. Pijnlijke omstandigheden wanneer je niet in de Goddelijke Wil leeft. De Goddelijke Wil geeft ons het vermogen om te begrijpen, het gehoor om te horen.

Ik ben nog steeds in de armen van de Goddelijke Wil die mij alles laat zien. **Hij zegt mij**: “Ik heb alles voor jou gedaan.
Maar Ik wil dat je erkent tot welke extremen mijn Liefde gekomen is.”

Mijn geest dwaalde af.
Mijn altijd vriendelijke **Jezus**, die altijd de eerste verteller wil zijn van het Fiat en zijn werken, **zegt mij** in al zijn goedheid:

"Mijn gezegende dochter,
bekendmaken wat Wij voor de mensen gedaan hebben,
is voor Ons als de vergoeding voor alles wat Wij gedaan hebben.
Maar aan wie kunnen Wij dit bekendmaken?

Aan degene die in onze Wil leeft, omdat onze Wil
- het vermogen geeft om Ons te begrijpen,
- het gehoor om Ons te horen.
Hij verandert de menselijke wil, zodanig
dat deze wil wat Wij hem willen geven.

Zie je dan in welke pijnlijke situatie de mensen Ons brengen wanneer
zij niet in onze Wil leven? Zij maken van Ons een stomme God,
die niet in staat is om te laten weten:
- hoezeer Hij hen bemint en
- hoeveel zij Ons moeten beminnen.

Je kan zeggen dat de communicatie tussen de Hemel en de aarde
verbroken is. Je moet weten dat alles geschapen is om het aan de
mensen te schenken. Elk geschapen ding draagt de Gave en de
Liefde waarmee Wij dit geschenk gegeven hebben gegeven.

Weet je waarom?

De mens had ons niets te geven en Wij beminnen de mens met een
allerhoogste liefde. Wij willen dat hij iets heeft om Ons te geven.

Daarom hebben Wij hem overladen met onze Geschenken alsof het
de zijne waren. Want als je niets te geven hebt, stopt de
communicatie, wordt de vriendschap verbroken en sterft de liefde.
Daarom wordt degene die in onze Wil leeft, de bewaarder van de
hele Schepping.

En wat een vreugde wanneer hij onze Gaven gebruikt om Ons te
beminnen en tegen Ons te zeggen:

“Zie je hoezeer ik U bemin! *Ik geef U de zon* om U te beminnen en
ik bemin U met de liefde waarmee U mij bemind hebt in de zon.
Ik geef U de eerbetuigingen, de aanbidding van haar licht, haar vele
effecten om U te beminnen, haar voortdurende licht om mij overal te
verspreiden en om mijn “ik bemin U” op alles te zetten
wat haar Licht raakt!

Weet je wat er dan gebeurt?

We zien het zonlicht, al zijn effecten, alle plaatsen waar zijn licht
doordringt, versierd met het’ *ik bemin U*”, de aanbidding en het
eerbetoon van de mens.

Maar er is meer. De zon draagt triomfantelijk de Liefde van de Schepper en de mens. Zo voelen Wij ons verenigd in de zon door één enkele Wil en één enkele liefde.

En als de mens Ons nog meer wil liefhebben, zegt hij Ons moedig:
“Zie je hoezeer ik U bemin! Maar dat is nog niet genoeg voor mij. Ik wil U nog meer beminnen.

Dus ga ik uw ontoegankelijk, immens en eeuwig Licht binnen dat nooit eindigt. In dat Licht wil ik U beminnen met uw eeuwige Liefde.

Je kunt onze vreugde niet begrijpen wanneer Wij zien dat zij Ons niet alleen liefheeft in onze gaven, maar ook in Onszelf.

Veroverd door haar liefde, verdubbelen Wij onze Geschenken en geven Wij Ons aan haar over om bemind te worden.

Wij willen bemind worden,

- niet enkel op de manier waarop Wij onze Werken liefhebben,
 - maar ook zoals Wij Onszelf liefhebben,
- en dat alles uit Liefde voor de mens.

Zo gebruikt de mens alle andere geschapen dingen om Ons nieuwe verrassingen van liefde te geven in ruil voor onze Geschenken:

- om de correspondentie in stand te houden,
- om Ons te zeggen dat hij Ons voortdurend bemint.

En Wij, die niet kunnen ontvangen zonder te geven, verdubbelen onze Geschenken. Maar het grootste Geschenk is om hem te zien, in de armen gedragen van onze Wil.

Hij trekt Ons zozeer aan dat Wij niet kunnen nalaten

- te spreken over ons Allerhoogste Wezen en
- hem een andere kennis te geven over wat Wij zijn.

Dit is de grootste gave die Wij kunnen geven.

.

Zij overtreft de hele Schepping.

Onze Werken kennen is een geschenk.

Maar door Ons bekend te maken, geven Wij ons Leven. Het is:

- de mens toelaten in onze geheimen.
- de Schepper die de mens vertrouwt.

Leven in onze Wil, bemind worden, dat is alles voor Ons.

Temeer omdat de Liefde voor Onszelf ons voortdurend voedt. Mijn hemelse Vader brengt onophoudelijk zijn Zoon voort omdat Hij bemint. Door Mij voort te brengen, vormt Hij het voedsel dat Ons voedt. Ik, zijn Zoon, bemin met zijn eigen Liefde. En daar is de Heilige Geest.

Zo vormen Wij meer voedsel om Ons te voeden. Als Wij de Schepping hebben volbracht, is dat omdat Wij beminnen. En als Wij haar in stand houden met onze scheppende en behoudende Daad, is dat omdat Wij beminnen.

Deze Liefde dient ons als voedsel. Als Wij willen dat de mens Ons kent in onze werken en in Onszelf, dan is dat omdat Wij bemind willen worden. Wij gebruiken deze liefde om Ons te voeden.

Wij verachten de liefde nooit. Als het maar Liefde is, dan is het nuttig voor Ons, dan behoort het Ons toe. Onze Liefde stilt haar honger door bemind te worden.

Omdat Wij alles uit Liefde hebben gedaan, willen Wij dat de Hemel en de aarde, en alle mensen, alleen maar Liefde voor Ons zijn. Als niet alles Liefde is, komt er Lijden en dat veroorzaakt bij Ons de waanzin van te beminnen zonder bemind te worden.

Onze Wil is ons Leven, Liefde is onze voeding. Zie tot welke nobele en sublieme hoogte Wij de mens willen verheffen. Hij vormt in zichzelf het Leven van onze Wil.

In ons Fiat zullen alle dingen, de omstandigheden, de kruisen, zelfs de lucht die hij inademt, voor de mens omgezet worden in Liefde om hem te voeden.

Hij zal dan kunnen zeggen:

“Het Leven van uw Wil is van U en het is van mij.”

Wij voeden ons met hetzelfde voedsel.

Wij zien de mens dan groeien naar ons Beeld en onze Gelijkenis.

En dat zijn onze ware Vreugden in de Schepping,

Wij zullen kunnen zeggen: Onze kinderen gelijken op Ons.

Wat zal de vreugde van de mens zijn om te kunnen zeggen:
“Ik gelijk op mijn hemelse Vader!”

Daarom wil Ik dat de mens in mijn Wil leeft, omdat Ik wil dat mijn kinderen op Mij gelijken.

Als deze kinderen niet terugkeren in mijn Wil,
bevinden Wij ons in de ongelukkige situatie van een nobele en geleerde vader, die in staat is om iedereen te onderwijzen.
Hij is rijk en begiftigd met een zeldzame Schoonheid.

Maar zijn kinderen lijken helemaal niet op Hem.
Ze zijn de adel van hun vader kwijtgeraakt.
Ze zijn arm, dom, lelijk en zo vuil dat ze walgelijk zijn.
De arme vader voelt zich door zijn kinderen onteerd.
Hij kijkt naar hen en herkent hen bijna niet meer.
Hij ziet dat zij blind, kreupel en ziek zijn.
Ze komen zelfs zover dat zij hun vader niet meer herkennen.

Deze kinderen zijn een kwelling voor hun vader. Dat is onze situatie.
Zij die niet in onze Wil leven, brengen Ons te schande en zijn een kwelling voor Ons. Hoe kunnen zij op Ons gelijken als zij onze Wil niet hebben?

Onze Wil voedt onze kinderen met ons eigen Voedsel dat in hen onze Heiligheid vormt. Ze worden dan verfraaid met onze Schoonheid en verwerven de grote Kennis van hun Vader.

Ons Fiat spreekt in zijn Licht en vertelt hen veel dingen over hun Vader, totdat ze zo verliefd op Hem worden dat ze niet meer zonder hun Vader kunnen leven. Dit brengt de Gelijkenis voort.

Mijn dochter, zonder mijn Wil is er:
- niemand om hen te voeden,
- niemand om hen te onderwijzen,
- niemand om hen te vormen,
- niemand om hen op te voeden als kinderen die op Ons lijken.

Ze verlaten ons huis en weten niet wat Wij doen, Wie Wij zijn,
- hoeveel Wij van hen houden of
- wat ze moeten doen om op Ons te gelijken.

Daardoor zijn ze ver verwijderd van onze Gelijkenis.

Hoe kunnen zij zijn zoals Wij

- als zij Ons niet kennen en

- als er niemand is om hen te vertellen over ons Goddelijk Wezen?

36- 45 - 25 december 1938 – De Afdaling van het Woord – zijn oorspronkelijke Doel. Het is gemakkelijk om Jezus te laten geboren worden, mits je in zijn Wil leeft. Jezus vond het Paradijs op aarde in de Koningin van de Hemel.

Mijn arme geest vervolgt zijn ronde in de Goddelijke Wil. Oh, hoe gelukkig is de Goddelijke Wil om te zien hoe zijn kleine pasgeborene zijn daden zoekt, om::

- hen te leren kennen, te omarmen, te aanbidden,

- hen zich eigen te maken en

- tegen Hem te zeggen: "Hoeveel hebt U van mij gehouden!"

Daarna bleef ik stilstaan bij de afdaling van het Woord op aarde. Ik werd door medelijden overmand toen ik Hem alleen zag.

Mijn lieve Jezus verraste me met een onuitsprekelijke tederheid en

Hij zei me: "Mijn liefste dochter, je vergist je.

Eenzaamheid komt voort uit menselijke ondankbaarheid.

Maar wat het Goddelijke betreft, *Mijn werken vergezelden Mij* en lieten Mij nooit alleen. Je moet ook weten *dat de Vader en de Heilige Geest met Mij zijn neergedaald*.

Terwijl Ik bij Hen in de Hemel verbleef, zijn zij met Mij naar de aarde neergedaald. Wij zijn onafscheidelijk. Wij kunnen Ons niet scheiden, zelfs als Wij dat zouden willen.

Wij kunnen ons wel op verschillende plaatsen bevinden.

En terwijl Wij onze troon in de Hemel hebben, vormen Wij onze troon op aarde, maar zonder Ons ooit te scheiden.

Het Woord kan weliswaar de actieve rol op zich nemen, maar de Vader en de Heilige Geest nemen altijd deel.

Bovendien, toen Ik uit de Hemel neerdaalde, maakten allen deel uit van mijn gevolg om Mij de eer te bewijzen die Mij toekwam.

De hemel vergezelde Mij met al zijn sterren om mijn

Onveranderlijkheid en mijn Liefde die nooit ophoudt te eren.

De zon vergezelde Mij om Mij te eren voor mijn eeuwig Licht.

O, hoezeer heeft zij Mij verheerlijkt door de veelheid van haar effecten! Ik kan zeggen dat zij Mij een wieg van haar licht maakte.

En met haar warmte zei ze Mij in een stille taal:

Jij bent het Licht, en ik eer U, ik aanbid U en ik bemin U met hetzelfde licht waarmee U mij geschapen hebt.

Alles omringde Mij:

de wind, de zee, het vogeltje, alles en iedereen was rondom Mij om Mij de Liefde en de Glorie te geven waarmee Ik hen had geschapen.

Sommigen prezen mijn Rijk, mijn Onmetelijkheid, anderen mijn oneindige Vreugde. De geschapen dingen vierden feest voor Mij.

En als Ik weende, weenden zij ook, omdat mijn Wil, die in hen woonde, hen op de hoogte bracht van wat Ik deed.

O, wat voelden zij zich vereerd om te doen wat hun Schepper deed!

Ik had het gezelschap van de engelen, die mij nooit alleen lieten.

En omdat alle tijden Mij toebehoren,

had Ik het gezelschap van allen die in mijn Wil zouden leven.

Mijn Wil droeg hen in zijn armen.

Ik voelde hen kloppen in mijn Hart, in mijn Bloed en in mijn Stappen.

En omdat Ik Mij door hen allen omringd voelde, bemind door mijn Wil, voelde Ik mij beloond voor mijn afdaling van de Hemel naar de aarde.

Dat was mijn eerste voornemen: ***orde scheppen in het Koninkrijk van mijn Wil te midden van mijn kinderen.***

Ik zou de wereld nooit hebben geschapen als Ik geen kinderen gehad had die op Mij gelijken en die leven vanuit mijn Wil.

Mijn Wil zou zich in de situatie van een arme, onvruchtbare moeder hebben bevonden, die niet in staat is om kinderen te krijgen en geen gezin kan stichten.

Mijn Wil heeft de Kracht om voort te brengen en een lange generatie te vormen, om een goddelijke familie te vormen.

Daarna bleef ik nadenken over de neerdaling van het Goddelijke Woord. Ik vroeg me af: "hoe kan Jezus in onze zielen geboren worden?"

En het lief klein Kindje Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, Mij baren is het gemakkelijkste wat er is. Bovendien weten Wij niet hoe Wij moeilijke dingen moeten doen. Onze Macht maakt alles gemakkelijk.

Als de mens in onze Wil leeft, is alles gedaan. Wanneer de mens wil leven in onze Wil, vormt hij al de woning voor je kleine Jezus.

Als dat hij zijn daden wil beginnen verrichten, verwekt hij Mij. Als hij bemint in mijn Wil, kleedt hij Mij met licht en verwarmt hij Mij van alle kou van de mensen.

Telkens hij Mij zijn wil geeft en de Mijne aanneemt, speel Ik met hem als met een speelgoedje en zing Ik de overwinning omdat Ik de menselijke wil heb gewonnen.

Ik voel Mij als een kleine zegevierende Koning.

Zie je, mijn dochter, hoe gemakkelijk dit is voor je kleine Jezus? Want wanneer Wij onze Wil in de mens vinden, kunnen Wij alles doen. Onze Wil geeft Ons alles wat nodig is en alles wat Wij willen om ons Leven en onze mooiste Werken vorm te geven.

Maar wanneer onze Wil afwezig is, zitten Wij vast.

Bij sommigen ontbreekt de liefde,

- bij anderen de heiligheid,

- bij weer anderen is het de kracht,

- en bij nog anderen is het de zuiverheid en

- alles wat nodig is om ons Leven te doen herleven.

Daarom hangt alles af van de mensen.

Van onze kant stellen Wij Onszelf ter beschikking.

Bovendien heeft mijn Goddelijke Moeder bij mijn Geboorte voor een mooie verrassing voor Mij gezorgd.

Met haar Daden, met haar Liefde, met het Leven van mijn Wil dat zij bezat, heeft zij mijn Paradijs op aarde gevormd.

Zij heeft niets anders gedaan dan de hele Schepping met haar liefde te verweven en zeeën van Schoonheid te ontvouwen om Mij onze goddelijke Schoonheden en haar eigen Schoonheid te laten zien, die in elk van hen straalde.

Hoe mooi was het om mijn Moeder te vinden in de hele Schepping, waar Ik kon genieten van haar Schoonheid en van de Schoonheid van haar Daden.

Ze ontvouwde haar Zeeën van Liefde om Mij te laten zien dat ze Mij in alle dingen beminde.
Ik vond in haar mijn Paradijs van Liefde.
Ik was gelukkig en blij in de Zeeën van Liefde van mijn Moeder.

In mijn Wil vormde zij de mooiste muziek, de heerlijkste concerten, zodat de muziek van het hemelse Vaderland haar kleine Jezus niet ontbrak. Mijn Moeder dacht aan alles, zodat Ik niets zou missen van de vreugden van het Paradijs dat Ik verliet.

Toen Ik mij over haar Hart boog, ervaarde Ik harmonieën en voldoeningen die Mij verrukten.
Mijn lieve moeder, door in mijn Wil te leven, nam het Paradijs in haar schoot en liet haar Zoon ervan proeven.
Al haar daden dienden alleen om Mij gelukkig te maken en mijn Paradijs op aarde te verdubbelen.

Mijn dochter, je kent nog een andere verrassing niet:
zij die in mijn Wil leeft, is onafscheidelijk van Mij.

Telkens wanneer Ik herboren word, wordt zij opnieuw met Mij herboren. Zo ben Ik nooit alleen ben.

Ik laat haar met Mij herboren worden tot het goddelijke Leven.
Zij wordt herboren tot een nieuwe Liefde, tot een nieuwe Heiligheid, tot een nieuwe Schoonheid.
Zij wordt herboren in de Kennis van haar Schepper.
En zij wordt herboren in al onze Daden.

En zelfs in elke daad die zij verricht, roept zij Mij om herboren te worden en een nieuw Paradijs te vormen voor haar Jezus. Dan laat Ik haar met Mij herboren worden om haar gelukkig te maken. Degene die met Mij leeft gelukkig maken, is één van mijn grootste Vreugden.

Wees dus aandachtig om in mijn Wil te leven als je Mij gelukkig wilt maken, als je wil dat Ik in jouw daden mijn Paradijs op Aarde vind. En Ik zal ervoor zorgen dat je de oceanen van mijn Vreugde en Geluk mag proeven. Wij zullen elkaar gelukkig maken.

36- 46 - 28 december 1938 – De echo tussen de Schepper en de mens. Een daad in de goddelijke Wil is overal te vinden. Het Moederschap van de Koningin van de Hemel

Hoewel mijn arme geest een nachtmerrie van vreselijke pijn doormaakt en ik het gevoel heb dat ik sterf, doe ik wat ik kan om de Handelingen van de Allerhoogste Wil te volgen, maar met moeite.

Ik wend mij tot de Allerhoogste Wil om daar toevlucht en kracht te vinden in de toestand waarin ik mij bevind. Mijn geliefde Jezus werd vervuld van medelijden en zeer teder zei Hij mij:

"Dochter van mijn Wil, houd moed. Geef niet op. Ontmoediging doet je kracht verliezen. Je voelt je ver van Mij, die in jou leef en je zozeer bemint.

Je moet weten dat wanneer de mens onze Wil binnengaat om zijn wil neer te leggen en de Onze aan te nemen, onze goddelijke Echo in de mens begint.

Als Wij onze Echo horen, dan zeggen Wij:
"Wie heeft zoveel deugdzaamheid dat hij de echo van zijn liefde, zijn adem en zijn hartslag in ons Allerhoogste Wezen voortbrengt?"
Ah! Het is een mens die onze Wil herkend heeft en binnenkomt om in Hem te leven. Laat hem welkom zijn!

In ruil daarvoor zullen Wij onze Echo in de mens laten voelen, zodat - Wij met dezelfde adem zullen ademen,

- Wij met dezelfde liefde zullen liefhebben,
- Wij dezelfde hartslag zullen hebben en
- Wij zullen voelen dat de mens in Ons leeft.

Wij zullen ons nooit alleen voelen.
 En de mens zal voelen dat Wij in hem leven.
 Hij zal het gezelschap hebben van zijn Schepper,
 die hem nooit alleen zal laten.

Je moet weten dat elke daad die in onze Wil verricht wordt,
 nooit eindigt. Hij wordt voortdurend herhaald.
 Aangezien mijn Wil overal aanwezig is, wordt deze Daad herhaald in
 de Hemel, in de geschapen dingen, in alle dingen.

Daarom overtreft een handeling in onze Wil alles,
 - vult de Hemel en de aarde, en
 - schenkt ons zoveel Liefde en Glorie dat alle andere werken als
 kleine druppels zijn in vergelijking met de zee.

Want Wij zijn het Zelf die Ons verheerlijken en Onszelf liefhebben in
 de mens die zich met zijn Schepper bedekt en met Hem samenwerkt.

Hoe mooi de dingen ook zijn die de mens buiten onze Wil om kan
 doen, ze kunnen Ons nooit behagen omdat ze Ons niet geven wat
 van Ons is. Ze kunnen zich niet overal verspreiden.
 Bovendien is zo'n liefde zo klein dat ze nauwelijks de daad bedekt die
 de mens verricht, als ze dat al kan.

Je moet weten dat Wij enorm veel van de mens houden.
 Wij kunnen echter niet tolereren dat hij bij Ons is:
 - onfatsoenlijk, vuil, zonder schoonheid,
 - naakt of bedekt met ellendige lompen.

Het zou onze allerhoogste Majesteit onwaardig zijn
 om kinderen te hebben
 - die niet op Ons gelijken,
 - die niet goed gekleed zijn,
 - die niet gekleed zijn in de koninklijke gewaden van ons Fiat.

Het zou zijn alsof een koning zijn soldaten en onderdanen slecht
 gekleed en met vuiligheid bedekt laat, zodat:

- hun uiterlijk weerzinwekkend is,
- sommigen blind zijn,
- anderen kreupel of misvormd zijn.

Zou het geen schande zijn voor deze koning om omringd te zijn door een leger van ellendelingen die medelijden opwekken?

Moeten we deze koning niet veroordelen omdat hij er niet voor zorgt dat hij een leger heeft dat hem waardig is?

Moeten we niet vol bewondering zijn,

- niet alleen voor de majesteit van deze koning,
- maar ook voor zijn mooi, goed geordende leger, de elegantie van de soldaten, zijn onderdanen en de kledij die ze dragen?

Zou het geen eer zijn voor deze koning om omringd te zijn door ministers en een leger die aangenaam voor het oog zijn?

Onze onoverwinnelijke Liefde, verlangt ernaar om elke mens individueel te behandelen. En met oneindige Wijsheid heeft Zij besloten om mijn Wil aan de mens te geven, zodat mijn Wil:

- hem kan verfraaien met zijn Licht,
- hem kan bekleden met zijn Liefde en
- hem kan heiligen met zijn Heiligheid.

Zie je hoe noodzakelijk het is dat onze Wil in de mens heerst?

Want alleen mijn Wil heeft de macht om de mens te zuiveren en te verfraaien om ons goddelijke Leger te vormen.

Wij zullen dan vereerd zijn om met hen en in hen te leven.

Zij zullen onze kinderen zijn die om ons heen zullen zijn, gekleed in onze koninklijke gewaden en verfraaid naar ons Evenbeeld.

Daarom begint onze Wil met zuiveren, heiligen en verfraaien.

Vervolgens laat Hij hen toe in onze Wil om met Ons te leven.

Bovendien, wanneer de mens onze Wil binnengaat,

is onze Liefde zo groot dat ons goddelijk Wezen

een regen van Liefde over hem laat neerdalen.

Als de engelen en heiligen zien hoe geliefd deze mens is, komen allen aangerend om hem te omringen en lief te beminnen.

De Schepping zelf juicht van vreugde wanneer zij onze triomferende Wil in deze mens ziet. Allen overspoelen hem met liefde en o, hoe mooi is het om deze mens te zien die door allen bemind wordt!

En de mens voelt zich zo dankbaar dat hij door allen wordt bemind, dat hij op zijn beurt iedereen bemint.

Daarna vervolgde ik mijn rondgang in de Goddelijke Wil.
Ik kwam bij **de Geboorte van het Kindje Jezus**.

Hij rilde van de kou, weende en snikte bitter.
Met ogen vol tranen keek Hij mij aan en Hij vroeg om mijn hulp.
En tussen zijn snikken en gekreun door **zei Hij mij:**

"Mijn lieve dochter, het gebrek aan liefde van de mens doet Mij bitter wenen. Als Ik zie dat ik niet bemind word, voel Ik Mij gekwetst.
Dat doet Mij zoveel pijn dat Ik snik.

Mijn Liefde zoekt en achtervolgt elke mens.
Ik verberg hem en vervang zijn leven door mijn Leven van Liefde.
Maar deze ondankbare mensen zeggen zelfs niet één keer
'*ik bemin U*' tegen Mij. Hoe kan Ik dan niet wenen?
Bemin Mij dus, als je mijn tranen wil drogen.

Luister, mijn dochter, en let goed op! Ik wil je een grote verrassing van onze Liefde vertellen en je mag niets missen. Ik wil je laten zien
hoe groot de Moederliefde van mijn hemelse Moeder is:
- *wat zij heeft gedaan, hoeveel het haar gekost heeft en*
- *wat zij nog steeds doet.*

Je moet weten dat de grote Koningin niet alleen mijn Moeder was: door Mij te verwekken, Mij op de wereld te brengen, Mij met haar melk te voeden en op zoveel wijzen voor Mij te zorgen tijdens mijn kindertijd. Dat was onvoldoende voor haar moederliefde en voor mijn Liefde als Zoon.

Haar moederliefde stroomde door mijn geest.
En als Ik door gedachten werd gekweld,
- breidde zij haar Moederliefde uit over al mijn gedachten,
- verborg zij hen in haar Liefde en omhelsde hen.
Ik voelde mijn geest verborgen onder haar moederlijke vleugels, die Mij nooit alleen lieten.

In elk van mijn gedachten was mijn Moeder die van mij hield en mij al haar moederlijke zorg gaf.

Haar Moederschap strekte zich uit
over elk van mijn ademhalingen en hartslagen.

En als mijn ademhaling of mijn hartslag verstikte van liefde en pijn,
kwam ze met haar Moederliefde aangerend om Mij niet te laten
verstikken van Liefde en om mijn doorboord Hart te verzachten.

Als Ik keek, als Ik sprak, als Ik werkte, als Ik liep, kwam ze
aangerend om mijn blikken, mijn woorden, mijn werken en mijn
stappen in haar moederlijke liefde op te vangen.
Ze bedekte hen met haar moederlijke liefde,
verborg hen in haar hart en vertroetelde Mij.

Ik voelde haar Moederliefde zelfs in het eten dat ze voor Mij
klaarmaakte. Terwijl Ik at, proefde Ik haar moederliefde die Mij
bemimde.

En wat te zeggen van de uitdrukking van haar Moederschap in mijn
lijden? Er was geen Lijden en geen druppel Bloed die Ik vergoot
zonder dat Ik mijn lieve Moeder voelde.

Nadat ze Mij had vertroeteld, nam ze mijn Lijden en mijn Bloed en
verborg hen in haar Moederhart om hen te beminnen en haar
Moederschap verder te zetten.

Wie zou kunnen zeggen hoezeer zij Mij bemimde, en hoezeer Ik haar
bemimde!

Mijn Liefde was zo groot dat het voor Mij onmogelijk was om haar
moederliefde niet in Mij te voelen bij alles wat Ik deed.

Ik kan zeggen dat zij rende om mij nooit alleen te laten,
zelfs niet bij mijn ademhaling. En Ik riep haar.

Haar Moederliefde was voor Mij een behoefte, een verlichting, een
steun voor mijn Leven hier op aarde.

Luister, mijn dochter, nog een verrassing van Liefde van je Jezus en
je hemelse Moeder. In alles wat Wij hebben gedaan, heeft Liefde
nooit een obstakel tussen Ons gekend.

De Liefde van de één vloeide over in de Liefde van de ander om één
enkel Leven te vormen.

Maar wanneer Wij hetzelfde willen doen met de mensen,
stuiten Wij op zoveel hindernissen, weigeringen en ondankbaarheid.

Maar Mijn Liefde houdt nooit op.

Je moet weten dat toen mijn onafscheidelijke Moeder haar Moederschap uitbreidde binnen en buiten mijn Mensheid, Ik haar dan aanstelde en bevestigde als Moeder:

- van elke gedachte, elke ademtocht, elke hartslag,
- van elk woord van alle mensen.

Ik breidde haar Moederschap uit

- in hun werken, in hun stappen en in al hun lijden.

Haar Moederschap is overal aanwezig.

In de gevaren om in zonde te vallen, snelt zij toe en zij bedekt de mensen met haar Moederschap om hen te beschermen tegen de val. Als zij vallen, laat zij haar Moederschap achter om hen te verdedigen en hen te helpen terug op te staan.

Haar Moederschap loopt en strekt zich uit over *de zielen die goed en heilig willen zijn*, alsof Zij in hen haar Jezus vindt.

Zij wordt Moeder van hun verstand, Zij leidt hun woorden, Zij bedekt de mensen en verbergt hen in haar moederlijke liefde om vele andere 'Jezusjes' op te voeden.

Haar Moederschap toont zich *op het sterfbed*. Zij maakt gebruik van de rechten van haar moederlijke autoriteit die Ik haar heb gegeven.

Zij zegt Mij op een zo tedere toon dat Ik haar niets kan weigeren:

"Mijn Zoon, ik ben Moeder en dit zijn mijn kinderen.

Ik moet hen in veiligheid brengen.

Als U mij dat niet toestaat, komt mijn Moederschap in gevaar."

Terwijl zij dit zegt,

- bedekt zij hen met haar liefde en
- verbergt zij hen in haar Moederschap om hen te redden.

Mijn Liefde was zo groot **dat Ik tegen haar zei**:

"Moeder, Ik wil dat je de Moeder van allen bent,

en Ik wil dat je voor alle mensen doet wat je voor Mij hebt gedaan.

Breid uw Moederschap uit over al hun daden, zodat Ik hen allemaal bedekt en verborgen zie in uw Moederliefde.

Mijn Moeder aanvaardde dit en bleef bevestigd,

- niet alleen als Moeder van alle mensen,
- maar ook als Degene die al hun daden zal bedekken met haar Moederliefde.

Dit is één van de grootste genaden die Ik aan alle menselijke generaties geschonken heb.

Maar hoeveel leed ontvangt mijn Moeder niet!

De mensen gaan zelfs zo ver dat zij haar Moederschap ontkennen en weigeren haar als Moeder te erkennen.

Daarom bidt de hele Hemel en wacht hij vol ongeduld tot de Goddelijke Wil bekend wordt en heerst.

Dan zal de grote Koningin voor de kinderen van mijn Wil doen wat zij voor haar Jezus gedaan heeft.

Haar Moederschap zal tot leven komen in haar kinderen. Ik zal mijn plaats in haar Moederhart geven aan allen die in mijn Wil leven.

Zij zal hen voor Mij opvoeden. Zij zal hun stappen leiden en hen verbergen in haar Moederschap en in haar Heiligheid.

Haar Moederliefde en haar Heiligheid zullen in al hun daden worden ingeprent. Zij zullen haar ware kinderen zijn, die in alles zoals Ik zullen zijn.

O, hoe zou Ik willen dat iedereen weet, dat allen die in mijn Wil willen leven, een Koningin en een machtige Moeder hebben

- die hen alles zal geven wat ze nodig hebben en

- hen zal opvoeden in haar Moederschoot.

In alles wat zij doen,

zal zij bij hen zijn om hun daden naar de hare te vormen.

Zodat zij bekend zullen staan als kinderen die zijn opgevoed en onderwezen door het liefdevolle Moederschap van mijn Moeder!

Het zijn deze kinderen, die haar gelukkig zullen maken en die haar glorie en eer zullen zijn.

Fiat!!!

Adveniat Regnum tuum!

Fiat Voluntas tua sicut in caelo et in terra!

DEEL 36 - 2 APRIL 1938 – 28 DECEMBER 1938 5

36-1 - 12 APRIL 1938- WIE LEEFT IN DE GODDELIJKE WIL, SPREEKT IN AL ZIJN DADEN HET FIAT UIT EN VORMT ZO VELE GODDELIJKE LEVENS. ZO GEEFT HIJ ZICH OVER AAN DE MACHT VAN DE MENS EN LAAT HIJ HEM DOEN WAT HIJ WIL. HET VERSCHIL TUSSEN WIE IN HEM LEEFT EN WIE ZICH NEERLEGT BIJ ZIJN LOT. 5

36-2 - 15 APRIL 1938 - WIE LEEFT IN ONZE GODDELIJKE WIL, ADEMT EN BEWEEGT ZICH IN HET FIAT. HET HEMELS HOF VOELT IN ZICHZELF DE ADEM, DE BEWEGING ERVAN EN DE OVERWINNENDE EN GELUKZALIGE DEUGD DIE DIT MET ZICH MEEBRENGT. WANNEER DE GODDELIJKE WIL WORDT AFGeweZEN, BEVINDT HIJ ZICH IN PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN..... 9

36-3 - 20 APRIL 1938- ZOALS JEZUS AAN HET KRUIS BLIJFT HIJ NOG STEEDS TOT ELK HART ROEPEN: "IK HEB DORST". DE WARE VERRIJZENIS LIGT IN HET HERRIJZEN IN DE GODDELIJKE WIL. AAN WIE IN HEM LEEFT, WORDT NIETS GEWEIGERD..... 14

36-4 - 25 APRIL 1938- HET TEKEN DAT DE GODDELIJKE WIL IN DE ZIEL HEERST, IS DE BEHOEFTE VOELEN OM HEM ONOPHOUDELIJK TE BEMINNEN. HET GROTE KWAAD VAN HET NIET DOEN VAN HET GOEDE IN DE GODDELIJKE WIL. HET KLEINE VLAMMETJE GEVOED DOOR HET GROTE LICHT VAN GOD. 18

36-5 - 2 MEI 1938- DE GODDELIJKE WIL VRAAGT OP ELK MOMENT DE MENSELIJKE WIL OM HEM TE ZEGGEN: "JE HEBT MIJ NIETS GEWEIGERD, EN IK KAN JOU NIETS WEIGEREN." DE SCHEPPING: ZOETE BETOVERING VAN DE MANIFESTATIE VAN GODDELIJKE LIEFDE VOOR DE MENS. 22

36-6 - 6 MEI 1938-OM IN DE GODDELIJKE WIL TE LEVEN, IS HET NOODZAKELIJK OM DIT TE WILLEN EN DE EERSTE STAPPEN TE ZETTEN. DE GODDELIJKE WIL BEZIT DE GENERATIEVE DEUGD. EN WAAR HIJ HEERST, GENEREERT HIJ ZONDER OOI	25
36-7 -10 MEI 1938- OM BEMIND TE WORDEN, LEGT GOD ZIJN LIEFDE IN HET HART VAN DE MENS EN ZET HAAR OM IN MUNTEN. DE WAKEN VAN JEZUS. HET GODDELIJKE VADERSCHAP EN HET KINDSCHAP VAN WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT.	28
36-8 - 15 MEI 1938 - HET WOORD VAN GOD IS LEVEN EN OMVAT ALLE EEUWEN. HET KIJKT NAAR ALLE MENSELIJKE GENERATIES. JEZUS WEET NIET WAT HHIJ MOET DOEN MET DEGENEN DIE HEM NIET BEMINNEN. JEZUS LAAT ZICH VINDEN IN DE NODEN VAN DE MENSEN.	32
36-9 - 17 MEI 1938 - DE ZIEL IS DE STEM, HET GEZANG EN DE HANDEN OM TE SPELEN, HET LICHAAM IS HET INSTRUMENT. DE GODDELIJKE WIL WIL DE KLEINSTE DADEN OM ZIJN ZON TE LATEN ZIEN. HET ZAAIEN DAT DE ZON OP AARDE DOET, HET ZAAIEN DAT DE ALLERHEILIGSTE WIL DOET, HET HUWELIJK DAT GOD VOORBEREIDT MET ZIJN WAARHEDEN.	38
36-10 - 19 MEI 1938 - DE GODDELIJKE WIL VERLAMT ALLE KWAAD, EN DE MENSELIJKE WIL VERLAMT HET GOEDE. LIEFHEDEN IS BEZITTEN. HOE GOD GEVORMD WORDT IN DE MENS EN DE MENS IN GOD. ANGSTEN OVER DE GESCHRIFTEN.	43
36-11 - 27 MEI 1938 - HERHAALDE EN VOORTDURENDE DADEN BINDEN GOD MEER AAN DE MENS EN VORMEN DE KRACHT VAN DE ZIEL. HOE MOOI IS HET OM TE LEVEN IN DE GODDELIJKE WIL. DE REGEN VAN LIEFDE DIE GOD OVER DE MENSEN UITSTORT EN DE REGEN VAN LIEFDE DIE DEGENE UITSTORT DIE IN HET FIAT LEEFT.	48

36-12 - 5 JUNI 1938 - HET TEKEN DAT DE ZIEL IN DE GODDELIJKE WIL, IS DAT ZIJ IN ZICHZELF HET LEVEN EN DE WERKING VAN DE GODDELIJKE WIL VOELT. DIT IS HET GROOTSTE GESCHENK DAT HIJ AAN EEN MENS GEEFT. CENTRALISATIE VAN GOD IN DE MENS, EN VAN DE MENS IN GOD.	53
36-13 - 12 JUNI 1938 - DE WAARHEDEN ZIJN DRAGERS VAN GODDELIJKE ZADEN. DE KENNIS VORMT DE NIEUWE GODDELIJKE LEVENS. VERGOEDING VAN DE GLORIE DIE JE IN DE HEMEL ZULT ONTVANGEN. WIE ZICH OVERGEEFT IN DE ARMEN VAN JEZUS IS ZIJN FAVORIET.	57
36-14 - 16 JUNI 1938 - DE GODDELIJKE WIL WIL ALTIJD AAN DE MENS GEVEN EN WIL VAN HEM ONTVANGEN. WEDERZIJDIG GEVEN EN ONTVANGEN. RECHTEN DIE VERLOREN GAAN EN RIJKEN DIE VERWORVEN WORDEN. IN DE DAAD DIE IN ZIJN WIL VOLBRACHT WORDT, VINDT GOD ALLES.....	61
36-15 - 20 JUNI 1938 – WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, STAAT IN EEN VOORTDURENDE VERBINDING MET GOD. WEDERGEBOORTE EN OPWELLEND LIEFDE. DE GODDELIJKE WIL MAAKT IEDEREEN GELUKKIG EN SCHENKT VREUGDE AAN ALLEN. JEZUS ZELF ZAL DE WAAKZAME BEWAKER ZIJN VAN DEZE GESCHRIFTEN, DIE VOLLEDIG ZIJN EIGEN BELANGEN ZIJN.	66
36-16 - 26 JUNI 1938 – DE MENSELIJKE WIL, VERENIGD MET DE GODDELIJKE WIL, WEET EVENEENS HOE WONDEREN TE VERRICHTEN. ZONDER DE GODDELIJKE WIL IS DE MENSELIJKE WIL EEN ARME KREUPELE. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, VERWERFT DE OVERWINNENDE DAAD.	70
36-17 - 30 JUNI 1938 – WARE LIEFDE WIL ZICHZELF TERUGVINDEN IN DE GELIEFDE PERSOON. ONZE-HEER HEEFT ZOVELE WEGEN GECREËERD OM ZICH TE LATEN VINDEN. WIE IS HET VELD VAN GOD? KENNIS OPENT ALLE DEUREN TUSSEN GOD EN DE MENS. IEDEREEN LEEFT IN DE	

GODDELIJKE WIL. DE GODDELIJKE WIL IS DE HERHALING IN DE MENS VAN WAT DE MENSHEID VAN JEZUS GEDAAN HEEFT	74
36-18 - 6 JULI 1938 - IN DE GODDELIJKE WIL IS ALLES TRIOMF, VREUGDE EN OVERWINNING - HET AMBT VAN MOEDER VAN DE GODDELIJKE WIL. VOORBEELD VAN DE ZEE VOOR DEGENE DIE IN HEM LEEFT.	78
36-19 - 11 JULI 1938 - ZOALS BIJ WARE LIEFDE WIL DE EEN WAT DE ANDER WIL. ELKE DAAD VAN DE GODDELIJKE WIL IS EEN WEG DIE ZICH OPENT TUSSEN DE HEMEL EN DE AARDE. HET FIAT VAN GOD IN DE MENS.....	83
36-20 - 18 JULI 1938 - HOE MOOI IS HET OM DE MENS IN DE GODDELIJKE WIL TE ZIEN. DE GESCHAPEN DINGEN WACHTEN OP HEM OM HUN SCHEPPER TE BEMINNEN. DE OVERMATIGE LIEFDE VAN GOD VOOR WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT.....	87
36-21 - 24 JULI 1938 – HET VERSCHIL TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN DE LIEFDE. WIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, ONTVANGT DE LIEFDE VAN ALLE GESCHAPEN DINGEN EN VORMT DE STEUNPILAAR VAN DE DADEN VAN ONZE-HEER. OPROEP AAN IEDEREEN.....	92
36-22 - 30 JULI 1938 – ER ZIJN ONTELBARE WONINGEN IN DE HEMEL. ELKE GELUKZALIGE ZAL GOD VOOR ZICHZELF HEBBEN, BUITEN EN BINNEN IN ZICHZELF, ALSOF GOD ALLEEN VOOR HEM WAS. JEZUS HOUDT VAN ONS IN ALLE GESCHAPEN DINGEN. SPONTANEÏTEIT VAN JEZUS IN HET LIJDEN.....	96
36-23 - 6 AUGUSTUS 1938 - UITWISSELING VAN LEVEN TUSSEN DE GODDELIJKE WIL EN DE MENSELIJKE WIL. OVERWINNING VAN JEZUS. ER IS GEEN GROTERE BELEDIGING DAN ZICH ONTTREKKEN AAN DE GODDELIJKE WIL. DE SPREKENDE SCHEPPING. DE GODDELIJKE HARTSLAG EN ADEM. HET IS VOOR GOD NOODZAKELIJK OM MET DE MENS TE SPREKEN.....	101

36-24 - 12 AUGUSTUS 1938 - WANNEER EEN MENS DE GODDELIJKE WIL BINNENGAAT, BUIGT DE HEMEL ZICH NEER EN STIJGT DE AARDE OMHOOG OM ELKAAR DE VREDESKUS TE GEVEN. LIEFDE VAN GOD IN HET OPENBAREN VAN DE WAARHEDEN. ALLE GESCHAPEN DINGEN ZIJN LEDEMATEN VAN JEZUS. DIVERSITEIT VAN LIEFDE. DE SCHEPPING GAAT VERDER IN DE MENSEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN.	107
36- 25 - 15 AUGUSTUS 1938 - HET FEEST VAN DE OPNAME VAN MARIA IN DE HEMEL IS HET MOOISTE, HET MEEST SUBLIEME FEEST: HET FEEST VAN DE GODDELIJKE WIL DIE WERKZAAM IS IN DE HEMELSE KONINGIN.	112
36- 26 - 21 AUGUSTUS 1938 - HET VERSCHIL TUSSEN DE LEVENS DIE JEZUS VORMT IN DE SACRAMENTELE HOSTIES EN DEZE WELKE GEVORMD WORDEN DOOR HEN DIE IN ZIJN WIL LEVEN.	116
36- 27 - 28 AUGUSTUS 1938 - EEN DAAD IN DE GODDELIJKE WIL BEVAT ALLES. HIJ KAN VOOR IEDEREEN LIEFHEBBEN. IEDEREEN RENT IN DEZE DAAD. ELKE DAAD DIE IN MIJN WIL GEDAAN WORDT, IS EEN DAG DIE VERWORVEN WORDT.....	120
36- 28 - 5 SEPTEMBER 1938 - DE MENSELIJKE WIL IS EEN KRUIS VOOR DE GODDELIJKE WIL EN DE GODDELIJKE WIL IS EEN KRUIS VOOR DE MENSELIJKE WIL. IN DE GODDELIJKE WIL VERANDEREN DE DINGEN EN BESTAAN ER GEEN VERSCHILLEN. JEZUS VULT AAN WAT KAN ONTBREKEN BIJ HEM DIE IN ZIJN WIL LEEFT.	126
36- 29 - 11 SEPTEMBER 1938 - EEN VOLBRACHTE DAAD VAN GODDELIJKE WIL IS ALLES. JEZUS LAAT ZIJN LEVEN GROEIEN IN WIE IN HEM LEEFT. VRESELIJKE TOESTAND VAN GOD IN WIE LEEFT VANUIT DE MENSELIJKE WIL. TELKENS IEMAND IN ONZE WIL BINNENGAAT, ZO VAAK VERNIEUWEN WIJ ONZE WERKEN.	131
36- 30 - 18 SEPTEMBER 1938 - JEZUS VOELT IN HET LIJDEN VAN LUISA ZIJN EIGEN LIJDEN. JEZUS VERANDERT NOOIT IN	

ZIJN WERKEN EN IN ZIJN LIEFDE VOOR ONS. HET VOORBEELD VAN DE BLOEM, VOOR WIE NIET LEEFT IN DE GODDELIJKE WIL.....	135
36- 31 - 27 SEPTEMBER 1938 - DE ZEE, SYMBOOL VAN DE GODDELIJKE WIL. SAMEN MET HET LIJDEN VAN JEZUS STROOMDEN ZEEËN VAN VREUGDE. DE KRACHT VAN ONSchULDIG LIJDEN. DE GEOPENBAARDE WAARHEDEN ZIJN EEN NIEUWE SCHEPPING.	139
36- 32 - 2 OKTOBER 1938 - HET IS EEN GODDELIJK DECREET DAT HET KONINKRIJK VAN DE GODDELIJKE WIL OP AARDE MOET KOMEN. DE HEMELSE KONINGIN WEENT EN BIDT. DE GODDELIJKE WIL IS ALS HET SAP VOOR PLANTEN.....	143
36- 33 - 10 OKTOBER 1938 - GODS EERSTE WERKTERREIN: DE SCHEPPING DE SCHEPPING IS NIET VOLTOOID. ZIJ GAAT VERDER IN DE ZIELEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN..	146
36- 34 - 19 OKTOBER 1938 - WIE ZICH AAN GOD OVERGEEFT, VINDT IN HEM ZIJN VADERSCHAP, EEN TOEVLUCHTSOORD, EEN SCHUILPLAATS. HET FIAT IS DE STEUNPILAAAR EN HET LEVEN VAN DE HELE SCHEPPING. GOD NEEMT DE TOUWTJES IN HANDEN VOOR WIE IN HEM WIL LEVEN.....	150
36- 35 - 26 OKTOBER 1938 - DE DROEVIGE GEVOLGEN VAN STOORNISSEN. HET KLEIN ZIEK KIND IN DE GODDELIJKE WIL. WIE LEEFT IN DE GODDELIJKE WIL, VORMT EEN STEUNPILAAAR VOOR ZIJN SCHEPPER EN STELT ZIJN BELANGEN VEILIG.	154
36- 36 - 30 OKTOBER 1938 - WANNEER DE MENS IN ONZE WIL BEMINT, VERDUBBELEN WIJ ONZE LIEFDE VOOR HEM. WIJ GEVEN HEM ZELFS HET RECHT OM MET ONS MEE TE OORDELEN. GOD WIL DAT ELKE MENS IN ZIJN WIL LEEFT..	157
36- 37 - 6 NOVEMBER 1938 – EËN ENKELE DAAD IN DE GODDELIJKE WIL OMVAT ALLES. ALLES WAT DE MENS MOET DOEN, IS IN GOD. DE MENSELIJKE DADEN VINDEN DE GODDELIJKE DADEN. DE DADEN DIE IN DE GODDELIJKE WIL	

VERRICHT WORDEN, VERENIGEN DE TIJDEN EN VORMEN ÉÉN ENKELE DAAD.....	161
36- 38 - 13 NOVEMBER 1938 – DE WAARHEDEN OVER DE GODDELIJKE WIL ZULLEN HET REGIME, DE WETTEN EN HET MACHTIGE LEGER VORMEN. KENNIS VAN DE WAARHEDEN ZAL HET LEVEN, HET LICHT EN HET GOEDE BRENGEN DAT DEZE KENNIS BEZIT. HOE KUNNEN WIJ WETEN OF WIJ IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN?	165
36- 39 - 20 NOVEMBER 1938 -DE GODDELIJKE WIL IS DE TOESCHOUWER VAN DE ZIEL. DE ZIEL DIE IN HET FIAT VAN GOD LEEFT, IS EEN KLEIN GODDELIJK VELD. HOE MEER DE MENS EEN DAAD VERRICHT IN DE GODDELIJKE WIL, HOE MEER HIJ IN GOD BINNENGAAT. DE MENS BRENGT DE GOEDHEID EN DE HEILIGHEID VAN GODS LEVEN VOORT, WANNEER HIJ ZIJN GOEDE EN HEILIGE DADEN VERRICHT IN BEZIT VAN DE WIL EN HET LEVEN VAN GOD.....	169
36-40 - 26 NOVEMBER 1938 –DE GODDELIJKE WIL PLAATST DE GODDELIJKE BEWEGING IN DEGENE DIE IN HEM LEEFT. DEZE MENS KAN ALLES AAN ZIJN SCHEPPER GEVEN. DE ZIELEN DIE OP AARDE IN DE GODDELIJKE WIL LEVEN EN DE ZALIGEN IN DE HEMEL.....	175
36-41 - 30 NOVEMBER 1938 – DE ZIEL DIE HAAR RONDEN DOET IN DE GODDELIJKE WIL EN ZIJN WERKEN ERKENT, ONTVANGT DE BRUIDSSCHAT VAN DE GODDELIJKE WERKEN DIE GOD HAAR GEGEVEN HEEFT. ZIJ MAAKT ZICH TOT VREDESBOODSCHAPPER TUSSEN DE HEMEL EN DE AARDE. DE ZIEL DIE IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT, IS DE DRAAGSTER VAN HET ALLERHOOGSTE WEZEN.....	180
36-42 - 5 DECEMBER 1938 – HET GROOT VERLANGEN VAN GOD DAT DE MENS IN ZIJN WIL LEEFT. KENNIS VAN DE GODDELIJKE WIL. DEGENE DIE IN ONZE WIL LEEFT EN WIJ: WIJ BEGRIJPEN ELKAAR ZONDER TE SPREKEN EN WIJ SPREKEN ZONDER WOORDEN.....	184

36-43 - 8 DECEMBER 1938 – DE MENSHEID VAN ONZE HEER DIENDE ALS EEN SLUIER VOOR ZIJN GODHEID EN VOOR DE WONDEREN VAN DE GODDELIJKE WIL. ALLE GESCHAPEN DINGEN EN DE MENS ZELF ZIJN SLUIERS DIE DE GODHEID VERBERGEN. DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS, DE WEDERGEBOORTE VAN ALLEN.	189
36-44 - 18 DECEMBER 1938 – GOD GEEFT NIET ALS DE MENS NIET WIL ONTVANGEN EN ALS HIJ GEEN KENNIS HEEFT VAN HETGEEN HIJ WIL GEVEN. PIJNLIJKE OMSTANDIGHEDEN WANNEER JE NIET IN DE GODDELIJKE WIL LEEFT. DE GODDELIJKE WIL GEEFT ONS HET VERMOGEN OM TE BEGRIJPEN, HET GEHOOR OM TE HOREN.....	195
36- 45 - 25 DECEMBER 1938 – DE AFDALING VAN HET WOORD – ZIJN OORSPRONKELIJKE DOEL. HET IS GEMAKKELIJK OM JEZUS TE LATEN GEBOREN WORDEN, MITS JE IN ZIJN WIL LEEFT. JEZUS VOND HET PARADIJS OP AARDE IN DE KONINGIN VAN DE HEMEL.	200
36- 46 - 28 DECEMBER 1938 – DE ECHO TUSSEN DE SCHEPPER EN DE MENS. EEN DAAD IN DE GODDELIJKE WIL IS OVERAL TE VINDEN.. HET MOEDERSCHAP VAN DE KONINGIN VAN DE HEMEL	204
INHOUDSTAFEL.....	211

